

Sixth Sense

ဆုတောင်း

BURMESE CLASSIC

- နဝရတ်လက်စွပ်၊ အထွဋ်အမြတ်
- စုန်းကဝေ မန္တန်ပြင့် ရေမန်းပြုလုပ်ခြင်း
- ကြေးလင်ပန်းနှင့် မှော်စက်ဝိုင်းအစီအရင်
- အပူမီးများအတွက် နှမ်းနက် စီရင်နည်း
- တွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်းများနှင့် ထုံးပြုအစီအရင်
- အောင်းအပျင်းနဲ့ ကြက်ခြေခတ်စားနည်းလမ်း
- မူတန်အသွယ်သွယ်ပြင် ချက်ပြုနုပေးနည်းများ

- ✧ ပြန်ဟု စုန်း ကလေး မှတ်တမ်း
 - ✧ အနောက်တိုင်း စုန်း ကလေး မှတ်တမ်း
 - ✧ ထင်ရှားတဲ့ စုန်း ကလေးများ အစွမ်းများ
 - ✧ မန္တန်ရဲ့ အာနိသင် အစွမ်းထူးများ
 - ✧ အင်း အိုင် ဒါးလှည့် လက်စွဲ မန္တန်(၇)မျိုး
 - ✧ ဥုံ ခြောင်း ဟုံဟုံ ဖွ ဥုံစွ သွာဟ အဓိပ္ပာယ်(၆)မျိုး
- စသည်ဖြင့် စုံလင်စွာ တင်ဆက်ထားသည့် ကလေးပျိုမှတ်တမ်း

အမှတ် ၁၉

BURMESE CLASSIC

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းသည် ပရိသတ်များအတွက် ဖတ်စရာ၊ မှတ်စရာများစွာဖြင့် ဝယ်သိမ်း စာအုပ်ကောင်းအဖြစ် ဖန်တီးထားသောကြောင့် အမှတ်စဉ်အလိုက် ဖတ်ရှုသွားသင့်ပါသည်။ အမှတ်စဉ် ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀ စာအုပ်များကို မရလိုက်သူများအနေဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်များ အရောင်းဆိုင်များနှင့် ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတွင် မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ခေတ်သစ်ကို

မိတ်ဆက်

ဆရာ ခေတ်သစ်ကို သည် မှော်ပညာနှင့်
 ပတ်သက်၍ ကျွမ်းကျင်စွာ လေ့လာထားသူ ဖြစ်ပြီး
 မြန်မာ့ စုန်းကဝေအတတ်၊ ဗူးဒူး၊
 ဟူးဒူးနှင့် တကွ အနောက်တိုင်း၊ စုန်းအတတ်၊
 ကဝေအတတ်နှင့် အကာအကွယ်
 မှော်အတတ်များစွာကို စနစ်ကျစွာ
 လေ့လာခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ပါသည်။
 ယခုအခါတွင် မှော်ပညာကို စနစ်တကျ
 လေ့လာချင်သူများအတွက် အခြေခံမှော်
 အတတ်ပညာများ အကြောင်းကို လစဉ်
 ရေးသားဖော်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
 အယ်ဒီတာအဖွဲ့

မိုးအေးအေးမှာ တစ္ဆေသရဲ အကြောင်းတွေကို
 ချောက်ချောက်ချားချား ဖတ်ချင်သူများအတွက်
 ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေမှ တင်ဆက်သည့်

စေတနာ

၏

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

လှူဖြစ်သွားတဲ့ စာရွှေ

မကြာမီ ထွက်မည် . . . မျှော်

မှတ်ချက်။ ဆဋ္ဌမအာရုံ၏ မူဟန်အတိုင်း
 တစ်ခါဖတ်ပြီးသည်နှင့် ရင်ထဲမှာ စွဲလမ်းသွားစေရမည်။

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ် (၂၂)	၁၃
ခေတ်သစ်ကို	
နယ်လွန်ထူးခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂)	၄၉
သက်လုံ	
အရောင်များရဲ့ သဘာဝနှင့် ဟောပြောချက်များ	၅၅
သုတေသီတစ်ဦး	
နဝရတ်လက်စွပ် အထွဋ်အမြတ်	၆၉
မင်းသင်္ကန်းဝင်း	
ပရိယာယ်ကြွယ်သော ပတ္တမြားဂေါ်ကြီး	၇၉
အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်ခြေ)	
နိုင်ငံတကာမှ ဂန္တီရဟာသများ	၉၆
စိန်ဝင်းမော်	
ချောင်းဖော်ချောင်းဖတ်	၁၀၀
အသင်္ခယာ	

ထူး ဆန်း ထွေ လာ အံ့ ဖွယ် စီ ရင် နည်း များ

စုန်းကဝေမန္တန်ဖြင့် ရေမန်းပြုလုပ်ခြင်း	၃၀
ကြေးလင်ပန်းနှင့် မှော်စက်ပိုင်းအစီအရင်	၃၄
အပူမီးများအတွက် နှမ်းနက်စီရင်နည်း	၃၇
ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်းများနှင့် ထုံးဖြူအစီအရင်	၃၈
အတင်းအဇွင်းနဲ့ ကြက်ခြေခတ် မှော်နည်းလမ်း	၄၀
မူဟန်အသွယ်သွယ်ဖြင့် ချစ်သူပြန်ခေါ်နည်းများ	၄၃

အပင်များမှရသော ဆေးစွမ်းကောင်းများ(၁)	၁၀၉
မင်းလက်ဝါး	
လက်စွပ်တစ်ကွင်းနှင့် အတွေးပုံရိပ်	၁၁၈
တိုမောင်သန်းဝင်း	
တစ္ဆေကဝတီနှင့် မကျွတ်မလွတ်ချင်တဲ့ ပြိတ္တာ	၁၄၀
မကွေးညိုစိမ့်	
တိုယ့်အလောင်းကိုယ် ပြန်သင်္ဂြိုဟ်ရသော မသာ	၁၆၂
ကျော်မင်းနိုင်	
ထူးဆန်းသော ပုတီးတစ်ကုံး	၁၈၄
မောင်မြင့်မား (ဗိုလ်ကလေး)	
ပဲတင်သံ	၁၉၈
မောင်လေးအောင် (သန်လျင်)	
အိပ်မက်အကြောင်း၊ အိပ်မက်ဖတ်နည်း (၅)	၂၀၈
တိုတင်ဝင်းလှိုင်	

သူ တ / ရ သ ဖြစ် ရပ် ဆန်း ကြယ်

တာ၊မြစ်နန်းတော်ကြီး Forbidden City	၉၀
ဂျာတင်ဂါဂုက်များရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှု	၁၃၄
ဒယ်အိုးထဲက ထိုင်းရဟန်းတော်တစ်ပါး	၁၃၈
Doggy Style ခွေးမွက်နှာလူသား	၁၅၈
ဂျပန်နိုင်ငံမှာရှိတဲ့ ဖားမြေခွေးကျေးရွာ	၁၇၈
သားသမီးရလိုလျှင် ပူဇော်ရသော နတ်သမီး	၁၈၂
ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ ခရုကုထုံးသစ်	၁၉၆

အိမ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမည်

“ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း” ကို

လစဉ်မှာယူလိုသူ ပရိသတ်များအနေဖြင့်

တစ္ဆောဘောက်၊ ပုစွန်တောင်ဘက်ခွဲ၊ ရန်ကုန်မြို့၊

ဘက်အတောင့်နံပါတ် ၀၁၄၀ - ၂၂၀၀ - ၄၃၆၀၇ သို့

မိမိနှင့် နီးစပ်ရာဘက်မှ ငွေလွှဲခနှင့်အတူ မိမိမှာယူလိုသော (၆)

လ (သို့) (၁)နှစ်စာအတွက် ကျသင့်ငွေကို ငွေလွှဲပေးပို့၍ မှာယူနိုင်ပါသည်။

ငွေလွှဲခကို မှာယူသူဘက်မှ တစ်ပါတည်းပေးချေ၍ ငွေလွှဲပေးပို့ရပါမည်။

(၆)လ ၁၉၅၀၀ ကျပ်

(၁၂)လ ၃၉၀၀၀ ကျပ်

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀ သို့ မိမိ ငွေလွှဲပေးပို့ကြောင်းနှင့် စာအုပ်
ပေးပို့ရမည့်လိပ်စာ၊ မှာယူသူ၏ နာမည်နှင့် ဖုန်းနံပါတ်တို့ကို အကြောင်းကြား
ပေးရပါမည်။

ဘက်တွင် ငွေလွှဲပေးပို့မှုရောက်ရှိကြောင်း စစ်ဆေးပြီး ဖော်ပြ
ပါ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပါက စာတိုက်မှတစ်ဆင့် အိမ်အရောက် ပို့
ဆောင်ပေးပါမည်။ စာတိုက်မှပေးပို့နိုင်သော နေရာတိုင်း ရောက်ရှိပါလိမ့်
မည်။

Sixth Sense
Publishing House

ဖြန့်ချိရေး - ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေ

အမှတ်(၁၇၀-၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊

ပုစွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀။

||

စာအုပ်ဆိုင်များနှင့် ဖြန့်ချိရေးကိုယ်စားလှယ်များ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀

အိမ်အရောက်ပို့ကြိုတင်ငွေပေးမှာယူသူများ

ဆက်သွယ်ရန် - ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀

ကလောင်ရှင်သစ်များ ပေါ်ထွက်လာရေး အစီအစဉ်

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာအဖွဲ့သည် ဂန္တီရရပ်ဝန်းတွင် ကလောင်ရှင်အသစ်များ မွေးဖွားပေးနိုင်ရေးကို အထူး အလေးထား ပါသည်။ ကလောင်ရှင်သစ်များ ပါဝင်လက်စွမ်းပြရေးသားနိုင်ရန်နေရာ များကိုလည်း ချွန်လုပ်ပေးထားပါသည်။

သာမန်ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ်အပျက်များ၊ ဂန္တီရ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ခေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးဖြင့် ပေါင်းစပ်ရေးသားသည့် ဝတ္ထု/စာမူကောင်းများကို အမြဲတမ်း တံခါးဖွင့် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ပုံနှိပ်ဖော်ပြခံရသည့် ဝတ္ထု/စာမူများကို ကလောင်ဟောင်း၊ ကလောင်သစ်မရွဲခြားဘဲ ထိုက်တန်သည့် စာမူနှင့် စာအုပ်လက်ထောင် တို့အား ချီးမြှင့်သွားပါမည်။

ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဆဋ္ဌမအာရုံ မဂ္ဂဇင်း ၏ ဦးတည်ချက်

ကျွန်ုပ်တို့မဂ္ဂဇင်းသည် အရိုးခံဂန္တီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်မဟုတ်ပါ။ “ဆဋ္ဌမအာရုံစိတ်အဟုန်” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြု၍ ထူးထွေ ဆန်းပြားမှုများကို ခေတ်စနစ်နှင့် လိုက်ဖက် ညီအောင် ပုံဖော်ထားသည်။ ဂန္တီရလောကကို အလုပ်အကျွေးပြုရန် ဦးတည်ချက်ဖြင့် မွေးဖွားလာ သည့် ခေတ်မီဂန္တီရမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ဖြစ်သည်။

အစွမ်းထက်သည့် ဂါထာမန္တန်နှင့် လောကီအစီအရင်များ၊ မှော်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ စုန်းကဝေနှင့် သဘာဝလွန်စွမ်းအားရှင်များအကြောင်း၊ အတိတ် သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ဂန္တီရဆန်သော ဖြစ်ရပ်များ၊ ဖတ်စရာ ဂန္တီရဝတ္ထု များ၊ သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်နှင့် လျှို့ဝှက်အပ်သော ပညာရပ်ဆိုင်ရာ အချက်အလက်၊ အကြောင်းအရာများကို တစ်အုပ်ထက် တစ်အုပ် ပိုမို ကောင်းမွန်အောင် အစဉ်အမြဲ ပြောင်းလဲ တင်ဆက် ပါမည်။

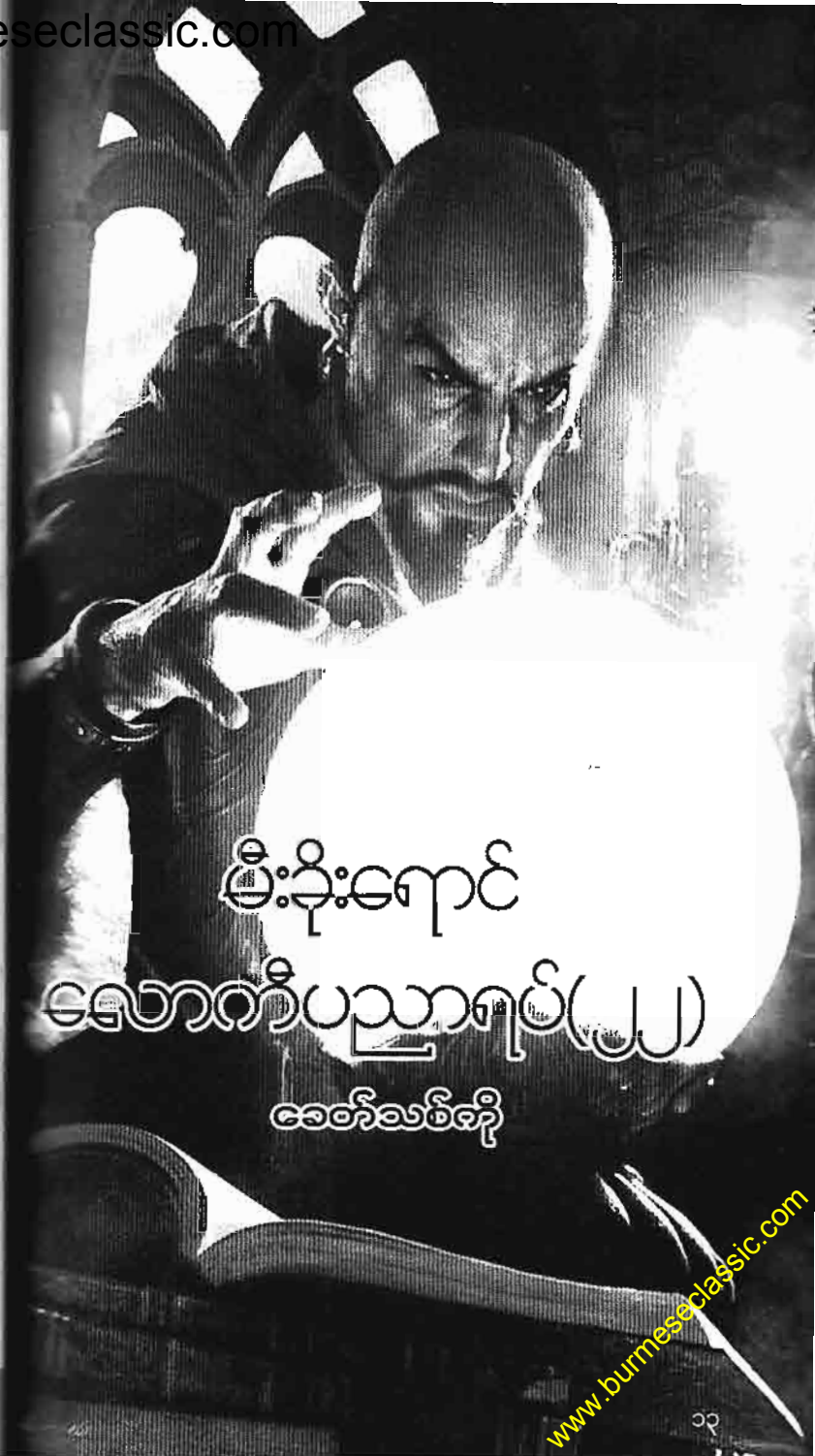
ကိုမိုး(တောင်ကြီး)
ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း(အယ်ဒီတာချုပ်)

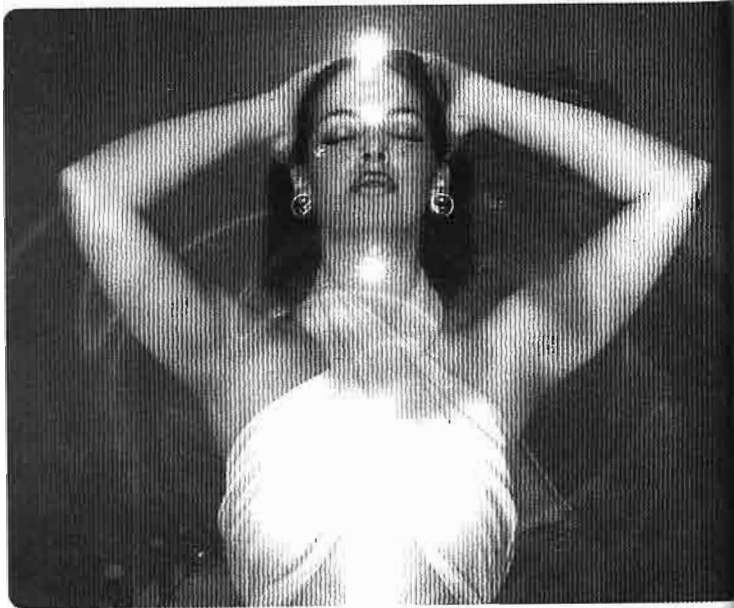
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

အယ်ဒီတာချုပ်
 ကိုမိုး (တောင်ကြီး)
 အကြံပေး အယ်ဒီတာ
 ဦးငွေစိုး၊ ဒေါက်တာမီ
 အမှုဆောင် အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 နွေသင်နိုင်၊ ဝေယံမိုး၊ မိုးထက်မြင့်
 အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးမှူး
 ဒေါ်ဌေးဌေးလှိုင်
 ထုတ်ဝေသူ
 ကိုမိုး (တောင်ကြီး) { (၀၄၈၇၆) }
 မျက်နှာခုံး ဒီဇိုင်းနှင့် လိုဂို
 အောင်မိုး
 ပန်းချီသရုပ်ဖော်
 ရဲရင့်နိုင်၊ စိုးအောင်၊ လှသစ်အောင်
 ကွန်ပျူတာ
 ဆဋ္ဌမအာရုံစိုင်းတော်သားများ
 ပုံနှိပ်တိုက်
 ဒေါ်ဝင်းမာ (စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်)
 ဖြန့်ချိရေး
 ဆဋ္ဌမအာရုံစာပေတိုက်
 အမှတ် (၁၇၀ - ၁၇၂)၊ ဒုတိယထပ်၊ လမ်း(၅၀)အထက်၊ ပုဇွန်တောင်
 မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၀ ၅၀ ၁၆၀၊ ၀၉ ၇၃၁ ၇၆၆၅၀၊ ၀၉ ၃၁၉၀၆ ၁၀၇၊
 တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ်

မီးခိုးရောင်
 ရေတာဝက်ပညာရုပ်(၂၂)
 ခေတ်သစ်နီ

မီးခိုးရောင် လောကီပညာရပ် (၂၂)

ဆဋ္ဌမအာရုံ ပရိသတ်များဟာ အခုဆိုရင် မှော်ပညာကို အတော်အတန် တီးခေါက်မိနေပြီလို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ အခုကစပြီး မှော်ပညာကို စနစ်တကျ လေ့လာသွားနိုင်ဖို့အတွက် အတတ်ပညာ၊ ကျင့်စဉ်ပိုင်းကို ဦးစားပေး ဖော်ပြတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်ဟာ လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ လောကတစ်ခုထဲကို ခြေဆန့်ဖို့ အချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးအချိန်ကို ရောက်ရှိပြီဖြစ်တဲ့အတွက် မီးခိုးရောင်မှော်ကျင့်စဉ်ပိုင်းကို မီးခိုးရောင်လောကီပညာရပ် (၂၂)မှ စတင်ပြီး တစ်ဆင့်ချင်းစီ အသေးစိတ် ဖော်ပြပါမယ်။

သင့်ရဲ့မှော်အတတ်ဟာ တစ်ဆင့်ချင်းစီ အဆင့်တက်နိုင်ဖို့အတွက် အခု အချက်အလက်များဟာ အလွန်အရေးပါတဲ့ အကြောင်းအချက်များ ဖြစ်ပြီး ဒါတွေကို မျက်ကွယ်ပြုထားလို့ မရသလို၊ အခြေခံအချက်အလက်များကို သိရှိနားလည်မှုမရှိဘဲ အလွန် လျှို့ဝှက်နက်နဲလှတဲ့ မှော်ပညာရပ်များကို လေ့လာလိုက်စားဖို့ဆိုတာ လွယ်ကူနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဥပမာအနေဖြင့် ရေကျေးတတ်သေးဘဲ ရေနက်ထဲ ခြေသွားဖို့ မဖြစ်နိုင်သလို၊ နက်နဲလှတဲ့ မှော်အစီအရင်များကို အောင်မြင်စွာ လုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ ဆီရင် စနစ်တကျ လေ့လာရမယ်။ အချိန်မှန်မှန် လေ့ကျင့်ရမယ်။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို အညီအညွတ်စွာ အပေါ်မှာ အာရုံစူးစိုက်ထားရပါလိမ့်မယ်။

ပြောချင်တာက မှော်အတတ်ကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ နားလည်တတ်မြောက်ထားမယ်ဆိုရင် သင်ဟာ ဒီပညာရပ်ကို လူမှုအထဲမှာပါ ထည့်သွင်းအသုံးပြုပြီး လက်တွေ့အောင်မြင်မှုများကို ရယူနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် နက်ရှိုင်းလှတဲ့ ပညာရပ်လောကတစ်ခုထဲကို သင်ဟာ ဝင်ရောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုရင် ဒီပညာနဲ့ပတ်သက်လို့ မိမိရဲ့ ခံကြည်မှုကို အပြည့်အဝထားပါ။

နောက်တစ်ချက်က ဒီပညာရပ်ရဲ့အစပိုင်းမှာ သင်ဟာ သာမန်သူတို့ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို လက်ခံနိုင်ဖို့၊ ကျင့်ပိုင်နိုင်ဖို့တွေအတွက် စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ ရောင်ဝါ တန်ခိုးတွေ၊ ဝိညာဉ်အင်အားတို့အတွက် လေ့ကျင့်ခန်းများကို လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီအဆင့်တွေကို စိတ်မပျက်ဘဲ ကျော်ဖြတ်နိုင်မှသာ သင်အလိုအတိုင်း ပန်းတိုင်ကို လျှောက်လှမ်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့က လေ့ကျင့်ရာမှာ ဘာကိုရည်ညွှန်သွေးအရ ပါရမီအရ လေ့ကျင့်တတ်မြောက်မှုတွေ မရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ တချို့ကျတော့ ပါရမီဓာတ်ခံအရ နှေးနှေးလေးလေး နေရာတိုက်လည်း ကြုံတွေ့ကြရပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါတွေကို စိတ်ပျက်စရာ မလိုပါ။ ပုံမှန် လေ့ကျင့်ပေးဖို့

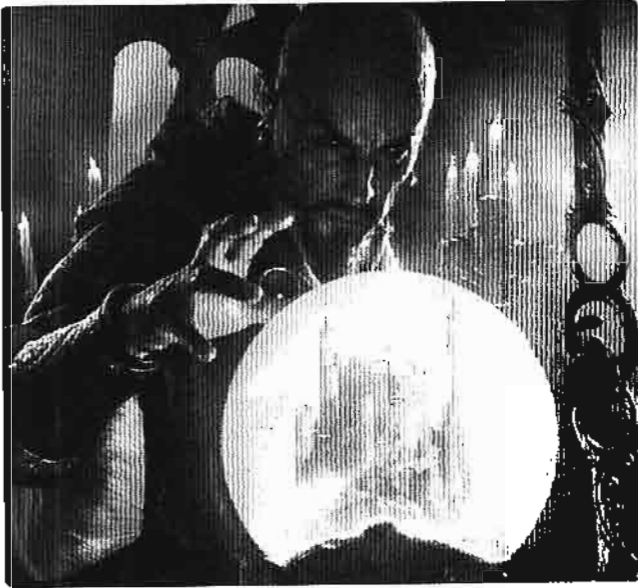
အထိ နားလည်တတ်မြောက်ထားမယ်ဆိုရင် သင်ဟာ ဒီပညာရပ်ကို လူမှုအထဲမှာပါ ထည့်သွင်းအသုံးပြုပြီး လက်တွေ့အောင်မြင်မှုများကို ရယူနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် နက်ရှိုင်းလှတဲ့ ပညာရပ်လောကတစ်ခုထဲကို သင်ဟာ ဝင်ရောက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီဆိုရင် ဒီပညာနဲ့ပတ်သက်လို့ မိမိရဲ့ ခံကြည်မှုကို အပြည့်အဝထားပါ။

နောက်တစ်ချက်က ဒီပညာရပ်ရဲ့အစပိုင်းမှာ သင်ဟာ သာမန်သူတို့ထက် ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို လက်ခံနိုင်ဖို့၊ ကျင့်ပိုင်နိုင်ဖို့တွေအတွက် စိတ်စွမ်းအင်တွေ၊ ရောင်ဝါ တန်ခိုးတွေ၊ ဝိညာဉ်အင်အားတို့အတွက် လေ့ကျင့်ခန်းများကို လုပ်ရပါလိမ့်မယ်။

ဒီအဆင့်တွေကို စိတ်မပျက်ဘဲ ကျော်ဖြတ်နိုင်မှသာ သင်အလိုအတိုင်း ပန်းတိုင်ကို လျှောက်လှမ်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့က လေ့ကျင့်ရာမှာ ဘာကိုရည်ညွှန်သွေးအရ ပါရမီအရ လေ့ကျင့်တတ်မြောက်မှုတွေ မရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ တချို့ကျတော့ ပါရမီဓာတ်ခံအရ နှေးနှေးလေးလေး နေရာတိုက်လည်း ကြုံတွေ့ကြရပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် ဒါတွေကို စိတ်ပျက်စရာ မလိုပါ။ ပုံမှန် လေ့ကျင့်ပေးဖို့

တော့လိုအပ်ပြီး လေ့ကျင့်မှုများလာတာနဲ့အမျှ သင်ဟာ ကောင်းစွာ နားလည် တတ်မြောက်ပါလိမ့်မယ်။

စနစ်တကျနဲ့ လေ့လာမယ်ဆိုရင် ကျွန်ုပ်က သင့်ကို အလွယ်တကူ ဆုံးနဲ့ အရိုးရှင်းဆုံးဖြစ်အောင် လမ်းညွှန်ပေးမယ့် မှော်ပညာနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အဆင့်များကတော့ -

- ၁) အစပျိုးအဆင့် (ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ)
- ၂) မှော်အမည်နာမ ရွေးချယ်နည်း
- ၃) အိပ်မက်များကို ထိန်းချုပ်ခြင်း
- ၄) အိပ်မက်များကို ပြန်ခေါ်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်း
- ၅) ဝိညာဉ်လွှင့်နည်း အတတ်ပညာ
- ၆) အိပ်မေ့ချခြင်း အတတ်ပညာ
- ၇) အချိန်နှင့် ခရီးသွားခြင်း အတတ်ပညာ
- ၈) အစီအရင်များရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှု
- ၉) လမင်းရဲ့ သက္ကာန်အား လေ့လာခြင်း
- ၁၀) နက္ခတ်တာရာတို့ရဲ့ ရောင်စင်ဘုတ်

- ၁၁) ဂြိုဟ်စဉ်အလိုက် နေ့ရက်နှင့် နာရီများ
- ၁၂) မှော်နေ့စွဲများနှင့် အသုံးပြုပုံ အဆင့်ဆင့်
- ၁၃) ဝိညာဉ်များနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာတို့ ဖြစ်တယ်။

အစပျိုးအဆင့် (ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ)

မှော်အစီအရင်တွေ၊ မှော်အတတ်တွေကို စတင်ထိတွေ့လာသူ တစ်ယောက်ဟာ မှော်ပညာရဲ့ အခြေခံအဆင့်များစွာကိုလည်း စနစ်တကျ လေ့လာ သဘောပေါက်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်တဲ့ စကြာဝဠာကြီးဟာ ဘယ်လိုပုံစံမျိုး လှုပ်ရှား လည်ပတ်တယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဟာ ဘယ်လိုမျိုး အလုပ်လုပ်တယ် ဆိုတဲ့အရာကို သိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က လောကီပညာရပ်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ဆက်နွယ်မှုတွေ ရှိပါတယ်။ ဘယ်ပညာရပ်ကတော့ မှန်တယ်၊ ဘယ်ပညာ ကတော့ ပိုအစွမ်းထက်တယ်ဆိုတာမျိုးတွေကို အငြင်းပွားနေစရာ မလိုပါ တော့။ လောကီပညာရပ်တွေကို ဆက်စပ်လို့ရတဲ့နေရာတွေမှာ ဆက်စပ်ပြီး တော့ အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် သင့်မှာ ပညာရပ်များနဲ့ပတ်သက်လို့ အသိဉာဏ်တွေ တိုး ပြားလာပြီး ဦးနှောက်ကနေ ဆဲလ်အသစ်တွေပွားများလာကာ သင့်ရဲ့ လူ ခုနစ် အသွင်သဏ္ဍာန်ဟာလည်း ပိုမို ခန့်ညား၊ အစွမ်းသတ္တိတွေလည်း ပိုမို ထက်မြက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က အစပျိုးအဆင့်မှာ မှော်အတတ်ကို လေ့လာ သူတစ်ဦးအနေဖြင့် သိထားသင့်တဲ့ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် အချက်များလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါတွေကို သိထားတော့မှသာ သင်ဟာ လမ်းမှန်က သွားနိုင်မိ တိမ့်မယ်။ ဒီအချက်များကို မဖြစ်မနေ လိုက်နာဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အိပ်မက်အဆင့်ကို ကျွမ်းကျင်အောင်လုပ်ပါ

ပထမဆုံး စတင်တဲ့ အဆင့်မှာ မှော်အဆင့်မှာ သင်ဟာ အိပ်မက်များကို ပြန်ခေါ်ခြင်း၊ ပြန်လည် သိသပ်ခြင်းများကို ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်အောင် လုပ်တတ်ဖို့အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီအဆင့်မှာ အရမ်းကလွယ်ကူ ရိုးရှင်းတဲ့ အဆင့်ဖြစ်ပြီး သင်ဟာ ကျွမ်းကျင်လာပြီဆိုရင် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှတဲ့ ရလဒ်ထိ ရပါလိမ့်မယ်။

အခုအဆင့်မှာ ဘယ်လို မှော်ပညာရှင်မဆို မဖြစ်မနေ စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ရတဲ့ အဆင့်ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း အများကြီး ပိုသိလာမယ့် အဆင့်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုမျိုး အိပ်မက်တွေကို ပြန်ခေါ်လာရပြီး ပြန်လည် သုံးသပ်လို့ရပြီဆိုတော့မှ ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်း အတတ်ပညာထိ ဆက်တက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအဆင့်တွေမှာ သင့်ရဲ့လေ့ကျင့်မှုတွေဟာ လအတော်များများ ကြာနိုင်ပါတယ်။ အချိန်ယူ လေ့ကျင့်ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ရဲ့အထွေအကြံတွေကို စာအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ နေ့စဉ် မှတ်တမ်းထားပြီးတော့ ရေးမှတ်ထားဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ဟာ သင့်ရဲ့ မှော်စာအုပ်ပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

တရားထိုင်တတ်အောင် လေ့ကျင့်ပါ

တစ်ချိန်တည်းမှာ ဒီလို အိပ်မက်အပိုင်းကို လေ့လာနေတုန်းမှာ သင်ဟာ စိတ်ရဲ့တည်ငြိမ်မှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှုတွေရဖို့ တရားထိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ တရားထိုင်စဉ်မှာ ကိုယ့်ခေါင်းထဲကနေ မလိုအပ်တဲ့ အရာအားလုံးကို ထုတ်ပစ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်တည်ငြိမ်မှုတွေ၊ အာရုံစူးစိုက်တတ်တဲ့ အကူတွေရဖို့အတွက် တရားထိုင်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တရားထိုင်တတ်တဲ့

အကျင့်ဟာ မှော်အတတ်ကို အသုံးပြုလိုသူတိုင်း အတွက် အထူး လိုအပ်လှပါတယ်။ သင့်မှာ ဒီလို မျိုး တရားထိုင်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့် မရှိဘူးဆိုရင်တော့ မှော်ပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အံ့ဩစရာ နက်နဲမှုတွေကို ဆက်ဆက် ရှာဖွေနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

မှော်အစီအရင်များ၊ မှော်အတတ်များကို အသုံးချတဲ့ နေရာမှာ Concentration လို့

ခေါ်တဲ့ စိတ်တည်ငြိမ်မှုဟာ အလွန်ပဲ အရေးကြီးပါတယ်။ စိတ်အာရုံ တည်ငြိမ်မှု၊ စူးစိုက်မှု အလေ့အကျင့်တွေ မရှိဘူးဆိုရင် သင်ဟာ အစီအရင်တွေရဲ့ အစွမ်းကို ရေရှေ့ရာရာ နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

တကယ်လို့ သင်ဟာ စိတ်တည်ငြိမ်ဖို့ တရားထိုင်တာကို မလေ့ကျင့်တတ်သေးဘူးဆိုရင် အရင်ဆုံးအနေဖြင့် တရားထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး ချိန်မှာ ထိုင်သာ ထိုင်ချလိုက်ပါ။ ပြီးရင် သင့်ခေါင်းထဲကနေ အတွေးတွေ မှန်သမျှကို ရှင်းထုတ်ပစ်ပါ။

သင့်ခေါင်းထဲမှာရှိတဲ့ မကောင်းတဲ့အတွေးတွေ အကုန်လုံးကို ထုတ်သွားအောင်လုပ်ပြီး စိတ်ကို ငြိမ်းချမ်းအောင် လုပ်ပါ။ တကယ်တော့ ဒါဟာ အပြောလွယ်သလောက်၊ လုပ်ရတာ အင်မတန် ခက်ပါတယ်။ သင်ဟာ ထက်တွေ့လုပ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ခေါင်းထဲကနေ အတွေးတွေ ထုတ်ပစ်ဖို့ ဆိုတာ လွယ်ကူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် စိုးရိမ်စရာတော့ မလိုပါဘူး။ သင့်ကို ကျွန်ုပ်က အလွန် ချီးချင်းလွယ်ကူတဲ့နည်းကို ပေးပါမယ်။ ဒီနည်းဟာ ခေါင်းထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ခွန်ထွေးနေသော အတွေးတွေကို ရှင်းထုတ်ပေးမယ့်နည်းဖြစ်ပြီး တွန့်ပင်တိုက်တိုက် လက်တွေ့အသုံးချနေဆဲ အကောင်းဆုံး နည်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

တရားထိုင်ရာတွင် အတွေးများကိုပျောက်နည်း

၁) ပထမဦးဆုံး တရားမထိုင်ခင်မှာ အကြောအခြင်များ ပြေအောင် ကိုယ်ဆန့်၊ လက်ဆန့်များ ပြုလုပ်ပါ။ ပြီးမှသာ ထိုင်ပါ။

၂) ပြီးရင် မျက်စိကိုမှိတ်ထားပြီး သင့်ရဲ့စိတ်သန္တာန်မှာ သေတ္တာပုံးကြီးကြီး တစ်လုံးကို မြင်လာအောင် လုပ်ဆောင်ပါ။

၃) အဲဒါပြီးရင် ကိုယ့်မှာ ဖိစီးပူပင်နေရတဲ့ အတွေးတွေ အကုန်လုံးကို အရင်ဆုံး စဉ်းစားထုတ်လိုက်ပါ။ ဥပမာအနေဖြင့် . . . သင့်ရဲ့ပေးရမယ့် မိတာအပါအဝင် အခွန်အခတွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့သူငယ်ချင်း၊ ချစ်သူအကြောင်း ကိုယ်နဲ့ ပြိုင်ဘက်တွေ၊ ရည်းစားလုဘက်တွေ၊ ရန်သူတွေ၊ ကိုယ် မြတ်နိုးတဲ့ ကိုယ့်ကား စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပါတယ်။

၄) ပြီးရင် သင့်ရဲ့ခေါင်းထဲမှာ စောစောက တွေးမိတဲ့ အကြောင်းအရာ အားလုံး စိတ်ထဲမှာ ပူပန်နေရတဲ့ အရာအားလုံးကို သေတ္တာပုံးကြီးထဲကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထည့်လိုက်ပါ။

၅) အဲဒါ အားလုံးကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထည့်ပြီးပြီဆိုရင် သေတ္တာပုံးကြီးကို ပိတ်လိုက်ပြီ၊ သော့ခတ်လိုက်ပြီ၊ အဝေးကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီလို့ မှတ်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် သင့်ရဲ့ခေါင်းထဲမှာ အလိုလို ရှင်းလင်းသွား ပါလိမ့်မယ်။

၆) ပြီးရင်တော့ ဝင်လေ၊ ထွက်လေကို တစိုက်မတ်မတ် မှတ်ပေးရုံပါပဲ။ သင့်စိတ်ဟာ ထူးထူးခြားခြား တည်ငြိမ်မှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှုတွေ ရလာပုံလိမ့်မယ်။ ဒါမျိုးကို အချိန်မှန်မှန် လေ့ကျင့်ပေးပါ။

တရားထိုင်တိုင်းမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ဆောင်နိုင်ရင် သင့်အတွက် တရားထိုင်ခြင်းအလုပ်ဟာ ခက်ခဲတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အစီအရင်တွေ အလုပ်ဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်း

နောက်တစ်ချက်ကတော့ အစဉ်း အခြေခံ မှော်အဆင့်မှာ ဆဋ္ဌမအာရုံကပေးထားတဲ့ အစီအရင်များကို လုပ်ဆောင်ပြီး သင့်ရဲ့အစီအရင်တွေ အလုပ်ဖြစ်၊ မဖြစ်ဆိုတာကို လေ့လာဖို့ လိုပါတယ်။

တချို့အစီအရင်တွေဟာ ချက်ချင်းလုပ်၊ ချက်ချင်း အစွမ်းပြတာမျိုးတွေ ရှိသလို၊ လူအပေါ်လိုက်ပြီး အစီအရင်ရဲ့အစွမ်းထက်မြက်ပုံ ကွာခြားမှုတွေ၊ အစွမ်းအာနိသင်ပြသမှု အချိန်အတိုင်းအတာ ကွာခြားချက်တွေရှိသလိုဆိုတာကိုလည်း သင်နားလည်ထားရပါမယ်။

အကောင်းဆုံး ဥပမာ တစ်ခု ပေးပါမယ်။ တစ်ခါတရံမှာ သင်ဟာ ဣန္ဒြေယောက်ကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှု တစ်စုံတရာမရှိဘဲ သတိရလာတာမျိုး ကြုံဖူးကြုံမှာပါ။ သင့်ရဲ့မိဘနစ်ပါး၊ ချစ်သူ စသည်ဖြင့်ပေါ့။ ဒါဟာ သင်ရင် သူတို့ဘက် က သင့်ကို သတိရလိုက်တဲ့ စိတ်လှိုင်းဟာ သင့်ဆီကို အချိန် အတော်ကြာမှ ရောက်လာခြင်းကြောင့် သင် ဒီလို ခံစားရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ စိတ်

လှိုင်းဟာ တစ်ခါတလေ မြန်မြန် ရောက်တယ်။ တစ်ခါတလေ အချိန်တော်တော်ကြာတော့မှ ရောက်တယ်ပါတယ်။ ဒီလိုပဲ သင်လုပ်လိုက်တဲ့ အစီအရင်တစ်ခုဟာ အခြေအနေ၊ အချိန်အခါ ဆောင်းများနဲ့ တိုက်ဆိုင်ပြီး ကြုံမယ်။ သင့်ရဲ့စိတ်စွမ်းအင်က အဲဒီအချိန်မှာ လေ့ကျင့်ထားသော်လည်း အမြင့်မားဆုံး၊ အတည်ငြိမ်ဆုံး ဖြစ်နေမယ်။ ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ အခြေအနေတွေ အားလုံး တိုက်ဆိုင် ကြုံဆုံနေရင် သင့်ရဲ့အစီရင်ဟာ ချက်ချင်း ထက်ဝင်း အကျိုးပေးပါတယ်။

ဒီလိုအစီအရင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အသေးစိတ် အခြေခံအချက်အလက် တွေကို အိပ်မက်ကျင့်စဉ်၊

ဝိညာဉ်လွှင့်နည်း၊ စိတ်ကျင့်စဉ်တွေပြီးရင် ကျွန်ုပ်က ဖော်ထုတ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ သင်ဟာ ဘယ်လို၊ ဘာကြောင့်ဆိုတဲ့ အချက် အလက်တွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို ကောင်းစွာ နားလည် သဘောပေါက်ဖို့ လိုမယ်။

သင့်ဘက်က တစ်ကြိမ် လုပ်ကြည့်တယ်။ နှစ်ကြိမ် လုပ်ကြည့် တယ်။ ချက်ချင်း အစွမ်းမပြသေးဘူးဆိုတာနဲ့ ဒီအစီအရင်ဟာ အလုပ် မဖြစ် တာကြီးပါလို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့။ သင့်ဘက်က ညံ့လို့သာ၊ ဒါမှမဟုတ် သင့် အနေဖြင့် ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း မရှိသေးလို့သာ ဖြစ်တယ်။

ခုနက ပြောသလို လူတစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး၊ စိတ်အာရုံတစ်မျိုးနဲ့ တစ်မျိုး အခြေအနေ အချိန်အခါ၊ အစီအရင်ပြုလုပ်စဉ်မှာ အကြောင်းအရာ တိုက်ဆိုင် မှုတွေကြောင့် အစွမ်းပြသမှု အချိန်အတိုင်းအတာ မတူညီစွာ ကွာခြားပုံတွေ ကို သင်နားလည်ထားဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။

ရွေးချယ်ရာမလိုသော မှော်အတတ်

အခုဆိုရင် သင်ဟာ အခြေခံ မှော်အဆင့်မှာ ဘယ်လို မှော်အတတ် မျိုးကို လိုက်စားရမလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ချင်လာပြီ။ ကျွန်ုပ်ကတော့ မှော် ပညာကို နှစ်မျိုးသာ ခွဲခြားပါတယ်။

နိုင်ငံတကာအဆင့် မာလည်း မှော်ပညာရပ်ကို နှစ် မျိုးသာ ခွဲခြားထားပါတယ်။ အဲဒါ တွေကတော့ -

- ၁) အဆင့်နိမ့် စုန်း ကဝေပညာ
- ၂) အဆင့်မြင့် မှော် ပညာတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စုန်းကဝေ နဲ့ မှော်ဆိုတာ "ဘာလဲ၊ ဘယ် လဲ" ရှုပ်ထွေးနေကြတာကို တွေ့ ရပါတယ်။

တကယ်တမ်းမှာ အဆင့်နိမ့် စုန်းကဝေပညာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဆင့် မြင့် မှော်ပညာမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မှော်အတတ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း၊ အခွဲငယ်လေး များကို ရယူသုံးစွဲတာ အတူတူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သင်ဟာ ဘာမှ ဝိဝဲဒ တွေ များနေစရာမလိုဘဲ မှော်အတတ်ရဲ့ အခြေခံအဆင့်များကို တစ်ဆင့် ချင်းစီသာ နားလည်သဘောပေါက်အောင် လုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ လိုအပ်ခြင်း

မှော်အတတ်တွေ၊ မှော်အစီအရင်တွေ ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ သင် ဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်ကာကွယ်ဖို့ အကြောင်းကိုလည်း မဖြစ်မနေ သိထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မှော်အစီအရင်တစ်ခု လုပ်ဆောင်တဲ့နေရာမှာ သင်ဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကာကွယ်မထားဘူးဆိုရင် မလိုလားအပ်တာတွေ ဖြစ်တတ် ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ သင်က ကျွန်ုပ်ကို ပြန်မေးပါလိမ့်မယ်။

"ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်/ ကျွန်မတို့က ဘာကို ကာကွယ်ရမလဲ" လို့ မေးပါလိမ့်မယ်။ နားလည်အောင် ရှင်းပြပါမယ်။ ဘယ်လိုကြောင့်လဲဆို တော့..

သင်ဟာ မှော်အစီအရင်တစ်ခု လုပ်ဆောင်နေစဉ် သင့်အနီး အနားမှာ ရှိနေတဲ့ မကောင်းတဲ့ဝိညာဉ်တွေကိုလည်း ဆွဲဆောင်ပြီးသား ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီအတွက် သင့်ဟာ ကိုယ့်အတွက် အကာအကွယ်ကို မဖြစ်မနေ ယူထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

တကယ်လို့သာ အကာအကွယ် မယူထားဘူးဆိုရင် မှော်အတတ် တွေး အစီအရင်တွေလုပ်တဲ့နေရာမှာ မကောင်းတဲ့ဝိညာဉ်တွေ ရောက် လာပြီး နှောင့်ယှက်နိုင်သလို၊ အစီအရင် အစွမ်းမထက်အောင် ဝင်ရှုပ်ခြင်း နဲ့ သင်ဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘာတွေ လုပ်မိမှန်းလည်း မသိ၊ ယောင်တောင် တောင်တွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

သူတို့ဟာ ဝင်ပူးတဲ့အဆင့်လောက်ထိ မနှောင့်ယှက်နိုင်ပေမယ့် အစီအရင်အပေါ်၊ မှော်အတတ်အပေါ် နှောင့်ယှက်ခြင်းတွေ ပေးနိုင်တာ ကြောင့် အစကတည်းက ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် အကာအကွယ် ယူထားသင့် ပါတယ်။

မှော်အစီအရင်၊ မှော်အတတ်တွေမှ မဟုတ်ပါဘူး။ တခြားသော အစီအရင်တွေ လုပ်ဆောင်ရာမှာလည်း ဘုရား၊ တရားဂါထာတွေ ရွတ်ပြီးမှ လုပ်တာဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အရင်ဆုံး ကာကွယ်ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် ကာကွယ်ဖို့အတွက်ဆိုရင် သက်ဆိုင်ရာ ရိုးရာ အစီအရင်များအလိုက် ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်နိုင်သလို၊ မှော်အစီအရင်များ

အတွက်ဆိုရင်တော့ မှန်ကန်တဲ့ ငါးထောင့်ကြယ် ပဉ္စင်ကြယ်တံခွန် အဆောင်ကို ဆောင်ထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ငါးထောင့်ကြယ် ပဉ္စင်ကြယ်တံခွန်၊ မှော်သင်္ကေတ အကာအကွယ် အဆောင်အကြောင်းကို ဆဋ္ဌမအာရုံမဂ္ဂဇင်း အမှတ်စဉ်(၁၆)မှာ ဖော်ပြခဲ့ ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

သင်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ဆိုရင်တော့ “အောင် အရဟံ သိဒ္ဓိ” (၁၁)ခေါက်ကို ဘယ်လို အစီအရင်မျိုးကိုပဲ လုပ်လုပ်၊ ရွတ်ဆိုပေးသင့် ပါတယ်။ ဒါက သုတအနေဖြင့် လက်ဆောင်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မှော် အစီအရင်တွေ ဆိုရင် ပဉ္စင်ကြယ်တံခွန်လေးများကို ကိုယ့်ရဲ့ အစီအရင် တားပွဲပေါ်မှာ၊ စီရင်တဲ့ ဖယောင်းတိုင်တို့ပေါ်မှာ ရေးဆွဲထားခြင်းဖြင့်လည်း အကာအကွယ် ယူထားနိုင်ပါတယ်။

တတ်ယောင်ကားများကို ဝေးဝေးရှောင်ပါ

နောက်ထပ် သင့်ကို သတ်ပေးလိုတာတစ်ခုလည်း ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါကတော့ သင်ဟာ မှော်အတတ်ကို လေ့လာတဲ့နေရာမှာ တတ်ယောင် ကားများကို အထူးရှောင်ဖို့ လိုပါတယ်။

တတ်ယောင်ကား အယောင်ဆောင်တွေဆိုတာ နေရာတိုင်းမှာ အများကြီး ရှိတတ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတကာမှာဆိုရင်လည်း ဆယ်ကျော်သက် လေးတွေ၊ နှစ်ဆယ်ကျော်လေးတွေကအစ သူတို့ဟာ မှော်ဆရာပါးလို ကြေညာပြီး လူတွေကို လှည့်စားဖို့ ကြိုးစားနေသူတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။

သူတို့ကို လူအထင်ကြီးလာအောင်၊ သူတို့ကို စိတ်ဝင်စားလာ အောင်၊ သူဟာ အရေးပါသူတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း လှည့်စားနည်းအမျိုးမျိုး ပြ ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလို လူစားမျိုးတွေရဲ့ လှည့်စားမှု ထောင်ချောက်ထဲ သင် မဝင်မိဖို့ အထူး လိုအပ်ပါတယ်။

တကယ် မှော်ပညာအစစ်အမှန်ဟာ ဘဝရဲ့လမ်းကြောင်းတစ်ခု သာဖြစ်ပြီး ဒါဟာ ခေတ်ပေါ် လူအထင်ကြီးစရာ ဖြစ်အောင်၊ အပျော်တစ် ခုစိတ်ကူးယဉ် ဂိမ်းကစားနည်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

ဒါကြောင့် သင့် အနေဖြင့် ဒီလို တတ်ယောင် ကားများကို ဝေးဝေးက ရှောင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အဆင့်ရှိပါ၊ အစွန်းမရောက်ပါနဲ့

သင်ဟာ မှော် ပညာကို စိတ်ဝင်စားပါ။ ဒါပေမယ့် အစွန်း မရောက် သင့်ပါဘူး။ ဘယ်အရာ မဆို အစွန်းရောက်သွားတဲ့ အခါမှာ ဘယ်လိုအရာမျိုး ကိုမှ သင်မမြင်တော့ဘဲ

အသိဉာဏ်မဲ့ သွားတတ်ပါတယ်။ မိန်းကလေးဆိုလျှင် ပိုမို သတိပြုရပါ လိမ့်မယ်။

အချိန်ကြာမယ်၊ စိတ်မပျက်နဲ့

တကယ်တမ်းမှာ မှော်အတတ်တစ်ခု အောင်မြင်ဖို့ဆိုရင် အချိန် အတော်ကြာပါတယ်။ သင်ဟာ အိပ်မက်များကို ပြန်ခေါ်ခြင်း၊ ပြန်လည် သုံးသပ်ခြင်း၊ အိပ်မက်ကို လိုရာစေခိုင်းနိုင်တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းများကို ကျွမ်း ကျင်စွာ လုပ်နိုင်ပြီဆိုတော့မှ ခန္ဓာကိုယ်ကနေ နာမ်လွှတ်တဲ့ ဝိညာဉ်လွှင့် နည်းကို လေ့ကျင့်ရပါမယ်။

ဒီနစ်ရဟာ ဆက်နွယ်မှုများစွာရှိပြီး ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်ရမယ့် အခြေခံအဆင့်များ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ သင်ဟာ အိပ်မက်အဆင့်၊ ဝိညာဉ်လွှင့်ခြင်းအဆင့်တို့မှာပဲ ရက်သတ္တပတ်ပေါင်း များစွာ၊ လပေါင်း များစွာ ကြာမြင့်နေတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ထိန်းချုပ်ပြီး လုပ်ဆောင်ရတဲ့

အလုပ်ဖြစ်လို့ စိတ်လှုပ်ရှားစရာ တောင်းသလို၊ အဆင့် နှစ်ခု လောက် အောင်မြင်ရင်ကို သင် ဟာ တော်တော် ခရီးရောက်သွား ပြီလို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်မှတ် နိုင်ပါတယ်။

အများစုကတော့ ဒီ အဆင့်မှာ ရှေ့မဆက်နိုင်ဘဲ ကြန့် ကြာ နေတတ်ကြပါတယ်။ ဒါ ကြောင့် အရှေ့ပိုင်းမှာ ပြောထား သလို၊ စိတ်မပျက်ဘဲ တိုးတက် အောင် လေ့ကျင့်ဖို့ မှာချင်ပါတယ်။

အလွယ်ဆုံးကို အရင်ဆုံး စလုပ်ပါ

သင်ဟာ အခြေခံ မှော်အဆင့်တွေကို လေ့ကျင့်နေဆဲ ကာလ အတွင်း အလွယ်ကူဆုံး၊ အရိုးရှင်းဆုံး မှော်အစီအရင်လေးတွေကို လုပ်ဆောင် နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အလွယ်ဆုံးကို အရင်ဆုံးစလုပ်ပါလို့ အကြံပြုချင် ပါတယ်။

ရေ မကူးတတ်သေးတဲ့ အချိန်၊ ရေကူး မကျွမ်းကျင်သေးတဲ့ အချိန် အရေတိမ်တိမ်လေးမှာ စပြီး စမ်းလျှောက်ကြည့်တဲ့ သဘောမျိုးပါပဲ။ ရေ နေပိုင်းကို မသွားပါနဲ့ဦး။

အစီအရင်လုပ်မယ်ဆိုရင် ဥပမာအားဖြင့် လွယ်လွယ်ကူကူ ငွေ ခြေ အစီအရင်မျိုးတွေ၊ ကံကောင်းစေမယ့် အစီအရင်မျိုးတွေ၊ ကိုယ့်ကို ကိုယ် ကာကွယ်တဲ့ အစီအရင်မျိုးတွေကနေ စတင်သင့်ပါတယ်။ အချစ်နဲ့ ဆက်သက်တဲ့ အစီအရင်များကိုလည်း လုပ်နိုင်ပြီး အစီအရင်များရဲ့အကျိုး ဖြစ်ထွန်းမှုများကို ကိုယ်တိုင်လေ့လာနိုင်ပါတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ တချို့ အစီအရင်တွေမှာ အပေးအယူတွေ၊ အကံပြန်နိုင်မှုတွေ ရှိပါတယ်။ သင် နားလည်မှုမရှိသေးဘဲ အပြင်ကရတဲ့

အစီအရင်တစ်ခုကို စမ်းလုပ်ကြည့်တဲ့အခါ ဒဏ်ပြန်လာရင် သင်ပဲ ခံရမှာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

သိထားသင့်သည့် အချက်များ

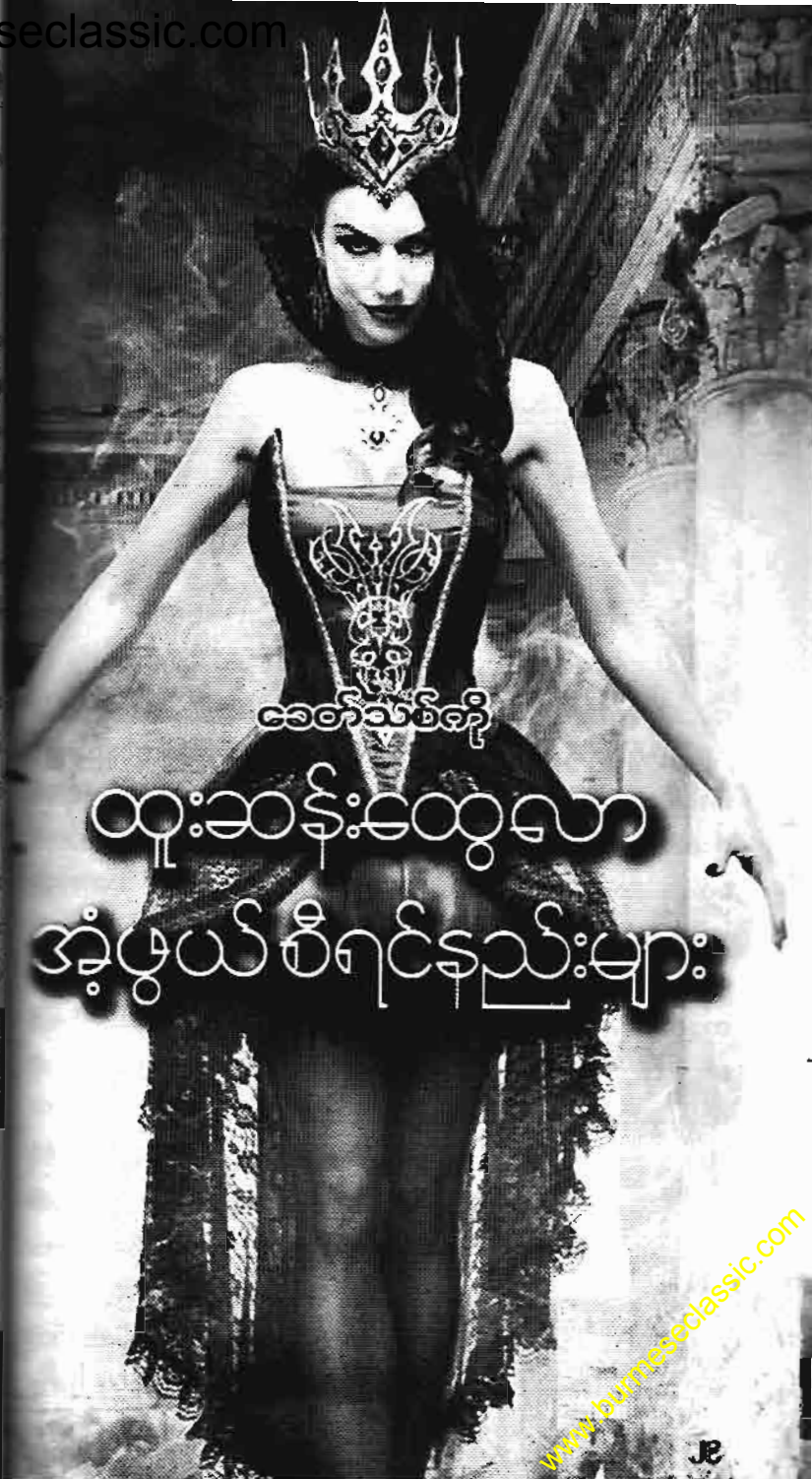
မှော်အတတ်နဲ့ပတ်သက်လို့ အရေးအကြီးဆုံး အချက်ကတော့ သင်ဟာ မှန်ကန်တဲ့လမ်းကြောင်းကနေသွားဖို့ အရမ်း အရေးကြီးပါတယ်။

မှော်အစီအရင်များမှာ အသုံးပြုတဲ့ ပစ္စည်းများအကြောင်းကို လွှဲပြောင်း သေသေချာချာ နားလည်သဘောပေါက်ထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် အများဆုံးအဖြစ် အသုံးပြုတဲ့ ဖယောင်းတိုင်များ သုံးစွဲတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးတွေမှာ ဘယ်လို ဖယောင်းတိုင်မျိုးတွေကို သုံးတယ်၊ ဖယောင်းတိုင်ရဲ့ ဘယ်အရောင်ကတော့ ဘယ်လိုမျိုး အစွမ်းသတ္တိ တွေရှိတယ်ဆိုတာကို နားလည်ထားရပါမယ်။

ဖယောင်းတိုင် အရောင်တစ်မျိုးစီရဲ့ အကြောင်း၊ ဘယ်လို အသုံးပြုရတယ်ဆိုတဲ့ အချက်အလက်များကို မီးခိုးရောင်လောကီပညာ အမှတ်စဉ် (၁၅ နဲ့ ၂၀) တို့မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ထပ်လည်း လိုအပ်တဲ့ အချက်အလက်များကို ထပ်မံပြီး ဖော်ပြပေးသွားပါဦးမယ်။

ကဲ . . . အခု ဖော်ပြသွားတာတွေကတော့ မှော်ပညာအစပို အဆင့်မှာ သင် မသိမဖြစ် သိထားသင့်တဲ့ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ ဖြစ်ပြီး နောက်လမှာ မှော်အမည်နာမ ပေးနည်း၊ အိပ်မက် ကျင့်စဉ်ပိုင်းများကို ဖော်ပြ ပေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

"God Bless You, See you again Next Month."
နောက်လမှာ ပြန်ဆုံကြပါမယ်။

ဆော်သစ်ရီ
ထူးဆန်းတွေလာ
အံ့ဖွယ်စီရင်နည်းများ

စုန်းကဝေမန္တန်ဖြင့် ရေမန်းပြုလုပ်ခြင်း

အထူးစွမ်းတဲ့ စုန်းကဝေမန္တန်ဖြင့် ရေမန်း စီရင်ပြုလုပ်နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီရေမန်းရဲ့အစွမ်းကတော့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေကို အဝေးရောက်စေပါတယ်။ မကောင်းဆိုးဝါး ပူးကပ်နေတယ်ဆိုရင် ဒီရေမန်းနဲ့ တောက်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ပြီးတော့ မိမိ အသုံးပြုလိုတဲ့ပစ္စည်း၊ ကိုယ်အသုံးချမယ့် ပစ္စည်းကို စုန်းကဝေရေမန်းနဲ့ တောက်ဖျန်းပြီး အသုံးချတဲ့အခါ ပိုမိုအစွမ်းထက်တာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ် စာမေးပွဲဖြေမယ့် ဘောပင်နံကို ဒီရေမန်းဖြင့် တောက်ဖျန်းပေးပြီး "စာမေးပွဲ ဖြေဆိုနိုင်ပါစေ" လို့ တောင်းဆိုလိုက်တာနဲ့ သင် မှန်းထားတာထက် ပိုမိုဖြေဆိုနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါ့အပြင် တကယ်လို့ သင့်မှာ ဒဏ်ရာ၊ အနာတရတို့ ရရှိခဲ့သည်နဲ့ သော် အနာမြန်မြန်ကုကျက်အောင် ဒီရေမန်းကို တောက်ဖျန်းပေးခြင်း၊ သုတ်လိမ်းပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီး တစ်ဖက်က စုန်းကဝေအတတ်ဖြင့် ကုစားပေးနိုင်ပါတယ်။

စုန်းကဝေတို့ လက်စွဲထား အသုံးပြုတဲ့ အရမ်း အစွမ်းထက်တဲ့ ရေမန်း ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ချက်က ဒီရေမန်းကို ကောင်းမွန်တဲ့ကိစ္စ

ရင်များမှာသာ အသုံးချဖို့ မှာချင်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီရေမန်းနဲ့ ထုပ်ဆောင်ထားပြီးသားကို ပြန်လည် ပယ်ဖျက်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကောင်းတဲ့ကိစ္စရပ်များမှာသာ အသုံးပြုဖို့ ပြောချင်ပါသည်။ နောက်တစ်ချက်က မန္တန်ရွတ်ပြီး ပါဝါအစွမ်း..ဝင်သွားပြီးဆိုတာနဲ့ ဒီရေမန်းဟာ တစ်ခါတည်း အပြီးအပိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ထပ် ဘာမှ ထပ်မလုပ်ပါနဲ့။

ဆေးပွားနည်းဖြင့် ပွားယူခြင်းမျိုးလည်း လုပ်လို့ မရပါဘူး။ မန္တန်ရွတ်ပြီးတာနဲ့ တစ်ခါတည်း တံဆိပ်တပ်၊ Seal ကပ်လိုက်သလို အပြီးအပိတ်ပါပဲ။

စုန်းကဝေရေမန်း ပြုလုပ်မယ်ဆိုရင် လိုအပ်တဲ့ရေက မြေကြီးအောက် တထွက်တဲ့ ရေ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဖြစ်ရပါမယ်။ ရေတွင်းထဲက ရေ (သို့မဟုတ်) အဝီဖိတွင်းထဲက ထွက်တဲ့ရေကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ယူပါ။ အဝီဖိတွင်းရေကို အုတ်ကန်ထဲထည့်ပြီးသား ဆေးရိုး ယူလို့ မရပါ။

ပြီးရင် အဲဒီရေကို ငွေဖလား ဆဲ ထည့်ပါမယ်။ ပြီးတော့ ရေထဲကို ခပ်လယ် ဆား၊ ခပ်ပါမယ်။ ပင်လယ် ဆားဆိုတာ ရိုးရိုးဆားဖြစ်ပြီး အိုင်အိုင် ဆင်းဆား မရပါ။ ငွေဖလားထဲမှာ ရေ ထည့်ပြီးပြီ၊ ဆားခပ်လိုက်ပြီးပြီဆိုရင် နောက်ထပ် ထည့် ရမှာကတော့ ကြာပန်း အဖြူတစ်ပွင့်ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေဖလားထဲမှာ ရေနဲ့ ဆား နို့ပြို ကြာပန်းအဖြူတစ်ပွင့်ပါ ထည့်

စာရွက်ကြည့် မရွတ်ပါ။
တစ်ခါတည်း အလွတ်ရအောင်
ဘုတ်ထားပြီး လက်တန်း ရွတ်ဆို
စီရင်ပါ။ ဒါမှသာ အစွမ်းထက် ပါ
ဆယ်။

ဒါကြောင့် မစီရင်ခင်မှာ
မန္တန်ကို အသံဋ္ဌာန်ကရိုင်းကျကျ
ရွတ်နိုင်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျက်
ထားသင့်ပါတယ်။

ပြီးတော့ သံရွည်ဆွဲရ
ဆယ် (၆) နေရာတွေမှာ သံရွည်ဆွဲ
ပြီး ရွတ်ရပါမယ်။ တချို့က ရွတ်တဲ့
နေရာမှာ မိုက်ထဲကနေ အောင်လာသလိုမျိုး ရှိတတ်ပါတယ်။ စိုးရိမ်စရာ
ဆိုပါဘူး။

မိုက်အောင်သလို ရှိရင် စုန်းကဝေ မန္တန်အစွမ်းဟာ သင်နေသင့်
အော်ကြောင်း ပြသတဲ့ လက္ခဏာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးရင်တော့ စုန်းကဝေ
အရမန်းကို ဘူးအလွတ်တစ်ဘူးထဲ ထည့်ကာ ကိုယ့်အတွက် ဆောင်ထား
ပြီး လိုအပ်လာရင် သုံးနိုင်ပါပြီ။

ပြီးပြီဆိုရင်တော့ အစီအရင်ပြုလုပ်မယ့်အချိန်က နေ
လယ် (၁၂) နာရီတိတိ နေမင်းက ကိုယ့်ခေါင်း တည့်
တည့်ကို ရောက်တဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

နေလယ်(၁၂)နာရီအတိမှာ ငွေလေးကို
လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်မြှောက်ပြီး အထက်
ကောင်းကင်သို့ ပင့်တင်ထားကာ စုန်း
ကဝေ မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုပါ။

ရွတ်ရမယ့်မန္တန်ကတော့ -

“အေဝီဂူးဝိုင်း မိုဆဲလ်
ဘောင်အောက်(၆)

နာ(၆၆၆) ဝီအန်ဒူး မက်စ် ဝီအာ
(၆၆) လက်(၆) ဖြစ်ပါတယ်။

မန္တန်ကို ဋ္ဌာန်ကရိုင်းကျကျ စုန်း
ကဝေတို့ ပူးဝင်စီးကပ်နေသတဲ့
သို့သော အသံနေ၊ အသံထား
ဖြင့် (၁၁)ခေါက် တိတိ ရွတ်ရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

ကြေးလင်ပန်းနှင့် မှော်စက်ဝိုင်းအစီအရင်

ကြေးလင်ပန်းကို မှော်အစီအရင်အများစုမှာ အသုံးပြုတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ကြေးလင်ပန်းနဲ့ အစောင့်အရှောက်များကို ဆင့်ခေါ်နိုင် သလို၊ အများစုက ကြေးလင်ပန်းကို ကိုယ့်ဆီဆင့်ခေါ်တဲ့နေရာတွေမှာ အသုံးများကြပါတယ်။

အခုအစီအရင်ကတော့ ကြေးလင်ပန်းအသုံးပြု၊ မှော်စက်ဝိုင်း အစီအရင်ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့လင်ယောကျာ်း၊ အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတဲ့အခါမှာ ပြန်ခေါ်နည်းကို ဖော်ပြပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ ယောကျာ်းနဲ့မိန်းမဟာ "လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့ သွား" ဆိုတဲ့အတိုင်း မကြာခင်က အချင်းများတတ်ကြတာ မေ့တာ ထုံးစံလို ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒီလိုဖြစ်တိုင်း မိန်းမကသာ အိမ်ပေါ်က ဆင်းတတ် တယ်လို့ ဆိုကြပေမယ့် အခုခေတ်မှာ ယောကျာ်းများလည်း အိမ်ပေါ်က ဆင်းတတ်ကြ တာကို ကြုံဖူးသူတွေ သိကြပါလိမ့်မယ်။

ယောကျာ်းများဟာ "လှကားသုံးထစ် ဆင်းရင် လူပျို ပြန်ဖြစ်ပြီ" ဆိုတဲ့ ထုံးကို နှလုံးမူပြီး အိမ်သူသက်ထား ဇနီးမယားနဲ့စိတ်ဆိုးကာ သူငယ် ချင်းအိမ်၊ စိတ်ကူးတည်ရာ ဆင်းသွားတတ်ကြပါတယ်။ ဒီလို အိမ်ကဆင်း

သူ့အတွဲ ယောကျာ်း၊ သို့တည်း မတုတ် အငယ်အနှောင်း အိမ် မှာပဲ အိမ်ရာ တည်ချင်နေပြီး ဒီသားစုအိမ်ကို ပြန်လာဖော် ဆုတဲ့ ယောကျာ်းများကို ကိုယ့် ခံပြန်လာအောင် ခေါ်တဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင် အတွက် ထိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -
၁) လင်ယောကျာ်း ခြင်္သေ့ရဲ့(4x6) ဓာတ်ပုံ
၂) ကြေးလင်ပန်းငယ် တစ်ချပ်

- ၃) အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်
- ၄) ကွာစေ့ သုံးထုပ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံး သင့်ရဲ့အိမ်ခန်းထဲမှာ အစီအရင်လုပ်လို့ကောင်းတဲ့ နေရာတစ်ခုကို ရှာပါ။ တူနှစ်ကိုယ်အိပ်တဲ့ ခုတင်ကလွဲလို့ သင်နဲ့ သင့် ယောကျာ်းတို့ နှစ်ဦးသား ချစ်ကြည်နူးထားဖူးတဲ့ နေရာလေးဖြစ်ရင် ပို ဆောင်းပါတယ်။ အစီအရင်ကို ခုတင်ပေါ်မှာ မလုပ်ပါနဲ့။

အိမ်ခန်းထဲမှာ နေရာရှာလို့ရပြီဆိုရင် အဲဒီနေရာလေးကို ပင်စိမ်း သင်အရွက်နဲ့ စတီသဘော သန့်ရှင်းအောင် ရှင်းလင်းလိုက်ပါ။ ပြီးရင် အဲဒီ နေရာမှာ အိမ်က ထွက်သွားတဲ့ ယောကျာ်းခြင်္သေ့ရဲ့(4x6)ဓာတ်ပုံကို မှောက် ချထားပါ။

ဘေးနားမှာ လက်တစ်ဝါးအရွယ် ကြေးလင်ပန်းငယ် တစ်ချပ်ကို ထည်း ဓာတ်ပုံနဲ့ယှဉ်ထားပြီး မှောက်လျက် ချထားရပါလိမ့်မယ်။ ကြေး လင်ပန်းကို ဘုရားစောင်းတန်းက နိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူ ရရှိနိုင် ပါတယ်။

ဓာတ်ပုံ၊ ကြေးလင်ပန်းတို့ကို မှောက်လျက် ချထားပြီးပြီဆိုရင်

သူတို့ကို အလယ်ဗဟို အဖြစ်ထားကာ အသင့်ဝယ်ယူထားတဲ့ အနီရောင် ဖယောင်းတိုင် (၉) တိုင်ကို စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝိုင်းပတ်ပြီး မီးထွန်းညှိရပုံ မယ်။

အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်ဟာ အသစ်ဝယ်ယူထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ထုပ်အသစ်ထဲကသာ ယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သုံးပြီးသား လက်ကျန် ဖယောင်းတိုင်မျိုး မရပါ။ အစီအရင်အတွက် သုံးရန် ဈေးမဆစ်ဘဲ သီးသန့်ဝယ်ယူထားတာမျိုး ဖြစ်ရပါမယ်။

အနီရောင် ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင် ထွန်းပြီးပြီဆိုရင် ဓာတ်ပုံ ကြေးလင်ပန်းတို့အပေါ်ကို ကွာစေ့သုံးထုပ်ကို ဖြူးပေးရပါမယ်။ ကွာစေ့ သုံးထုပ်ကို ဖြူးတဲ့အခါမှာ (၉)ကြိမ်အတွင်း သုံးထုပ်လုံးကုန်အောင် ဖြူးပေးရပါမယ်။

တစ်ကြိမ် ဖြူးတိုင်း၊ ဖြူးတိုင်းမှာ ကိုယ့်အိမ်က ဆင်းသွားတဲ့ လင် ယောကျ်ားဖြစ်သူရဲ့အမည်ကို တမ်းတမြည်ကြွေးကာ - "အိမ်အပြန် ပြန်လာပါ။ အိမ်ပြန်လာပါ" လို့ (၉)ခေါက်တိတ် ရွတ်ဆိုပေးရပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်လောက်ပဲ ခြေရွပ်နေတဲ့ ယောကျ်ားဖြစ်နေပါစေ၊ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်လေနေတဲ့ ယောကျ်ားဖြစ်ပါစေ၊ မကြာခင်မှာ သင့်ဆီ စိတ်ပြန်လည်လာပြီး မိသားစုနေအိမ်ကို ပြန်လာပါလိမ့်မယ်။

ဒီလိုပြန်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ နွေးထွေးစွာ ပြန်လည်စိတ်ခေါ်ပြီး စီရင်ထားတဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်ကိုလည်း တိုက်ဖြစ်အောင် တိုက်လိုက်ပါ။ ကော်ဖီဖျော်တိုက်တဲ့နေရာမှာ ကော်ဖီခွက်ထဲကို သင့်ရဲ့နှားကပ်အား မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသည်အထိ စိမ်ထားပြီးသား ကော်ဖီကိုသာ တိုက်ရပါလိမ့်မယ်။

ကော်ဖီတိုက်ပြီးရင်တော့ စိတ်ချသွားရပါပြီ။ နောက် တစ်ကြိမ် စိတ်အခန့် မသင့်ဖြစ်ကြလို့ သင်က သူ့ကို အိမ်ပေါ်က နှင်ချရင်တောင် အဲဒီယောကျ်ား ဘယ်တော့မှ သင့် အိမ်ပေါ်က ဆင်းသွားတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အပူမီးများအတွက် နှမ်းနက်စီရင်နည်း

တစ်ခါတရံမှာ ကိုယ့်ရဲ့အိမ်တွင်း၌ အပူသောကတွေ များပြားနေထိတ်ပါတယ်။ သားသမီးအပူ၊ လင်ယောကျ်ား၊ မိန်းမ သောကအပူ၊ မိဘများအတွက် သောကရောက်စရာများ၊ တစ်အိမ်လုံး အကြောင်းတစ်ခုမျှတတ်၊ တစ်ခုနှင့် အချင်းများ ရန်မီးပွားနေပြီး အိမ်ပူနေပါက အိမ်တွင်း အပူသောကများကို စုပ်ယူသွားမယ့် နှမ်းအနက် စီရင်နည်းဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ပူနေတဲ့ အိမ်သားများထဲက မည်သူမဆို၊ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါအောင်၊ လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ -

- ၁) ကိုယ့်မွေးနေ့ မနက်ခင်းမှာ အိမ်ရှိ ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားစင်မှာ၊ (သို့မဟုတ်) မြင့်မြတ်ရာ အမြင့်တစ်နေရာမှာ နှမ်းအနက်တစ်ပန်းကန်ကို ထပ်လှူပေးရပါမယ်။ ကိုယ့်အပူတွေဟာ နှမ်းနက်ထဲကို စိမ့်ဝင်ပါစေလို့ ထပ်လှူတိုင်း ဆုတောင်းပေးပါ။
- ၂) နောက်တစ်နေ့မှာတော့ အဲဒီနှမ်းအနက်ကို တကယ်သုံးစွဲမယ့်သူထံကို စွန့်ကြဲပေးကမ်းလိုက်ပါ။
- ၃) အခုအစီအရင်ကို (၃)ရက်တိတ် ပြုလုပ်ပေးရပါလိမ့်မယ်။ အဆိုရင် သင့်အိမ်တွင်းက အာဂန္တူ အပူမီးများဟာ ယူပင်လိုက်သလို၊ ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်းများနှင့် ထုံးဖြူအစီအရင်

တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစား ကြိုးစား လုပ်ငန်းအောင်မြင်ရေး၊ စီးပွားရေးတို့မှာ လာဘ်လာဘများ မရွှင် ဝင်ငွေလမ်းမပွင့်ဘဲ ထွက်ပေါက်တွေ ပိတ်ဆို့နေတတ်ပါတယ်။

ဒီအခက်အခဲတွေကို ဘယ်က ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမယ်မှန်း မသိ ဖြစ်နေတတ်ကြပါတယ်။ ထွက်ပေါက်တွေ ပိတ်ဆို့နေပြီ၊ လာဘ်လာဘ တွေ၊ လုပ်ငန်းဝင်ငွေတွေ ကြန့်ကြာခက်ခဲနေပြီဆိုရင် ထိရောက်ပြီး အစွမ်း ထက်မြက်လှတဲ့ ထုံးဖြူအစီအရင်ကို ပြုလုပ်ရပါမယ်။

အခုအစီအရင်က ရိုးရှင်းလွယ်ကူလှပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့ရက် အချိန်အတိအကျလုပ်ဆောင်မှသာလျှင် အစွမ်းထက်မြက်တာကို ကိုယ် တွေ့စမ်းသပ်ခဲစူးပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်ဆောင်ရမယ့်နေ့က တနင်္လာနေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေး အစီအရင်များ၊ အောင်မြင်ရေးအစီအရင်များ ပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ တနင်္လာ နေ့မှာ စတင်ကြတာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တနင်္လာနေ့ဟာ ငွေဓာတ်ကျတဲ့နေ့ဖြစ်လို့ပါပဲ။ ဒါက သုတတစ်ရ အနေ ဖြင့် ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများကတော့ -

- ၁) မြေအိုးတစ်လုံး
- ၂) ထုံးဖြူ တစ်အိုး
- ၃) ကန်စွန်းညွန့်
- ၄) တစ်ရာကျပ်တန် အသစ်တစ်ရွက်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်ကို စတင်လုပ်ဆောင်ရမယ့် အချိန်ကိုလည်း အတိ အကျ လုပ်ဆောင်ရပါမယ်။ စလုပ်ရမယ့်အချိန်က တနင်္လာနေ့၊ နံနက် (၉း၄၅)မိနစ်အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

အစီအရင်မလုပ်ခင်မှာ ကြိုတင်ဝယ်ယူထားတဲ့ မြေအိုးကို ထုံးဖြူ ကြိုသုတ်ထားပါ။ ပြီးရင် (၉း၄၅)မိနစ်အချိန်ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ ထုံးဖြူသုတ် ထားတဲ့ မြေအိုးထဲမှာ ကန်စွန်းညွန့်(၉)ညွန့်ကို မိမိကိုးကွယ်ရာ ဘာသာရဲ့ ဘုရားစင်(သို့မဟုတ်) မြင့်မြတ်တဲ့နေရာ၊ အမြင့်နေရာမှာ တင်ထားပါ။

ကိုယ့်ရဲ့ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ လာဘ်မရွှင်ဖြစ်နေတာတွေ ကင်း ဝေးပါစေလို့ တောင်းဆိုပါ။ တောင်းဆိုပြီးပြီဆိုတာနဲ့ အိမ်အပြင်ကိုထွက် ပြီး အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးကို တစ်ရာကျပ်တန်ကို အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဦးကို ပေးလှူလိုက်ပါ။

တစ်ပတ်၊ တစ်ကြိမ် ထုံးဖြူမြေအိုးထဲက ကန်စွန်းညွန့်ထိုးထားတဲ့ အိုးကို လဲလှယ်ပေးရပါမယ်။ လဲလှယ်ပြီးချိန်တိုင်းမှာလည်း တစ်ရာတန် အသစ်ကို လှူဒါန်းပေးရပါမယ်။ ဒီအစီအရင်ကို (၉)ကြိမ် ပြုလုပ်ပြီးပြီ ဆိုရင် တော့ သင့်ဆီကို လာဘ်လာဘများ၊ ငွေကြေးများ ဝင်လာမစ၊ တသံသံ ဖြစ်လာတာကို ကိုယ်တွေ့ကြုံပါလိမ့်မယ်။

အတင်းအဓမ္မနှင့် ကြက်ခြေခတ်နည်းလမ်း

တစ်ခါတလေမှာ ကိုယ့်အကြောင်း၊ ကိုယ့်အပေါ်မကောင်းတာတွေ ပြောကြတဲ့ အတင်းအဓမ္မဆိုတာမျိုးတွေ ရှိလာနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုအကြောင်းအရာမျိုးတွေနဲ့ သင်ကြားလာပြီဆိုရင် ဒီအတင်းအဓမ္မတွေကို ပျောက်အောင် စီရင်နိုင်ပါတယ်။

ဘယ်နေ့၊ ဘယ်အချိန်မှာ လုပ်ရမယ်ဆိုတာတွေ အတိအကျမလိုဘဲ အစီအရင်ဖြစ်ပါတယ်။ သင်လုပ်ချင်လာတဲ့နေ့မှာ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ အဓိကက သင့်ရဲ့စိတ်စွမ်းအင်၊ ကြက်ခြေခတ် အမှတ်အသားရဲ့ အကူအညီတို့ကို ရယူအသုံးပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအရင်ဟာ ထိရောက်မှုရှိပြီး သင့်ဘက်က ယုံကြည်စွာ လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ပထမဆုံး ညဘက် လူခြေတိတ်ချိန်မှာ မှော်အိုး(သို့မဟုတ်) စတီးအိုး အသေးတစ်လုံးထဲမှာ မီးတောက် အနည်းငယ်ကို မွှေးထားလိုက်ပါ။ စတီးအိုး အသစ်တစ်လုံးကို ဝယ်ထားသင့်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း အစီအရင်တွေမှာ အမျိုးမျိုးတွေကို သင်အခြေတမ်း အသုံးပြုနေရမှာ ဖြစ်လို့ပါ။

ပြီးရင် သုံးလက်မပတ်လည် အဖြူရောင် စာရွက်လွတ် တစ်ရွက်ပေါ်မှာ သင့်ကို အတင်းအဓမ္မပြောနေကြတဲ့ စာသားကို ရေးလိုက်ပါ။

အတင်းအဓမ္မ ပြောကြတဲ့ လူဆည့်ကို မရေးပါနဲ့။ သင် သူတို့ကို အတွဲမပေးလိုဘူး မဟုတ်လား။ သင့်ကို ပြောနေကြတဲ့ အတင်းအဓမ္မကိုသာ ပျောက်သွားအောင် စီရင်ပါ။

သင့်ကို ပြောနေကြတဲ့ အတင်းအဓမ္မအကြောင်းကို အရွတ်မှာ ချရေးနေစဉ် ဒီအရာတွေဟာ တစ်ခါတည်း ပျောက်သွားအောင် နောက် ဘယ်တော့မှ ပြန်လာပါစေနဲ့လို့လည်း စိတ်ထဲက

အရေးအရာပေါ်မှာ ရေးပြီးရင် အဲဒီစာသားအပေါ်ကို ကြက်ခြေခတ် အမှတ်အသားဖြင့် ခြစ်ချလိုက်ပါ။

စာရေးသား အသုံးပြုတဲ့ ဆော့ပင်က အနက်ရောင် ဖြစ်ရင် ပိုကောင်းအောင် ပြီးရင် အဲဒီစာရွက်ကို ခုနက စတီးအိုးအသေးထဲက မီးမွှေးထားတဲ့ အတာတ်ထဲကို ထည့်ပြီး မီးရှို့လိုက်ပါ။ မီးရှို့နေစဉ်မှာ သင်ရွတ်ဆိုရမှာက ဆော့ -

“အတင်းအဓမ္မတွေ၊ အပုတ်ချနေတာတွေ ဒီ ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားနဲ့အတူ ငါ့ဆီကနေ ထွက်ခွာသွားစေ။ အကြောင်းအရာတွေ အားလုံး မီးတောက်နဲ့အတူ ပါသွားပြီ။ မကောင်းတဲ့အရာတွေလည်း ငါ့အနားက အားလုံးလွင့်သွားပြီ။ ဒီအတင်းအဓမ္မတွေဟာ ငါ့ကို နောက်ထပ် နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ စိတ်ညစ်အောင် မလုပ်တော့ဘူး။”

အားလုံးပြီးပြီ၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ"

ဒီလိုမျိုး (၃)ကြိမ် ရွတ်ဆိုပေးရပါလိမ့်မယ်။ ရွတ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ မာန်နဲ့ ထန်နဲ့ တစ်ခုခုကို မောင်းထုတ်သလိုမျိုး မောင်းထုတ်ရပါမယ်။ ရင်လည်း သင်ဟာ စာရွက်လေး မီးလောင်ပြီး ပြာကျသွားတဲ့အထိ စောကြည့်ပေးပါ။

စာရွက်လေး ပြာဖြစ်သွားပြီဆိုရင် အဲဒီအတင်းအဖျင်းတွေလည်း စာရွက်ကဲ့သို့ လောင်ကျွမ်းပြီး အဝေးကို လွင့်ပျောက်သွားပြီဆိုတာကို သိရဲ့စိတ်ထဲမှာ သမာဓိအား ကောင်းကောင်းနဲ့ တွေးပေးရပါမယ်။

သင့်စိတ်ထဲမှာ သင့်အကြောင်း အတင်းအဖျင်းတွေ လုံးဝ ပျောက်သွားပြီဆိုတာ ကျေနပ်တဲ့အထိ ခံစားရပြီဆိုရင်တော့ စတိုးအိုးထဲက မီးငြိမ်းသတ်လိုက်ကာ ကောင်းစွာ အိပ်စက်အနားယူလိုက်ပါ။

မကြာခင်မှာ သင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတင်းအဖျင်းတွေ ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒီအရာတွေက နောက်ထပ် သင့်ကို ဒုက္ခမပေးတော့မှ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခုရှိတာကတော့ ဒီအစီအရင်ကို ကိုယ်တိုင်ကြံတော့ ကိုယ်တိုင်လုပ်ပါ။ တခြားလူအတွက် ကိုယ်စားလုပ်ပေးလို့ မရပါဘူး။ အဲဒီအရင်ကိုတော့ ပြောပြနိုင်ပါတယ်။

မူဟန်အသွယ်သွယ်ဖြင့် ချစ်သူပြန်ခေါ်နည်းများ

ကိုယ့်ကို တစ်စိမ်းဆန်နေတဲ့ အချစ်ဟောင်း၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမတို့ကို ကိုယ့်ဆီ ပြန်ခေါ်နိုင်တဲ့ စီရင်နည်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ ယောကျ်ား၊ မိန်းမအဖွဲ့ မည်သူမဆို ပြုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

အချစ်ဟောင်းကို ကိုယ့်ဆီကို တစ်ကျော့ပြန်ခေါ်နိုင်သလို၊ အဝေးက ရောက်ပြီး အဆက်အသွယ် မလုပ်နိုင်သူ၊ အဆက်အသွယ် မလုပ်တော့သူကို ကိုယ့်ဆီ ပြန်လာအောင်ခေါ်တဲ့ အစီအရင်ဖြစ်ပြီး စီရင်နည်းပေါင်း (၄) နည်း ချုပ်ဆိုထားပါသည်။ မိမိနဲ့ အသုံးတည့်မယ့် အစီအရင်ကို အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

စီရင်နည်း (၁)

ပထမဆုံး အစီအရင်က လူငယ်တွေအတွက် သင့်တော်ပါတယ်။ အထူးဆန်း လိုအပ်တာက ကိုယ်ပြန်ခေါ်လိုသူရဲ့ ဓာတ်ပုံဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အိပ်ခန်းအိပ်ခန်းလေးချောင်း၊ ကတ်ထူဘုတ်ပြား အဖြူရောင်တစ်ခုတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အထက်ကတ်ပြား အဖြူဆိုရင်လည်း ရပါတယ်။

လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများ ရှိပြီဆိုရင် ကိုယ်ပြန်ခေါ်လိုသူရဲ့ ဓာတ်ပုံကို အထက်ကတ်ပြားအဖြူရဲ့ ကျောဘက်မှာ မှောက်လျက်ထားပြီး ပြုတ်မထွက်

www.burmeseclassic.com

စီရင်နည်း(၂)

ဒုတိယမြောက် စီရင်နည်းကတော့ ညနေစောင်းနဲ့ နေ့စက်စောစောတို့မှာ ပြုလုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ညနေ (၆)နာရီနဲ့ မနက် (၆)နာရီတို့မှာ အချိန်အတိအကျလုပ်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဒီအစီအရင်မှာ စိတ်ဗျင်းအင် အသုံးချရာ မလိုပါဘူး။ အချိန် အတိအကျ၊ လုပ်ရမယ့်ရက် အတိအကျ လုပ်ပေးရုံပါပဲ။

လုပ်ဆောင်ရမှာ

လည်း မန္တန်တွေ၊ တောင်းဆိုတာတွေ လုပ်စရာမလိုဘဲ ဖယောင်းတိုင်ကို ထွန်းရုံသာ ဖြစ်ပါတယ်။ စလုပ်ရာမှာ ညနေ (၆)နာရီက စလုပ်ပြီး မနက် (၆)နာရီမှာ လုပ်ပြီးရင် တစ်ရက်လို့ သတ်မှတ်ပါမယ်။ အဲဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ (၆)ရက်တိတိလုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံး ကိုယ့်အစီအရင်စားပွဲ (သို့မဟုတ်) စားပွဲလွတ်တစ်ခုပေါ်မှာ ကိုယ်ပြန်ခေါ်လိုသူရဲ့ ဓာတ်ပုံကို မှောက်ချထားပါ။ အဲဒီအပေါ်ကနေ အထွန်းခံတဲ့ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို (၃)နာရီကြာအောင် ထွန်းထားပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမျိုးကို ည၊ မနက် (၆)ရက်တိတိ ပြုလုပ်သွားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးရင် ဓာတ်ပုံကို မမှောက်ထားတော့ဘဲ ပြန်လှန်လိုက်ပြီး အဲဒီအပေါ်ကနေ အနီရောင်ဖယောင်းတိုင်ကို ခုနကလို ည၊ မနက် (၃)ရက်ထက်မနည်း ဆက်ထွန်းပြီးရင်တော့ ကိုယ်ပြန်လာစေချင်တဲ့သူဟာ ကိုယ့်ဆီ ရောက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းရာမှာ ရွက်တစ်ခုနဲ့ ထည့်ထွန်းရင် ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်။

ပင်အပ်များကို ထိုးစိုက်ရာမှာ ကတ်ပြားရဲ့ ရှေ့ဘက်ကနေ စောက်လိုက်ပြီး ကတ်ပြားနောက်ဘက်မှာ မှောက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကို မိမိရေတွယ်မိနေရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဓာတ်ပုံရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ ပင်အပ်တစ်ချောင်းစီ ရှိနေပါစေ။

ပြီးရင် ကတ်ပြားအဖြူရဲ့ ရေ့ မျက်နှာစာတည့်တည့်ကို ကိုယ်အိမ်စက်မယ့် နေရာရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ထားပြီး ကြည့်ပေးနေရပါမယ်။ ကိုယ့်မျက်နှာနဲ့တည့်တည့် အနေအထားလောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်တစ်စောင်အိပ်တတ်သူဆိုရင် ခုတင်ဘေးမှာ ထောင်ထားပါ။

အနေအထားမှန် အားလုံးရပြီဆိုရင် ကိုယ်ပြန်ခေါ်မယ့်သူက ကတ်ပြား အဖြူရောင်ကိုဖြတ်ပြီး ကိုယ့်ဆီပြန်လာပြီလို့ မအိပ်မချင်း၊ အားခံစားပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်ဘက်ကတော့ ကတ်ထူပြား အဖြူရောင်ကိုပဲ မြင်ရမှာပါ။ အဲပေမယ့် ကတ်ပြားကိုဖောက်ပြီး ကိုယ့်ဆီ မရောက်မချင် ပြန်လာအောင် ကိုယ့်ဘက်က စိတ်စွမ်းအားနဲ့ ခေါ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး တစ်ပတ်လောက်လုပ်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ်ပြန်ခေါ်ချင်သူဟာ ကိုယ့်ကို ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားလာတာမျိုး၊ ကိုယ့်ဆီပြန်လာတာမျိုး ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ ဒေါ်ပြီးသား ဝိညာဉ်တွေကိုတော့ ဒီနည်းနဲ့ မခေါ်ပါနဲ့။

ပင်အပ်များကို ထိုးစိုက်ရာမှာ ကတ်ပြားရဲ့ ရှေ့ဘက်ကနေ စောက်လိုက်ပြီး ကတ်ပြားနောက်ဘက်မှာ မှောက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကို မိမိရေတွယ်မိနေရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဓာတ်ပုံရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ ပင်အပ်တစ်ချောင်းစီ ရှိနေပါစေ။

ပြီးရင် ကတ်ပြားအဖြူရဲ့ ရေ့ မျက်နှာစာတည့်တည့်ကို ကိုယ်အိမ်စက်မယ့် နေရာရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ထားပြီး ကြည့်ပေးနေရပါမယ်။ ကိုယ့်မျက်နှာနဲ့တည့်တည့် အနေအထားလောက် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်တစ်စောင်အိပ်တတ်သူဆိုရင် ခုတင်ဘေးမှာ ထောင်ထားပါ။

အနေအထားမှန် အားလုံးရပြီဆိုရင် ကိုယ်ပြန်ခေါ်မယ့်သူက ကတ်ပြား အဖြူရောင်ကိုဖြတ်ပြီး ကိုယ့်ဆီပြန်လာပြီလို့ မအိပ်မချင်း၊ အားခံစားပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်ဘက်ကတော့ ကတ်ထူပြား အဖြူရောင်ကိုပဲ မြင်ရမှာပါ။ အဲပေမယ့် ကတ်ပြားကိုဖောက်ပြီး ကိုယ့်ဆီ မရောက်မချင် ပြန်လာအောင် ကိုယ့်ဘက်က စိတ်စွမ်းအားနဲ့ ခေါ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး တစ်ပတ်လောက်လုပ်လိုက်တာနဲ့ ကိုယ်ပြန်ခေါ်ချင်သူဟာ ကိုယ့်ကို ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားလာတာမျိုး၊ ကိုယ့်ဆီပြန်လာတာမျိုး ကြုံရပါလိမ့်မယ်။ ဒေါ်ပြီးသား ဝိညာဉ်တွေကိုတော့ ဒီနည်းနဲ့ မခေါ်ပါနဲ့။

၄၄

စီရင်နည်း(၃)

ဒီအစီအရင်ကတော့ ရေခြား၊ မြေခြားရောက်နေသူ၊ သတော်သား တို့ကို ကိုယ့်ဆီအန္တရာယ် ကင်းကင်း ပြန်လာအောင်၊ ပြန်ဆက်သွယ်လာ အောင် ပြန်ခေါ်တဲ့နည်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ဆီကို အဆက်အသွယ် မလုပ် နိုင်သေးရင်လည်း ပြန်လည် ဆက်သွယ်လာအောင်၊ အဝေးရောက်နေသူ ကို ပြန်ခေါ်တဲ့နည်းအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

လုပ်ရမှာကတော့ ဖန်ခွက်ငယ်တစ်ခုမှာ ပြည့်လျှံကျသွားတဲ့အထိ ရေကို ဖြည့်လိုက်ပါ။ ပြီးရင် အဲဒီရေခွက်ငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ပြန်ခေါ်လိုသူ ရဲ့ဓာတ်ပုံကို ပက်လက်တင်လိုက်ပါ။ တင်ပြီးရင် အဲဒီရေခွက်နဲ့ ဓာတ်ပုံတို့ကို ရေတွေ ဖိတ်စင် မကျအောင် အသာထိန်းကိုင်ပြီး ကိုယ်အိပ်စက်တဲ့ ခုတင် အောက်မှာ ထားပေးဖို့ပါပဲ။

ညဘက်ရောက်လို့ အိပ်တော့မယ့် အချိန်တိုင်း၊ မအိပ်မီမှာ ကိုယ် ပြန်ခေါ်လိုသူဟာ ရေတွေကိုဖြတ်ပြီး ကိုယ့်ဆီပြန်လာဖို့ ကြိုးစားနေပြီ။ ကိုယ်ကလည်း သူ့ကို ပြန်ခေါ်နေပြီလို့ အာရုံပြု ခံစားပေးရုံပါပဲ။ အိပ်ချင် လာရင်လည်း အိပ်လိုက်လို့ ရပါတယ်။ မကြာမီမှာ သင့်ထံကို ကောင်း သတင်းနဲ့အတူ သူပြန်လာပါလိမ့်မယ်။

စီရင်နည်း(၄)

စတုတ္ထမြောက် စီရင်နည်းကလည်း ချီးရှင်းလွယ်ကူပါတယ်။ အပေးယုံ ပြောထားတဲ့အတိုင်း ရက်မပြတ်စတမ်း အတိအကျ လုပ်ဖို့တော့ လိုပါတယ်။ ပြီးတော့ ဖျဉ်းကြောင်း လုံးဝ မပါဝင်တဲ့ စက္ကူဖြူ အစိတ်အပိုင်း များ လိုအပ်ပါတယ်။

လုပ်ရမယ့် အချိန်ကတော့ ညနေ၊ နေဝင်ပြီဆိုတာနဲ့ စတင်လုပ် ဆောင် စီရင်နိုင်ပါတယ်။ အချိန်တိတိကျကျ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ညနေ (၆) နာရီဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကိုယ့်ဆီက နေ ကိုယ့်အိမ်ကနေ ထွက်သွားတဲ့ ကိုယ့်ကို အဆက်အသွယ် မလုပ်တော့ တဲ့ ချစ်ရသူကို ပြန်ခေါ်တဲ့နည်းလေး ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဆုံး ညနေ(၆)နာရီ အချိန်မှာ စက္ကူဖြူ အရွယ်အစိတ်အပိုင်း အရွယ်အစိတ်အပိုင်း လေးခု ညီညီညာညာ ဖြတ်လိုက်ပြီး အဲဒီအပေါ်မှာ ကိုယ် ပြန်ခေါ်လိုသူ ခွဲနာမည်ရင်း တို့ (ဦး၊ ကို၊ မောင်) ထည့်စရာ မလိုဘဲ ရေး လိုက်ပါ။

ပြီးရင် အဲဒီစက္ကူ အပိုင်းအစတွေကို ကိုယ့်အိမ် ခွဲထောင့်လေးထောင့်မှာ ချ ထားလိုက်ရုံပါပဲ။ ညဘက် အိပ်ချိန်ရောက်ရင်တော့ အဲဒီ စက္ကူအပိုင်းအစလေး များကို ပြန်ယူလိုက်ပြီး တိုယ်အိပ်စက်တဲ့ ခေါင်း ဆုံးထဲ ထည့်ပြီး အိပ်စက် ခါ။

ဒီလိုပုံစံမျိုးကို ညစဉ် ရက် မပြတ်စတမ်း (၈)ညတိတိ လုပ်ဆောင် ရပါလိမ့်မယ်။ စက္ကူလေးတွေ သင့်ခေါင်းအုံးထဲမှာ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက် ပိုပိုများလာတဲ့ အချိန်မှာ၊ ကိုယ်ပြန်ခေါ်လိုသူကလည်း ကိုယ့်ဆီ သူ့ရဲ့စိတ်တွေဟာ တစထက်တစ ရောက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၈)ညပြည့် သွားရင် တော့ ဆက်ပြီး လုပ်စရာ မလိုတော့

ပါဘူး။ ကိုယ်ခေါ်ထားတဲ့ စက္ကူလေးတွေနဲ့ အတူ ကိုယ်ပြန်ခေါ်လိုသူဟာ ရောက်လာတော့မယ်လို့ မအိပ်ခင်မှာ တွေးပေးနေရုံပါပဲ။ မကြာခင်မှာ သင့်ထံကို ပြန်ခေါ်လိုသူဟာ တံခါး ခေါက်လာပါလိမ့်မယ်။

သူ ပြန်လာတာ တကယ် သေချာပြီဆိုတော့မှ အစီအရင်စက္ကူလေးများကို ရေစီးတဲ့ မြစ်(သို့မဟုတ်) ချောင်းထဲကို မျောပေးလိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကဲ... အားလုံးပဲ ကိုယ်နဲ့ သင့်တော်မယ်လို့ ယူဆတဲ့ အစီအရင်များနဲ့ ကိုယ်ချစ်တဲ့လူကို ကိုယ့်ဆီ ပြန်ခေါ်နိုင်ကြပါစေဗျာ။

နယ်လွန်ထူးခြား ဖြစ်ရုပ်ဆန်းများ(၂)

သက်လုံ

။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည်တွင်လည်း အလယ်ပိုင်းတောများ၌ တွေ့ရတတ်သည် ဆိုသော 'ငန်း' (သို့မဟုတ်) 'ငေါင်း' ဟူသော ခြေထောက် တစ်ချောင်းတည်းရှိသည့် လူစားမျိုး ရှိခဲ့သည်ဟု ကြား သိရဖူး၏ ။

။

အချို့က လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဟုဆိုလျှင် သရဲ၊ တစ္ဆေပုံပြင်များ ဟူ၍သာ ထင်မှတ်ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ဖြစ်ရပ်ဆန်း၊ မှတ်တမ်းကား ဤ မျှ နယ်နမိတ် မကျဉ်းမြောင်းလှချေ။

"လျှို့ဝှက် . . ." ဟူရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆင်ခြင်တုံ့ပြန်ချက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သိပ္ပံနည်းအရ လည်းကောင်း၊ ဖြစ်ပျက်ပုံကို ဖြေရှင်းခြင်းမှာ မစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းကို ဆိုလို၍ "ဆန်းကြယ် . . ." ဟူသည်မှာ သာမန်အား ဖြင့် ကြုံတွေ့ကြားသိရခြင်း မရှိဘဲ ထူးကဲစွာ ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကို ဖော်ပြပေး ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏မှတ်တမ်းတွင် ဝိညာဉ်လောက နာနာဘာဝလောကနှင့်ပတ်သက်သမျှတွေ့ ပါဝင်သည့်အပြင် လောက တစ်ခွင်၌ လူသိနည်းသေးသော သဘာဝများနှင့်တကွ၊ ပန်းကန်ပြားဖုံး အစရှိသည့် အခြားသော ဂြိုဟ်နက္ခတ်ကမ္ဘာများနှင့် စပ်လျဉ်းသည်များဖုံး အကျုံးဝင်ပါချေသည်။

ခုတော့ ယုံပါပြီ

တောင်အာဖရိကတိုက်၏ ဂျူးဟန်နစ်စဘတ်မြို့ရှိ အိမ်တစ်အိမ် ထဲမှ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေဟန်ရှိကြသော လူအုပ်တစ်စု တိုးဝှေ့ပြေးထွက် လာသည်။ တစ္ဆေတစ်ဦးက အရပ်မြောက်ပေမြင့်သော လူတစ်ယောက်ကို ကိုင်မ၍ အခန်းကိုဖြတ်ပြီး ပစ်ပေါက်လိုက်သည်ကို မြင်ခဲ့ကြရ၍ဟု ဆို၏။

ထိုအိမ်မှာ မေဖဲယားအရပ်၊ ဆယ်တစ်ရိပ်သာရှိ အိမ်ဖြစ်ပြီး နေ ညီညီထွေထွေသို့ မစွတာ အော့တိုဂူးလ် နှင့် အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိသူ၏ နှစ်ဦးအနက်တို့လည်း အခြောက် ခြေသဖြင့် ထိုအိမ်တွင် နောက် ဆယ် တစ်မိနစ်ပင် မနေရဲတော့ သ ဆိုကြပေသည်။

ဂျိုး | အန် နာ မှာ ညီညီထွေထွေ အရင့်အမာနှင့် ဖြစ် နှင့် အလွန်တုန်လှုပ်လျက်ရှိ သူ့ ယောကျ်ား မစွတာ ဝူးလ်စ်ကလည်း ထိုအိမ်ထဲတွင် ဆက် တစ်ည မအိပ်ရဲတော့ဟု ဖွင့်ဟ ဝန်ခံသည် ဆို၏။

တစ္ဆေ၏ကိုင်ပေါက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသူမှာ မစွတာ ဝူးလ်စ်၏ ယောက်ဖတော်သူ ဖြစ်လေသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်နေ့၏

ညနေခင်းတွင် ဝှန်သည် ထိုအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဂီတာတီးသံ ကြားရ ၍ မည်သူ တီးခတ်နေသနည်းဟု သွား ကြည့်လေရာ မျက်မှန်တပ်ထားပြီး မကြုံစဖူး၊ အရုပ်ဆိုးလှသော အဖွားကြီး တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည် ဆို၏။

ဝှန်သည် သူ့လက်ထဲမှ ဂီတာကြီးကိုရယူရန် ကြိုးစားခဲ့သော် လည်း မရသဖြင့် ပြန်လှည့်အထွက် တွင် တစ္ဆေအဖွားကြီးက ဂီတာနှင့် လှမ်းပေါက်လိုက်လေ၏။ ဝှန်က ဂီတာကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖမ်းယူလိုက်ရ လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ည(၁၁) နာရီ အချိန်ခန့်၌ သတင်းကြားနှင့် လရောက် ကြည့်ရှုနေကြသော လူအုပ်ရှေ့တွင်ပင် ထိုအဖွားကြီး၏ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ပေါ်ပေါက်လာသည် ဆို၏ ။ ဤနေရာတွင် ဂျွန်က -

“အဲဒီအဖွားကြီးဟာ ကျုပ်ကို ကိုင်မလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ ကုလားထိုင်တစ်ခုကို ကျော်ပြီး မြေကြီးပေါ်ကို ရောက်အောင် ပစ်ချလိုက်တော့တာပါပဲဗျာ၊ ကျုပ် ခံစားရတာကတော့ လေပြင်းပြင်းကြီး တိုက်နေသလိုဗျာ၊ ကျုပ်ကို ကိုင်မလိုက်တာ လေးပေလောက်အမြင့်ရှိပြီး ပစ်လိုက်တာထက် ဆယ်ပေလောက်အဝေးကို ပစ်လိုက်တာပါပဲဗျာ။

ကျုပ်ဟာ အရင်တုန်းကတော့ ဝိညာဉ်လောကကို အယုံအကြည် မရှိခဲ့ဘူး၊ အခုတော့ ယုံပါပြီဗျာ” ဟု တုန်ရီနေသောအသံဖြင့် စုဝေးနေကြသည့် လူအုပ်ကြီးကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်လေသည်။ ဂျွန်သည် အရပ်အခြေအားဖြင့် ခြောက်ပေခန့်ရှိပြီး ကိုယ်အလေးချိန်အားဖြင့်မူ (၁၆၈)ပေါင်ပေါက်ပါ၏ ။

ဆယ့်လေးချောင်း

အာဖရိကတိုက်၊ ဆာလစ်ဘာရီအရပ်တွင် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိသော ရိုမေးနီးယားလူမျိုး လူရွယ်တစ်ဦးသည် ဇစ်ဇေဒီတောင်ကြားတွင် ခြေတစ်ဖက်လျှင် ခြေချောင်းနှစ်ချောင်းစီပါရှိသော လူမျိုးတစ်မျိုးကို တွေ့ရှိ လေ့လာခဲ့ရသည်ဆို၏ ။

ထိုလူမျိုးများမှာ လေကဲ့သို့ လျှင်မြန်စွာ ပြေးနိုင်ပြီး သူတို့အသက်ရှင်နေနိုင်ရေးအတွက် စားသောက်သည့် အာဟာရများမှာ ပျားရည်နှင့်ပျားများ ဖြစ်လေသည်။ လေ့လာခွင့်ရရှိသော လူရွယ်မှာ အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၃၄)နှစ်ရှိ မစ္စတာ အီးအယ်လ်စီဖစ်လစ်ဖြစ်၍ ဖေရာအရပ်ဒေသတွင် သတ္တုတွင်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်စဉ်က ထိုသို့သော လူမျိုးတစ်ဦးကိုပင် အလုပ်ခန့်အပ် ထားခဲ့ဖူးသည် ဆို၏ ။

သူ့အဆိုမှာ ထိုလူမျိုး များ၏ ခြေဖဝါးများမှာ သာမန်အရွယ်အစားမျှသာရှိ၍ အရပ်မှာ ခြောက်ပေခန့်မြင့်သည် ဆို၏ ။ ထိုသူမှာ အလွန်ရှည်တတ်၍ စကားနည်းလေသည်။ ခြေထောက်တွင် ခြေချောင်းနှစ်ချောင်း

သာ ရှိလေသည်။

“ကျွန်တော် ဒီလူမျိုးစုတစ်အုပ်ကို သစ်ပင်ပေါ်မှာလည်း တွေ့ခဲ့ဖူးသေးတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အနားကိုရောက်သွားရော၊ ဆင်းပြေးလိုက်ကြတာ အံ့ဩစရာ သိပ်ကောင်းတာပဲ။ လေလိုပဲ လျှင်မြန်တယ်။ ဒီလောက်မြန်မြန် ပြေးနိုင်တဲ့လူတွေကို ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူး ဆုံဖူးသေးတယ်လေ”

နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ တွေ့ရသောအခါတွင်မူ ထိုလူများကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုခွင့်ရလေ၏ ။ အာဖရိကတိုင်းရင်းသားများထံမှ ထိုလူမျိုးများအကြောင်းကို သူ စုံစမ်းကြည့်မိ၏ ။ ထိုလူများမှာ “ချင်ယန်ဂျား” ဘာသာစကားမျိုးပြော၍ ဆောင်များပေါ်တွင် နေထိုင်ကြသည် ဆို၏ ။

အစာရေစာအလို့ငှာ ပျားရည်နှင့်ပို့များ ရှာဖွေရန် တောင်ကြားများဆီသို့ ရံဖန်ရံခါ လာရောက်လေ့ရှိကြသည်။ သူတို့နေထိုင်ချက်စားရာ တောင်များပေါ်၌ ပြောင်းဖူးပင်များ စိုက်ပျိုးထားကြသည် ဆို၏ ။

“သူတို့ဟာ သူစိမ်းတွေနဲ့ တွေ့လို့ရှိရင် သိပ်ရှက်တတ်ကြတယ်ဗျာ။ သူတို့အနားရောက်အောင် သွားဖို့ သိပ်ခက်တယ်ဗျာ။ အဲဒီတော့ သူတို့နဲ့ စကားတစ်စွန်း ပြောရဖို့ကလည်း စစ်ပွဲတစ်ပွဲ တိုက်ရသလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ သူတို့လို လူမျိုးသုံးယောက်နဲ့ စကားပြောဆိုဖူးတယ်။ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်ဆိုရင် သူ့နာမည်က “ကန်ဂျေရာ” လို့ခေါ်တယ်။

။
ရခိုင်ပြည်နယ်ဘက်တွင်လည်း လူမည်းပုကလေးများ ရှိ
သေးသည်ဟု ကြားရ၏။ ထို့ပြင် အထက်မြန်မာပြည်တွင်လည်း
'ရေသရဲ'ခေါ် လူနီကလေးများ ရှိသေး၏ ။

။

ကျုပ်သတ္တုတွင်းမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်တယ်လေ။ အလုပ်သမား
တစ်ယောက်အနေအထားနဲ့တော့ တော်လှတယ် မဟုတ်ပါဘူး။”

ထိုလူမျိုးများကို သာမန် အာဖရိက တိုင်းရင်းသားများထဲကပင်
တွေ့ဖူးသူဟူ၍ ရှားပါးလှပါသော်လည်း သူတို့အကြောင်းကို ကြားဖူးပြီး
သူတို့ကို “ဆယ့်လေးချောင်း” (လက်ချောင်းဆယ်ချောင်းနှင့် ခြေချောင်း
လေးချောင်းကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်း) ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ဆို၏ ။

ကမ္ဘာ့နိပ်တို့ မြန်မာပြည်တွင်လည်း အလယ်ပိုင်းတောများ၌ တွေ့
ရတတ်သည်ဆိုသော “ငန်း” (သို့မဟုတ်) “ငေါင်း” ဟူသော ခြေထောက်
တစ်ချောင်းတည်းရှိသည့် လူစားမျိုးရှိခဲ့သည်ဟု ကြားသိရဖူး၏ ။ ၎င်းတို့
လာရာလမ်းခရီးတွင် ငှက်ပျောဖက်ကို ဆီသုတ်လူးပြီး ခင်းထား၍ ဖမ်းဆီး
ယူငင် စားသောက်ကြသည်ဟု ကြားရသည်။

ရခိုင်ပြည်ဘက်တွင်လည်း လူမည်းပုကလေးများ ရှိသေးသည်
ဟု ကြားရ၏ ။ ထို့ပြင် အထက် မြန်မာပြည်တွင်လည်း “ရေသရဲ” ခေါ် လူနီ
ကလေးများ ရှိသေး၏ ။ ထိုလူနီကလေးများသည် ရေအတတ်ပညာရပ်၌
လွန်စွာ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းလှသည် ဆို၏ ။

ထိုလူမျိုးများအကြောင်းကို တွေ့မြင်ကြားသိဖူးသူတို့သည် ရေ
စပ်စုံလင်စွာ မှတ်တမ်းတင်ထားသင့်ကြပေသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြား မြို့ကြီးများ
သို့ သွားရောက်လည်ပတ်ပြီး ဂုဏ်ယူကြသည်ထက် ကိုယ့်တိုင်းပြည်၊ မြို့
ရွာရှိ လူသိနည်းလှသော အကြောင်းအရာများကို ဖော်ထုတ်ကြချိန် တန်ပြီ
ဟု ယူဆထင်မြင်မိပါသတည်း . . .

□

အရှောင်များရဲ့သဘာဝနှင့်
ဟောပြောချက်များ
သုတေသီတင်္ဂါဦး

နယူတန်သည် သုံးမြှောင်ဖန်တုံးတစ်ခုတွင် အလင်းတန်းကို ဖြတ်စေခြင်းဖြင့် တစ်ဖက်တွင် ရောင်စဉ်သက်တန်း ခုနစ်ရောင်ကို ဖမ်းယူ ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ ၎င်းဖြတ်သန်းသော ရောင်စဉ်ခုနစ်ရောင်ကို နောက်ထပ် သုံးမြှောင်ဖန်တုံးတွင် ပြန်လည် ဖြတ်သန်းစေခြင်းဖြင့် အဖြူရောင် အလင်း တန်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာကြောင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသနိုင်ခဲ့သည်။

၎င်းကို သက်တန်းရောင်စဉ်ဟု ခေါ်ခဲ့သည်။

၎င်း သက်တန်းရောင်စဉ် (၇)ခုမှာ - အနီ၊ လိမ္မော်၊ အဝါ၊ အစိမ်း၊ အပြာ၊ မဲနယ်ပြာနှင့် ခရမ်းရောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

အရောင်တွင် မူလအရောင် (၃)မျိုးရှိသည်။ အဝါ၊ အနီ၊ အပြာတို့ ဖြစ်သည်။ ထိုမှ အရောင်(၂)ရောင်စီကို အတူရောခြင်းဖြင့် ဒုတိယအရောင် တို့ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

၁) အဝါ + အနီ = လိမ္မော်၊

၂) အနီ + အပြာ = ခရမ်း၊

၃) အဝါ + အပြာ = အစိမ်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုတိယအရောင်ကို ပထမ မူလ အရောင်နှင့် နှစ်ရောင်ချင်းစီ ရောစပ်ခြင်းအားဖြင့် တတိယအရောင်တို့ ဖြစ်ပေါ်သည်။

၁) အဝါ + လိမ္မော် = ဝါလိမ္မော်၊

၂) အနီ + လိမ္မော် = နီလိမ္မော်၊

၃) အနီ + အပြာ = အစိမ်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

၄) အဝါ + အပြာ = အစိမ်း၊

၅) အပြာ + အစိမ်း = အပြာအစိမ်း၊

၆) အပြာ + အစိမ်း = အပြာအစိမ်း၊

၇) အပြာ + အစိမ်း = အပြာအစိမ်း၊

၃) အနီ + ခရမ်း =

အနီခရမ်း၊

၄) အပြာ + ခရမ်း =

အပြာခရမ်း၊

၅) အဝါ + အစိမ်း =

အဝါအစိမ်း၊

၆) အပြာ + အစိမ်း =

အပြာအစိမ်းတို့ကို ဖြစ်ပေါ် စေပါ

သည်။

အရောင် ၇ တို့ ၏

သဘာဝသဘာဝတွင် အခြေခံ

အရောင် (၃)မျိုးမှ တဆင့် ဆင့်ပွား၍ ရရှိလာသော အရောင် (၁၂)ရောင်၌

အရောင်နှင့် အအေးရောင်ဟူ၍ ခွဲခြားသည်ကို ထပ်မံတွေ့ရသည်။

ဝါစိမ်း၊ အဝါ၊ ဝါလိမ္မော်၊ နီလိမ္မော်၊ အနီ၊ ခရမ်းတို့သည် အပူ

ရောင်ဖြစ်၍ အစိမ်း၊ ပြာစိမ်း၊ အပြာ၊ ပြာခရမ်း၊ ခရမ်းတို့သည် အအေးရောင်

ဖြစ်ကြသည်။

အရောင်များနှင့် လူသားဆက်နွယ်မှု

အရောင်များကို လူသား အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် အမြဲမြင်တွေ့

ရပါသည်။ လူတို့၏ဘဝဖြစ်စဉ် ရှင်သန်မှုများတွင်လည်း အရောင်များ၏

အကျိုးသက်ရောက်မှုများသည် အနည်းငယ် ပါဝင်

ဆက်သက်မှု ရှိနေပါသည်။

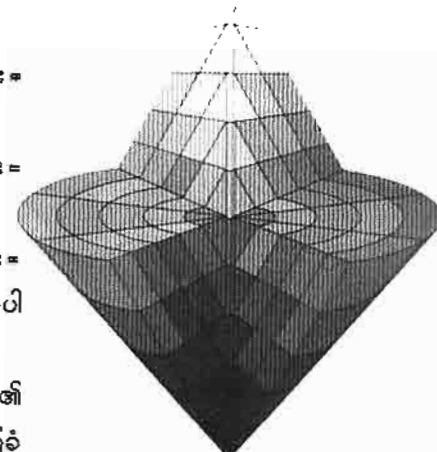
အရောင်သည် စိတ်ခံစားမှုတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။

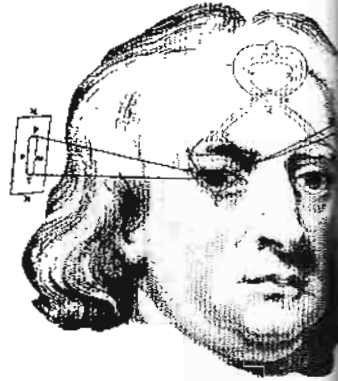
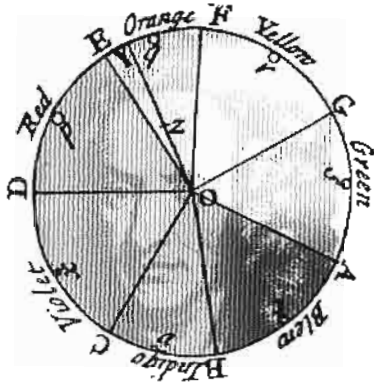
ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ အသုံးအဆောင် ပရိဘောဂပစ္စည်းများ။

အနီးတွင်း ပြင်ဆင်မှုတို့တွင် အသုံးပြုသော အရောင်များမှတဆင့် လူ

သမီးချင်း၏ စိတ်နေသဘောထားနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ခံစားမှုများကို

အကျိုးရှိရသည်။

လူတစ်ယောက်သည် ၎င်း၏ ကြိုက်နှစ်သက်သော အရောင်ကို သိရုံမျှဖြင့် ၎င်း၏ စိတ်နေသဘောထား၊ အမူအကျင့်၊ စရိုက်လက္ခဏာ အဆိုးအကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိရှိနိုင်သည်ဟူ၏။

သို့အားဖြင့် ထိုအရောင်တို့၏အကြောင်းကို နားလည်အောင် လေ့လာ၍ အရောင်တို့၏ သဘောသဘာဝနှင့် အဟောများကို စေ့လို့က်ပါသတည်း။

အရောင်တို့၏ ကိုယ်စားပြုမှုနှင့် ဟောကိန်းများ

နေရာဒေသ၊ လူမျိုးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံအပေါ်တွင် မူတည်၍ မတူညီသော ခံစားမှုနှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ် ပြောင်းလဲမှုများ ရှိသည်။

ဥပမာ - အပြာရောင်သည် ကောင်းကင်၊ ရေတို့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အစိမ်းရောင်သည်လည်း ရေကိုပင် ကိုယ်စားပြုသည်။

အရောင်တို့တွင် ပြည့်ဝသော အရောင်စစ်၊ နုရင့် အရည်အသွေး တန်ဖိုးနှင့် တောက်ပပြည့်ဝမှု၊ ပြင်းအားဟူ၍ ပမာဏသုံးရပ်ဖြင့် တိုင်းတာနိုင်သည်။

အရောင်သည် လူတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အပေါ်တွင် အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သည်။

ဖြူရောင် (WHITE)

အဖြူရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် နူးညံ့ပိုမိုမေ့၍ စိတ်သဘောထား နူးညံ့သန့်ရှင်းတတ်သည်။ သစ္စာရှိ၍ နည်းစနစ်ရှိပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားသည်။ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်၍ သူတော်စင်များ သုံးသော အရောင် ဖြစ်သည်။

အဖြူရောင်၏ သဘော သဘာဝကို စိတ်စစ်ကြယ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည့် သဘောကို ဆောင်သည်။

အဖြူရောင်၏အဟောကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် ..

ကျန်းမာရေးကိုများစွာ အထောက်အကူပေးသည်။ ဆေးရုံ၊ ဆရာဝန် ဝတ်စုံများသည် အဖြူရောင်များကို သုံးထားသည်။

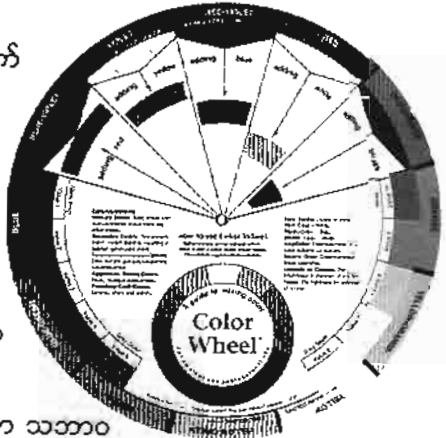
အဖြူရောင်သည် သုံးထားခြင်းမှာ လူမမာများ စိတ်ချမ်းသာ၍ ရောဂါသက်သာစေပြီး သဘာဝက၊ ဒုက္ခများကို ပြေ ပျောက်စေသော နိမိတ်ကို ပေါ်လွင်စေခြင်း ဖြစ်သည်။

လူ၏စိတ်တွင် အဖြူရောင်ကို တွေ့မြင်ခြင်းကြောင့် စိတ်သက်သာမှုကို ရစေပြီး ဝေဒနာခံစားသူများအတွက် ဝေဒနာမှ လျော့ပါးစေကာ ရောဂါသက်သာမှုကို အထောက်အကူပြုစေသည်။ အထူးသဖြင့် အဖြူရောင်သည် ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာများကို အထောက်အကူပြု၍ ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဝါရောင် (YELLOW)

အဝါရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် အတွေးသစ်များဖြင့် သစ်များရှိ၍ အကြံကောင်း၊ ဉာဏ်ကောင်းများကိုလည်း ပေးဆပ်နိုင်စေခြင်း ဖြစ်သည်။ အနုပညာ ဝါသနာပါသည်။ လက်တွေ့ဆန်ဆန်လည်း လုပ်

ဆောင်တတ်၍ တုန်ပြန်လိုသော စိတ်ဓာတ်လည်းရှိသည်။ စွဲစေ့မှုနှင့် အားကောင်းပြီး စည်းရုံးမှုအဖြစ် ရှိသည်။

အဝါရောင်၏ သဘာဝမှာ သဘာဝမှာ နေကို ကိုယ်စားပြု ကျန်းမာသန်စွမ်းစွာဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးရှင်သန်မှု၏ ပုံစံတစ်ရပ်ဖြစ်၍ လူစုလူဝေးအဖြစ်ပေါ်စေပြီး လူတို့၏ ဆက်ဆံမှုကို အဆင်ပြေ ချောမွေ့စေသည့် အရောင် ဖြစ်သည်။

အဝါရောင်၏အဟောတပြောရမည်ဆိုလျှင် . .

မင်းပွဲ အခမ်းအနားများနှင့် ပွဲလမ်းသဘင်များတွင် အသုံးပြုသော အရောင် ဖြစ်သည်။ ပရဟိတ အများ အကျိုး

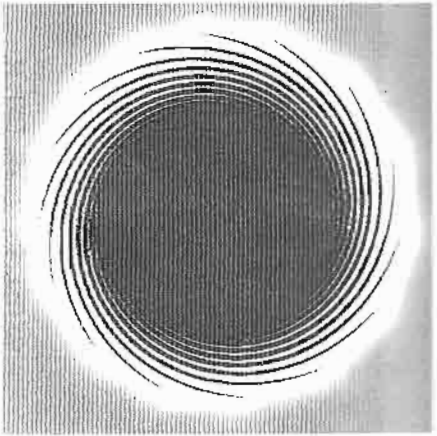
လည်း ဆောင်ရွက်လိုမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ဉာဏ်အလင်းကို ပွင့်လင်းအသက်ရှည်ရန်အတွက် ကံကောင်းစေသည်။

စားသောက်ဆိုင်များကို အဝါရောင်နှင့် အနီရောင်တွဲ၍ ဆေးရောင် ခြယ်သသင့်သည်။ အဝါရောင်သည် မနာလိုစိတ်၊ သဝန်တိုစိတ် သစ္စာမဲ့ခြင်း၊ လှည့်စားတတ်ခြင်း၊ သူရဲဘောကြောင်ခြင်းကိုလည်း ဖော်ပြသည်။

အဝါရောင်သည် ရှင်သန် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးခြင်း၏ အမှတ်သင်္ကေတမဟုတ်ဘဲ ရှင်သန်မှုပျက်စီးကြောင်းကိုလည်း ဖော်ဆောင်ပြသသည့် သစ်ပင်မှ သစ်ရွက်များ ပျက်စီးသေဆုံးပါက အဝါရောင်သို့ ပြောင်းခြင်း လူအများ နေမကောင်းသည့်အခါတွင် ပန်းနုရောင်အသားအရေမှ အရောင်သို့ ပြောင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ရှေးအခါက ပင်လယ် ဆေးကြောင်းများ၌ သင်္ဘော တစ်စင်းပေါ်တွင် အဝါရောင် လွှင့်ထူထားပါက ၎င်းသင်္ဘောသည် ကူးစက် ရောဂါ ကျရောက်နေကြောင်း အချက်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးနှင့် ဆိုင်သော အသုံးပြုခြင်းကြောင့် စာမျက်နှာများ၌ အဝါရောင်ပေါ်တွင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလေ့ ရှိသည်။

အနီရောင် (RED)

အနီရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် ရဲရင့်ထက်မြက်၍ သူတ်လတ်ဖျတ်လတ်ပြီး ခြေမြန်လက်မြန် ရှိသည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းသန်၍ အနိုင်ရလိုသော စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။ အကောင်းကြိုက်၍ စိတ်ဆိုးမပြုလွယ်သည်။

အနီရောင်၏ သဘောသဘာဝမှာ ရဲရင့်ခြင်း၊ သတ္တိရှိခြင်း၊ နှံ့လွတ်အနစ်နာခံ၍ ပြတ်သားခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

အနီရောင်၏အဟောကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် . .

ဥစ္စာငွေကြေးရရှိရန်အတွက် ကံကောင်းသော အရောင်ဖြစ်၍ စိတ်ဓာတ်ကို တက်ကြွအောင် သွေးထိုး လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။

အနီရောင်သည် တိုက်ခိုက်သော အရောင်ဖြစ်သည်။ ကစားသည့် အခါတွင် အနီရောင်ကိုဝတ်ဆင်ပြီး ကစားပါက မိမိစွမ်းအင်ကို တိုးတက်စေကောင်း၍ ဖျတ်လတ်တက်ကြွမှုရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

အနီရောင်သည် လှုပ်ရှားတက်ကြွသော စွမ်းအားသဘာဝရှိ၍ အလုံးဝန်နှုန်းနှင့် သွေးဝန်နှုန်းမြန်ပြီး ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကို အသုံးပေးသည်။

စားသောက်ဆိုင်များတွင် သုံးသော အချဉ်ရေများကို အနီရောင်ဖြင့် ထုတ်လုပ်၍ စားပွဲအခင်းအကျဉ်းများကိုလည်း အနီရောင် စားပွဲခင်းများ တည်ခင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း အနီရောင်စွမ်းအင်ကို လက်တွေ့အသုံးပြုကြသည်။ လူတို့ စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်ပါက မျက်နှာနီလာသည်။

အပြာရောင် (BLUE)

အပြာရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် အေးချမ်းလှစိတ်ရှိ၍ စိတ်ထားကြည်လင်သည်။ ခံစားမှုကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။ ရည်ရွယ်ချက် မြင့်မားသည်။ ဣန္ဒြေ သိက္ခာရှိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ နေထိုင်တတ်သည်။

အပြာရောင်၏သဘော သဘာဝမှာ ယောက်ျားစိသမ္မုကို ကိုယ်စားပြု၍ "စစ်မှန်သော အပြာရောင်" ဟူသော စကားစုတွင် သံမဏိကဲ့သို့ မှန်ကန်ခြင်းသဘောကို ဆောင်ပေးသည်။

အပြာရောင်၏အဟောကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် . .

ကြင်နာသနားစိတ်ရှိ၍ ကြည်ဖြူသဒ္ဓါစိတ် ရှိသည်။

အကူအညီပေးလိုသော စိတ်ကိုဖြစ်နိုင်သော အရောင်ဖြစ်သည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ခွင့်လွှတ်သည်။ ခံစိတ်လည်း ရှိသည်။ ပျော်ရွှင်မှုကို တိုက်တွန်းအားပေး၍ အသက်ရှင်မှုကိုလည်း အထောက်အကူပြုစေသည်။

အပြာရောင်ကို ဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို သက်သော သက်သာဖြစ်စေပြီး ပြည့်ဖြိုးလှပမှုကို အထောက်အကူပြုသည်။ ရုတ်တရက် တွေ့ဆုံချိန်းဆိုပါက အပြာနုများကို ဝတ်ဆင်၍ သွားပါက ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် အဆင်ပြေလိမ့်မည်။ အလုပ်ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်ပါကလည်း အပြာရောင်ကို ဝတ်ဆင်၍ တွေ့ဆုံသင့်ပါသည်။

အစိမ်းရောင် (GREEN)

အစိမ်းရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် အစဉ်အမြဲ နပျို နန်းဆန်း၍ သွက်လက်ပေါ့ပါး ဖျတ်သတ်သည်။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ရှိ၍ သရဏာတရားလည်း ကြီးမားမည်။ ငြိမ်းချမ်းရေးကိုလည်း လိုလား နှစ်သက်သည်။

အစိမ်းရောင်၏ သဘော သဘာဝမှာ မျှော်လင့်ခြင်း၊ ပြန်လည်

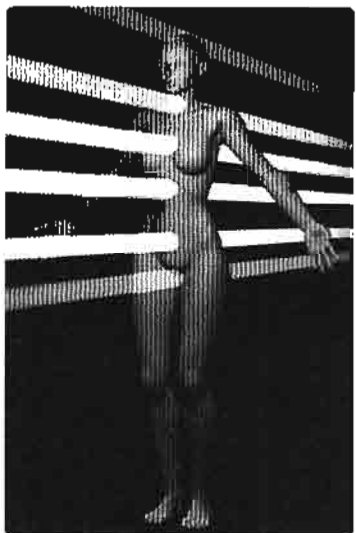
အစွမ်းခြင်း၊ လူ တိရိစ္ဆာန်တို့၏ အစားအစာ စသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို ရစေသည်။ အစိမ်းရောင်၏ အဟောကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် . .

သားသမီးရတနာများ ရရှိစေရန် ကံကောင်းစေသော အရောင်ဖြစ်သည်။ ကြည်လင်အေးချမ်းသော သဘောသဘာဝကိုလည်း ဆောင်ရွက်သည်။ ရွှင်လန်းတက်ကြွ၍ နပျိုလန်းဆန်းပြီး အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းကို တိုက်ဖျက်သည့် အရောင်ဖြစ်သည်။

တွင်းပြင်စိမ်းစိမ်းကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှုနှင့် ပျော်ရွှင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့၏ အရောင်လည်း ဖြစ်သည်။

အစိမ်းရောင်သည် အနာတရဖြစ်ပါက အနာကျက်မြန်စေပြီး အနာကို သက်သာစေပါသည်။ အစိမ်းရောင်သည် စိတ်သက်သာမှုကို အားပေးကူညီ၍ သွေးထွက်လွန်မှုကိုဟန့်ထားပြီး အနာကို အကျက်မြန်စေသည့်အတွက် ခွဲစိတ်ခန်းများတွင် ခွဲစိတ်သူရော၊ ခွဲစိတ်ခံရသူပါ အစိမ်းရောင်ကို ခင်းကျင်း ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်။

အစိမ်းရောင်သုတ်ထားသော အခန်းသည် အေးမြ၍ စိတ်ဆင်းရဲမှုကို ပျောက်စေသည်။ နိုင်ငံတကာတွင် သုံးစွဲလျက်ရှိသော ငွေကြေးများတွင် အစိမ်းရောင်များကို သုံးစွဲထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

ခရမ်းရောင် (PURPLE)

ခရမ်းရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် ဂန္ဓိရပညာကို စိတ်ဝင်စားသည်။ အိပ်မက်ဆန်ဆန် အတွေးအခေါ်များ ရှိသည်။ လူမှာ ဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်တွင် ကျွမ်းကျင်စွာ နေထိုင် ကျင်လည်တတ်သည်။ ရည်ရွယ်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာ မချတတ်ပေ။

ခရမ်းရောင်၏ သဘောသဘာဝမှာ တော်ဝင်အရောင် ဖြစ်

၍ အရှေ့တိုင်းဒေသတွင် ဘုရင့်အင်ပါယာကို ကိုယ်စားပြု၍ သုံးသည်။

ခရမ်းရောင်၏အဟောကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် ..

ဉာဏ်ပညာပြည့်ဝခြင်းကို ကိုယ်စားပြု၍ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု သဘောကိုလည်း ဆောင်သည်။ အနီနှင့်အပြာ ရောစပ်၍ရသော အရောင်ဖြစ်၍ အနီရောင်၏ သဘောသဘာဝ စွမ်းအားနှင့် အပြာရောင်၏ သဘောသဘာဝစွမ်းအားတို့ ပါဝင်ပေါင်းစပ်သည်။ မျှော်လင့်ချက်၊ စိတ်ကူးအိပ်မက် အတွေးများကို ကိုယ်စားပြုသည်။

လိမ္မော်ရောင် (ORANGE)

လိမ္မော်ရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် အစဉ်အမြဲ တက်ကြွ၍ အပျော်အပါးဝါသနာပါပြီး ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို လိုလားသည်။ အဟောအပြော ကောင်းသည်။ သစ်လွင်တောက်ပစွာ ဝတ်ဆင်တတ်သည်။

လိမ္မော်ရောင်၏သဘောသဘာဝမှာ မာန်မာနကြီး၍ ကြီးမားမှုနှင့် သက်ဆိုင်ပြီး ဆန္ဒ၏တွန်းအားတို့ ကိုယ်စားပြုသောအရောင် ဖြစ်ကြောင်း စိတ်ပညာရှင်တို့က ပြောဆိုကြသည်။

လိမ္မော်ရောင်၏ အဟောကို ပြောမည်ဆိုလျှင် ..

တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။ အလုပ်အကိုင် လုပ်ရာတွင် ပေါ့ပေါ့တန်တန် လုပ်တတ်သည်။ လိင်မတူသူများတို့ ဆွဲဆောင်တတ်သည်။ အရာရာတွင် လူအများထဲ၌ မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးရန်နှင့် ကျော်ကြားမှုကို လိုလားသည်။

မီးခိုးရောင် (GRAY)

မီးခိုးရောင်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သောသူသည် အမြဲတမ်း အားငယ်တတ်၍ ကြောက်တတ်သည်။ ရရှိသမျှဖြင့် ရောင့်ရဲနိုင်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။

မီးခိုးရောင်၏ သဘောသဘာဝမှာ အရောင်မဲ့သော သဘောဖြစ်သဖြင့် တိတိကျကျ တင်စားသုံးနှုန်းခြင်း မရှိပေ။

မီးခိုးရောင်၏အဟောကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် ..

မည်သည့် အလုပ်အကိုင်ကို ဆောင်ရွက်စေကာမူ ဦးဆောင် ဦးရွက် ပြုလိုခြင်း မရှိပေ။ အရာရာတွင် ကြောက်ရွံ့သိမ်ငယ်၍ ပေးသမျှ ချော့ချော့ သမျှနှင့် ရောင့်ရဲနိုင်ပေသည်။

လောကီပညာတွင် လူသားများကို အကျိုးပြုစေသော ပညာရပ်ပေါင်း များစွာရှိသည်။ လူတော်တော်များများလည်း လေ့လာလိုက်စားကြသည်။ အင်္ဂလိပ်အဟောပြော ချစ်ခင်ပိုင်း ပြီးနောက် ယတြာအဖြစ် နေ့အလိုက် ဝတ်ဆင်ရန်အတွက် အရောင်တို့သည်ကား . . .

1) တနင်္ဂနွေနေ့တွင်..

အဖြူရောင်၊ အဝါရောင်တို့ကိုရွေး၍ ဝတ်ဆင်ပါ။

2) တနင်္လာနေ့တွင်..

အဖြူရောင် ပြောက်ကျား၊ ပန်းရောင်၊ အနီရင့်တို့ကို ဝတ်ဆင်နိုင်သည်။

3) အင်္ဂါနေ့တွင်မူ ..

နက်ပြာရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အဝါရောင် တို့ကို ဝတ်ဆင်နိုင်သည်။

4) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်..

အနီရောင်၊ အဝါရောင်၊ ပန်းရောင်တို့ကို ဝတ်ဆင်နိုင်သည်။

5) သောကြာနေ့တွင်..

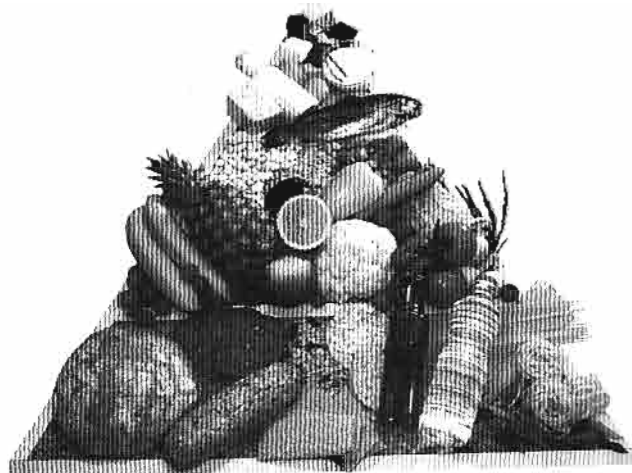
ပန်းရောင်၊ နက်ပြာရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အဝါရောင်၊ အနီရင့်တို့ကို ဝတ်ဆင်နိုင်သည်။

6) စနေနေ့တွင်..

အစိမ်း၊ အနီ၊ အဝါ၊ နက်ပြာရောင်တို့ကို ဝတ်ဆင်ပါ။

* * *

အရောင်ကပြောသော အစားအသောက်များ

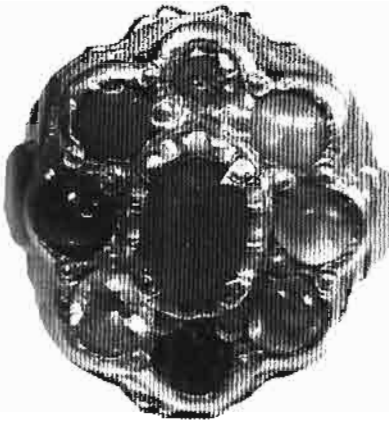

လူ့လောကတွင် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုနှင့် နေထိုင် စားသောက်မှုတို့တွင် မိမိဝမ်း အာဟာရပြည့်ဝစို့ စားသောက်ခြင်းသည် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

အစားအသောက် ရောင်းဝယ်ကြရာတွင် ဆေးရောင်စုံတို့သည် နေရာတိုင်းတွင် မပါမပြီးပေ။ ဖြူ၊ နီ၊ ဝါ၊ စိမ်း၊ နက် အစရှိသော အရောင်တို့သည် သူ့နေရာနှင့်သူ အကျိုးရှိစွာ သုံးတတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်များသည် အစိမ်းရောင်ဖြစ်၍ အောက်ခံအခင်းတို့ အစိမ်းရင့်ရောင်သုံးခြင်းဖြင့် အသီးအနှံများကို အရောင်ပို၍ လတ်ဆတ်စေပါသည်။

ငါးအမျိုးမျိုး၊ ပုစွန်တုပ် အစရှိသည်တို့ကို အရောင်လှစေရန် ငါးများထည့်ရာ ဇလုံများအတွင်း ရေကို အပြာနုရောင်ဆေး (ဘေးအန္တရာယ်မဖြစ်စေသော ဆေးရောင်) အပြာရင့်ရောင် ပလတ်စတစ်အခင်းများ ခင်းထားလျှင် ငါးအကြေးခွံများ အပြာရောင်မှ ရောင်ပြန်ဟပ်၍ လတ်ဆတ်သည်ဟု ထင်ရပေမည်။

။
 'ဝတ်ခါ မြကား ရင်ဝယ်
 ထားလော့၊ ရှေ့ကား စိန်နေ' ဟူသော
 ဆိုရိုးစကားအတိုင်း အတိုအားဖြင့်
 'စိန်ရှေ့ မြနောက်' ထား၍ ဝတ်ဆင်
 လွယ်ကူစွာ မှတ်သားနိုင်သည်။

ဘူမိဗေဒနှင့် ကျောက်မျက်ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှင်များ၏
 လေ့လာဆည်းပူး သုတေသနပြုချက်အရ တမ္ဘာပေါ်တွင် သဘာဝ
 တွင်းထွက်ကျောက် အမျိုးပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော် ရှိသည်ဟူ၏။

အချိုးအစား၊ အမျိုးအစားကိုလည်း ပညာရှင်များက ခွဲခြား
 သတ်မှတ်ထားကြသည်။ ကျောက်မျက် ရတနာစာရင်းဝင် ပတ္တမြား၊ စိန်
 မြ၊ နီလာ၊ ကျောက်စိမ်း၊ ပုလဲတို့ကို ပထမတန်းစားအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး
 သန္တာ၊ ပယင်း၊ ကြောင်၊ ဂေါ်မုတ်၊ ဥဿဇရား၊ ပြောင်ခေါင်းစိမ်း စသည်
 တို့မှာ ဒုတိယတန်းစားအဖြစ် သတ်မှတ်ထားရှိသည်။

ကျောက်အမျိုးမျိုး ရှိကြသော်ငြားလည်း ကျောက်တစ်မျိုး
 တွင် သူ့အရောင်၊ သူ့အဆင်း၊ သူ့အသွေး၊ သူ့ဂုဏ်ခြံနှင့်သူ ရှိနေကြသည်။

ပမာပြုရလျှင် -

- * ကျောက်နီပတ္တမြား၏သဘော - တည်ကြည်ခြင်း၊ ရဲရင့်ခြင်း
 (တနင်္ဂနွေ သားသမီး)
- * သန္တာကျောက် - ကြီးကဲခြင်း၊ ပုလဲ - ကျက်သရေ၊
 (တနင်္လာ သားသမီး)

- * နီလာ - ခွန်အား (အင်္ဂါ သားသမီး)
- * မြကျောက်၊ ဥဿဇရားကျောက် - အေးချမ်း၊ ချမ်းသာ
 (ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး)
- * ကြောင်ကျောက် - သိဒ္ဓိ
 (ကြာသပတေး သားသမီး)
- * စိန်ကျောက် - ရိုးသားဖြူစင်သူ
 (သောကြာ သားသမီး)
- * နီလာ အပြာကျောက် - မေတ္တာကဲခြံ
 (စနေ သားသမီး)

စသည် ဂုဏ်ခြံ၊ အရောင်အဆင်း အသွေးတွေ ရှိနေခဲ့ကြသည်။
 သို့ရာတွင် ဘယ်နေသားသမီးသည် ဘယ်ကျောက် ဝတ်သင့်သည်ဟူ၍
 သိရန်လားရှိသည်။ ကျောက်အမျိုးမျိုး ရှိကြသည့်အနက် လူမျိုးအလိုက်
 အကြိုက်တစ်မျိုးစီ ရှိကြသည်။

မြန်မာလူမျိုးတို့ အမြတ်နိုးဆုံး၊ အနှစ်သက်ဆုံး၊ တန်ဖိုးထား
 ဆုံးစွဲ ဝတ်ဆင်တတ်ကြသည့် ကျောက်မျက်ရတနာများသည်ကား...

"နဝရတ် ကိုးသွယ်" ဟု အနုတ္တသညာပြု မှည့်ခေါ်ထားသည့်
 ပတ္တမြား၊ စိန်၊ နီလာ၊ မြ၊ ပုလဲ၊ သန္တာ၊ ကြောင်၊ ဂေါ်မုတ်၊ ဥဿဇရား စသည့်
 ကျောက်အမျိုးအစား(၉)မျိုး ဖြစ်သည်။

နဝရတ်ဟူသည့် နဝ(၉)၊ ရတ် (ရတနာ)၊ (သိဒ္ဓိ)ပြီးမြောက်
 ခြင်း၊ ကိုးပါးသော ရတနာဓာတ်အဟုန်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံခြင်းရှိ၍ "တန်ခိုး
 ခြယ် ကိုးသွယ်နဝရတ်" ဟုလည်း တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ကိုးသွယ် နဝရတ် အကျိုးတရားနှင့် စပ်လျဉ်း၍ -

"ပတ္တမြား ဘုန်းတောက်၊ မြကျောက် အေးချမ်း၊ စိန်စွမ်း ဂုဏ်
 ဆောင်၊ ကြောင်ကား သိဒ္ဓိ၊ မင်္ဂလာ နီလာ မေတ္တာကဲချမ်း၊ ဂေါ်မုတ် ခွန်အား၊
 ဥဿဇရား ကျန်းမာ၊ သန္တာ ကြီးကဲ၊ ပုလဲ ကျက်သရေ၊ ကိုးဂုဏ်ဝေသည်
 သို့သော် နဝရတ် စွမ်းရည်တည်း" ဟု အဆိုရှိခဲ့ပါသည်။

နဝရတ် ကိုးပါး ရတနာ ဖြစ်ထွန်းလာပုံမှာ ဤသို့တည်း။

“ဒေဝ မဟာ၊ အသုရာလည်း၊ အဂ္ဂမည်မှတ်၊ ရသေ့မြတ်ထံ လျှောက်ပတ် ရိုသေ၊ မေးမြန်းလေသော်၊ တောနေ သိမ်မွေ့၊ ရှင်ရသေ့လည်း၊ စေ့မြေ့ ကြောင်းချာ၊ အသုရာအား၊ ဝါစာမိန်းမ၊ ဟောညွှန်ပြစ်ကြီးလေ တန်ခိုး၊ ဂုဏ်ပြည့်ခြိုးသည်၊ ကျော်ဟိုးထင်စွာ၊ မဟာစေတနာမပညတ်၊ နဝရတ်ဟု၊ နတ်အသုရာ၊ သေခွဲရှာသော်၊ နီလာမျက်စိ မြတ်ဘိယုံညား၊ ပတ္တမြားသွေး၊ တံတွေးကား စိန်၊ ထိန်ထိန်လျှံပြောင်လျှာကား ကြောင်တည်၊ စိန်ရောင်မြ သည်းခြေဖြစ်၏။

စင်စစ် အညို၊ နှစ်သွယ်တို့ကား၊ နှစ်လို အုံလောက်၊ ဂေါ်မုတ် ရောက်၏။ ဦးနှောက် ဥဿဇရား၊ အသား သန္တာ၊ သွားမှာ ပုလဲ၊ အမြဲသို့ထံ ဖြစ်လေချင်ဟု နဝရတ်ကိုးပါး ရတနာဖြစ်ထွန်းလာပုံကို ဖော်ပြထားလေ၏။

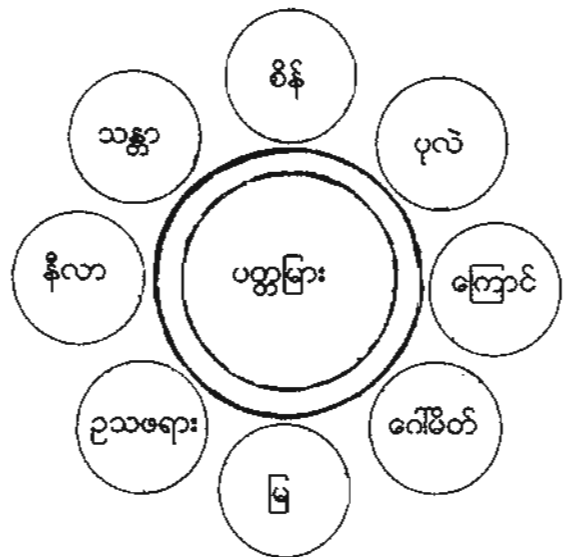
ဤတွင် အလျဉ်းသင့်၍ နဝရတ်ကိုးပါးလက်စွပ်၏ အကြောင်းခြင်းရာကို တင်ပြပါမည်။ နဝရတ်လက်စွပ်ကို စီခြယ်ပြုလုပ်ရသည်ကလည် စည်းကမ်းစနစ် ရှိနေပါသည်။

“မန်းခွင်မှာ နန်းစဉ်မညိုပါဝဲ၊ ကိုးနဝရတ် ဆင်တန်ဆာ တစ်လောကမှာ လ၊ ပြောပရန် သညာနူးစေဖို့၊ အရာ ကျားနှင့် ကြူးလိုက်မယ်၊ ထူးလို မှတ်ပါ။ အလယ်တွင် ကျောက်ပတ္တမြားငယ်နှင့် နောက်ပွားထံ ရှစ်ခွင်မှာ နီလာနှင့် ဥဿဇရား၊ မြသား၊ စိန်၊ တထိန် သရေပြောင်တဲ့ ပြင် သန္တာကြောင် နှစ်မည်တွဲပါလို့၊ ပုလဲ၊ ဂေါ်မုတ်သွင်းရတယ်၊ မင်းထိုက် ကျောက်များ” ဟူ၍ လေးဆစ်သဖြန်ရှိသည်။

ကျည်းကန်ရှင်ကြီး၏ ဖေစာမှာလည်း...

“နဝရတ်ကို စီစော်သောအခါ၊ ထားသရာကား၊ သန္တာတိတု စန္ဒသော စိန်၊ မူးချိန် ပြည့်ခဲ့၊ ပုလဲ သောမ၊ ဗုဒ္ဓကြောင်မှာ၊ သောရာ ဂေါ်မုတ်လျှံဖိတ်ရေလှ၊ ဂုရုမြန်နှင့်၊ ဥဿဇရား၊ ရာဟုထားလော့၊ ထူးခြားရောင်ထိ နီလာသောကြ၊ ထွန်းပ ချက်သွေ၊ လျှံဝေ ပတ္တမြား၊ စီထားကေတု၊ ဤသို့

အဖွင့်သည့်ကြာသို့၊ ဝတ်ခါ မြကား၊ ရင်ဝယ် ထားလော့၊ ရှေ့ကား စိန်နေ၊ ဆင်ယင်လေက၊ ပျောက်ထွေ ရောဂါ၊ ဗျာပါ ကင်းဝေး၊ ရန်ဘေးမလာ၊ ဆင်ရာသက်လွန် ရှည်ရန်မှန်သည်။ ရှေးညွှန်းကျမ်း အလာတည်း” ဟူ၍ တည်း နဝရတ်စီခြယ်ရန်နှင့် ဝတ်ဆင်နည်းနှင့်အတူ ဝတ်ဆင်ခြင်း အကျိုးကိုလည်း ရေးသားဖော်ပြထားခဲ့သည်။

မင်္ဂလာပွဲတွင် ရတနာကျမ်းလာ နဝရတ် လက်စွပ်ကွင်းပုံ

“ဝတ်ခါ မြကား ရင်ဝယ် ထားလော့၊ ရှေ့ကား စိန်နေ” ဟူသော ဆိုင်းကားအတိုင်း အတိုအားဖြင့် “စိန်ရှေ့ မြနောက်” ထား၍ ဝတ်ဆင်ရန် လျှယ်ကုစွာ မှတ်သားနိုင်သည်။

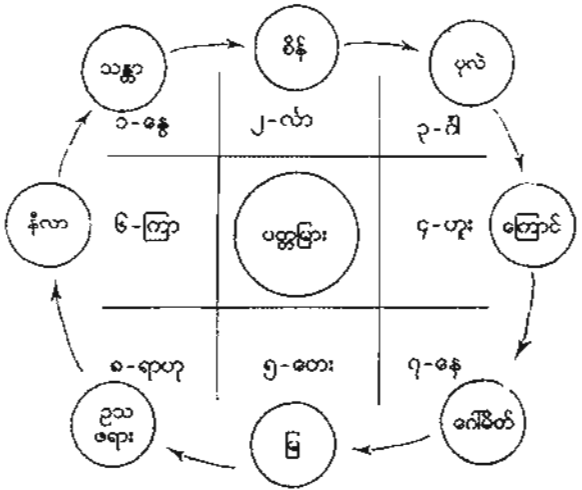
အထက်ပါလက်အရ...

“သန္တာတိကျ” ဆိုသည့် မူအရ အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်မှ သန္တာ၊ စိန်၊ ပုလဲ၊ ကြောင်၊ ဂေါ်မုတ်၊ ဥဿဇရား၊ နီလာ အစဉ်အတိုင်း ဆတ်ယာရစ်လှည့်၍ချ၊ အလယ်တွင် ပတ္တမြား ကျောက်မျက်ကို ထား၍ စီခြယ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာ လက်စွဲကျမ်းတစ်အုပ်တွင်..

“သူရဇ၊ သန္တစပါလို့၊ ကမ္ဘာက စဉ်အလာ သတညာမှတ်တမ်း စန္ဒရချိန် အညီ၊ စိန်ရတီချတော့ မမှာ၊ မြတ်ဘောမ ပုလဲဖြာသည် အထဲမှ တစ်ခန်း၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကြောင်ကို ထားပါတော့၊ နောင်သူများ မှတ်ကြရန် ဂေါ်မှတ်ကို သောရီပြု၊ လောကီမိမူ ရွှင်ပြုဖောက်၊ ရွှေပရမြ အလှူပယ်၊ ဟိုမင်း နာမ်၊ ဥဿဇရားရယ်နှင့် သောကြာက နီလာတင်၊ ထားတော့ အစဉ် အလယ်က ပတ္တမြားဝင်သော်၊ တိုး၏ အရှင်နန်းတော်က သုံးပါရဲလော့ ဟူသော ရှေးစာဆိုတော်၏လေးချိုးအရ နဝရတ် လက်စွပ်ပြုလုပ်ပုံကို မှန်းဆနိုင်သည်။

ဖော်ပြပါလင်္ကာသည်ကား ဂြိုဟ်ခွင်အလိုက် နဝရတ်လက်စွပ် ပြုလုပ်နည်း ဖြစ်သည်။ လင်္ကာအရ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခွင်မှစ၍ သန္တာပြီးလျှင် တနင်္လာဂြိုဟ်ခွင်တွင် စိန်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခွင်တွင် ပုလဲ၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခွင်တွင် ကြောင်ကျောက်၊ စနေဂြိုဟ်ခွင်တွင် ဂေါ်မှတ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခွင်တွင် မြ၊ ရာဟုဂြိုဟ်ခွင်တွင် ဥဿဇရား၊ သောကြာဂြိုဟ်ခွင်တွင် နီလာ အလယ်တွင် ပတ္တမြားဟူ၍ ဖြစ်သည်။

×၇ ဂြိုဟ်ခွင်၊ ဂြိုဟ်ထောင့်တွင် ကျောက်များထားရှိ၍ နဝရတ်ကိုးသွယ်လက်စွပ်စီရင်ပြုလုပ်နည်း။

ဥတု ဘောဇန

ကျမ်းဆရာ ဦးဘိုးလှိုင်မှ လည်း သူနည်းအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ရာ ရတနာ ရွှေငွေ တို့ ဝတ်ဆင်ခြင်းသည် စင်ကြယ်၏ ။ နှစ်သက်ဖွယ် ခို၏။ စိန်ကျောက်နီလာ အစရှိသော ကျောက်မျက် များကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည်။

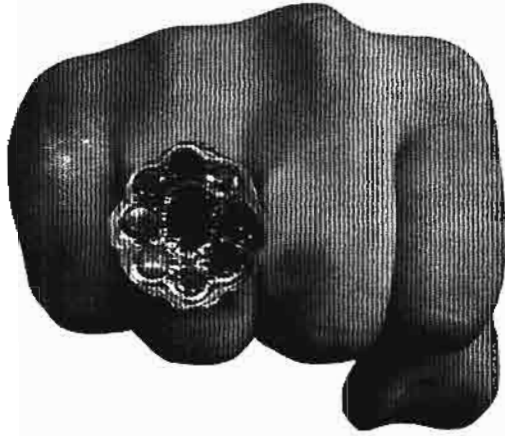

သနခြင်း၊ မတင့် တယ်ခြင်းကို ငြိမ်းအေးစေ ထတ်၏။ ဤ အမျက်ကျောက်မျိုးတို့ကို ဂြိုဟ်စီး၊ ဂြိုဟ် နင်းစသည်တို့ ကောင်းသောအခါ နဝရတ်လက်စွပ်၊ ဘယက် စသည်တို့ ပြုလုပ်ဝတ် ဆင်ရ၏ဟု ဖော်ပြထားပါ၏ ။

နဝရတ်ကိုးသွယ် လက်စွပ်ကို ဝတ်လျှင် မင်္ဂလာအခါ ရွေးပြီး ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာ၊ မိဘ၊ အထက်နတ်ကြီးများ၊ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ဂြိုဟ်ကြီး(၉)လုံးကို ရိုနှိုးပူဇော်ပြီးမှ ဝတ်ဆင်ရပေမည်။ မြကို အတွင်းဘက်၊ စိန်ကို အပြင်ဘက်ထား၍ ဝတ်ဆင်ရမည်။

ရက်မြတ်မင်္ဂလာတွင် လက်စွပ် အပ်ရမည်။ ပန်းတိမ်ဆရာက လည်း ရက်မြတ်ရွေးပြီး ရေမိုးသန့်စင်ကာ ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်၍ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များကို ပူဇော်ကန်တော့ပွဲ ပေးရမည်။ လက်စွပ်ပြုလုပ်ရန် စီစဉ်သည့်အခါ ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် ..

ကျောက်မျက်ရတနာများကို အစီအစဉ်အတိုင်းထားကာ ပူဇော် ထားရမည်ဟု မင်္ဂလာကျမ်းတွင် ပါရှိသည်။ စီရင်ထားရှိရမည့် ပြုလုပ် ပုံ ပြုလုပ်နည်းတို့မှာကား...

- ၁) ပတ္တမြားအောက် (ကတိုးနှင့် ကြာနီပွင့်)
- ၂) စိန်အောက် (ငွေနှင့် ဖာဒီပိုလ်)
- ၃) ပုလဲအောက် (ပုမ္မသင်းနှင့် ခရုသင်း)
- ၄) ကြောင်အောက် (ကြက်မောက်နီပွင့်)
- ၅) ဂေါ်မိတ်အောက် (မာလာ)
- ၆) မြဲအောက် (ကတိုးနှင့် လေးညှင်း)
- ၇) ဥဿဖရားအောက် (ကရမက်နှင့်အကျော်)
- ၈) သန္တာအောက် (ကတိုး၊ ကြာနီပွင့်၊ စန္ဒကူး)

နဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်ထားလျှင် မသန်သောနေရာများကို မကိုင်တွယ်မိစေရန်နှင့် အနိဋ္ဌာ မသန်သောနေရာများကို ဆောင်ယူ မသွားသင့်ပေ။ တရော်ကင်ပွန်းများနှင့် မကြာခဏ ဆေးပေးရမည်။

အမျိုးသမီးဝတ်ဆင်လိုက လက်ယာလက်တွင် ဝတ်ဆင်ရမည်။ သန်းကြွယ်သူကြွယ်ဖို့ လက်သူကြွယ်တွင် ဆင်မြန်းက ပိုသင့်လျော်သည်။ ကိုယ်လက်မသန်သောအခါ မဝတ်ဆင်ရန်ကိုလည်း မကုသုတ္တရကျမ်း၌ ညွှန်ပြထားသည်။

နဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်ထားခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်း မင်္ဂလာရှိခြင်း၊ စုန်းပယောဂ ရန်ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည့်အပြင် အနုပီယဆေး ဖြစ်၍ လူနတ်ချစ်ခင်သည်ဟူ၏။

ဤနဝရတ်ကိုးသွယ် ရတနာ၏ အာနိသင်မှာ ရတနာကိုးပါးသည် ချို၏ ၊ ဆီး၊ ဝမ်းကို ရွှင်စေ၏ ၊ ယုတ်စိကို ကျေးဇူးပြုတတ်၏ ၊ အေး၏ ၊ အဆိပ်ကို နိုင်၏ ၊ စိတ်နှလုံးကို တည်ကြည်စေ၏ ၊ ကျက်သရေ မင်္ဂလာပေး၏ ၊ ပျော်ပေ့ ရွှင်ယူ စေတတ်၏ ၊ မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီး၊ ဂြိုဟ်နင်းတို့ကို နိုင်သည်ဟု ကျမ်းလာရှိသည်။

အကယ်၍ နဝရတ်လက်စွပ်ကို သာမန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း နေ့ရက်အချိန်အခါ မရွေးဘဲ ပြုလုပ်သော နဝရတ်လက်စွပ်သည် ..

အကယ်၍ ဝတ်ဆင်မည့်သူ၏ နေ့နံနှင့် ရန်ဘက်ကျသောနေ့၊ အိပ်ထောင်ဘက် ရန်ဘက်ကျနေ့များတွင် အန္တော၊ စရေ ဟူသော မီးဓာတ်၊ လေဓာတ် အချိန်အခါတို့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပြုလုပ်မိသော လက်စွပ်ဖြစ်နေပါက ထိုလက်စွပ်ကို ဝတ်ဆင်သူအတွက် အကျိုးထက် အဆိုးကိုသာ အကျိုးပြုနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မုချဟု မဆိုသာသော်လည်း ယေဘုယျအားဖြင့် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ပညာရှင်တို့ ဆိုရိုးရှိ၏ ၊

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ..

နဝရတ်ကိုးပါး၊ လက်စွပ်ကို ဝတ်ဆင်ခဲ့ပြီ ဆိုပါအံ့။ အန္တရာယ်၊ ချန်စွယ်ကင်းပခြီး အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံစေရန်အတွက် "နဝရတ်ကိုးပါး ဂါထာတော်" ကို ရွတ်ဆိုထားပါက မည်သည့်အရာကမျှ မနှောင့်ယှက်နိုင်၊ ပိုမို အကျိုးရှိပေလိမ့်မည်ဖြစ်သောကြောင့် "နဝရတ်ကိုးပါး ဂါထာတော်" အား တစ်ပါတည်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

နဝရတ်ကိုးပါး ဂါထာတော်

(၁) ပထမ ဂါထာတော်

ဗုဒ္ဓေါ လောကေ သမုပန္နော ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ
 ဓမ္မော လောက သမုပန္နော သုခါယ သဗ္ဗပါဏိနံ
 သံယော လောကေ သမုပန္နော အနတ္တရံ ပုညစေတ္တံ

ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၂) ဒုတိယ ဂါထာတော်

ဗုဒ္ဓဿ ပူဇံ မဟာ တေဇ ဝဇ္ဇော

ဓမ္မဿ ပူဇံ မဟာ ပညာ ဝဇ္ဇော

သံဃဿ ပူဇံ မဟာ ဘောဂ ဝဇ္ဇော

ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၃) တတိယ ဂါထာတော်

ဗုဒ္ဓ တေ ဇေန အရိန္ဒမော

ဓမ္မ တေ ဇေန မဟာလာဘော

သံဃ တေ ဇေန မဟာယသော

ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

(၄) စတုတ္ထဂါထာတော်

ဗုဒ္ဓေါမေ ရက္ခန္တု နိဗ္ဗံ

ဓမ္မောမေ ရက္ခန္တု သဒါ

သံယောမေ ရက္ခန္တု ဒိဗေန

ဒိဃာ ယုကော မယံ ဘဝေ

ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန သောတ္တိမေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

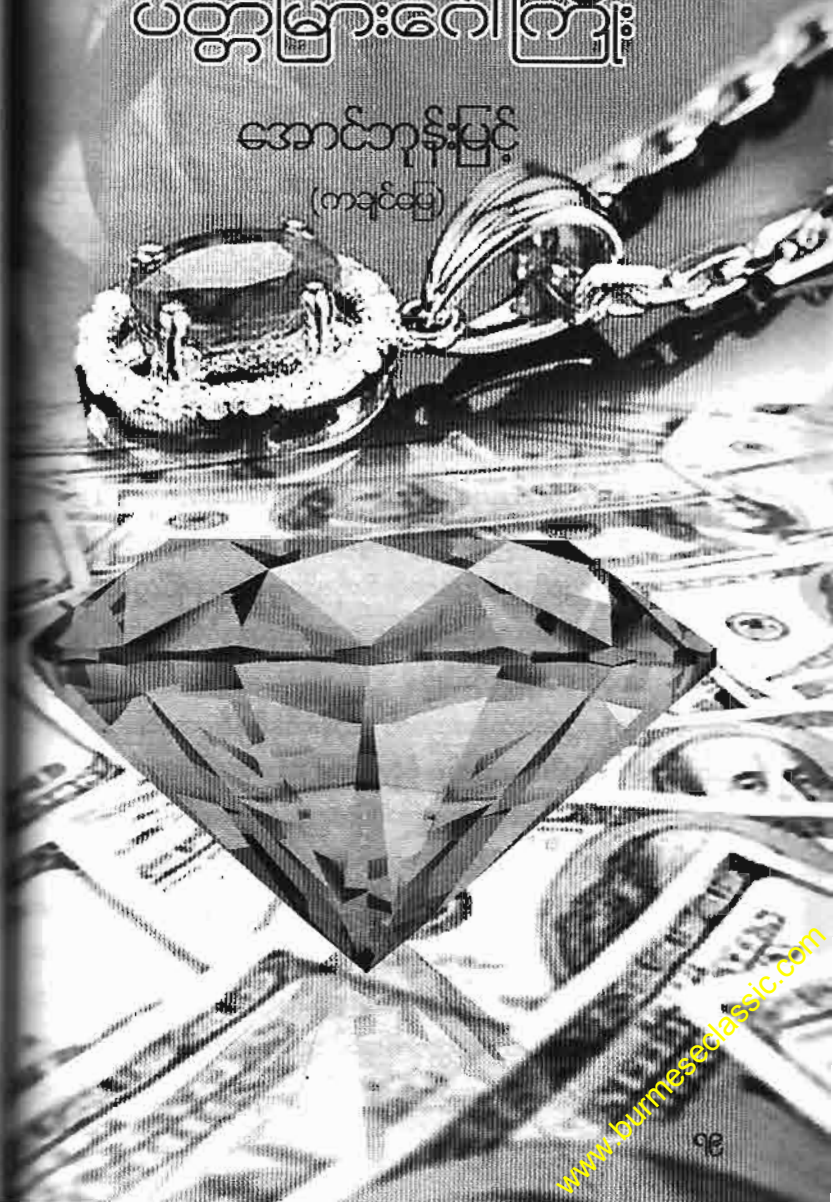

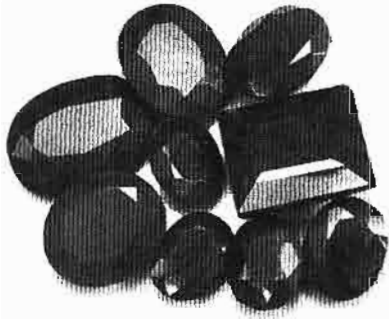
ပရိယာယ်ကြွယ်သော

ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုး

အောင်ဟုန်းပြင်

(ကရင်ဓမ္မ)

ငွေသိန်းရာထောင် အမြတ်ငွေဆိုသည်
အခြားလုပ်ငန်း၌ မလွယ်သော်လည်း
ကျောက်သမားလောကတွင် ဖြစ်နိုင်သည်

ရတနာကိုးပါး - မြန်မာ့လောကီရတနာထဲတွင် ရတနာကိုးပါး
ဟူ၍ ရှိလေ၏။ ထိုရတနာကိုးပါးဖြင့် နဝရတ်ကိုးပါးလက်စွပ်ကို စီရင် ဝတ်
ဆင်ကြသည်။ နဝသည် - ကိုးပါး၊ ရာဇ်သည် - ဧကရာဇ်မင်းဖြစ်သော
ကြောင့် ရတနာတို့၏ မင်းဧကရာဇ်ကိုးပါးဟူ၍ အနက်ထွက်လေ၏။
အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ အမွေဆက်ခံထားသော ဓလေ့ထုံးဖြစ်ပါသည်။

ယင်းနဝရတ်ကိုးပါး၌ -

၁) ပတ္တမြားဘုန်းတောက် - ဘုန်းတန်ခိုးနှင့် အောင်မြင်မှုအတွက်
ပတ္တမြားက ဇန်တီးပေးသည်။

၂) မြကျောက်အေးချမ်း - မြသည် အေးမြသော မေတ္တာဓာတ်ကို
ရရှိစေသည်။

၃) စိန်စွမ်းဂုဏ်ရောင် - စိန်သည် ဂုဏ်ရောင်ထွန်းတောက်စေ
နိုင်သည်။

၄) ကြောင်ကားသိဒ္ဓိ - သိဒ္ဓိအစွမ်း ပြီးမြောက်စေသည်။

၅) မင်္ဂလာ မေတ္တာကရုဏ် - အပြာရောင်နီလာသည် မေတ္တာ
ဓာတ်ကို ပွားများစေနိုင်သည်။

၆) ဂေါ်မုတ်စွန်အား - ဂေါ်မုတ်(သို့) ဂေါ်မြိတ်ကျောက်သည်
အားဗလကို တိုးတက်စေနိုင်သည်။

၇) ဥဿဇရားကျန်းမာ - ဥဿဇရားသည် ကျန်းမာအသက်ရှည်
စေနိုင်သည်။

၈) သန္တာကြီးကဲ - သန္တာသည် ကြီးကဲရှိန်ဝါ ကြီးစေနိုင်သည်။

၉) ပုလဲကျက်သရေ - ပုလဲသည် ကျက်သရေကို အထပ်ထပ်
ဖြစ်စေနိုင်သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

နဝရတ်ကိုးပါးထဲတွင် လူကြိုက်များသော ကျောက်စိမ်းမပါ။

(၁၀) ရာစုကျောက်ပညာရှင်များက ကျောက်စိမ်းမင်္ဂလာ - ကျောက်စိမ်း
သည် မင်္ဂလာရှိစေသည်ဟု ဆိုကြသည်။

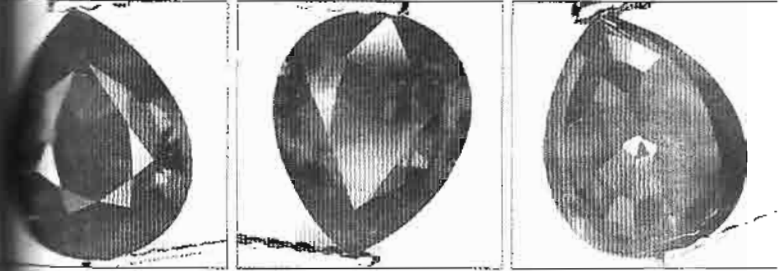
နဝရတ်လက်စွပ် ဝတ်ဆင်ရာ၌ အယူအမျိုးမျိုး ရှိပြန်၏။ မြန်မာ
အယူအမြင်မှာ နဝရတ်လက်စွပ်ဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့် အထက်ပါ ကောင်းကျိုးကိုးပါး
နှင့် ပြည့်စုံစေနိုင်သည်ဆိုသော်လည်း ကိုးမြို့ရှင်၏ပိုင်နက်ထဲ နေထိုင်ကြ
သော ရှမ်းနွယ်ဖွားတို့က နဝရတ်လက်စွပ်ဝတ်ဆင်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ကြ
၏။ "ခိုက်တတ်သည်" ဟူသော အယူရှိကြသည်။

နဝရတ်လက်စွပ်၏တန်ဖိုးသည် ကျောက်ကိုးပွင့်တွင် အစီးဖြစ်
သော အလယ်စံပတ္တမြားပေါ်မူတည်၍ ဈေးဖြတ်ကြသည်။ ပတ္တမြား ပန်း
သည်ကြီး သုံးကလပ်အထက်အစင်ဖြစ်လျှင် သိန်းရာဂဏန်းထိရှိပါသည်။

ကျောက်သမား မြင့်မြတ်မောင် - မန္တလေးသား ဦးမြင့်မြတ်မောင်
သည် ကျောက်မျိုးကျောက်နွယ်မဟုတ်သော်လည်း မိုးကုတ်သူ မစုမြတ်
ထံနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီး ကျောက်လောကထဲ ရောက်လာသူဖြစ်သည်။

ခေတ်ပညာတတ် အကင်းပါး မစုမြတ်ဝတ်၏ နောက်ခံအား
ထောင်းသောကြောင့် ဆယ်နှစ်အတွင်း အညွန့်တက်၊ ထင်ပေါ်ကြီးပွား
စည်ရလာသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ကမ္ဘာကျောက်ဈေးကွက်နှင့် ရင်းနှီး
သူဖြစ်၍ သိန်း ရာဘရိတ်၊ ထောင်ဘရိတ်၊ သောင်းဘရိတ်ထိ ကစားနိုင်သူ
သည် ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ ကျောက်သူဌေး ရှမ်းတရုတ် ဦးအေးကျော်၏ဒိုင်လုံ ဆက်သွယ်ပေးမှုဖြင့် ပရိယာယ်ကြွယ်သော ပတ္တမြားဂေါ် ကြိုးတစ်ပွင့် ကြည့်ခွင့်ရသည်။ ကျောက်ချိန်ကလပ်(၂၀)ကျော်ရှိပြီး ခေါင်းချောထားသဖြင့် STAR ခေါ် ကြိုးတန်းခြောက်တန်းကို လှပစွာမြင်ရ၏။ ကျောက်သားမှာ အရည်ကောင်းသည်။

ခေါ်ဈေးက သိန်းတစ်သောင်းတစ်ထောင်၊ သိန်းတစ်ထောင်ထံ အလျော့အတင်းထားပြီး သိန်းတစ်သောင်းနှင့် ရောင်းလိုဟန်ရှိသည်။ ဈေးဆစ်လိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့သည်။

ကျောက်လောကတွင် အဆင့်အတန်းရှိလေ၏။ ရာကျောက် သမားကို သိန်းရာကျောက်တန် ကျောက်ပြုပြီး ထောင်ကျောက်သမားထံ သိန်းထောင်ကျောက် ပြုတတ်ကြသည်။ ရာကျောက်သမားကို ထောင် ကျောက်ပြုရိုး ထုံးစံမရှိကြ။ မျက်စိမနိင်သူကိုပြမိလျှင် ကျောက်ဈေးကို တတ်သည်။ သိန်းထောင်ဘရိတ်ကိုင်နိုင်သူများက လက်တစ်ဆုပ်စာ လှ နည်းစုများသာ ဖြစ်ကြ၏။

ဦးမြင့်မြတ်မောင်သည် ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးကို စိတ်စွဲဝင်နေ၏။ ပိန်းပစ်ကထွက်သည့် ပတ္တမြားဖြစ်ဟန်ရှိသည့် ပိန်းပစ်ကျောက်တွင်းများ သည် အညံ့ပန်းများ အထွက်များပြီး ပတ္တမြား အထွက်ပါးတတ်သော်လည်း ထွက်လာလျှင် "ဒင်" အရည်ကောင်း၊ အသားကောင်းဖြစ်တတ်သည်။ ကျောက်ဈေးမမီသော တွင်းသားများထံမှ အချောင်ရထားဟန်ရှိသည်။

ယိုးဒယားရောက်မှ အချောသွေးပြီး ရေနံသူဌေးများစုဝေးရာ နေရာကောက်ရတနာဈေးကွက်တင်လိုက်လျှင် ဒေါ်လာနှစ်သန်းအထက် နှိပ်နိုင်သည်။ ဦးမြင့်မြတ်မောင် အနုလုံပဋိလုံ စဉ်းစားတွက်ချက်ပြီးနောက် "ရောင်းဖိုးဆစ်လို့ ရမလား" ဟု ဤအဖွဲ့စား ဦးအေးကျော်ကို တီးခေါက် ထုတ်သည်။

"ဦးမြင့်မြတ်မောင် မိဘုရားကို ဆစ်ကြည့်ပါ။ ရောင်းဖိုးမီရင် ဆောင်းမှာပါ"

အားလုံး အတွေးကိုယ်စီနှင့် ငြိမ်သက်သွားကြသည်။ မျက်လုံး အညံ့သည် စားပွဲအလယ် ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် စံပယ်နေသော ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုး သည် သက်ရောက်နေကြ၏။ ဦးမြင့်မြတ်မောင်သည် မိဘုရားကို မပြော၊ ဆစ်သည့်ဈေးနှင့် စလိုက်သည်။

"ငါးထောင်ထားပါ... အလယ်အောက်မှာ အပြစ်တစ်ခုရှိနေ သေးနေ"

အပြစ်ဆိုသော်လည်း မထင်ရှား။ ဒါပေမယ့် ရောင်းသူဝယ်သူ ခြားနေကြ စကားဖြစ်၏။

"နည်းနည်း ပိုမြင့်ပေးပါ... ဦးမြင့်မြတ်မောင်"

ဦးအေးကျော်က ခံစစ်နှင့် တုန့်ပြန်သည်။ အဆုံး၌ ဆစ်ရင်း အညံ့ရင်း တိုးပေးရင်းဖြင့် သိန်းရှစ်ထောင်နှင့် တည့်သွားကြသည်။ ထိုည ဦးမြင့်မြတ်မောင် စိတ်ကူးအမျိုးမျိုးနှင့် အိပ်မပျော်၊ မိုးလင်းသွားသည်။

ငွေသိန်းရာထောင် အမြတ်ငွေထိုသည်မှာ အခြားလုပ်ငန်း၌ အသွယ်သော်လည်း ကျောက်သမားလောကတွင် ဖြစ်နိုင်သည်။ ရတနာ

www.burmeseclassic.com

လောကကြောင့် ဘဝပျက်သွားသူများ ဒုန့်ဒေး ရှိသလို၊ ရတနာကြောင့် အောင်မြင်ချမ်းသာ ဘဝပြောင်းလဲသွားကြသူများလည်း မြို့ရွာအနှံ့အပြောက်အမြား ရှိကြပါသည်။

ပရိယာယ်ကြွယ်သော ပတ္တမြား - အိမ်နီးချင်း ယိုးဒယားနိုင်ငံတွင် အရည်အသွေးကောင်း ပတ္တမြား ဟုတ်တိပတ်တိ မထွက်သော်လည်း မြို့တော် ဘန်ကောက်၌ တက္ကသိုလ်အရည်အသွေး အကောင်းဆုံး ပတ္တမြားကို လွတ်လပ်စွာ ရောင်းဝယ်နေကြ၏။ ကျောက်မီးဖုတ် ပြုပြင်ခြင်း၊ ကျောက်သွေးလုပ်ငန်း၌လည်း လွန်စွာ အဆင့်မြင့်မားလှ၏။

ဦးမြင့်မြတ်မောင်၏ ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးကို ဘန်ကောက်ကျောက်ဈေး၌ အရှိအတိုင်း ဈေးရောင်းလျှင် ပစ်စလက်ခတ် သိန်းတစ်သောင်း အထက် ရနိုင်၏။ ဒါပေမယ့် ကျောက်သမားဆိုတာ လောဘသမား လာတည့်စမ်းလို့ကြ၏။

“အောင်ရင် သူဌေး၊ ရုံးလျှင် ခုံရင်း” ဒီတော့ ဦးမြင့်မြတ်မောင်လည်း လောဘမကင်းသော ကျောက်သမားပဲ မဟုတ်ပါလား။ ကျောက်သွေးဆရာများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး အချောကိုင်လိုက်တော့ အရည်တက်လာတဲ့ ပထမတန်းကြိုး ပေါ်လာသည်နှင့်အတူ ကျောက်ခေါင်းအောက် အမြင့်

ညည်း တစ်ချက်ပေါ်လာသည်။ ဦးမြင့်မြတ်မောင် မကျေနပ်။ ထပ်မံ စွန့်စားပြုပြင်လိုက်တော့ ပြင်က မထင်မှတ်ဘဲ ပိုပြုထွက်လာတော့သည်။ ဦးမြင့်မြတ်မောင် ကံကောင်း၊ စိတ်ပျက်စောချွေးပြန်ရပြီ ဖြစ်၏။

နာမည်ကြီး ကျောက်ဈေးကွက်၌ တင်ကြည့်သည်။ တစ်လကြာ နှစ်အထိ ဈေးဖွင့်မည့်သူ မရှိပါ။ ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုး၏ မာယာပရိယာယ်ကောင်းချောက်ထဲ ဦးမြင့်မြတ်မောင် သက်ဆင်းမိမှန်းမသိ၊ သက်ဆင်းမိတော့သည်။ အဆုံး၌ ကြံရာမရဖြစ်ကာ၊ ပရိယာယ်ကြွယ်သော ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးပိုက်၍ အောင်မြင်စွာ တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့ရသည်။

အကြားအမြင် ပညာရှင်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း - အလွန် ပြုတ်မွေသော ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးကြောင့် ဦးမြင့်မြတ်မောင် စိတ်ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေသည်မှာ သုံးလကျော်၊ လေးလထဲရောက်လာပြီ ဖြစ်၏။ အကြံကုန်၊ ကြံရာမရ ဖြစ်နေချိန် လမ်းလျှောက်ကျောက်ပွဲစား မဝါဝါဦး၏ အကြိမ်ကြိမ် ချိတ်တွန်း အကြံပေးချက်အရ အကြားအမြင် ဦးဘဆန်းနှင့် တွေ့ကြည့်ခဲ့ရပြီး အခါခါ စဉ်းစားမိသည်။

တကယ်တော့ အပြစ်ကြောင့် ရောင်းမထွက်သည့် ပတ္တမြား။

www.burmeseclassic.com

အကြားအမြင်ဆရာနှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်ကြောင်းလူကြားလျှင် ရယ်စရာ ဖြစ်နိုင်၏။ ဒါပေမယ့် မတတ်နိုင်ပါ။ လူမသိ၊ သူမသိ တစ်ဦးတည်း သွားရောက် မေးမြန်းကြည့်ရုံ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

ဦးမြင့်မြတ်မောင်၏ အနီရောင် ရိုးရွှိက်(စ်) ဆလွန်းကားလေသည် ကျောက်မြောင်၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်းရှိ ဦးဘဆန်း၏ နေအိမ်ထဲတွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။ လိပ်စာတိုက်ဆိုင်ကြည့်ပြီး မိတ်ဆက်စုံစမ်းကြည့်ရာ "နေ သိဒ္ဓိဂျာနယ်" ဖတ်နေသော အသက်(၇၀)ဝန်းကျင်ခန့် အသားဖြူဖြူ၊ အရပ်ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း၊ အဖြူရောင် တိုက်ပုံအင်္ကျီနှင့် အကြားအမြင် ဦးဘဆန်းကို အခန့်သင့် တွေ့ရ၏။ ဦးမြင့်မြတ်မောင်သည် အဖြစ်အပျက်များကို ဇာတ်ရည်လည်အောင် ပြောပြသည်။

ဦးဘဆန်းသည် ဦးမြင့်မြတ်မောင်၏စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပြီးနောက် ပြိုဟ်မွေ့သော ပတ္တမြားကို ညှာလက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်ထား၍ အာရုံစိုက်ကြည့်သည်။ ဦးဘဆန်း၏ အမြင်အာရုံသည် ဟိုတယ်တစ်ခုစီ ခန့်ညားသော ဧည့်ခန်းဆောင်တစ်ခုထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

အခန်းထဲတွင် အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံနှင့် အဖြူရောင် နှုတ်ခမ်းမွေးပါးပါး အသက်(၆၀)ခန့်ဟု ထင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ထိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထူးခြားသည်မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ညာဘက်လက်ခလယ်တွင် မိမိလက်ထဲဆုပ်ကိုင်ထားသော ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးကို လက်စွပ်ကွင်းပြီး ခန့်ခန့်ထည်ထည် ဝတ်ဆင်ထားသည့်မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဦးမြင့်မြတ်မောင် .. အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ၊ အဖြူရောင် နှုတ်ခမ်းမွေး ခပ်ပါးပါး အသက်(၆၀)ခန့် ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့တွေ့ရင် ကျွန်တော်

တို့ အကြောင်းကြားပါ" ဦးမြင့်မြတ်မောင်သည် ဦးဘဆန်း၏ ပဟေဠိဆန်သော အေးကို တွေးရင်း ပြန်လာခဲ့ရသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တွေ့ခြင်း-

ဦးမြင့်မြတ်မောင် ဦးဘဆန်းအိမ်မှ ငြိမ်သွားပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့ နံနက်တွင် ဦးဘဆန်း၏ လက်ကိုင်စုန်းကြည့်သံနှင့်အတူ ဦးမြင့်မြတ်မောင်၏ စုန်းနံပါတ် ပေါ်လာ၏။

"ဆရာကြီး ဦးဘဆန်း ဆင်ဖျား .. ပတ္တမြားဂေါ်ကြိုး လိုက်အသံနေတဲ့ အဖြူရောင် အနောက်တိုင်းဝတ်စုံ၊ နှုတ်ခမ်းမွေးပါးပါးနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့ရပြီ။ ကျွန်တော် ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ ကျေးဇူးပြု၍ အမိန့် နဲ့ ခင်ဖျား"

ဦးမြင့်မြတ်မောင်၏ စကားအဆုံး၌ ဦးဘဆန်း အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ကြားချက်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။

"ဦးမြင့်မြတ်မောင် .. ရောင်းသူဝယ်သူ အထက်တန်း ဟိုတယ်တစ်ခုမှာ ချိန်းလိုက်ပါ။ အရောင်းအဝယ်လုပ်မယ့်နေ့မှာ ကျွန်တော်အပါအဝင် ရောင်းမယ့်လူတွေ အရင် နေရာယူထားရမယ်။ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားပါ"

ထိုသို့ ပြောလိုက်ပြီး ချိန်းထားသည့်နေ့တွင် ခန့်ညားထည်ဝါသော ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းတစ်ခု၌ ဦးဘဆန်း၊ ဦးမြင့်မြတ်မောင်နှင့်အတူ ညီညီပတ္တမြားဂေါ်ကြိုးဝယ်မည့် ဧည့်သည်ကို စောင့်ကြိုနေကြ၏။ မကြာမီ ဧည့်သည်များ ရောက်ရှိလာပြီး အရောင်းအဝယ် စကြ

သည်။ အဖြူရောင်ဝတ်စုံ၊ အဖြူရောင်နှုတ်ခမ်းမွေးပါးနှင့် လူသည် ဦးဘဆန်း၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ထိုင်၍ ပတ္တမြားဂေါ်ကြီးကို စိတ်ဝင်စားစွာ အသေးစိတ် ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေ၏။

ဦးဘဆန်းသည် ပတ္တမြားဂေါ်ကြီးဝယ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်စိ နှစ်လုံးကြား၊ နာတံထိပ်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး ညှို့ဓာတ်သွင်းလိုက်သည်။ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဦးဘဆန်း၏ ညှို့ဓာတ်မိပြီး ပတ္တမြားဂေါ်ကြီးကို လိုချင်သည်စိတ်ဖြင့် ရောစမေးလာသည်။ ရောင်းသူက သိန်းတစ်သောင်းငါးထောင် ခေါ်သည်။ ထိုသူက သိန်းငါးထောင် ဖွင့်သည်။

ဦးမြင့်မြတ်မောင် ဝမ်းသာစိတ် လွမ်းမိုးသွား၏။ ကျောက်မုတ်ရတနာတို့မည်သည်မှာ ဖွင့်ဈေးရှိလျှင် အရောင်းအဝယ်ဖြစ်ရန် သေချာသလောက် ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။ ရောင်းသူဝယ်သူ အလျှော့အတင်း ပြုလုပ်ကြပြီးနောက် တစ်နာရီအတွင်း သိန်းကိုးထောင်နှင့် အရောင်းအဝယ်တည့်သွားကြသည်။

ဦးမြင့်မြတ်မောင် ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး ဦးဘဆန်းလိုက်ပါလာသော အနီရောင်ရိုးရွိုက်(စ်) ဆလွန်းကားသည် ဦးဘဆန်းနေထိုင်ရာ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်းဘက်သို့ ဦးတည်သွားလေတော့သည်။

သုတ/ရသ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

တားမြစ်နန်းတော်ကြီး Forbidden City

တားမြစ် ရှေးဟောင်းမြို့တော်ကြီးလို့ ခေါ်ကြတဲ့ ကမ္ဘာ့အကြီးမားဆုံး နန်းတော်ရာ အဆောက်အဦမြောက်မြားစွာရှိတဲ့ နေရာကြီးကတော့ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဘေကျင်းမြို့လယ်ခေါင်မှာရှိတဲ့ Forbidden City နေရာကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှာရှိတဲ့ နန်းတော်ရာ အများအပြားအနက် ယခုဖော်ပြတဲ့ Forbidden City ကြီးကတော့ တရုတ်ဧကရာဇ် မင်းဆက်တို့ ရဲ့ သြဇာအာဏာကြီးမားမှုကို ဖော်ပြနိုင်တဲ့ ကမ္ဘာ့အကြီးမားဆုံး နန်းတော်ရာနေရာကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာဟာ လူသာမန်တို့ နားမလည်နိုင်တဲ့ သဘောသဘာဝများနဲ့ နန်းစိုက်ခဲ့သူ တရုတ်ဧကရာဇ်အပေါင်းတို့ရဲ့ လူသူမသိနိုင်တဲ့ တုန့်ခင်းမမှီသော ဘဝနေထိုင်မှုပုံစံကိုပြသလျက်ရှိတဲ့ သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းအဆောက်အဦနေရာကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

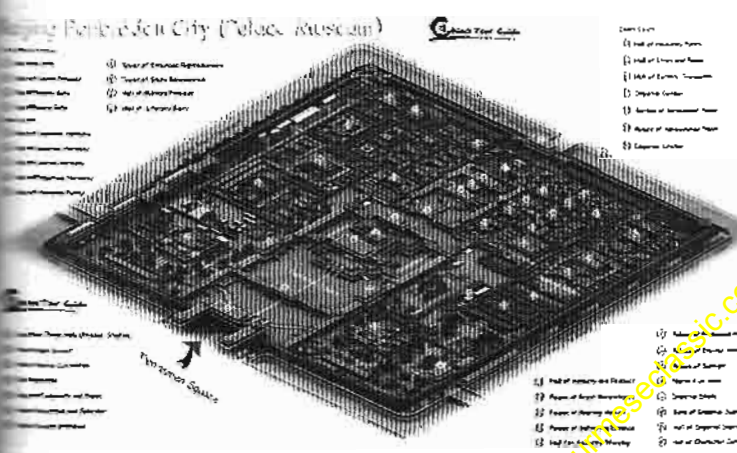
(၁၄၂၀ - ၁၆၄၄) ခုနှစ်အထိ တရုတ်ဧကရာဇ် မင်းဆက်များ၊ (၁၆၄၄ - ၁၉၁၁) ခုနှစ်အထိ ကွင်းမင်းဆက်များ နန်းစိုက်ရာ နန်းတော်ရာ

နေရာကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဧကရာဇ် မင်းပေါင်း (၂၄)ပါး နန်းစံခဲ့ဖူးတဲ့ နန်းတော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

အဆိုပါ တားမြစ်နန်းတော်ကြီးကို (၁၄၀၆) ခုနှစ်မှာ တရုတ်ဧကရာဇ် မင်းမင်းဆက် လက်ထက်မှာ စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး အကျော်အမော် ဝိသုကာပညာရှင်ကြီး (၃)ဦးတို့ရဲ့ အကြံဉာဏ်များနဲ့ ပူးပေါင်းကာ (၁၄) နှစ်ကျော်ကြာ တည်ဆောက်ခဲ့ရတယ်လို့ သိရပါတယ်။

(၁၅) ရာစုနှစ်မှသည် (၁၉၁၁) ခုနှစ် တော်လှန်ရေးများမတိုင်မီ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် အဆက်အသွယ်ဖြတ်ပြီး လျှို့ဝှက်တားမြစ်နန်းတော်ကြီးအတွင်း ဧကရာဇ် မင်းဆက်များစွာ နန်းစံခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တားမြစ်နန်းတော်ကြီးအတွင်း အဆောက်အအုံပေါင်း (၉၈၀) ရှိကာ အခန်းခေါင်း (၉၉၉၉) ခန်း ရှိပါတယ်။

နန်းတော်ကြီးရဲ့ ပုံစံဟာ တရုတ်ပြည်ကလာတဲ့ ဆင်စွယ်ဖြင့် ပြုထုပ်ထားတဲ့ လက်ရာမြောက်သောတ္တာလေးများ တစ်ခုအတွင်း တစ်ခုဆင့် ထည့်ထားပြီး ကွက်တိသောတ္တာငယ်လေးများ အထပ်ထပ် ထပ်ထားသကဲ့သို့ ဧကရာဇ်ရဲ့ နန်းဆောင်ကို ဝန်းရံလျက် လက်အောက်ခံ ဝန်ကြီးများရဲ့ အဆောင်တော်များ၊ ဘုရင့် ကိုယ်လုပ်တော် မောင်းမမိသံများရဲ့ အဆောင်များ၊ သင်းကွပ်ထားတဲ့ ဧကရာဇ် ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့များရဲ့ အဆောင်များ နှိပ်ထားပါတယ်။

ရှေးအခါက ဒီနန်းတော်ထဲကို သာမန်လူ ဝင်ခွင့်မရှိပါဘူး။ စစ်သူကြီးများဟာ အကြောင်းကိစ္စကြီးငယ်ရှိပါက ဧကရာဇ်ထံ လာရောက် သံတော်ဆင့်ပြီး ပြန်ကြပါတယ်။ ညနေ နေစောင်းပြီဆိုတာနဲ့ နန်းတော်ရဲ့ တံခါးကြီးကို ပိတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် တားမြစ်နန်းတော်ရာကြီးထဲမှာ နေထိုင်ခွင့်ရပြီး သူဟာ ထောင်ကျသလိုပါပဲလို့ ယနေ့ခေတ် လေ့လာသုံးသပ်သူတချို့က ဆိုပါတယ်။ ဧကရာဇ်မင်းကြီးကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ရဲ့တားမြစ်နန်းတော်ကြီးထဲမှာ အကျဉ်းကျနေခဲ့တယ်လို့ သုံးသပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကိုလည်း သမိုင်းသုတေသီတစ်ဦးက အခုလို ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဧကရာဇ်မင်းကြီးအတွက် အလုပ်အကျွေးပြုဖို့ မောင်းမမိသံများကို အများအပြားစုဆောင်းခဲ့ရာမှာ တချို့ဆိုရင် မင်းကြီးကို တစ်ကြိမ်မှ မမြင်ဘူး။ မင်းကြီးအနားတောင် တစ်ခါမှ မရောက်ဘဲ ဧရာမနန်းတော်ကြီးထဲမှာ နေထိုင်ကာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီး အရွယ်ကုန်ကာ ဘဝဆုံးသွားကြသူများတောင် ရှိကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

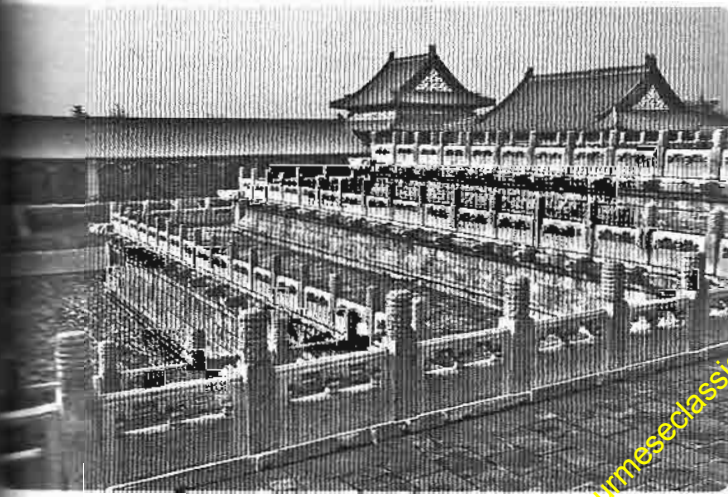
ဧကရာဇ်မင်းကြီးဟာ သူ့နဲ့အလျဉ်းသင့်သူတချို့နဲ့သာ နေထိုင်

အတွက် အသစ်အသစ်သော မောင်းမမိသံတွေ အလုပ်အကျွေးပြုဖို့ ဖြစ်နိုင်ဘဲ မောင်းမမိသံအသစ်တွေဟာ နန်းဆောင်ကြီးထဲကို ရောက်လာပြီးကတည်းက အပြင်လောကကိုလည်း ပြန်ထွက်လို့မရတော့ကာ ဝတ်ကျွန်းကျသူကဲ့သို့ ဘဝဆုံးကြရတယ်လို့ သနားစဖွယ်ကောင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် အဖြစ်အပျက်တွေ ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီတားမြစ်နန်းတော်ရာ နေရာကြီးဟာ သက်ဦးဆံပိုင် ဧကရာဇ်ဘုရင်စနစ်ကို အပြည့်အဝဖော်ကျူးပြသပြီး ဒီနေရာကို သွားလာတဲ့သူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်မကျေနပ်ဘဲ သေဆုံးခဲ့ရတဲ့ ဝိညာဉ်တွေရဲ့အသိပေးမှုတွေခံရကာ နန်းတော်ကြီးထဲ လှည့်ပတ်ကြည့်စဉ် ချမ်းမြောက်စရာတွေ၊ အလိုလို ကျောချမ်းမှုတွေဖြစ်ကြရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ယခင်ကတော့ ဒီတားမြစ်နန်းတော်ရာနေရာကြီးကို ပိတ်ထားပြီး အခုတော့ လေ့လာလိုသူများ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်တဲ့ ပြတိုက်ပုံစံ နန်းတော်ရာနေရာကြီးအဖြစ် ဖွင့်လှစ်ထားပါတယ်။ ဘေကျင်းမြို့ကို တစ်ခေါက်တစ်ခါ အလည်ရောက်ခဲ့ရင် သွားရောက်လေ့လာသင့်တဲ့ အလွန်ကြီးမားသော နန်းတော်ရာနေရာကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အခုချိန်မှာ ဧကရာဇ်မင်းမြတ်လက်ထက် မည်သူမျှ ကျူးကျော် ဝင်ရောက်ခွင့်မရှိတဲ့ တံခါးကြီးများကို ဖြတ်ကျော်ပြီးရင် လေ့လာသူများ

ဟာ အနုပညာလက်ရာမြောက်စွာ ဖန်တီးတည်ဆောက်ထားတဲ့ တီထွင်လှသော ဝိသုကာလက်ရာ အတိုင်းအထွာများ၊ ထူးဆန်းအံ့ဩ ကုန်နီဖွယ်မရှိတဲ့ အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်းများ၊ အံ့မခန်း မျက်နှာကျက် နံကြီးများ၊ မျက်နှာကျက်မှာ အလှဆင်ထားတဲ့ ဒဏ္ဍာရီမှန်ဆန်လှတဲ့ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံရဲ့ ရုပ်ထုများကို အံ့ချီးဇွယ် မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ကေရာဇ် အပန်းဖြေရာ ဥယျာဉ်တော်ကအစ မြင်တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပြီး ဘေးပတ်လည်မှာ ကျုံးကြီးကလည်း ဝိုင်းရံလျက်ရှိပြီး နာမည်တော်သောကျင်းမြို့လယ်ခေါင်မှာ တည်ရှိတဲ့ စေတီ နန်းတော်ရာကြီးဖြစ်ပါတယ်။ အခုဆိုရင် နန်းတော်ရာကြီးထဲမှာ ပရိသတ်များအတွက် ထည့်သွင်းတည်ဆောက်ထားတဲ့ ခန်းမကျယ်ကြီးများလည်း ရှိနေပါပြီ။

သင်ဟာ သွားရောက်လေ့လာမယ်ဆိုရင် အံ့မခန်း လှေကားထဲများ၊ ကျောက်ဖြူဖြင့် ပြုလုပ်ထားတဲ့ လက်ရာမြောက်ရုပ်ထုများ၊ ကြေးဖြင့် သွန်းလောင်းထားတဲ့ ခြင်္သေ့ရုပ်ကြီးများ၊ အမွှေးတိုင်ထွန်းညှိရန် လှလက်ရာမြောက်လှတဲ့ အမွှေးတိုင်ထွန်းနေရာများ၊ သေသပ်လှပ၊ အကွက်ကျကျ ပုံဖော်ထားတဲ့ လှပသော ဥယျာဉ်ငယ်လေးများကိုလည်း တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက မြင်ပမှာ အလင်းရောင်နဲ့ လေဝင်၊ လေထွက်

ဘောင်းရန် ဝိသုကာပညာဖြင့် ညီညာ အလွန်အကွက်ကျသော အဆောက်အဦများကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပြီး အတွင်းအလှမှာတော့ သိပ်သည်းပြီး အမှောင်ရိပ်ရ အတွင်းပိုင်း မြင်ဆင်မှုမှာ စိုးစံစံကြဲတဲ့ ကေရာဇ်မင်းများရဲ့ လျှို့ဝှက် နက်နဲသော အတိတ်သမိုင်းကြောင်းကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြက် သွေးရောင် မြင့်စားလှတဲ့ မျက်နှာကျက်များ၊ အောင်စုံနံရံများဖြင့် အလှဆင်ထားတဲ့ မျက်စိပသာဒမှာ ကိုနိုးစပ်

အရာ ဒေါင်းမြီးရောင်စုံ အလှကလည်း သင်ကို ဖမ်းစားမှာဖြစ်ပြီး နန်းဆောင်အတွက်ထောက်ရင် မန်ချူးမင်းဆက် ကေရာဇ်များ ယနေ့ထက်တိုင် သက်ရှိသင်ရှားရိုးနေကာ နန်းတော်အတွင်း စိတ်ဆိုးတကြီး သွားလာလှုပ်ရှားဆန်စောင်နေသကဲ့သို့ ခံစားမှုအသွင်ရောက်အောင် ခမ်းနားလှပါကြောင်း။

စိန်ဝင်းမော်

International

J O K E

နိုင်ငံတကာမှ ဂန္ထီရဟာသများ

လူစိတ်ဆိုတာ

အထူးစည်ကားသော ကုန်တိုက်ကြီးရှေ့ရှိ ကားရပ်နားရန် နေရာသို့ ကားဖြင့် ရောက်ရှိလာသူ တစ်ဦးက နေရာလပ်မတွေ့သဖြင့် ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“အရှင်ဘုရား... ကားရပ်ရန် တစ်နေရာကို ကူညီ စီစဉ်ပေးပေး

လိုပါသည်... ဘုရား၊ ကျေးဇူးမမေ့ပါ”

ထိုအခိုက်မှာပင် ရပ်ထားသော ကားတစ်စီးက ထွက်ခွာသွားရာ ထိုလူက ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်လျက် အမောတကော ပြောလိုက်၏။ “နေပါစေတော့ ဘုရား”

ထင်ယောင်ထင်မှား

မိန်းမရွယ်တစ်ဦး၊ သူမ၏ ခပ်တုံးတုံး ခင်ပွန်းနှင့် ရုပ်ဖြောင့်သော သဘောသားတစ်ဦးတို့သည် သဘောပျက်၍ ကျွန်းငယ်လေးတစ်ကျွန်းတွင် သောင်တင်နေ၏။ တစ်နံနက်တွင် သဘောသားက အုန်းပင်ပေါ်သို့ ထက်ကာ အောက်သို့ အော်ပြောသည်။

“ဟေး... နမ်းမနေကြနဲ့လေ”

“မင်း ဘာကြောင်နေတာလဲ ? ငါတို့ နမ်းလည်း မနေကြပါဘူး”

ဟု ခင်ပွန်းဖြစ်သူက သဘောသားအောက်သို့ ပြန်အရောက်သို့ ပြောသည်။

“အေးဗျာ .. အပေါ်ကနေကြည့်တော့ ခင်ဗျားတို့ နမ်းနေကြလို့ပဲ”

နံနက်တိုင်း သဘောသားက အုန်းပင်ပေါ်သို့ တက်၍ ယခင်အတိုင်း အော်ပြောလေ့ရှိ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက စမ်းသပ်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သူက အုန်းပင်ပေါ်သို့ ခက်ခဲစွာ ကြိုးပမ်းတက်၍ အောက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ -

“ဟာ ! .. ဟိုကောင်ပြောတာ မှန်တယ်ဟေ့၊ အောက်မှာ သူတို့ နမ်းရ နမ်းနေကြတဲ့အတိုင်းပဲ”

အကျင့်ဖြစ်နေသူ

အိပ်မပျော်သော လူနာကို ဆရာဝန်က နည်းလမ်းကောင်း ပေးသည်။

ဆရာဝန် - “အိပ်ရာဝင်ရင် တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ လေး လို့ ဖြည်းဖြည်းလေးလေးဆိုပြီး စိတ်က ရေတွက်ပေးနေဗျာ။ တစ်ဆယ်လောက်ရောက်မှ ခင်ဗျား အိပ်ပျော်သွားမှာပါ”

လူနာ - “ခက်တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က လက်ဝှေ့သမားဆိုတော့ နှိုးရောက်ရင် ဝေါက်ကနဲ ပြန်ထလေ့ရှိတယ်”

ယုံမှ မယုံတာ။

တိတ္ထိတစ်ဦးသည် တောထွဲ၌ ဖြတ်သန်းလျှောက်လာစဉ် ဘီလူးတစ်ကောင်က ခုန်ထွက်လာကာ ကို ရန်မှလေ၏။ ထိုအခါ တိတ္ထိမှ -

“ကယ်တော်မူပါ . . . ဘုရားဟု အော်ဟစ် အကူအညီတောင်းသည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း နိဗ္ဗာန်မှ အသံကြီးတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“မင်းက မှီကို ဘယ်တုန်းကမှ ယုံကြည်တာ မဟုတ်ဘူး မှတ်လား တိတ္ထိမှ ပြန်လည်ပြောလိုက်သည်မှာ -

“လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်မိနစ်အထိ တပည့်တော်က ဘီလူးကိုလည်း မယုံခဲ့တာမှ မဟုတ်တာပဲ . . . ဘုရား” ဟု တိတ္ထိမှ စောဒက တက်လိုက်လေတော့ သတည်း။

ရှုံးနေသလား။

လူတစ်ဦးက သားနားသော စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်၏ ရုံးခန်းရောက်လာသည်။

“ဒေါက်တာခင်ဗျား . . . ကျွန်တော် အရမ်းစိတ်ပူနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်မိန်းမက သူ့ကိုယ်သူ စန္ဒယားကြီးလို့ ထင်နေတယ်ဗျ”

ဆရာဝန် - “ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားမိန်းမကို တစ်ခါလောက် ခေါ်လာခဲ့ပါ”

ထိုလူ - “ခင်ဗျား ရှုံးနေသလားဗျ။ စန္ဒယားကြီးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီဇာတ်လေကား ကျဉ်းကျဉ်းလေးနဲ့ တင်လာလို့ရမှာလဲ”

ဘယ်ရောက်နေလဲ။

အမျိုးသမီးတစ်ယောက် လမ်းလျှောက်သွားစဉ် အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ချက်ချင်း ရပ်လိုက်၊ နောက်တစ်လှမ်းလှမ်းရင် နင်သေလိမ့်”

အမျိုးသမီးက ရပ်လိုက်ရာ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း အပေါ်မှ အုတ်ခဲတစ်လုံး သူမ၏ရှေ့တည့်တည့်တွင် ကျလာ၏။ မိနစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် သူမက လမ်းဖြတ်ကူးမည်ပြုစဉ် ထိုအသံကပင် -

“ရပ်လိုက် ! လမ်းကို ဖြတ်မကူးနဲ့ဦး” ဟု အော်ပြန်၏။ ထိုစဉ် သူမ၏အပြည့်တင်လာသော ထရပ်ကားကြီးက အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ ရုတ်တရက် ကွေ့ဝင်လာပြီး မရပ်ဘဲ မီးနီကို ဖြတ်မောင်းသွားခဲ့၏။

အမျိုးသမီးက တုန်လှုပ်စွာဖြင့် မေး၏။

“ရှင် ဘယ်သူလဲ ?”

“နင်ရဲ့ ကိုယ်စောင့်နတ်ပဲ။ တစ်မုခု မေးချင်ပုံရတယ်”

“မေးချင်တာပေါ့၊ ကျွန်မလက်ထပ်တဲ့ နေ့က ရှင် ဘယ်သွားနေသလဲ”

ကြော်ငြာဝင်ခြင်း။

သင်္ချိုင်းတစ်ခုရှိ အုတ်ဂူတွင် ကမ္မည်းကျောက်စာတိုင်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

“ဤအုတ်ဂူတွင် ကျောက်ဆစ်ထုဆရာ သောမတ်စ်၏ ဇနီးဖြစ်သူ မိန်းမလဲလျောင်းလျက်ရှိ၏”

ဤကျောက်စာကို ခင်ပွန်းဖြစ်သူက အမှတ်တရအဖြစ် လည်းကောင်း၊ သူ၏လက်ရာ နမူနာပြုအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အောက်တွင် ထပ်မံရေးသားထားသည်ကတော့ -

“ဤ အရွယ်အစား ကျောက်စာတိုင်တစ်ခုလျှင် ဒေါ်လာ ၃၅၀”

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

အသံဃာ

ချောင်းဖော်ချောင်းဖက်

- လူတစ်ကိုယ်အကြိုက်တစ်မျိုးရှိကြ..၊
- တချို့ဆိုလျှင်အကြိုက်နှစ်မျိုးသုံးမျိုးရှိကြ..၊
- အတွဲချောင်းကုတာကိုဝိသနာကြီးသူတစ်ယောက် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော "ချောင်းဖော်ချောင်းဖက်"

www.burmeseclassic.com

ငါထင်တာက ငါ့လိုပဲ
လာချောင်းတဲ့ ကျောင်းသားထဲက
တစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်မယ်လို့
ထင်မိတယ်။

နှစ်ကာလအားဖြင့်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်လောက်ရှိပြီ ဟု ခန့်မှန်းမိပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြို့ကလေး တစ်မြို့မှာ ဖြစ်သည်။

ယခင်အခေါ် ဟိုက်စကူးဖိုင်နယ် (အစိုးရစစ်)၊ ယခုအခေါ် (၉) တန်းအောင်ပြီး (၁၀)တန်းရောက်တော့ (၁၀)တန်း စတက်တက်ချင်းနှစ် မှာ စာမေးပွဲကျသည်။ နောက်နှစ်ကျတော့ နေကျောင်းမတက်တော့ဘဲ လူငယ်ရေးရာ ညကျောင်းတက်ဖြစ်သည်။

နေ့ခင်းဘက်ကျတော့ မိဘများ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ဝိုင်းကူ ရင်း ကျောင်းတက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ လူငယ်ရေးရာတွင် ကျောင်းဆွေးဆွေး၊ လူဆွေးဆွေး (၁၀)တန်းအကြိမ်ကြိမ်ကျနေသော ကိုအောင်ကြီးနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးကာ အသိအကျွမ်း ဖြစ်သွားသည်။ ကိုအောင်ကြီးက ကျွန်တော် ထက် ငါးနှစ်ခန့်ကြီးသည်။

ကျောင်းဆွေးဆွေး၊ လူဆွေးဆွေးဆိုတော့ ဆရာ၊ ဆရာမများ အားလုံးနှင့် သူရင်းနှီးသည်။ တချို့ ဆရာဆရာမများက သူနှင့်ရွယ်တူ လောက် ဖြစ်နေသည်။ မိဘများက ကုန်သည်ပွဲစားဆိုတော့ အသုံးအစွဲ ကြီးသည်။ ပညာရေးကို သိပ် စိတ်မဝင်စား။ မိဘများ၏ဆန္ဒအရသာ တက် နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုအောင်ကြီးနှင့် ကျွန်တော် နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံတစ်လုံးတွင် အတူ ဆိုင်ရင်း တစ်ခါတလေ စာသင်ချိန်တစ်ဝက်လောက် (ဥပမာ - မြန်မာစာ) အချိန်မျိုးဆိုလျှင် သူ ပျောက်သွားတတ်သည်။ တစ်ခါတလေလည်း ဆျောင်းဆင်းခါနီး တစ်ချိန်လောက် သူ စောပြန်သွားတတ်သည်။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ သူကလည်း မပြော။ နောက်မှ သူ့အကြောင်း ဆိုတဖြည်းဖြည်းသိလာသောအခါ သူ့ဝါသနာကို ကျွန်တော် သဘောပေါက် လာသည်။ သူ့ဝါသနာက အတွဲချောင်းတာကို အတော်ဝါသနာကြီးခြင်း ဖြစ်သည်။

သူပြန်လာလျှင် ဘယ်အခန်းက ဘယ်သူနှင့် ဘယ်ဝါကွာ၊ ဘယ်လို ချိန်းတွေ့ကြတာ၊ ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ကြတာ၊ ဘယ်ကောင်မလေးက တော့ ဘယ်လိုမာနကြီးပြီး ဘယ်ကောင်နဲ့ တွေ့ကြတော့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာ၊ ဆိုအခန်းထဲက ဘယ်ကောင်က ဟိုဘက်ခန်းက ဘယ်သူနဲ့ ဘယ်မှာတွေ့ ကြတာစသည်ဖြင့် အားရပါးရ သူပြောတတ်သည်။

မြန်မာစာအချိန်မှာ ငါလစ်သွားတာ ပွဲကြီးပွဲကောင်းတော့ ဘယ်လို တွေ့တယ်ဟေ့၊ ဒီနေ့တော့ ငါ စောစောလစ်မယ်ဟေ့၊ ဘယ်အတွဲကတော့ ဒီနေ့တွေ့မယ့်ရက်ပဲ စသည်ဖြင့် ပြောတတ်သေးသည်။

လူဆိုတာမျိုးက တစ်ယောက်ကို ဝါသနာတစ်မျိုးစီ ရှိတတ်တာ ချီးတို။ တချို့ဆိုလျှင် တစ်ယောက်တည်း ဝါသနာသုံးလေးမျိုးပင် ရှိတတ် ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်တော်တို့မြို့မှာက မိုးကုန်ပြီဆိုလျှင် လွတ်လပ်ရေး ဆျောက်တိုင် အားကစားကွင်းတွင် ပွဲရုံဆောက်တော့သည်။ မြန်မာပြည်

www.burmeseclassic.com

ငါက သစ်ပင်ပေါ်ကနေ တရွေ့ရွေ့ဆင်းလာတဲ့အထိ အဲဒီလူက မြေပြင်ပေါ်မှာ ရပ်နေတုန်း။ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ငါနဲ့သိတဲ့ အသိတစ်ယောက် ယောက်က ငါ့ကိုနှောက်နေတာဖြစ်မှာပဲလို့ ထင်လိုက်တယ်။ စကားမပြောဘဲ အောက်ကနေ ရပ်စောင့်နေပုံထောက်တော့ အောက်ရောက်မှ ဘယ်သူဆိုတာ သိရမှာပဲဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ သစ်ပင်ပေါ်က ဆင်းလာတာပေါ့ကွာ။

“အဲဒီလူရပ်နေတဲ့နေရာနဲ့ သစ်ပင်ခြေရင်းနဲ့ကြားမှာ ပိစပ်ဖ်ချွဲကလေးတစ်ခု ခြားနေတယ်။ ဆင်းလာပြီးတာနဲ့ ပိစပ်ချွဲကလေးကို ဖယ်ပြီး အဲဒီလူနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်အလိုက်မှာ ငါ့ခြေလက်တွေ အေးစက်ပြီး ကြက်သီးတွေ တဖြန်းဖြန်းထပြီး အိမ်ကို တန်းပြေးလာတော့တာပဲ။ အိမ်ရောက်တော့ ငါဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မမှတ်တော့ဘူး။ သတိလမ်းသွားတယ်လို့ ပြောတာပဲ”

“ဒါဆိုရင် ကိုအောင်ကြီးတွေတဲ့လူက ...”

“ငါနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီလူမျက်နှာကြီးထပြောင်တလင်းကြီး။ မျက်လုံး၊ ဖိစပ်၊ နှာခေါင်းတွေ လုံးဝ မပါဘူး”

“ဗျာ... ဒါဆိုရင်”

“ပရလောကက တစ်ကောင်ကောင်လို့ ထင်တာပဲ”

အပင်များမှရသော မင်းလက်ပါး ဆေးစွမ်းကောင်းများ

သစ်ပင်များဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူနဲ့သတ္တဝါတို့အပေါ် အကျိုးပြုဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ ဖြစ်တည်မှုကို လည်း သစ်ပင်များမှ အဓိက အထောက်အပံ့ပေးထားပါတယ်။

သတ္တဝါတို့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုအတွက် အာဟာရဓာတ်များကို အပင်များက ဖြည့်စွမ်းပေးပါတယ်။ လူသားတို့ရဲ့ ရောဂါဘယများကို လည်း ကုသပေးပါတယ်။ လတ်ဆတ်သော အသီး၊ အပွင့်၊ အရွက်၊ အခေါက်၊ အမြစ်တို့အားလုံးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

“နွယ်မြက် သစ်ပင်၊ ဆေးဖက်ဝင်” ဟူသော ရှေးစကားအတိုင်း “အပင်များမှ ရသော ဆေးစွမ်းကောင်း” များကတော့ -

ငှက်ပျောပင်

ငှက်ပျောပင်ဟာ မြန်မာတို့အတွက် အလွန်အသုံးဝင်တဲ့ အပင်ဖြစ်ပြီး အမြတ်တန်းထားရှိအပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို လှူဒါန်းရာမှာ မပါမဖြစ်တဲ့

www.burmeseclassic.com

ခမ်းခြင်းတို့ကို နိုင်ပါတယ်။

ငှက်ပျောသီး အမှည့်ကတော့ သူ့မှာ ဂုဏ်သတ္တိများစွာ ရှိပါတယ်။ အမှည့်ဟာ ချိုတယ်။ အေးတယ်။ ဝမ်းချက်ပြီးနောက်လည်း ချိုတယ်။ နှုတ်ကို မြိန်စေတယ်။ သုက်အားကို ပွားစေတတ်တယ်။ လူ့ကို ဝစေတယ်။ ဆလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်းတို့ကို ပျောက်စေနိုင်ပြီး မျက်စိနာတို့ကိုလည်း နိုင်စေတယ်လို့ "ဘဝဓမ္မကာသကျမ်း" မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

"ရာဇနိသက္ကာကျမ်း" မှာတော့ ငှက်ပျောအမှည့်ဟာ ဖန်ချီအရသာရှိတယ်။ အားကိုဖြစ်စေတယ်။ သွေး၊ သည်းခြေကို နိုင်ပါတယ်။ ချက်ချင်း ဆိုသလို သုက်ကိုလည်း ပွားစေပါတယ်။ အားရနှစ်သက်တတ်တယ်။ နွမ်းနယ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်းတို့ကို နိုင်ပါတယ်။ ဝမ်းမခိုင်သူများနှင့် မတည့်တတ်ဘဲ ဝမ်းမီးထက်သူများကိုတော့ ချမ်းသာကို ပေးတတ်တယ်။ သလိပ်နာကို ဖြစ်စေတယ်လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဆေးအဖြစ်သုံးစွဲနိုင်သော ငှက်ပျောအစွမ်း

"နာခေါင်းသွေးလျှံ" ဟု ငှက်ပျောပင်ကထွက်သော အဖေထိရူပေးပါက ချမ်းသာရာရစေပါတယ်။

"မီးလောင်နာ" ကို ငှက်ပျောသီးမှည့်အုံပေးလျှင် မကြာမီအခါ မီးလောင်ဗေဒါပတ်ဘဲ ပျောက်ကင်းပါတယ်။ နောက်တစ်နည်းကတော့ ငှက်ပျောသီးအုံကို အရည်ညှစ်ပြီး လောင်ပေးခြင်းဖြင့် အပူလောင်နာကို သက်သာစေပါတယ်။

တစ်ကိုယ်လုံးမီးလောင်ခံထားရတဲ့ ဝေဒနာရှင်ကို အပူဒဏ်ထက် သက်သေစေဖို့ ငှက်ပျောဖက်ကိုခင်းပြီး အုပ်၍ သိပ်ပေးပါက သက်သာရာရစေပါတယ်။

"အညောင်နာ" မိပါက ငှက်ပျောသီးနုနဲ့ ရေနံချေးကို ရောပြီး ကြိတ်အုံ၍ ပတ်တီးစည်းပေးပါ။ ယုပစ်သလို ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

"ဆီးပူရောဂါ" ဖြစ်ပါက ငှက်ပျောသီး အမှည့်ကို စားသုံးပေးလျှင် မြန်စွာ အေးငြိမ်း ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ဆီးလွန်ရောဂါဖြစ်ပွားပါက ငှက်ပျောသီးအမှည့်၊ ဆီးဖြူသီးမှည့်ညှစ်၍ရသော အရည်၊ ပျားရည်

သကြားတို့ကို ရောလို့ စားသုံးပေးလျှင် ဆီးလွန်ရောဂါ ပျောက်ပါတယ်။ နောက်တစ်နည်းကတော့ ငှက်ပျောသီးမှည့်၊ ဥမွှေ၊ ရှဉ့်မေတက်ဥ၊ သင်း ဥများကို အမှုန့်ပြုလုပ်သောက်ခဲ့သော် ဆီးလွန်ရောဂါ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါတယ်။

"ခရသင်းနာ" ဖြစ်ပါက ငှက်ပျောတစ်ပင်လုံးကို ပြာချပြီး အဲဒီပြာတို့ နနွင်းနဲ့ရောလိမ်းရင် ခရသင်းနာ ပျောက်ပါတယ်။

ထူးခြားသော ငှက်ပျောသုံးမျိုး

ငှက်ပျောပင်မှာရှိတဲ့ အမျိုးအမည်များစွာသော ငှက်ပျောမျိုး၊ နှားထဲကမှ ထူးခြားသော ငှက်ပျော(၃)မျိုးရဲ့အစွမ်းများကိုလည်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

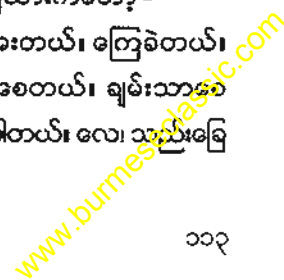
"တောငှက်ပျော" ပင်ဟာ ချိုအေးသော သဘောရှိတယ်။ အသီးတဖန် ချိုတယ်။ အား၊ သုက်ကိုပွားစေတယ်။ ကြေခဲတယ်။ ရေငတ်၊ အပူဖြစ်ခြောက်၊ သည်းခြေတို့ကို နိုင်ပါတယ်။

"ရွှေငှက်ပျော" ပင်ရဲ့ အသီးဟာ ချိုတယ်။ ဝမ်းမီးတောက်စေတယ်။ အားဖြစ်စေတယ်။ ကြေခဲတယ်။ သလိပ်၊ ရေငတ် အပူတို့ကို နိုင်စေပါတယ်။ ပြီးတော့ ငှက်ပျောမျိုးတွေထဲမှာ "ရွှေငှက်ပျော" မျိုးကို ဂန္တီရဆိုင်းရာ အသုံးများမှာ အများဆုံး တွေ့ရပါတယ်။

"ငှက်ပျောနက်" ဟာ အလွန်ထူးခြားတဲ့ ငှက်ပျောပင်တစ်မျိုး ဖြစ်ပြီး ရှားပါးလှပါတယ်။ ဒီဘက်စေတံမှာ အများစု မမြင်ဖူးကြတဲ့ အပင်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ငှက်ပျောနက်ရဲ့အသီးကတော့ ဖန်ချိုတယ်။ နှုတ်မြိန်စေတယ်။ ကြေလွယ်တယ်။ လေဓာတ်ကို ပွားစေတယ်။ ဒူးလာ၊ သည်းခြေ၊ ရေငတ်ရောဂါတို့ကို နိုင်ပါတယ်။

ဒါ့အပြင်ဆေးအဘိဓာန်ကျမ်းမှာ ဖော်ပြထားကတော့ -

"နဲ့သာပု" သီးအမှည့်ဟာ ချိုတယ်။ အေးတယ်။ ကြေခဲတယ်။ သုက်ကိုပွားစေတတ်တယ်။ နှလုံးကို နှစ်သက်စေတယ်။ ချမ်းသာစေတတ်တယ်။ ရေငတ်ခြင်း၊ အော့အန်ခြင်းတို့ကို နိုင်ပါတယ်။ လေ၊ သည်းခြေတို့လည်း နိုင်ပါတယ်။

“ပင်မှည့်” သီးကတော့ လေနာ၊ သည်းခြေနာတို့အတွက် သင့်ပါတယ်။ မှည့်စမှာ ဝမ်းချုပ်ပြီး အမှည့်လွန်လျှင် ဝမ်းရွှင်တဲ့ ဓာတ်သဘော ရှိပါတယ်။

“ငှက်ပျောမြစ်” (သို့မဟုတ်) ငှက်ပျောခေါင်းကတော့ လေ၊ သည်းခြေတို့ကို နိုင်ပါတယ်။ အားကိုဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။ ငှက်ပျော သူငယ်စာခေါင်းကတော့ နှလုံးကို ငြိမ်စေတယ်။ သွေးလေတို့ကို ကြေစေတယ်။ အားရှိခြင်း၊ ဓာတ်ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်ပါတယ်။

“ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီး” ကတော့ အပူကြောင့်ဖြစ်သော တေဇောဓာတ် အနိုးအကင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ သည်းခြေသလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အနာ၊ ဝမ်းခက်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ပထဝီအားရှိခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေပါတယ်။

အသက်ရှည်ဆေးနှင့် ထာဝရအားဆေး

ငှက်ပျောသီးကို သုံးလို့ရတဲ့ အသက်ရှည်ဆေးတစ်မျိုးကတော့ ပိတ်ချင်းသီး၊ ချင်းခြောက်၊ ငရုတ်ကောင်း၊ သကြားဖြူ၊ ပျားရည်၊ ထောပတ်တို့ကို တစ်ဆစ်စီစုပြီး ငှက်ပျောသီးမှည့်ကိုပါ ထည့်ပြီး မြေအိုးသစ်တစ်လုံးထဲမှာ ထည့်လို့ လေလုံအောင်ပိတ်ကာ စပါးပုံထဲမှာ မြှုပ်ထည့်ထားပါ။ (၁၅)ရက်ကျော်လျှင် ဖော်လို့စားသုံးပေးပါက အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှည်တယ်လို့ ရှေးဟောင်း ဆေးကျမ်းများမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

ထာဝရ အားဆေးကတော့ နေ့စဉ် ထမင်းစားပြီး ငှက်ပျောသီး ဖီးကြမ်းပျော်တစ်လုံး၊ တစ်လုံး စားသုံးပေးပါ။ ဆီးဝမ်းမှန်ပြီး အားရှိစေပါတယ်။ အသက်ရှည်ဆေး နောက်တစ်မျိုးကတော့ သူငယ်စာ ငှက်ပျောသီးမှည့်ကို ပျားရည်ဖြင့် စိမ်ပြီးစားပါက အသက်ရှည်ပါတယ်။

ကလေးသူငယ်နဲ့ ငှက်ပျောသီး အသုံးမှာတော့ ကလေးနို့မျက်အတွက်ဆိုရင် သူငယ်စာငှက်ပျော (သို့မဟုတ်) ဖီးကြမ်း ငှက်ပျောကို အခွံပါ မီးဖုတ်ပြီး အသားကို ကျွေးပါ။ အားရှိစေပါတယ်။ ကလေးသူငယ်နာကင်းဖို့ဆိုရင်တော့ အဲဒီငှက်ပျောသီးကိုပဲ မီးဖုတ်ပြီး ကျွေးနိုင်ပါသတဲ့။

ဒါ့အပြင် ငှက်ပျောသီး ဖီးကြမ်းပျော်ပျော်ကို နမ်းဆီနဲ့အောင် ကြော်ပြီး နေ့စဉ်နယ်စားပါက သဘာဝကပေးတဲ့ အားဆေးခွက်ပင် ဖြစ်

ပါတယ်။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါအတွက်ဆိုရင် ငှက်ပျောသီး ဖီးကြမ်းကို နမ်းဆီနဲ့ကြော်ပြီး နေ့စဉ်စားပါ။ ရောဂါနည်းသေးရင် ချက်ချင်းပျောက်ပါတယ်။

ငှက်ပျောသီးနှင့် ဓာတ်သဘော

ငှက်ပျောသီးကို စားပြီး အစာမကြေဖြစ်ခဲ့သော် ထောပတ်ကို သောက် (သို့မဟုတ်) ဆားကို မြို့လျှင် ကြေနိုင်ပါတယ်။ အထူးရှောင်ရမှာတော့ ငှက်ပျောသီးကို စားပြီးတဲ့အခါမှာ ရေအေးကို ချက်ချင်း မသောက်ကောင်းပါဘူး။ ဝမ်းကိုက်နာ၊ အစာမကြေနာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေပူ၊ မီးပူခံပြီး ခရီးရောက်မဆိုက်သူများ ငှက်ပျောသီးကို အစောတလျှင် စားသင့်ပါဘူး။

ငှက်ပျောသီးမှာ အအေး တေဇောဓာတ်နှင့် ရေဓာတ်၊ မြေဓာတ်တို့ ပါဝင်ပါတယ်။ ချဉ်သော အရသာပါဝင်တဲ့ အသီးများမှာ လေဓာတ် အနည်းငယ်ပါဝင်ပါတယ်။ ငှက်ပျောသီးရဲ့ ဓာတ်အစွမ်းကို လက်တွေ့လည်း အသုံးပြုကြည့်နိုင်ပါတယ်။

မင်းတုန်းမင်း လက်ထက်က ဓာတ်ဆရာကြီး ဦးဝိုကို ခေါ်ယူစေပြီး လူကောင်းတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်း ဖျားစေပြီး ချက်ချင်း အဖျားကျအောင် လုပ်ရမယ်လို့ အမိန့်တော် ရှိလိုက်ပါတယ်။

ဒီအတွက် ဓာတ်ဆရာ ဦးဝိုဟာ သူ့ရဲ့အစွမ်းကို ပြဖို့အတွက် လူကောင်းတစ်ယောက်ကို ခေါ်လိုက်ပြီး နေမွန်းတည့်၊ အပူရှိန်ပြင်းချိန်မှာ နန်းတော်ကို ပတ်ပြီး အမောဆိုအောင် ပြေးခိုင်းပါတယ်။ ပြေးပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်း ငှက်ပျောသီးကို စားစေရာမှာ ငါကချင်းမှာပဲ အဖျားတက်လာပါတော့တယ်။

ချက်ချင်း အဖျားကျအောင် လုပ်ရမယ်လို့ အမိန့်ရှိထားတဲ့ အတွက် ထိုလူကို ငှက်ပျောသီးပဲ အဝစားဖို့ ဦးဝိုက စေခိုင်းပြန်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ငှက်ပျောသီးအစားများလို့ ဖျားနေသူဟာ အစားများကို ပြန်အန်ထုတ်လိုက်တာကြောင့် အဖျားကျသွားကြောင်း ဖတ်ဖူးပါတယ်။

ငှက်ပျောသီးအစိမ်းဟာ မှည့်ရွှမ်းတဲ့ ပထဝီဓာတ်ကို အားပေးလို့ ဝမ်းဓာတ်ကို ချဉ်စေနိုင်ပြီး အမှည့်ကတော့ သူ့ရည်း သက်သက်သော်

လည်းကောင်း၊ ဒါမှမဟုတ် ထန်းလျက်၊ သကြားတို့နှင့် တွဲဖက်စားသုံးပါက ချုပ်နေတဲ့ ဝမ်းဓာတ်ကို သက်လျော့စေတယ်လို့ သိရပါတယ်။

အဆိပ်ဖြေဆေးနှင့် ဆေးအသုံးဝင်ပုံများ

မိမိအိမ်နားမှာ ငှက်ပျောပင်တစ်ပင်ရှိနေလျှင် အိမ်နားမှာ အလွန် အစိုးထိုက်တဲ့ ငှက်သတ္တိရှိသော အဆိပ်ဖြေဆေးပင်တစ်ပင် ရှိနေတယ် လို့ သတိပြုပါလေ။

ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောရသလဲဆိုတော့ တကယ်လို့ အဆိပ်ရှိ သော သတ္တဝါနဲ့ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေများကိုကိုင်ခဲ့ပါက ငှက်ပျောသီးပင်လုံး မှ အရည်ကို ညှစ်၍ တိုက်ပါ။ ကိုက်သောနေရာမှာလည်း ငှက်ပျောပင်ကို ညက်အောင်ထုထောင်းပြီး အုံပေးပါ။ အထူးအစွမ်းထက်လှတဲ့ ငှက်ပျော ပင်ရဲ့အစွမ်းကို မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

“အဆုတ်နာရောဂါ”အတွက်ဆိုရင် ငှက်ပျောပင်ငယ်ရဲ့အလယ် ဝိုင်းကိုဖြတ်ယူပြီး ကြံရည်ညှစ်သလို ညှစ်ကာ ဝိုင်းဖန်ခွက်နဲ့တစ်ခွက်စာကို (၂)နာရီခြားတစ်ခါ တိုက်ပေးပါ။ (၃)ရက်မြောက်တဲ့အခါမှာ လူနာဟာ အိပ်ရာကထပြီး လမ်းလျှောက်ပါလိမ့်မယ်။ (၂)လအတွင်း ရောဂါ အရှင်း ပျောက်ကင်းပါတယ်။ လည်ချောင်းနာ၊ ဆုံဆို့နာ၊ အစာအိမ်ရောဂါတို့ကို လည်း အထက်ပါနည်းအတိုင်း တိုက်နိုင်ပါတယ်။

“အစာအိမ်ရောဂါ”အတွက်ဆိုရင် ငှက်ပျောသီးအစိမ်းကို အခွံနွှာ ပြီး နေပူမှာ ခြောက်သွေ့အောင်လှန်းကာ မှုန့်နေအောင် အရင်ကြိတ်ရပါ မယ်။ ပြီးရင် အဲဒီအမှုန်ကို မှုန့်လုပ်ပြီး နေ့စဉ်စားပေးပါက အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ရောဂါနဲ့၊ အစာအိမ်နှင့်ပတ်သက်သမျှသော ရောဂါအားလုံး ပျောက် ကင်းပါတယ်။

“မီးယပ်ပိန် ရောဂါ”အတွက်ဆိုရင် ငှက်ပျောခေါင်းကို အမှုန့် ကြိတ်ပြီး ပျားရည်နှင့်စားပေးရပါမယ်။ မီးယပ်ပိန်ရောဂါအတွက် တိုင်းရင်း ဆေးတွေမှာလည်း ငှက်ပျောခေါင်းဟာ ပါဝင်ပါတယ်။ သည်းခြေအတွက် ဆိုရင်လည်း အခုနည်းအတိုင်းစားပါ။ အလွန်ကောင်းတယ်လို့ သိရပါတယ်။

မီးယပ်လွန်ရောဂါအတွက်ဆိုရင် ငှက်ပျောဖူးမှ ညှစ်၍ရသော

အရည်ကို ဒိန်ခဲနဲ့ ရောစားပါ။ ဆီးချိုရောဂါအတွက်ဆိုရင် ငှက်ပျောပွင့်ကို ချက်ပြုတ် စားသုံးပေးရပါမယ်။

“ချောင်းခြောက်ဆိုးရောဂါ”အတွက်ဆိုရင် ဖီးကြမ်းပျော်ပျော် တို့ သကြားနှင့်မွှေပြီး ထမင်းလွတ်အစားပါက မကြာခင်မှာ ပျောက်ကင်း ခါလိမ့်မယ်။

“မီးယပ်ဒူလာရောဂါ”အတွက် တေဆေးကြီးကတော့ ဖီးကြမ်း ထစ်ဖီး၊ အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ရှားစောင်းလက်ပတ်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ထန်း လျက်(၂၀)ကျပ်သားစီ၊ စမုန်မျိုးငါးပါး (၁)ကျပ်သားစီကို ထည့်ပြီး ဆေး ဖျား မတူးမခြစ်ရအောင် ကျိုပြီး နေ့စဉ် နံနက်၊ ညည တစ်ဖွန်းစီသောက်သုံး ပေးပါက ဒူလာမီးယပ်အတွက် အညောင်းအကိုက် ကောင်းပါတယ်။

“အတွင်းကြေ ရောဂါ” သူတစ်ပါး ရိုက်နှက်လို့ အတွင်းကြေ၊ ကြေနေခဲ့သော် အဲဒီဒဏ်ရာနေရာကို ငှက်ပျောသီးမှည့်၊ ဆားတို့ကို ရော ပြီး နာနာနယ်ကာ ဒဏ်ရာပေါ်တွင် အုံပေးပါ။ အတွင်းကြေရောဂါဟာ ခံသိသာသာ လက်တွေ့ သက်သာပျောက်ကင်းပါတယ်။ ကိုယ်တွေ့ပါ။

ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်ဖြစ်နေရင်လည်း ငှက်ပျောသီးမှည့်ကို ထန်း လျက်နဲ့ စားသုံးပေးပါ။ ခံတွင်းပျက်နေရင်လည်း ထန်းလျက်နဲ့ အထက်ပါ အတိုင်း စားသုံးပေးပါက စားကောင်း၊ အိပ်ပျော်၊ ဆီးချုပ် ဝမ်းချုပ်သေးမှ ဘင်းဝေးစေကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။

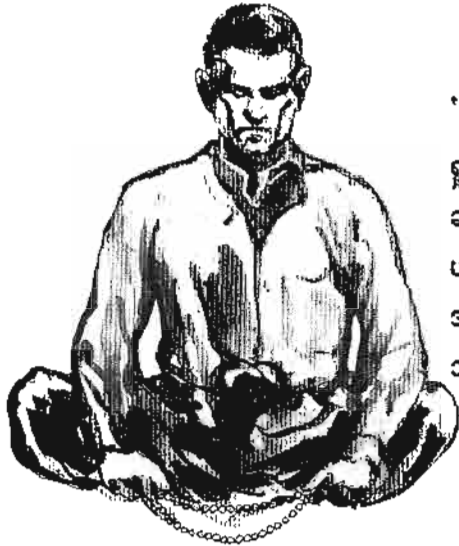

www.burmeseclassic.com

လက်ခွပ်တစ်ကွင်းနှင့်
အတွေးပုံရိပ်

ကိုမောင်လန်းဝင်း

“ဝိညာဉ်လောကသည်
ရှုပ်ထွေးပွေလီ
ဆန်းပြားလှပြီး
ပရိယာယ် မာယာ
အမျိုးမျိုးကို ဆောင်တတ်သော
သဘောရှိသည်”

ဓာတ်လုံး၊ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ရုပ်တုများ စသည်တို့တွင် အစောင့်အရှောက်များ ရှိကြသည်ဟူ၏။ မည်သို့သော အစောင့် အရှောက်များ ဖြစ်ပါသနည်း။ မည်သို့မည်ပုံ ဝင်ရောက် စောင့်ရှောက်ပါသနည်းဟု ကျွန်ုပ်သိချင်စိတ် တဖွားဖွားဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ကြာလှပေပြီ။

ဤသည်ကို ဂန္ထိရပညာရပ်များနှင့် အဂ္ဂိရတ်ပညာများ အားထုတ် လေ့လာလိုက်စားနေသော ဦးကြီးလှမောင် (အမေ၏အစ်ကို) အား တခုတ် တရ မေးကြည့်ခဲ့ဖူးလေ၏။

ဦးကြီးကလည်း စိတ်လိုမတ်ရဲဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ပြောပြလေ၏။

“ငါ့တူရယ်... ဦးကြီးမှာ ဓာတ်လုံးတွေ အတော်များများ ရှိနေပါတယ်။ ဘယ် အစောင့်အရှောက်ကမှ ခြေလှမ်းမှားပြီး တကူးတက လာမစောင့်ရှောက်တတ်ပါဘူး။ ဒီလိုတော့ရှိတယ် ငါ့တူရဲ့”

ဦးကြီးသည် မကြာခဏဆိုသလိုပဲ ကိုယ့်ဓာတ်လုံးလေးတွေကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး၊ ယုယုယယဖြင့် လက်ချောင်းကလေးများနှင့် ပွတ်ရင်း အစောင့်အရှောက် ခေါ်ယူပုံကို ကျုပ်သို့ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

လက်စွပ်(သို့မဟုတ်) အဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုခုသို့
အစောင့်အရှောက် ခေါ်ယူနည်း

“၁၀ သံသရာမှ ကျွန်ုပ်နှင့် အထုံအဆက်ပါသော ဒေဝလောက အား တစ်ဦးဦးသည် ဤဓာတ်လုံးထဲတွင် ဝင်ရောက် ကျိန်းခိုနိုင်ပါစေ သတည်း။

ကျွန်ုပ်၏အကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤဓာတ်လုံးသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် သာယာ ပျော်မွေ့ဖွယ်ကောင်းသော ဝိမိမာန်ကြီး ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤဝိမာန်ကြီးထဲတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ စံပယ် ထိုင်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏အကျိုးကို ကောင်းစွာ သယ်ပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေ သတည်း။

ကျွန်ုပ်က ဓာတ်လုံးကို လက်ချောင်းဖြင့် ယုယစွာ ပွတ်သပ်သည် နှိုသော် ဘုံဝိမာန်တံခါးတို့ပွင့်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျွန်ုပ်နှင့်ဆက်သွယ်ပါ သတည်း။”

အဲသလို မကြာခဏ အထပ်ထပ် ရွတ်ဆိုနေရမယ်။ နောင်အခါ အဲဒီအိပ်မက်အားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အမြင်အကြားအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အစောင့် အရှောက် လာမှန်းသိရင် နာမည်မေးပြီး စေစားတာပေါ့။

“အဲဒီတော့ အစောင့်က ဦးကြီးဓာတ်လုံးထဲ ရောက်လာတာပေါ့၊ ဆုတ်လား”

“အထုံအဆက် ကောင်းရင် (ပဋ္ဌာန်းဆတ်ကောင်းရင်) ရောက် တာမှာပဲလေ။ ဦးကြီးရဲ့ ဓာတ်လုံးသာမက ကိုယ့်မှာရှိနေတဲ့ တမြတ်တနိုး ဖြစ်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုပေါ့။ ခုနဦးကြီးပြောသလို ပင့်ခေါ်ရင် ရနိုင်ပါတယ်။ အရှာဆရာကြီးတွေ ပြောစကားအတိုင်းဆိုရင် ဉာဏ်ရှိသလို သုံးပေါ့။ ဆုတ်လား”

ဦးကြီး၏ပြောစကားကြားရစဉ်က လွန်သော အနစ်(၃၀)ကျော်ခန့်က စာစုံဖတ်နေသည်ကာလ။ ဦးကြီး ပြောစကားများကို ဉာဏ်မမှီသေးသည့် အချိန်ဖြစ်သည်။

စာစုံဖတ်နေရာမှာ ဂန္ထီရဆိုင်ရာ စာအုပ်များကို လေ့လာမိသောအခါ ဖတ်မှတ်မိသော အတွေးအကြံများနှင့် ဆက်ဟပ်တွေးဆမိသဖြင့် ဦးကြီးပြောစကားတို့ကို နားလည်သယောင် ထင်မိလာသည်။ အထူးသဖြင့် ဒေဝတာလောက၊ ပရလောကနှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်မှု ဖြစ်လေ၏။

ထူးခြားသော အာရုံခံစားမှုများကို သုတေသနပြုကြသော အနောက်တိုင်းမှ သုတေသီတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရလောက (ဝါ) မမြင်ရသောလောကမှ သဘာဝအခြေအနေ နိယာမများကို တွေ့ရှိ သတိပြုမိသလောက် ပြုမိကြ၏။

ဒေဝတာလောကမှ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်မှု ယန္တရားအကြောင်းကို နားလည်နိုင်ရန်အတွက် ထိုပရလောကမှ သဘာဝအခြေအနေ နိယာမများကို ကျွန်ုပ်တို့သည် လေ့လာထိုက်သည်သာ ဖြစ်၏။

ပရလောကသားတို့၏ စိတ်အခြေအနေ သဘာဝနှင့် ကျွန်ုပ်တို့လူသားတို့၏ စိတ်အခြေအနေ သဘာဝတို့မှာ မတူညီကြချေ။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ပရလောကသားများသည် လူသားများကဲ့သို့ ထူထဲကြမ်းတမ်းသော ရုပ်ဝတ္ထုတို့မှ လေးကန်သော ထုန်ပြန်မှုတို့၏ အတားအဆီးမရှိသည် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့၏ စိတ်သဘာဝသည် ကျွန်ုပ်တို့လူသားများ၏ စိတ်သဘာဝနှင့် မတူညီကွဲပြားနေခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ဒေဝတာလောက၏ အောက်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်တို့၏ လူသား

ဘာကတွင် စိတ်မှထွက်ပေါ်လာသော စိတ်ကူး(ဝါ)အတွေးသည် ဖန်တီးမှုအားရှိပါ၏။ သို့သော် ထိုအတွေးကို ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ၏ မောဟသဘောက တားဆီးပိတ်ဆို့ ထားတတ်၏။

ဒေဝတာလောကတွင်မူကား စိတ်ကူးအတွေးသည်သာမက နိဗ္ဗာန်ရလောက၊ ရွှေလျားသွားလာမှုသည်ပင် လျှင်မြန်ရလေ၏။ လူလောကနှင့် ဒေဝတာလောကတို့၏ အချိန်ကာလ၊ အယူအဆချင်း ကွဲလွဲနေခြင်းမှာ သည်း ဤအကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေ၏။

ဤသို့အားဖြင့် ကြီးမားသော အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိပင် ခရလောကသားတစ်ဦးသည် သူ၏အတွေးက ဖန်တီးသော လောကထဲ ချွင်းပင် နေထိုင်နေသည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။

ဤ အတွေးလောက ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာလည်း မူလပထမတွင် လူ့ဘဝမှ သူယူဆောင်လာသော ယုံကြည်မှု အယူအဆများနှင့် အသိတရား၊ အဆင်အတန်းအရ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ နောင်သောအခါတွင် သား အနေကြာလာသည်နှင့်အမျှ ပရလောကမှရရှိလာသော အသိတရား အတွေးအကြံသစ်များက ပြုပြင်ပေးသွားသည်ဟူ၏။

ဤသည်တို့မှာ ကျွန်ုပ်ဖတ်မှတ်ခဲ့သော ဒေဝတာလောကနှင့် ခရလောကတို့၏ အစိတ်အပိုင်း အနည်းငယ်မျှသာ။

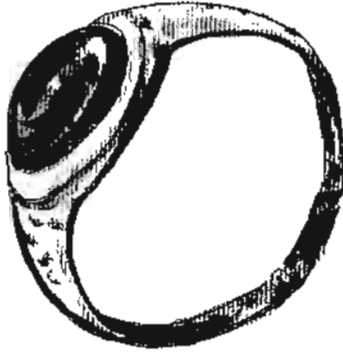

ဦးကြီးသည် လူနာအချို့အား ဓာတ်လုံးဖြင့် ကုသသည့်အခါတိုင်း နောက်ကင်းကြသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးသည်။ ပင့်ဖိတ်ခေါ်လူထားပါသော အစောင့်အရှောက်တို့၏စွမ်းပကားဟု ထင်မြင်ခဲ့ဖူးလေရာ ကျွန်ုပ်သည်လည်း...

ဟုတ်သော်ရှိ၊ မဟုတ်သော်ရှိ ကျွန်ုပ်၏ရွှေလက်စွပ်အား တမြတ်သန်း ယုယုယယ ပွတ်သပ်၍ ဒေဝတာ လောကသား အချို့တို့ လာရောက်စောင့်ရှောက်ပေးပါဟု တရိုတသေဖြင့် ပင့်ဖိတ်လေ၏။

ကံ့မ ထောက်ပံ့လေသလား၊ ပဋ္ဌာန်းဆက် မရှိလေသလားမသိချေတော့။ လက်စွပ်သည်ကား ထူးခြားမှု တစ်စုံတရာမရှိသော်ငြား ပွတ်

www.burmeseclassic.com

သပ် ဇန် များသည် အတွက် ကားရွှေလက်စွပ်သည် တပြောင်ဝင်းဝင်း ဖြစ်နေလေတော့၏။

သို့သော် ယုံကြည်မှုထား မပျက်ပြယ်သေး။ ဒေဝတာ လောကသားတို့အား ပင့်မြဲပင့်၏။ ဖိတ်မြဲ ဖိတ်၏။ လက်စွပ်သည်လည်း ပြောင်မြဲဝင်းလက်မြဲ ဖြစ်နေလေ၏။

တစ်ခါသော် ကျွန်ုပ်၏ ဌာန၌ ရာထူးတစ်ဆင့်တိုး စာမေးပွဲဖြေလေ၏။ တွက်ဆလျှင် ရာထူးတစ်ဆင့် မတိုးနိုင်သေး။ ကျွန်ုပ်ထက် လူသက်ရင့်သူ (၂၅)ဦးလောက်ရှေ့မှာ ရှိနေ၍ ဖြစ်လေ၏။

သို့သော်ငြား ကျွန်ုပ်သည် လက်စွပ်ကို တရိတသေ၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုးပွတ်သပ်၍..

ကျွန်ုပ်သည် ယုံကြည်မှုများစွာဖြင့် ဒေဝတာ လောကသားတို့အား ကျွန်ုပ်၏လက်စွပ်တွင် လာရောက်စံမြန်းပါရန် အကြိမ် မရေမတွတ်နိုင်အောင် ပင့်ဖိတ်ခဲ့ပါ၏။ ရောက်၊ မရောက် မသိသော်ငြား ကျွန်ုပ်၏စိတ်အတွင်း၌ ရောက်ရှိနေပြီဟု ယူဆမိ၏။ သို့ဖြင့် ဤရောက်ခဲ့ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါက ကျွန်ုပ် ရာထူးတစ်ဆင့်တိုးအတွက် လမ်းဖွင့်ပေးပါစေသတည်းဟု တိုးတိုးညင်သာ ပြောမိလေ၏။

ထူးခြားစွာဖြင့် မထင်မှတ်ထားသော ရာထူးအဆင့်ကို ရရှိခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်ရှေ့၌ရှိသော မိတ်ဆွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ အံ့သြမှုဖြင့် အကြည့်များကို ယနေ့တိုင် မြင်ယောင်မိနေသေး၏။

ရာထူး တစ်ဆင့်တက်ပြီးနောက် အားလပ်သည်ရက်များတွင် တရားကျင့်ခြင်း အမှုကို ပြုမိလေ၏။ ဘုရားစုံသို့ သွားရောက် တရားထိုင်ခြင်း အမှုကိုလည်း ပြုမိလေ၏။ သိလိုသည်များကို တတ်သိနားလည်သူများထံ မေးမြန်းရလေ၏။ အတွေ့အကြုံ များစွာရလေ၏။ ဗဟုသုတ များစွာလည်း ကြားရလေ၏။

ပရလောကသားသည် သင်၏ ဆိတ်ငြိမ်သော ဘာဝနာပွားများ

။

'ဘိုးတော်ဝင်းမောင်' က ကျွန်ုပ်အား စွမ်းပကားတွေ မြင့်ပေးမည်၊ အစောင့်အရှောက်တွေ ထားပေးမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ဖူးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အလိုမရှိသေးပါဟု ပြောပြခဲ့ပါ၏။

။

နေရာသို့ရောက်ရှိကာ သင့်နှင့် အဆက်အသွယ်ရယူမည်ဆိုပါက သင့်သည် အလှည့်အပတ်ကိုသော်လည်း ခံရမည်။

သို့တည်းမဟုတ် ဆိုးရွားသည့် သဘောကိုဆောင်သော အပြုအမူတစ်ခုကို ပြုမူကျင့်ကြံစေရန် သွေးဆောင် ဖြားယောင်ခြင်းကိုသော်လည်း ခံရမည်ဟူသော အန္တရာယ် ရှိနေပေ၏။

ဤသို့သော ဖြစ်ရပ်မျိုးကို ရှေးမြန်မာ ဂန္ဓာရီ၊ ဆရာသခင်များက နတ်လှည့်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။

ခေတ်မီ သိပ္ပံပညာကမူ ဤကိစ္စရပ်များကို ပြက်ရယ်ပြု၍ သွပ်လျူရှုချင်၏။ သို့ရာတွင် စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှင်အချို့ထံမှ ယင်းသို့သော နတ်လှည့်ခြင်း၊ ဓာတ်လှည့်ခြင်းများကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် လူကောင်း သူကောင်း ပြန်ဖြစ်လာနိုင်သည်။ မိမိကိုယ်မိမိ ဘိုးတော်ဘု ထင်မြင်နေသူများအချို့သည်လည်း ဤသို့ နတ်လှည့်၊ ဓာတ်လှည့် မိနေသူများ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မိလေ၏။

ကျွန်ုပ် တရားအားထုတ်သော နေရာတို့တွင် ကြားနေရသော ဆရာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ ပြောစကားများ၊ အနိစကားမျိုးကို တောင်သုံးလုံးအဘိုးသံမှလည်း ကျွန်ုပ်အားပြောဖူးသလို၊ ကျိုက်ထိုရှိ ဆိတ်ဖူးတောင်ဆရာတော်နှင့် ဗဟန်းမြို့နယ်အတွင်း လှည့်လည်နေသော ဘိုးတော်ဂျိမ်းဘလည်း ပြောဖူးလေ၏။

ရုံးကိစ္စဖြင့် တောင်ကြီး၊ တာချီလိတ်၊ မော်လမြိုင်၊ မော်တင်စွန်း

www.burmeseclassic.com

စသည်တို့ကို ရောက်စဉ်ကလည်း ရှမ်းဘိုးတော်၊ ကုလားဘိုးတော်၊ ဆာဘိုးတော်၊ ဝတ်စုံအညို၊ အဖြူဝမ်းဆက် ဘိုးတော်များကို လက်တွေ့ထိဆက်ဆံဖူးလေ၏။

တစ်ခါသော် ရန်ကုန်အရှေ့ရင်း၊ တန်ခိုးကြီးဘုရား (ဂန္ဓာရီ ပုဂ္ဂိုလ်များ သွားရောက်လေ့ရှိသော ဘုရား) တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် တရားသွားရောက်ထိုင်စဉ် အသက်ကြီးရင့်လှသော ဘိုးတော်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံခင်မင်ခွင့်ရသွားလေရာ ထိုသူနှင့် မိုးကောင်းဘုရား၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားထံသို့ အတူတကွ ရောက်ခဲ့၊ တရားထိုင်ခဲ့ဖူးလေ၏။

ဤသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့သည်ဆိုသော ဝဟန်းမြို့နယ်နေ ဘိုးတော်ရိုမ်းက ကျွန်ုပ်အား ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တွဲသွားတွဲလာမလုပ်ရန် သတိပေးတောင်းပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဘာကြောင့်လဲဟုမေးသော်ငြား ဘိုးတော်ရိုမ်းက မပြောချေ။

ကျွန်ုပ် တွဲသွား၊ တွဲလာပုဂ္ဂိုလ်မှာ "ဘိုးတော်ဝင်းမောင်" ဟု ဆိုကြပါစို့။ (အမည်ရင်း မဖော်လိုပါသဖြင့်) သူက ကျွန်ုပ်အား စွမ်းပကားတွေ မြှင့်ပေးမည်။ အစောင့်အရှောက်တွေ ထားပေးမည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ဖူးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဝန်ထမ်းအဖြစ် ရှိနေသေးသည့်အတွက် အဆင့်မြင့်ပညာနှင့် အစောင့်အရှောက် အဖော်သဟဲများ အလိုမရှိသေးပါဟု ပြောပြခဲ့ပါ၏။

ထိုစဉ် သူ့မျက်စိမျက်နှာမှာ ပျက်သွားသည်ဟု ထင်မိလေ၏။ သူ့အား ငြင်းဆိုရခြင်းမှာ ဝန်ထမ်းဖြစ်နေသည်မို့ တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ ရွှေလက်စွပ်တွင် ဒေဝတာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး စောင့်ရှောက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်နေမိ၍ တစ်ကြောင်းကြောင့် ငြင်းခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ထိုသည်မှစ၍ အနီ ဘိုးတော်ဝင်းမောင်နှင့် မတွေ့ဆုံဖြစ်ကြတော့။ ကျွန်ုပ်ကား တရားထိုင်ခြင်းကို ဝါသနာထုံနေသည်မို့ စိတ်ကူးတည်ရာ ဘုရားစုံသို့ ရုံးအားရက်များတွင် သွားရောက် တရားထိုင်ဖြစ်လေ၏။

သို့မဟုတ်ပါက နေအိမ်အတွင်း၌ပင် တရားထိုင်လေ၏။ နေအိမ်ရှိ ဘုရားခန်းတွင် တရားထိုင်ချိန်ကား မိသားစုများအိပ်ချိန် ည(၁၂)နာရီတိတိတွင် တရားထိုင်လေ၏။

တစ်နေ့ တရားထိုင်နေစဉ်အတွင်း ကျွန်ုပ်၏စိတ်အတွင်း ဝန်း

အနာနှင့် ဖြစ်ရလေ၏။ မွန်းကြပ်သလို ရှိနေလေရာ ဆရာတစ်ဦး ပြောပြချက်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် လေကိုတစ်ဝက်လှောင်းလိုက်ပြီး (၁)မှ (၂၂) အထိ အသက်အောင့်၍ ရေချွတ်၏။ (၂၂) ပြည့်သော်လောက် တဖြည်းဖြည်းချင်း သက်လေ၏။ ထိုသို့ (၇) ကြိမ် ပြုလုပ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ကူး မွန်းကြပ်မှု ဖြစ်လေတိုင်း အနီကဲ့သို့ ပြုလုပ်၏။ (၇) ကြိမ် တစ်ခေါက်၊ ခုခေါက်ခန့် ပြုလုပ်လေ၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်လေတိုင်း စိတ်ကြည်လင်မှု ဖြစ်သည်ချည်းပင်။ ယခုအခါသော် မည်သို့ ဖြစ်လေသည် မသိ၊ စိတ်ကြည်လင်မှု မဖြစ်ခဲ့။ ဝိဇ္ဇာ မွန်းကြပ် သည်သို့ ရှိနေလေ၏။ သည်လို မွန်းကြပ်မှုမျိုး တစ်ခါမျှ မကြုံမတွေ့ဖူးချေ။ အသက်ပင် ရှုမဝ ဖြစ်လာ လေ၏။

မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ကြည့်လေသော် အိမ်အတွင်း မီးခိုးမိုင်းများ ထနေသလို ရှိနေလေ၏။ မြင်ကွင်းဟူသမျှ မကြည်မလင် ဖြစ်နေလေ၏။ မျက်လုံးအစုံကို ပြန်မှိတ်၍ လေရှုသွင်းပြန်၏။ အသက်အောင့်၍ (၂၂) အထိ ရေတွက်ပြန်၏။

ထိုစဉ်...
"ကျွန်တော်မျိုး ဆရာနဲ့ အတူနေပါရစေ၊ ကျွန်တော်မျိုး၏ ဆရာတစ်ပါး ခင်ဖြစ်သူမှ စေလွှတ်၍ လာရောက်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ လက်ခံပါလေ"
စိတ်အတွင်းမှ ကြားနေရသောအသံ၊
ကျွန်ုပ်စိတ်နှင့်ပင် ပြန်ပြောလေ၏ ၊
"ဘယ်သူက လွှတ်လိုက်တာတုံး"
"ဆရာသခင် ဘိုးတော်ဝင်းမောင်ပါ"
စိတ်အတွင်း မွန်းကြပ်နေဆဲပါတည်း။ ထိုစဉ် အသံတစ်ခု ဝင်လာ

www.burmeseclassic.com

ဘိသို့ ကျွန်ုပ်၏လက်မှလက်စွပ်ကို ဖွဲ့
ညင်ညင်ပွတ်မိလေရာ ..

“တောက်! . .” ဟူသော
တောက်ခေါက်သံကြီး ထွက်ပေါ်လာ
လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တမဟုတ်ခင်
မျက်လုံးအစုံကို ဖွင့်ကြည့် လေတော့
ကျွန်ုပ် ခြံဝင်းအပြင်တွင် အရိပ်မည်းကြီး
တစ်ခု တရွေ့ရွေ့ ထွက်သွားနေပုံကို ခြင်္စင်
လိုက်ရလေရာ ကျွန်ုပ် တစ်ကိုယ်လုံး
ကြက်သီးဝုများ နေရာမလပ် ဖြစ်တည်း
လေတော့၏။ မြင်ကွင်းအားလုံး ကြည်
လင်သွားသလို မွန်းကြပ် နေမှုသည်
လည်း မည်သို့မည်ပုံ ပျောက်ကွယ်သွား
သည် မသိလေတော့။

ရက်သတ္တ တစ်ပတ်ခန့် အကြာ တွင် ဘိုးတော်ဂျိမ်းနှင့် ဗဟန်း
ရွှေဂုံတိုင်း ရှိ အောင်သိဒ္ဓိဘုရားအနီးတွင် တွေ့လေ ၏။

“မောင်ရင့်ကို မတွဲဖို့ တားမြစ်ခဲ့တဲ့ ဘိုးတော်ဝင်းမောင် ကျိုက္က
ဘုရားအနီးမှာ ကားအက်စီးဒင်ဖြစ်တာ ဒီနေ့ဆို (၇)ရက် ပြည့်ပြီ။ သူ
အလောင်းကို ဘယ်သူက ဘယ်လိုသင်္ဂြိုဟ်လိုက်လဲ မသိတော့ဘူး။ ငါ
လောက. ကတော့ သန့်သွားပြီပေါ့။ နောင်ဆို မောင်ရင် သေချာလေ့လာပြီ
ကြည့်ပေါင်း။ ဒုက္ခရောက်လိမ့် မယ်” ဟူ၍ ပြောပြီး ထွက်သွားလေတော့၏။

သူတို့အချင်းချင်းကတော့ “မြွေ၊ မြွေချင်း ခြေမြင်” ဆိုသလို ခြင်္စင်
ပါလိမ့်မည်ဟုသာ ကျွန်ုပ် တွေးဆမိလေ၏။

အရှေ့တိုင်း ယောဂီကျင့်စဉ် ပညာရပ်များကို အနှစ်(၂၀)ကျော်
သုတေသနပြုပြီးနောက် တစ်သက်လုံး လေ့လာခဲ့သော ကမ္ဘာကျော် စာရေး

ဆရာကြီး ဒေါက်တာ ပေါ(လ်)ဘရန်တန်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပါ။

ဒေါက်တာ ပေါ(လ်)ဘရန်တန်သည် နီပေါနိုင်ငံသို့ရောက်စဉ်
မင်းသား မဟာဌူးနာရဆိုသူနှင့် အကျွမ်းတဝင် မိတ်ဆွေဖြစ်ခဲ့၏။ ထို
မင်းသားမှာ ယောဂီကျင့်စဉ်ကို ငယ်စဉ်ကပင် လေ့ကျင့် အားထုတ်ခဲ့သူ
ဖြစ်ပြီး သူ့အား ဂုရုဆရာ ယောဂီတစ်ပါးမှ သင်ကြားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ ပေါ(လ်)ဘရန်တန် ခေတ္တတည်းခိုလျက်ရှိသော နေအိမ်
သို့ မင်းသားမဟာဌူးနာရ ရောက်လာပြီး သူ၏ဂျင်နီဆိုသော ဝိညာဉ်များ
နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောပြလေ၏။

တမြန်နှစ်က မင်းသားထံသို့ ဖကီးတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး
လှိုင်နီများနှင့်ပတ်သက်၍ သူနှင့်ပူးပေါင်းရန် မင်းသားကို ဆွယ်တရား ဟော
သည်။ ဖကီးမှာ ဟိမဝန္တာတောင်ခြေရှိ ဂါဂါလိစ်လူမျိုး ဖြစ်လေ၏။ မင်းသား
မှာ သူ၏ဆွယ်တရားကို ငြင်းဆန်ခဲ့သည်။ ဖကီးသည် အကြိမ်ကြိမ်ပင်
သူနှင့် ပူးပေါင်းရန် ပြော၏။ မင်းသားလည်း ငြင်းဆန်မြဲ ငြင်းဆန်လေ၏။

တစ်နေ့ ညဉ့်နက် သန်းခေါင်ကျော် နှစ်နာရီခန့်အချိန်တွင် ..

မင်းသားသည် အိပ်ရာမှ ဆွဲလှုပ်နှိုးခြင်းခံရသကဲ့သို့ ရုတ်တရက်
နိုးထကာ ကြက်သီးများထ၍ ကြောက်စိတ်တွေ ဝင်လာသည်။ အသက်ရှူ
ကြပ်သလိုဖြစ်ပြီး အိပ်ခန်းတစ်ခန်းလုံး မီးခိုးငွေ့များ၊ မီးများနှင့် ပြည့်နက်
နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

အမှန်ဆိုသော် သူ့အခြေအနေမှာ မနီးတစ်ဝက်၊ နီးတစ်ဝက်
ဖြစ်နေသည်။ အသက်ရှူကြပ်မှုမှာ ပိုမိုဆိုးရွားလာပြီး သူ့ကိုယ်သူ သေတော့
မည်ဟု ထင်လာသည်။

ထိုစဉ် မင်းသားသည် သူ၏ဆရာ ယောဂီကြီးကို သတိတရဖြစ်
ပြီး တစ်စုံတရာ၏ တိုက်ခိုက်နှောင့်ယှက်မှုများကို ကယ်တင်ရန် စိတ်ညွတ်
တောင်းဆိုလိုက်သည်နှင့် အသက်ရှူကြပ်ခြင်းများ တဖြည်းဖြည်း ရှောင်
လည်လာပြီး အခန်းတွင်းရှိ မီးခိုးများမှာ ကွယ်ပျောက်သွားသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ဖကီးသည် မင်းသားထံရောက်ရှိလာ
ပြီး မင်းသားကို ..

“ခင်ဗျား ညက အသက်ရှူကြပ်ပြီး တွေ့ကြုံရတဲ့ အန္တရာယ်တွေ

www.burmeseclassic.com

ဟာ ဘာကြောင့်ဖြစ်တာလဲဆိုတာ သိပါသလား။ ဟူ၍ မေးလိုက်သည်။

ဖက်ီးက ဆက်လက်ပြီး -

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ဂျင်နီဝီညာဉ်ဟာ မင်းသားက သူ့ကိုလက်မခံလို့ စိတ်ဆိုးပြီး ဒေါသထွက်နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသားရဲ့ ဆရာဖြစ်တဲ့ သူတော်စင်ကြီးက ဝင်ရောက်ကာကွယ်လို့ သူထွက်ပြေးခဲ့ရတာပါတဲ့”

“အမှန်ပြောရရင် ကျွန်တော်လည်း ကံဇာတာနိမ့်နေတယ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဒီဂျင်နီဝီညာဉ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ အင်အားသတ္တိတွေ တဖြည်းဖြည်း နည်းလာတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အကာအကွယ်ခံ ကူညီမယ့်သူမရှိ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်

မွေးထားတဲ့ ဂျင်နီဝီညာဉ်က ကျွန်တော့်ကို (၁၀)ရက်အတွင်း သတ်မယ်ပြောနေပြီ”

ဖက်ီးသည် စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက်သော မှော်အတတ်ပညာများကို အသုံးပြုပြီး ထိုဂျင်နီဝီညာဉ်နှင့် ဆက်သွယ်ပူးပေါင်းကာ လောကီအကျိုးစီးပွားများကို ဆောင်ရွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ စေလုပ်ရာစေနိုင်သော ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကျိုးအမြတ်ရလိုမှုဖြင့် သာယာနေမိခဲ့သည်။

အသက်ကြီးလာ၍ စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အဆင့်မြင့်ကျင့်စဉ်များဖြစ်သော ယောဂီကျင့်စဉ်ကိုလေ့ကျင့်၍ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးလမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရန်အတွက် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်လိုက်သောအခါ ဂျင်နီဝီညာဉ်နှင့် သူ့ဘဝမှာ ခွဲ၍မရအောင် ဖြစ်နေပေသည်။ လမ်းခွဲထွက်ရန် ကြံစည်ကြိုးစားရင်းမှ အသက်ဆုံးရှုံးပြီး ကွယ်လွန်သွားရပေသည်။

ကျွန်ုပ်ဖြစ်စဉ်နှင့် နီပေါမင်းသားဖြစ်စဉ် တူနေသယောင်ရှိသော်ငြား ကျွန်ုပ်တွေ့ဆုံခဲ့သော ဘိုးတော်ဝင်းမောင်သည် နိမ့်ကျသောပညာ

သုံးသည်ဟု ကျွန်ုပ် မထင်ပါချေ။ မထင်လည်း မထင်ဝံ့ပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်သည် နီပေါမင်းသားကဲ့သို့ တျင့်စဉ် ကျင့်ရပ် မမြင့်နိုင်ပါ။

ဝီညာဉ်လောကသည် ချပ်ထွေးပေလီ ဆန်းပြားလှပြီး ဖရိုဖာယယ် မာယာ အဖိုးဖိုးကိုဆောင်တတ်သော သဘောရှိသည်ကိုတော့ ကြားဖူး ဖတ်ဖူးပါ၏။ ထိုကဲ့သို့ လှည့်ဖြားမှုများနောက် ပါသွားကာ သူတို့၏ အသုံးချမှုကို ခံရတတ်သည်ဟူ၏။

သမာဓိတရားရရှိပြီး ဉာဏ်

အမြင်ရရှိကာ ဘဝလွတ်မြောက်ရေး လမ်းကြောင်းသို့ရောက်ရှိပြီး အန္တရာယ်ကင်းစွာ အစင်အကြယ် လေ့ကျင့်အားထုတ်လိုသူတိုင်းသည် ဝီညာဉ်လောက အောက်ဘုံဘဝမှ သတ္တဝါများနှင့် ရင်းနှီးဆက်သွယ်မှု မပြုခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

မရှောင်သာ၍ မိမိဘဝဆက် အကြောင်းကံကြောင့် ဆက်သွယ်ရသောအခါ၌လည်း သတိတရားထား၍ မိမိလမ်းစဉ်နှင့်အညီ တိမ်းစောင်းမှုမရှိဘဲ ဆက်သွယ်တတ်ရန် အထူးလိုအပ်ပေသည်။

တရားထိုင်သောအခါများ၌ ရံဖန်ရံခါ စိတ်အာရုံနိမိတ်များတွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အောက်ဘုံဘဝမှ သတ္တဝါများကို တွေ့မြင်ပြီး သူတို့ ဆွဲဆောင်မှုနောက်သို့ လိုက်မိခြင်း၊ သူတို့ပေးကမ်းသော ပစ္စည်းဥစ္စာ အစွမ်းသတ္တိ အချို့ကို လက်ခံမိခြင်း စသည်များကြောင့် နောက်ပိုင်းတွင် မိမိလေ့ကျင့် အားထုတ်နေသော မူလရည်ရွယ်ချက်မှ သွေဖီကာ သူတို့၏ ဆွဲဆောင်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားတတ်သည်။

မိမိစိတ်ကို မထိန်းနိုင်သောအခါ၌ မူလရည်ရွယ်ချက် ကျင့်စဉ်လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆက်လက် လေ့ကျင့်ခြင်းမပြုနိုင်တော့ဘဲ စိတ်ချောက်ချားသွားကာ ရူးကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားတတ်ပေသည်။ ထိုကဲ့သို့

သောဖြစ်ရပ်များကို ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ စိတ်ဝိညာဉ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်အားထုတ်မှုကို ဂြိုဟ်လုပ်လျက်ရှိသူ အတော်များများပင် တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ရတတ်ပေသည်။

စင်စစ်တွင်ကား ထိုသို့သော မကောင်းဆိုးဝါး ပရလောကသားများသည် သူတို့၏အတွေးစိတ်ကူးများနှင့် စပ်အပ်အံ့ဝင်သည့် အတွေးမဏ္ဍလအတွင်းသို့သာလျှင် ဝင်ရောက်နိုင်ကြသည်ဖြစ်လေရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏စိတ်အနေအထားကို ထိန်းကျောင်းပြုပြင်ထားလျှင် ရန်ငါးပါး၏။

သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာဖြန့်ကျက်၍ ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာဖြင့် မိမိကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတရားတွင် ယုံကြည်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေခြင်းဖြင့် မကောင်းဆိုးဝါး ပရလောကသားများနှင့် မအပ်စပ်သော အတွေးမဏ္ဍများကို ဖန်တီးနိုင်လေသည်။

မိမိ၏ဆိတ်ငြိမ်သော ဘာဝနာပွားများရာ နေရာတွင် ထိုကဲ့သို့သော စိတ်အနေအထားမှ ထွက်ပေါ်ပျံ့နှံ့လာသည့် တောက်ပသော စိတ်ဓာတ်ရောင်ခြည်အားဖြင့် ဒေဝတာလောကမှ မိတ်ဆွေဒေဝတာများ၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကို လွယ်လင့်တကူ ရရှိနိုင်လေတော့သည်။

ပရလောကသားများအနက် ကောင်းမွန်သည့် ပရလောကသားများသည် အလင်းရောင်တွင် မွေ့လျော်၏။ မကောင်းဆိုးဝါး ပရလောကသားများသည်ကား အမှောင်ထုကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကောင်းမွန်သော ပရလောကသားများသည် လူဖြစ်စဉ်က စိတ်၏အလင်းရောင်ကို ကြည်လင်စေသော စိတ်အနေအထား၊ အတွေးအခေါ်များကို ထားရှိလက်ခံ ကျင့်ကြံခဲ့ကြသည်ဖြစ်ပြီး မကောင်းဆိုးဝါး ပရလောကသားများကမူ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စရိုက်များ ထူပြောကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် စိတ်၏အလင်းရောင်ကို အမှောင်ပိတ်ဖုံးကြသည့် လေ့စရိုက်များအားဖြင့် သူတို့သည် ပရလောကတွင်လည်း အလင်းရောင်ကို မကြည့်ဝံ့ကြဘဲ အမှောင်တိုက်ထဲတွင်ပင် မွေ့လျော်နေကြသည်။

အလင်းရောင်တွင် နေ့နေသူသည် မှောင်သွားသောအခါ စိတ်

အမှမ်းမသာ ဖြစ်ရသည်။ ထို့နည်းတူစွာပင် အမှောင်ထုထဲတွင် နေကျင့်ရှိသူ ဆိုအဖို့ အလင်းကို ရင်ဆိုင်ရလျှင် စိတ်ဒုက္ခရောက်ရသည်။ အလင်းရောင်ကို ရန်သူပမာ ရှုမြင်၏။

ကျွန်ုပ်သည် တရားကျင့်မှု၌ ကကြီး၊ ကဇွေး၊ င.အဆင့်မျှသာ ချီသေးသည်မို့ စိတ်ထွေပြားမှုများ ရှိခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့သော်ငြား ဘာသာရေးစာပေလိုက်စားမှု၊ တရားကျင့်နည်း၊ ရှုမှတ်နည်းများကို ဆရာသမားများထံနည်းနာခံယူတတ်မှုများကြောင့် ဒုက္ခအကြီးအကျယ် မရောက်ခဲ့ပါဟု ဆိုချိမ့်မည်။

ထို့ပြင်တဝ အကျင့်စရုက ကောင်းရှိသူတို့အား ကောင်းမြတ်သော ဒေဝတာ လောကသား၊ ပရလောကသားတို့က မလွဲမသွေ စောင့်ရှောက်ထိမ့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်မိပါ၏။

မည်သို့ဆိုစေ ကျွန်ုပ်သည် တပြောင်ဝင်းဝင်းဖြစ်နေသော ကျွန်ုပ်၏ အလက်စွပ်ကလေးကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်ရင်း အတွေးပုံရိပ်တို့ဖြင့် ဘဝင်သူနေမိသည်ကတော့ အမှန်ပါတည်း။

- အိုးကား - ၁) သင့်အတွက် ထူးခြားအာရုံ၊ သက်လုံ (၁၉၉၉)ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်။
- ၂) စိတ်စွမ်းအင် စာစောင်၊ (၁၉၈၅)ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ဗိုလ်မင်းဟံ၏ ထူးဆန်းသော ဂျင်နီဝီညာဉ်

မှ အကျော်ဒေးယျ ငှက်ကျွမ်းကျင်သူ ဆာလမ်အလီရဲ့ သုံးသပ်မှုကတော့

“ကျွန်တော်အတွက် ထူးခြားတဲ့ စဉ်းစားလို့မရသော အချက် တစ်ခုကတော့ ငှက်တွေဟာ အိမ်တန်းတက်ရမယ့်အချိန်မှာ ဘာလို့ ပျံသန်း သွားလာနေကြသလဲ ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။ သိပ္ပံပညာရှင်များအနေနဲ့ ဒါတို့ နက်နက်နဲနဲ ထောင့်စုံအောင် လေ့လာဖို့ လိုအပ်ပါတယ်” လို့ ဆိုပါတယ်။

အခုအဖြစ်တွေကို (၁၉၀၀)ပြည့်နှစ်မှာစပြီး အိမ်နာဂစ်အမည်ရ တဲ့ ရွာခံလူကြီးက စတင်သတိပြုမိကာ သူ့ရွာသားတွေ ကြောက်လန့်တဲ့ အတွက် မြေနေရာတွေကို ကျိန်းရှားတွေထဲ အပြီးရောင်းချပြီး (၁၉၀၅) ခုနှစ် မှာ အပြီးပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြပါတယ်။

လူသစ်ဖြစ်တဲ့ ကျိန်းရှားတွေကတော့ ဒီလိုငှက်တွေ သေတာဟာ ဘုရားသခင်ကပေးတဲ့ ဆုလာဘ်လို့ ယူဆပြီး လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ အယူအဆ မမှားပါဘူး။ အဲဒီကစပြီး ငှက်တွေလာသတ်သေတဲ့ ဒီကျွန်းတို့ သဘာဝတောရိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်လေ့လာသူများ၊ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများ ကို စွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး ဂျာတင်ဂါရွာလေးဟာ ကမ္ဘာမှာ ထင်ရှား ကျော်ကြား လာခဲ့ပါတယ်။

ဒီငှက်သေတွေဟာ အရမ်းလည်း အရသာရှိတဲ့ အစားအစာဖြစ် တာကြောင့် ထူးခြားတဲ့ စားမြိန်ဖွယ်ရာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ငှက်တွေဟာ မီးရောင်ရှိရာကို ပိုပြုတ်ကျလာလေ့ရှိတဲ့ အတွက် ရွာသားတွေဟာ

အလင်းရောင် အမျိုးမျိုးပြပြီး ငှက်တွေ ကို ဆွဲဆောင်ကာ ငှက် ခမ်းပွဲကို နှစ်စဉ် ကျင်းပကြပါ တယ်။

နောက်ပိုင်းမှာ ခရီး သွားလုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အတွက် ဂျာတင်ဂါပွဲတော်ဆိုပြီး ငှက်များ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လုပ် ကြံ ထိုးစိုက်ဆင်းတဲ့ ကာလကို ခွဲတော်လုပ်ဖို့ ရပ်ရွာ တာဝန်ရှိ သူတွေက ခွင့်ပြုခဲ့ကြပါတယ်။ (၂၀၁၀)မှာ ထူးခြားတဲ့ ငှက် သတ်သေပွဲကို စောင့်ကြည့်တဲ့ ပွဲတော်အဖြစ် စတင်ကျင်းပခဲ့ကြပါတယ်။

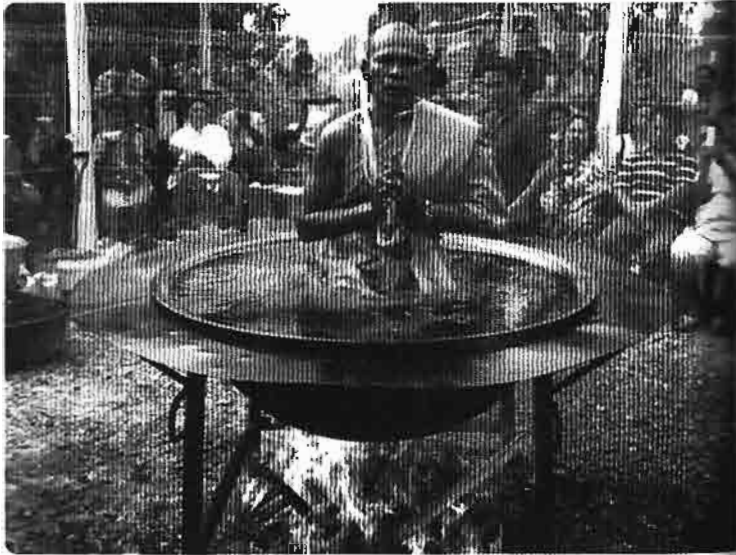

ဒီလို ထူးထူးဆန်းဆန်း ငှက်အိမ်နံ့မြေပွဲကို စိတ်ပါဝင်စားလို့ ကိုယ် ဆိုင်ပါဝင်ချင်တယ်ဆိုရင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မြို့တော် ဂူဝါဟာတီနဲ့ (၃၅၀) အီလိုမီတာ အဝေးက အနီးစပ်ဆုံး လေဆိပ်ကတဆင့် ဂျာတင်ဂါရွာလေး တို့ သွားရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်နှစ်မှ တစ်ကြိမ်ကျင်းပပြီး သူ့ ဆာသီရောက်လာတဲ့ စက်တင်ဘာ၊ အောက်တိုဘာလကျမှ ငှက်သေပွဲကို စောင့်ကြည့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီပွဲတော်ဟာ ကမ္ဘာမှာ အထူးကျော်ကြားသလို၊ အာရှတိုက် ထစ်လွှားက ထူးဆန်းမှုကို ရှာဖွေလေ့လာနေသူတွေလည်း နှစ်စဉ် အများ အပြား လာရောက်ကြည့်လေ့ရှိကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဂျာတင်ဂါရွာ လေးဟာ ရွှေမျှော်ခင်းကောင်းပြီး စိမ်းစိုတဲ့အရပ်မှာရှိတဲ့ ရွာလေးဖြစ်လို့ နှစ် စဉ် ငှက်ပွဲတော်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုသူ များပြားကာ ထိုရွာလေးဟာ သာယာလှပတဲ့ တောင်များပိုင်းရံနေတဲ့နေရာမှာ ရှိပါကြောင်း။

ဒီပွဲတော်ဟာ ကမ္ဘာမှာ အထူးကျော်ကြားသလို၊ အာရှတိုက် ထစ်လွှားက ထူးဆန်းမှုကို ရှာဖွေလေ့လာနေသူတွေလည်း နှစ်စဉ် အများ အပြား လာရောက်ကြည့်လေ့ရှိကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဂျာတင်ဂါရွာ လေးဟာ ရွှေမျှော်ခင်းကောင်းပြီး စိမ်းစိုတဲ့အရပ်မှာရှိတဲ့ ရွာလေးဖြစ်လို့ နှစ် စဉ် ငှက်ပွဲတော်ကို လာရောက်ကြည့်ရှုသူ များပြားကာ ထိုရွာလေးဟာ သာယာလှပတဲ့ တောင်များပိုင်းရံနေတဲ့နေရာမှာ ရှိပါကြောင်း။

ဒယ်အိုးထဲက ထိုင်းရဟန်းတော်တစ်ပါး

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အုတ်အော်သောင်းနင်းဖြစ်သွားခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆန်းအကြောင်းအရာ တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဟန်းတော် တစ်ပါးဟာ အောက်ကနေ မီးတောက်မီးလျှံများ မီးထိုးထားပြီး ရေခဲခန်းအိုးကဲ့သို့ ဒယ်အိုးထဲမှာ တရားထိုင်ပြခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကြောင့်ပါ။

ထိုင်းနိုင်ငံရှိ နွမ်ဘူရာလန်စူ ဘုရားကျောင်းမှာ မြင်တွေ့ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုပါ ရဟန်းတော်ကို အော်ဟစ်အားပေးခြင်း၊ ဆူညံခြင်းမရှိဘဲ ဆုတောင်းပြီး တအံ့တဩ ကြည့်ရှုနေတဲ့ ပရိသတ်ရာကျော်ရဲ့အလယ်မှာ တွေ့ရပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း ဒီလိုဖြစ်ရပ်မျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ တရားထိုင်နေရင်းနဲ့ လူက အထက်ကို အလိုလိုကြွနေတာမျိုးတွေပါ။ တရားထိုင်ခြင်း Meditation ရဲ့အစွမ်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

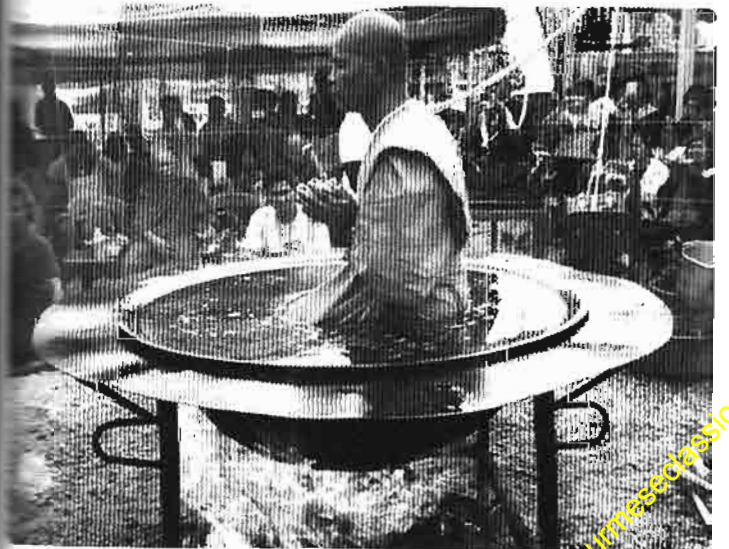
ဒါပေမယ့် ဒါဟာ တကယ်ပဲလား။ မှော်အတတ်သုံးထားသလားဆိုတဲ့ ကိစ္စက စဉ်းစားစရာ ဖြစ်နေတယ်။ ဒွိဟများစရာ ဖြစ်နေတယ်လို့ လေ့လာသုံးသပ်သူ တချို့ကတော့ ဆိုပါတယ်။

ဒါ့အပြင် တချို့က အမှန်တရားကို သိဖို့အတွက် သူ့ထိုင်နေတဲ့ ခဲပုအိုးထဲက ဆီရဲ့အပူချိန်ကို တိုင်းကြည့်ဖို့လိုတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဆီတွေဟာ ဆူပွက်နေပုံမရသလို၊ ဒယ်အိုးဟာလည်း အမြင်ထူးဆန်းနေတယ်လို့ သုံးသပ်ကြသူများလည်း ရှိပါတယ်။

ဒီဒယ်အိုးမှာ အပူကိုကာဖို့၊ ထိန်းဖို့ အလွှာ(၂)ခုပါမယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်။ ဒီစကားတွေကို ပြောဆိုတာကတော့ သိပ္ပံနည်းပြဆရာ ဂျက်ဆဒါ ဒန်ဂျွန်ဘိုရီပန် ဖြစ်ပါတယ်။ သူမက ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံးဟာ လှည့်ကွက်ဆစ် (Trick) တစ်ခုသာ ဖြစ်ကြောင်း သူမ ထင်မြင်ယူဆချက်ကို ရှင်းပြချားပါတယ်။

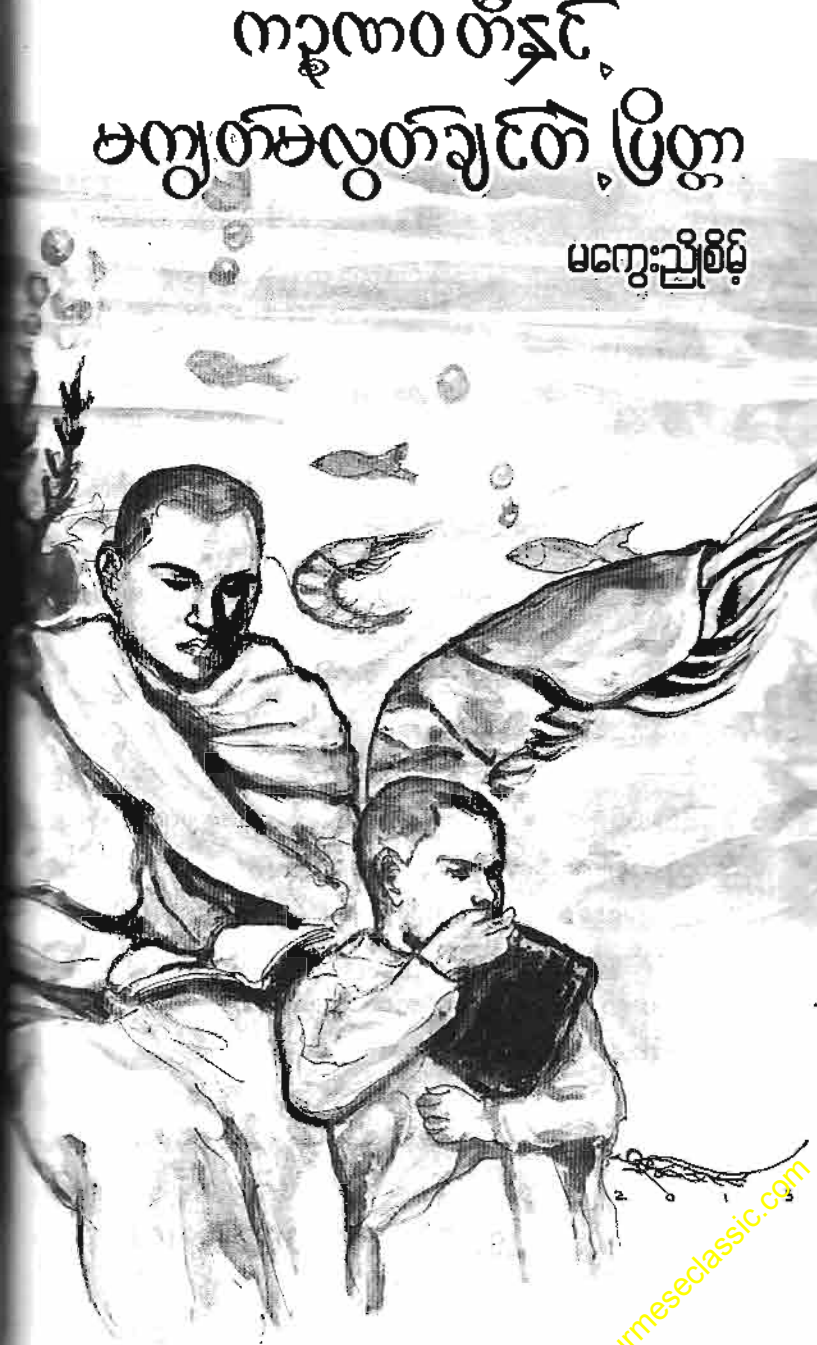
ဆက်လက်ပြီး -

“ဒီလိုပုံစံမျိုးမျက်စိကိုလှည့်စားတဲ့ပြကွက်ကို ဇန်တီးဖို့ နည်းလမ်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ (၂၀၁၂)ခုနှစ်က ကျွန်မ ပါဝင်တင်ပြခဲ့တဲ့ ဗီဒီယိုအခွေထဲမှာ အဲဒီဆူနေတဲ့ ဆီကို ကျွန်မ ဘေးကင်းစွာ ထိတွေ့ပြခဲ့ပါတယ်။ ဆီထည့်ခင် အိုးထဲကို ရေအရင်ထည့်ပါတယ်။ ရေက အပူအားလုံးကို စုပ်ယူပြီး သားဖြစ်လို့ ဆီထည့်ပေးမယ့် ဆီက ဘယ်တော့မှ ဆူပွက်မလာပါဘူး။” ဟု ရှင်းပြထားပါတယ်။

ကုလင်တီနှင့် မကျွတ်မလွတ်ချင်တဲ့ ပြိတ္တာ

မကွေးညိုစိန်

‘မနက်ဆိုရင် ငါ့မောင်က ထမင်းလာယူသွားပြီး ညဆိုရင် ပုစွန်တွေ လာထားတယ်။

အဲဒါကို သွား မကိုင်မိစေနဲ့ ကိုင်မိရင် မှတ်လောက်အောင် လုပ်လိမ့်မယ်’

ကျောင်းကြီးက အိုမင်းဟောင်းမြေနေပြီ ဖြစ်သည်။ ထရံတွေက ကျိုးသည်က ကျိုး၊ ပေါက်ပြဲနေသည်က ပေါက်ပြဲနေပြီ ဖြစ်သည်။ တစ္ဆေ သရဲ ကြမ်းတမ်းလွန်းသဖြင့် မည်သည့် မယ်သီလရှင်မှ မနေသကဲ့သို့၊ မည်သည့် ဘုန်းကြီးနှင့်ကိုရင်များမှ မနေရဲကြ။

လူမနေလေ... တစ္ဆေသရဲတို့က အပိုင်စီးလေဖြစ်၏။ အိမ်သော် လည်းကောင်း၊ ကျောင်းသော်လည်းကောင်း၊ အနေကဏတင်ပြီး ဘုရား ရုပ်ထုနှင့် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ရည်ရွယ်ထားသော အခန်း တစ်ခုခုတော့ ရှိရမည်ဖြစ်၏။

စစ်ကိုင်းတောင်၊ ဟေမာရသီကျောင်းတွင်ရှိသော ဤကျောင်း ဆောင်မှာမူ ဘာဆိုဘာမှ မရှိ၊ မရှိရခြင်း၏အကြောင်းရင်းမှာ လူမနေသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။ လူမနေရသည့်အကြောင်းကလည်း သရဲခြောက်လွန်း သောကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဂျာအေး သူ့အမေရိုက်သည်ထက် ရှုပ်ထွေးလှ တော့သည်။

မယ်သီလရှင် (ကဏ္ဍကဝတီ)သည် ယောကျ်ားဆုံးသွားရာ လူ ဝတ်ကြောင်ဘဝတွင် မနေလိုတော့သဖြင့် စစ်ကိုင်းတောင်သို့ ရောက်လာ ၏။ ဤဟေမာရသီကျောင်းတွင် ကျောင်းအိုကျောင်းပျက်ကြီးတစ်လုံးကို တွေ့ရှိလေရာ သက်ဆိုင်ရာကျောင်းအုပ် သီလရှင်ဆရာမကြီးထံ နေခွင့် တောင်းရာ (နေရဲလျှင် နေ) ဟု ခွင့်ပေးသဖြင့် ပါလာသောပိုက်ဆံဖြင့် ကိန်းပဲ့ ဖျက်ဆီးနေသည်များကို ပြုပြင်ပြီးနေလေ၏။

ပထမဆုံးကျောင်းကို ပြင်ပြီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီးများကို ဖင့်၍ ကျောင်းတက်တရားနားပြီး မမြင်အပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ မြင်အပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ချားနှင့် သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်များအား အမျှဝေ၍ ပေးခဲ့၏။

ပထမဦးဆုံးညမှာပင် ပြဿနာတက်တော့သည်။ ဒေါ်ကဏ္ဍက ဝတီနှင့် အဖော်လိုက်လာသော မငြိမ်းအေးအား ညအိပ်ရာဝင်၊ သန်းခေါင် ယံတွင် ခြေနှစ်ချောင်းမှဆွဲ၍ အခန်းအပြင်သို့ ဆွဲထုတ်ခြင်း ခံရလေ၏။

ဒေါ်ကဏ္ဍကဝတီသည် ကျောင်းခန်းအပြင်သို့ ရောက်နေသော မငြိမ်းအေးကို လှုပ်နှိုးပြီး အခန်းထဲသို့ ပြန်ခေါ်လာရ၏။

“ဆရာလေး... ဘာခိုင်းမလို့ ကျွန်မကို နှိုးရတာလဲ” ဟု မငြိမ်းအေး တ အိပ်ချင်စုံမွှားဖြင့် မေးသည်။

“ဟဲ့... နင့်ကို သရဲက အပြင်ဆွဲထုတ်သွားလို့ ငါ့လိုက်ကောက် ရတာ...” ဟုပြောရာ မငြိမ်းအေးက ရယ်ပြီး-

“ဆရာလေးက လူဝတ်တုန်းကလည်း ရယ်စရာ တော်တော်ပြော တယ်။ အခုလည်း လာနောက်နေပြန်ပြီ” ဟုပြောကာ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပြန်၏။

ဆရာလေး ဒေါ်ကဏ္ဍကဝတီသည် ဤကျောင်းဆောင်အား မိမိ၏ အရင်ရောက်နေသော သရဲက ဖယ်မပေးချင်၍ အိပ်နေသူကိုပင် ဝင်ဆွဲခံ ရလေရာ ဒီညအိပ်ဘဲ သရဲမလာနိုင်အောင် ဘုရား၏ဂုဏ်တော်များကို ဇွတ်၍ စည်းရမည်ဟု စိတ်ဆုံးဖြတ်၍ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ စည်းချက်ထာကို တောင်၍ ရွတ်လေ၏။

“သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ သီရိပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယာသီရ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေနရက္ခံ၊ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော၊
မြောက်အရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော
ဒေဝတာစ နတ်တို့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့။”

သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ကုဒ္ဓိပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယာ ကုဒ္ဓိ၊
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေနရက္ခံ၊ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော၊
အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော
ဒေဝတာစ နတ်တို့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့။”

သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဝေမပ္ပတ္တာ ပစ္စေကာနဉ္စ ယော ဝေမာ၊
အရဟန္တာနဉ္စ၊ တေဇေနရက္ခံ၊ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော၊
အရှေ့အရပ်တွင် ရှိကြကုန်သော
ဒေဝတာစ နတ်တို့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့။”

သဗ္ဗေဗုဒ္ဓါ ဇိနပ္ပတ္တာ ပစ္စေကာနဉ္စ ယောဇိနော၊
အရဟန္တာနဉ္စ၊ တေဇေနရက္ခံ၊ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော၊
အရှေ့တောင်အရပ်မှာ ရှိကြကုန်သော
ဒေဝတာစ နတ်တို့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့အား
စောင့်ရှောက်ကြပါကုန်လော့။”

“မရွတ်နဲ့ .. မရွတ်နဲ့၊ မကြားချင်ဘူး။ နင်တို့ကို သတ်မယ်”
အာဂလောင်ကိုခြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းလှသော အော်သံ
ကြီးကို ဒေါ်ကမ္ဘာကဏ္ဍတီကြားရပါသော်လည်း ..

စည်းကိုဆက်၍ (လာသပတ္တာ) တောင်
အရပ်၊ (တေဇပတ္တာ) အနောက်တောင်အရပ်၊
(လေပတ္တာ) အနောက်အရပ်၊ (ယသပတ္တာ)
အနောက်မြောက်အရပ်၊ (ရာနပတ္တာ)
အထက်အရပ်၊ (နိစ္စပတ္တာ) အောက်
အရပ် စသည်ဖြင့် အရပ် ဆယ်မျက်နှာ
တို့လက်ညှိုးထိုး၍ ရွတ်ဖတ်လိုက်၏။
ထို့နောက် ဟေတုပစ္စ
ဇယော အစရှိသော ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ
တော်ကြီးကိုလည်း အရပ် ဆယ်မျက်
နှာလက်ညှိုးထိုးကာ ရွတ်ဆို၍ စည်းချ
သိုက်ရာ တစ္ဆေကြီးမှာ ဒေါသပုန်ထ
ကာ ကျောင်း၏အပြင်မှထရဲကို တခုနီး
နီး ထုနေလေတော့၏။

စည်းချထားသော ကျောင်းခန်းအတွင်းသို့ မဝင်နိုင်တော့ပေ။
ဒေါ်ကမ္ဘာကဏ္ဍတီသည် စည်းချပြီးနောက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်လိုက်လေ
ဆာ့သတည်း။

“ဟဲ့ .. မိကမ္ဘာကဏ္ဍတီ၊ ညက အိပ်ကောင်းခြင်း အိပ်ရရဲလား ဟဲ့”
မယ်တော်ကြီးက ကျောင်းပျက်ပေါ်သို့ တက်လာပြီး ရောက်
ဆုတ်ချင်း မေးလေ၏။

“ဟယ် .. စောစောစီးစီး မယ်တော်ကြီး ကြွလာတယ်။ ဘုရားခန်း
ကို ကြိုခါဘုရား .. အိပ်ရပါတယ် ဘုရား .. တပည့်တော်မက အရပ်ဆယ်
မျက်နှာစည်းချဂါထာရွတ်ပြီးမှ အိပ်တာဘုရား ..”

“ကောင်းလေစွ .. ကောင်းလေစွ၊ ငါ့မောင်က မိကမ္ဘာကဏ္ဍတီကို
သတ်ခံလိုက်ပြီ ထင်တယ်”

ဟု ကျောင်းပိုင်မယ်သီလရှင်ကြီးက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ဘာကို ဆိုလိုတာပါလဲ .. ဘုရား”

“ငါ့မောင်အကြောင်း ပြောရဦးမယ်။ ငါ့မောင်က ရေကူးတော်တော် ကျွမ်းကျင်တယ်။ အာရှရေကူးချန်ပီယံ တင်မောင်နီက အရှုံးပေးမယ်။ ရေငုပ်လည်း ကျွမ်းမယ်။ ဘယ်လောက်ကျွမ်းသလဲဆိုရင် စင်္ကြံလူမျိုးတွေကတောင် အဖေခေါ်ရလောက်အောင် ကျွမ်းတယ်”

“နံနက်စောစော ထမင်းကြမ်းနဲ့ ရေခဲသောက်ပြီးတာနဲ့ ထမင်းချိုင့်ဆွဲပြီး မြစ်ဆိပ်ကိုဆင်းတော့တာပဲ”

“ဘာလုပ်ဖို့လဲ .. ဘုရား၊ ရေချိုးဆင်းတာလား”

“ဘယ်ဟုတ်ရမလဲ .. ပုစွန်ငုပ်တာ .. ပုစွန်ရှာတာ ဟဲ့။ ညနေသူပြန်လာပြီလားဆို၊ ပုစွန်တုတ်ကြီးတွေ ငါးပိသော၊ တစ်ပိသောလောက်တော့ သာသာပါလာတာပဲ။ အဲဒါတွေ ရောင်းစားတာလည်း မဟုတ်ဘူး။ အမေတို့အိမ်ပို့ပြီး ချက်ပြုတ်ပြီးမှ ငါ့ဆီပို့ပေးတာ”

“ငါ တရားကောင်းကောင်းထိုင်နိုင်အောင် အစားကောင်းအသောက်ကောင်း ပို့ပေးတာပဲ။ အမှန်ကတော့ ဟယ် .. ဝါသနာ၊ ဝါသနာကြားချင်တဲ့ ဝါသနာ။ သူ ရေငုပ်ကျွမ်းတာ လူတွေကို သိစေချင်တာလေ။ တစ်နေ့တော့ဟယ် .. ရေငုပ်သွားလိုက်တာ ပေါ့ကိုမလားတော့ဘူး။ မြုပ်လေပေါ့။ ပေါ့မလားဘဲဟေ့”

“ရေနစ်ပြီး သေသွားတာပေါ့”

“အဲဒါပြောချင်တာပဲ ဟဲ့ .. ဒီလောက် ရေကူး၊ ရေငုပ်တော်တော်လူက ဘာဖြစ်လို့ ရေနစ်သေရတာလဲပေါ့။ နောက်ပြီး ယုံရအခက်၊ မယုံရအခက်ဖြစ်နေတာက သေသွားတာ တစ်နှစ်ရှိပြီ။ ဒီနေ့ထိ အလောင်းမှာ မတွေ့သေးတာပဲ”

“သေသေချာချာရော ရှာကြည့်ရဲ့လား .. မယ်တော်ကြီးရဲ့”

“မရှာရင်ကောကွယ်၊ မော်တော်တွေ၊ လေတွေငှားပြီး ရေခဲရေဆန်၊ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် လှန်ရှာကြတာပဲ။ လုံးဝဆိုမှ လုံးဝ မတွေ့ဘူး။ မယ်တော်ကြီးက ဝမ်းနည်းပက်လက် ရှင်းပြ၏။

“လောကီလောကုတ္တရာနည်းနဲ့ကော ရှာကြည့်ပြီးပြီလား .. ငါတော်ကြီး”

“မယ်တော်ကြီး ယုံကြည်ရင်တော့ လုပ်ကြည့်ပေါ့”

“အေး .. ပြောပါ”

“မယ်တော်ကြီးမောင်ရဲ့ နာမည်က ..”

“စိန်ကုလားတဲ့ကွယ်”

“ဟင်း .. ဟင်း .. ဟင်း ဆိုင်းဆရာ နာမည်ပါလား”

ဟု ရယ်ရင်း ပြော၏။

“ငါတို့ ရွာစုပေါင်းကထိန်ပွဲမှာ စိန်ကုလားဆိုင်းကို ငှားတီးတုန်း ဒီကောင်ကိုမွေးလို့ စိန်ကုလားလို့ မှည့်ထားတာ” ဟု မယ်တော်ကြီးက ရှင်းပြသည်။

“ကိုစိန်ကုလား အိပ်တော့ .. အုန်းတဲ့ ခေါင်းအုံးကော ရှိသေးလား”

“ရှိတာပေါ့ .. ရှိတာပေါ့။ သူ့အဝတ်အစားတွေကို မယ်တော်ကြီး အမေက ထင်းရှူးသေတ္တာတစ်လုံးနဲ့ သိမ်းထားတယ်”

“အဖြင့် အဲဒီခေါင်းအုံးကို အိမ်မှာ အမြဲအသုံးပြုတဲ့ အဝတ်ချုပ်အပ် ဖိတ်ထိုးပြီး သူ့ရေနစ်တဲ့နေရာမှာ မျှောလိုက်ရင် ခေါင်းအုံးက သူ့အလောင်းနဲ့ တွေ့နေရာကို ပြုလိမ့်မယ်”

ဆရာလေး ကဗျာကဏ္ဍတီက ပြောပြမှ ထရန်တော့မလောက် မယ်တော်ကြီး ဝမ်းသာသွားသည်။

“အောင်မယ်လေးလေးနော် .. သတိများ မကောင်းတော့ပါဘူး။

အိတ်စွကို မယ်တော်ကြီး လုံးဝ သတိမရဘူး။ ဟုတ်ပါရဲ့ .. တို့များ ငယ်ငယ်တုန်း ဘာလည်းက တို့မြန်မာလူမျိုးတွေ ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ လုပ်ခဲ့တဲ့ လောကီလောကုတ္တရာကိစ္စတွေပဲ။ မနက်ဖြန် တို့လုပ်ကြည့်မယ်ဟေ့ ..”

“ဆရာလေး၊ ဒီနေ့လုပ်လိုက်ရင်ရော ..”

“ဒီနေ့ ဥပုသ်စောင့်မယ့် တကာ၊ တကာမတွေ လာလိမ့်မယ်။ သူတို့ ဆို တရားဟောရဦးမှာဆိုတော့ ဒီနေ့ မသွားသေးဘူး။ အော် .. စကားအတိုင်းနေလိုက်တာ၊ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ပြောမလို့လာတာ”

“ဘာများလဲ .. မယ်တော်ကြီး”

“ညနေဆိုရင် ဒီတံခါးဝမှာ ပုစွန်တုတ်တွေ လာချိတ်ထားလိမ့်”

မယ်၊ မယ်တော်ကြီး ညီမတွေ လာဖြုတ်လိမ့်မယ်၊ မိကဏ္ဍကဝတီ .. သွား
မဖြုတ်နဲ့နော်၊ အော် .. ဒါနဲ့ ဟိုကောင်မလေး၊ ဘယ်သူတဲ့ ..”

“မငြိမ်းအေးပါ .. မယ်တော်ကြီး”

“သူ့ကို မမြင်ပါလား”

“အိမ်သာသွားနေတယ် ထင်တယ်”

“အေး .. အေး၊ သူ့ကိုလည်း ပြောထားဦး၊ ညနေ၊ ညနေဆိုရင် ငါ
မောင် စိန်ကုလားက သူ့အမေအတွက် ဒီအခန်းပေါက်ဝမှာ ပုစွန်တုတ်တွေ
လာလာထားတယ်၊ မနက်စောစောဆိုရင် မယ်တော်ကြီးအိမ်က အဲဒါ
ဒါမှမဟုတ် ဝက်သား၊ အသားတစ်ခုခုနဲ့ ထမင်းလာချိတ်ထားတယ်”

“မနက်ဆိုရင် ငါ့မောင်က ထမင်းလာယူသွားပြီး ညဆိုရင် ပုစွန်
တွေ လာထားတယ်၊ အဲဒါကို သွားမကိုင်မိစေနဲ့လို့ .. ကိုင်မိရင် မှတ်လောက်
အောင် လုပ်လိမ့်မယ်” ဟု မှာထားကာ မယ်တော်ကြီး ပြန်သွားသည်။

မယ်သီလရှင် ကဏ္ဍကဝတီသည် ဘုရားခန်းသို့ဝင်ကာ တရားထိုင်
နေလိုက်သဖြင့် မယ်တော်ကြီး မှာသောစကားကို မငြိမ်းအေးအား မပြော
မိလိုက်တော့ပေ။

“ဟောတော့ .. ဆရာလေး၊ ဒီမှာ ..”

“ဟဲ့ .. မငြိမ်းအေး၊ ဘာလဲဟ .. နင့်ဥစ္စာက မထိတ်သာ၊ မလန့်
သာနဲ့”

“ပုစွန်တုတ်ကြီးတွေတော့ .. တံခါးဝမှာ ပုစွန်တုတ်ကြီးတွေ
ချိတ်ထားတယ်”

“ဟဲ့ .. ဟဲ့ .. အဲဒါ သွားမကိုင်နဲ့”

“ဖြောင်း! ..”

“အောင်မယ်လေးတော့ ..”

“ဖြောင်း! .. ဖြောင်း! .. ဖြောင်း! ..”

“အောင်မယ်လေး .. သေပါပြီတော့ .. ဆရာလေး ကယ်ပါဦး”

“ဒီမှာ လက်ကြီးတစ်ချောင်းက ကျွန်မကို ရိုက်နေတယ်”

“ဖြောင်း! ..”

“သေပါပြီတော့ ..”

“ဟဲ့ .. ဟဲ့ စိန်ကုလား တော်တော့ .. နင်ကတော့လေ ပြိတ္တာဘဝ
ဆောက်တာတောင်မှ ချစ်တတ်တဲ့အသည်း၊ သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ အသည်း
တွေ ရှိနေသေးတယ်၊ တကယ်တည်းမှပဲ” ဟုပြောကာ ထွက်လာ၏။

“စွမ်း! ..”

“ဖြော .. ဖြော”

“ဝူး .. ဝူး .. ဝူး”

“အောင်မယ်လေး .. ဆရာလေးရဲ့”

ဆရာလေး မယ်ကဏ္ဍကဝတီက မြင်ကွန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပရိတ်
ချမ်းကို ဘုရားစင်ပေါ်မှ ယူလာပြီး ပက်လိုက်ရာ -
စိန်ကုလားမှာ တဝူးဝူးအော်ပြီး ပြေးလေ၏။

“ကြောက်တယ် .. ကြောက်တယ်၊ ကျွန်မ မနေတော့ဘူး၊ ရွာပြန်
မယ်”

မိငြိမ်းအေးက ချုံးပွဲချင်ပြီး ပြော၏။ ပါးနစ်ဖက်မှာလည်း လက်
ခွေချောင်းရာ ဒဏ်ရာကြီး ပေါ်လာသည်။

“မကြောက်ပါနဲ့ .. ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ ငါ့ အမှားပါ၊ မယ်တော်ကြီး

နှင့်ကိုပြောဖို့ မှာထားတာ၊ ငါမေ့သွားလို့ပါ”

ဟု မယ်သီလရှင် ဒေါ်ကဏ္ဍကဝတီက ပြော၏။

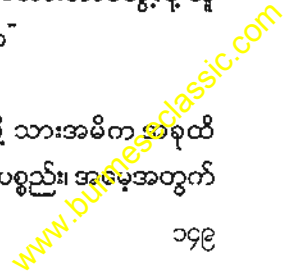
“ဟဲ့ .. ဟဲ့ .. ဘာဖြစ်ကြတာတုန်း ..”

ဆူဆူညံညံအသံတွေ ကြားသဖြင့် မယ်တော်ကြီးရောက်လာပြီး
မေး၏။

“မယ်တော်ကြီးမှာတဲ့ကိစ္စ .. တပည့်တော် တရားထိုင်လိုက်တာ
ပြောဖြစ်ဘူး၊ အခုတံခါးဝမှာ ပုစွန်တုတ်တွေ ချိတ်ထားတာတွေလို့ ယူ
ဆိုက်မိတာ .. စိန်ကုလားက ပါးရိုက်သွားတယ်လေ”

ဟု ဒေါ်ကဏ္ဍကဝတီက ရှင်းပြ၏။

“အော် .. ဖြစ်မှဖြစ်ရပေလေတယ်၊ သူတို့ သားအမိက အခုထိ
သေယောဇဉ် ရှိကြတယ်ဟဲ့ .. သားအတွက် ထားတဲ့ပစ္စည်း၊ အမေ့အတွက်

ထားတဲ့ပစ္စည်း၊ တခြားလူကိုင်ရင် မကြိုက်ကြဘူး။ ဒါကြောင့် မကိုင်ကြ
မထိုက်ကြဖို့ မယ်တော်က မှာထားတာ”

ဟု ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရှင်းပြ၏။

“ဘာတွေလဲ .. ကျွန်မကိုလည်း ရှင်းပြကြပါဦး”

ငြိမ်းမယ်က မသိ၍ မေး၏။

ဒေါ်ကဗျာကဏ္ဍက မယ်တော်ကြီး မှာကြားထားသည်များကို အ
မှ အဆုံး ပြန်ရှင်းပြ၏။

“ဒီလောက်တောင် အဖြစ်သည်းရသလား .. မယ်လို့ ကိုင်မိတဲ့
ဟာကို .. အမေလုပ်တဲ့လူကလည်း ကိုယ့်သားသမီး ကောင်းရာမှန်ရာ
ရောက်အောင် လုပ်မပေးဘူး။ မကောင်းတဲ့ပြိတ္တာဘဝမှာ ထားရတယ်လို့

ဟု သူ့ခံလိုက်ရသဖြင့် မယ်တော်ကြီးရှေ့မှာပင် မယ်တော်ကြီး၏
အမေ မကောင်းကြောင်းပြောနေ၏။

မငြိမ်းအေး၏ ဒေါသထွက်ထွက်ဖြင့် ပြောလိုက်သော စကားကို
တရားရပြီးဖြစ်သော မယ်တော်ကြီးကရယ်၍ -

“ငါတို့လည်း ဆွမ်းတွေကျွေးပြီး သူ့အတွက် အမျှဝေ၊ ဆွမ်းခွိုင်
တွေပို့ လုပ်တာပဲ။ သူ့ကိုလည်း ကောင်းမှုတွေလုပ်တော့မယ်ဆိုရင် ကြို
ဖိတ်တာပဲ။ မလာဘူး။ သူ့ကကို ဒီဘဝမှာပျော်နေတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ဟု သက်ပြင်းအခါခါချကာ ပြော၏။

ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်က မယူသည်ကို ကျန်တဲ့လူက ဘာ
လုပ်ပေး၍ မရ။ သူ့ထိုက်နဲ့သူ့ကံ နေလေတော့ဟု စိတ်လျှော့ကာ ထားလိုက်
ခြင်း ဖြစ်၏။

“အခု .. ဆရာလေး ကဗျာကဏ္ဍပြောသလို၊ အလောင်းတွေ
အောင်ရာပြီး မီးသဂြိုဟ် ကြည့်မယ်။ အလောင်းဖျောက်ကြည့်မယ်။ အဲ
လို ပျောက်သွားရင်တော့ သူ ကျွတ်ကောင်းကျွတ်သွားလိမ့်မယ်”

ဟု မယ်တော်ကြီးက ဆွေးမြေ့သောစကားများကို ဝမ်းနည်းစွာ
ဖြင့် ပြောလိုက်လေသတည်း။

“ရှေးအစဉ်အလာရှိတဲ့အတိုင်း သားအိမ်တဲ့အခါမှာ အုံးတဲ့
ခေါင်းအုံးကို သားတို့အဖေတို့ရဲ့ အဝတ်တွေ ချုပ်ခဲ့တဲ့
အိမ်တစ်ချောင်းလည်း ထိုးပေးလိုက်တယ်”

စိန်ကုလားသည် အမေပေးလိုက်သော စားတော်ပဲနှင့် ထမင်း
ခြမ်းကို ငရုတ်သီးထောင်းစပ်စပ်ကလေးဖြင့် တစ်ဖက်ကုန်အောင်
စားလိုက်ပြီး ထမင်းလုံးစီသည်အနေဖြင့် ကျောက်ဆောင်စွန်းပေါ်တွင်
တော်လက်လှန်၍ စားမြုံ့ပြန်နေ၏။

အစာအိမ်ထဲသို့ ထမင်းများ ရောက်ရှိသွားလောက်သော အချိန်
တွင် အကျီနှင့်လုံချည်ကို ချွတ်ချလိုက်ပြီး အားကစားဘောင်းဘီတိုကလေး
ဖြင့် ရောဝတ်မြစ်ရေထဲသို့ ဒိုင်ဗင်ထိုး၍ ဆင်းလိုက်တော့သည်။

မှတ်သန်လေကလေးက တဖြူဖြူးတိုက်ခတ်လာရာ ပုစွန်တုတ်
ကြီးများမှာ စိန်ကုလားဆင်းသွားသော ရေထဲမှ ကျောက်ဆောင်များအကြား
တွင် ငါးဝေ။ ငါးပွားများအား အလှအယက် စားသောက်နေကြလေ၏။

တိရစ္ဆာန်ဘဝတွင် သူ့ထက်ငါဦး၊ အနိုင်ကျင့်နေခိုက် ပုစွန်တုတ်
ဆိုးဖြစ်သူ စိန်ကုလားအဖို့ တစ်ခါရေငုပ်လိုက်လျှင် ပုစွန်တုတ် လေးငါး
အောင်ပါလာလေရာ များစွာဝမ်းသာနေတော့သည်။

ဒီနေ့တော့ အိမ်ကိုစောစောပြန်ရပြီဟု သူ့တွက်လိုက်၏။
နောက်ပြီး ပုစွန်တုတ်ပါမှ ထမင်းစားမြိန်သော မေမေအတွက်
အဖွား၍ အပျော်ကြီး ပျော်နေ၏။

ဒီနေ့အဖို့ ဒီတစ်ခါ ပုစွန်ဖမ်းပြီးလျှင် တော်ပြီဟုတွက်၍ နောက်ဆုံး
အကြိမ်အဖြစ် ရေထဲသို့ ဆင်းလိုက်၏။ အမှန်တော့ တကယ်လည်း သူ
အတွက် နောက်ဆုံးဖြစ်သွားရသည်ကို မိမိ အသက်ထွက်ပြီးမှ သိရှိရလေ
တော့သည်။

စိန်ကုလားသည် သူ့လုပ်နေကျအတိုင်း ရောဝတ်မြစ်ရေအောက်

ခြေ သဲမြေကိုနင်းမိသည်အထိ ဆင်းလိုက်ပြီး မိမိ နို့ထဲ
နေကျ ကျောက်ဆောင်ကြားသို့ နို့ကိုလိုက်ရာ
ဆယ်သားခန့် ရှိသော ပုစွန်တုတ်
ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်မိလေ၏။

ဝမ်းသာလိုက်သည့်
ဖြစ်ခြင်း . . . အဆီတစ်ရစ်
အသားတစ်ရစ် ရှိလှသော
ပုစွန်တုတ်ကြီးကို မီးကင်ပြီး
သံပုရာရည်ကလေး ဖျန်းကာ
အမေ့ကို ကျွေးလိုက်ရလျှင်၊

ဒီဘဝတော့ အမေ့ကျေးဇူးဆီ

စိတ်ထဲမှ (ပီတိ)များ စားပြီး ပုစွန်တုတ်ကြီး

ခွင့်ရပြီဟု
ကို မလွတ်တမ်း မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်ပြီး၊ ကျောက်ဆောင်ကြားမှ လက်ကိုချ
ထုတ်၏။

ပုစွန်တုတ်ကြီးကို မိမိရရကိုင်ထားရာ လက်သီးဆုပ်ထားသည့်
သို့ဖြစ်ပြီး ကျောက်ဆောင်ကြားမှလက်ကို ဆွဲထုတ်၍ မရတော့ပါ။ ပုစွန်
တုတ်ကြီးကို ယူချင်သော(လောဘ)စိတ်က ကြီးနေသဖြင့် ပုစွန်တုတ်ကြီး
ကိုလည်း လက်ကမလွတ်။ သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ လက်ကို ဖွတ်ချ
ထုတ်နေရာ လက်၏အရေခွံများပင် ပွန်းပဲ့ကုန်ပြီဖြစ်၏။

လက်ကိုရနိုင်သလောက် ဆွဲထုတ်ရာ အပေါက်ဝသို့ရောက်သော်
လက်မှာ ကျောက်တုံးများကြား၌ ကြပ်ညှပ်နေတော့၏။ ရှေ့သို့လည်း
တွန်းထုတ်၍ မရ။ နောက်သို့လည်း ဆွဲထုတ်၍မရ ဖြစ်နေတော့သည်။

လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ပုစွန်တုတ်ကြီးမှာ သေသွား
ဖြစ်သည်။ အသက်ရှူများလည်း ကြပ်လာပြီဖြစ်ရာ ဝမ်းထဲသို့ လေကို စိတ်
ကြိုက်ရှုသွင်း၍ မရတော့ဘဲ ရေများမွန်းလာပြီ ဖြစ်၏။

အသက်မြော့မြော့ ကျန်တော့သောအချိန်တွင် တစ်ချိန်က
လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်ခဲ့သော ပုစွန်များက မိမိအသားကို ထိုးဆိတ်၍ စား
ချေပြီ။

သွေးညှိနှံ့ကြောင့် အသားစားရေသတ္တဝါများ စိန်ကုလား၏အနီး
သို့ ရောက်ပြီး ဟိုအကောင်က တစ်ဖုံ၊ ဒီအကောင်က တစ်ဖုံစားနေတော့
ရာ ကာလပီဘတ်နောက်ပိုးတက်ချေပြီဟု နောက်ဆုံးထွက်သက်၊ ထွက်
ချိန်တွင် စိန်ကုလား သိလိုက်ရလေတော့သတည်း။

စစ်ကိုင်းမြို့ စိန်ကုလား ပုစွန်တုတ်ဖမ်းနေကျ ဧရာဝတီ ဆိပ်ကမ်း
တွင် လာရောက်ကြည့်ရှုနေသူများ ပြည့်ကြပ်လျက်ရှိ၏။ စိန်ကုလား၏
အမေသည် ဤမြစ်ဆိပ်သို့မလာမီ သားကို ယနေ့ထိ ထမင်းထုပ်ချိတ်ပေး
နေသော ဇနရာ၌ -

“သား . . . အမေ့ကိုချစ်တာမှန်ရင် အမေ မသေမီမှာ၊ သားရဲ့ရှုပ်
အလောင်းကို သေသေချာချာမြင်ချင်တယ်။ သား ဘယ်လိုသေရတယ်ဆို
ဘာလည်း အမေ သိချင်တယ်။ သားရဲ့အလောင်းကို ကျကျနနလည်း
သင်္ဂြိုဟ်ချင်တယ်”

“ရှေးအစဉ်အလာရှိတဲ့အတိုင်း သားအိပ်တဲ့အခါမှာအုံးတဲ့ ခေါင်း
အုံးကို သားတို့အမေတို့ရဲ့အဝတ်တွေချုပ်ခဲ့တဲ့ အပ်တစ်ချောင်းလည်း ထိုး
ပေးလိုက်တယ်”

“ရေ ဘယ်လောက်ပဲ စီးစီး၊ ဒီခေါင်းအုံးကို သားကစွဲထားပြီး သား
ရဲ့ဘဝနေရာကို ပြပါ။ အမေတို့ ရေငုပ်ကျွမ်းကျင်တဲ့လူတစ်ယောက်လည်း
ငှားထားပါတယ်။ မဖြစ်မနေ သား အမေတို့ဆီပြန်လာဖို့ ကြိုးစားပါ”

လို့ သားကို ပြောဆိုပြီး အပ်စိုက်ထားသည့် စိန်ကုလားအုံး
နေကျ ခေါင်းအုံးကိုပွေ့ဖက်လျက် ယူလာပြီး မျက်ရည်များ တသွင်သွင်
စီးဆင်းလျက်၊ ရေစီးသန်လှသော ဧရာဝတီမြစ်ထဲသို့ ညင်သာစွာ မျှော
လိုက်လေ၏။

ခေါင်းအုံးမှာ ချာလပတ်လည်လျက် ရေစီးအတိုင်း မျောပါသွား
လေ၏။ ကမ်းနဖူးမှလူများလည်း ခေါင်းအုံးမြောသွားသည့်နောက်သို့ ခရ
တမ်းစပ်မှပြေး၍ လိုက်သွားကြ၏။

ဤလူစုထဲတွင် ကမ္ဘာ့ကဏ္ဍတီနှင့် ကျောင်းထိုင်မယ်တော့ကြီးလည်း

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ ငြိမ်းမယ်ကတော့ အသက်(၉၀)ရှိနေပြီဖြစ်သော စိန်ကုလား၏ အမေကို တွဲခေါ်ပြီး နောက်မှမပြေးရုံတမယ် ခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ပါလာကြသည်။

ခေါင်းအုံးကလေးမှာ စတင်မျှောလိုက်သည့်နေရာမှစ၍ ဝေအရှည်ရေတွက်သော် ကိုက်တစ်ရာအကွာ၊ ကျောက်ဆောင်များ ထူထပ်လှသောနေရာ၌ ရေစီးတွင်မြှောက်မသွားဘဲ ရပ်နေတော့သည်။

တစ်ခုခုများ ငြိနေ၍ ရပ်နေသလား အထင်ဖြင့် ကြည့်နေသော်လည်း မည်သည့်ပစ္စည်းများနှင့်မှမပြိဘဲ ရပ်နေသောကြောင့် ငှားထားသော ရေငုပ်သမားကို ထိုနေရာအား အဆင်းခိုင်းလေ၏။

ရေငုပ်သမားလည်း အောက်သို့ဆင်းသွား၏။ ကမ်းစပ်က လူများကတော့ စိန်ကုလား၏ရပ်ရည်လက္ခဏာကိုကြည့်ချင်၍ စိတ်စောကာ မျှော်လင့်နေကြသည်။ ရေငုပ်နေသူက အပေါ်သို့ဆွဲတင်ရန် အချက်ဖေးသဖြင့် ရေငုပ်သမား၏ခါးတွင် ချည်ထားသောကြိုးကိုဆွဲ၍ တင်ကြလေ၏။

“ဘယ်လိုပုံစံများ ထွက်လာမလဲ”

ဟု အားလုံး မျှော်လင့်နေကြ၏။ သို့သော် ရေငုပ်သမား တက်လာသောအခါ မည်သည့်အလောင်းမှ ပါမလာသဖြင့် -

“ဟာ!..”

“ဟင်!..”

ဖြစ်သွားကြ၏။ အပ်စိုက်ထားသော ခေါင်းအုံးကတော့ ရေ မည်မျှပင် စီးနေ၊ စီးနေ ဤနေရာမှ လုံးဝမရွေ့။

“မတွေ့ဘူးလား..၊ မတွေ့ဘူးလား ဟင်!..”

ဟု အားလုံးက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် မေးကြ၏။

“တွေ့ပါတယ်”

ဟု ရေငုပ်သမားက ဖြေ၏။

“ဟင်!..တွေ့ရဲ့သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ယူမလာတာလဲ”

ဟု စိန်ကုလား၏ အမေက မေးသည်။

“စိန်ကုလားလက်က ကျောက်ဆောင်နဲ့ညှပ်ပြီး လက်နှုတ်မရလို့ ရေမွန်းသေတာ။ တစ်နှစ်ကြာသွားပြီဆိုတော့ အရိုးခြောက်ပဲ ကျန်တော့

တယ်။ အဲဒီအရိုးတွေကို တစ်ခုချင်းထည့်ဖို့၊ ထည့်စရာပစ္စည်း လာယူတာ လို့ ပြောပြီး ဂုန်နီအိတ်တစ်လုံးယူကာ ရေအောက်သို့ပြန်၍ ဆင်းသွားလေတော့သတည်း။

ကိုင်းဖျား၊ ကိုင်းနားများကို ခုတ်ထားသော (ရှင်မတောင်) သနပ်ခါးပင်၊ အပင်(၅၀)ကို စနစ်တကျ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထပ်၍ ပုံထား၏။ ထိုသနပ်ခါးအပင်များ၏ အပေါ်၊ အောက်၊ လေးဘက်လေးနံမှ ကောက်ရိုးခြောက်များထပ်၍ ဖုံးလိုက်၏။

ထိုကောက်ရိုးများပေါ်မှ ကျွန်းသား လူသေထည့်သော ခေါင်းတလားတင်ထားပြီး ထိုခေါင်းတလားထဲတွင် စိန်ကုလား၏ အရိုးခြောက်များ ထည့်ထားသည်။

“ကိုင်း... မောင်ဝဏ္ဏနဲ့ မယုသီကီ၊ နင့်အစ်ကိုကို နောက်ဆုံး တန်တော့လိုက်ကြ”

မယ်တော်ကြီးက မိဘမဲ့မောင်နှမဖြစ်သော ဝဏ္ဏတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို မွေးစားပြီး ကျောင်းမှာပင် ဘုရားစာများမှအစပြု၍ ကျောင်းစာများကိုပါ သင်ကြားပေးထားခဲ့၏။

စိန်ကုလားက ဤကလေးနှစ်ယောက်အား မသေခင်က လွန်စွာ ချစ်၏။ ဘယ်ကိုပဲ သွားသွား၊ ဤကလေးနှစ်ယောက်အတွက် ကစားစရာနှင့် အရပ်များ ဝယ်လာတတ်၏။

မယ်တော်ကြီးဆုံးမသော စကားများကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်၏။ ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်များကို ခိုလှုံကြရသဖြင့် မောင်နှမနှစ်ယောက်လုံး လိမ္မာရေးများရှိ၏။

မယ်တော်ကြီးသည် မောင်ဝဏ္ဏကို ဖိုးသူတော်ဝတ်ပေးထားပြီး ယုသီကီကို မယ်သီလရှင်ဝတ်ပေးထားသည်။ တောအဖိတ်နှင့် မြို့အဖိတ် နေများတွင် ၎င်းတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်၊ မယ်သီလရှင်များနှင့် အတူ ဆွမ်းဆန်စိမ်းခံကြရ၏။

မယ်တော်ကြီး မိန့်ဆိုသည့်အတိုင်း မောင်နှမနှစ်ယောက်၊ စိန်

ကုလားကို ထိုင်၍ ဦးသုံးကြိမ်ချမ်း၏။ နောက်ဆုံးဦးချသည့်အချိန်တွင် အစ်ကို ဖြစ်သူ မောင်ဝဏ္ဏက ပြန်ထသော်လည်း မယုသီဂီက မထတော့ဘဲ တဟီးဟီးနှင့် ငိုနေတော့သည်။

“အီး...ဟီး...ဟီး... အမေနဲ့ အစ်မက မကောင်းဘူး”

“ကျုပ်ကို ဒီနေရာ မနေနိုင်အောင် ဖွတ်လုပ်နေကြတယ်။ ဟို ဆရာလေး ကဗျာကဏ္ဍတီကလည်း ကျွန်တော် မနေနိုင်အောင် ပဋ္ဌာန်းကို ပစ္စယဥဒွေသ ရွတ်တယ်။ နောက်ပြီး ပဋ္ဌာန်းအကျယ်၊ ပစ္စယနိဒွေသကို လည်း ရွတ်တယ်။

ပဋ္ဌာန်းနဲ့စည်းချတော့ ကျွန်တော့်မှာ မနေနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို နေရာပေးပါ။ ကျွန်တော် အခုဘဝမှာ အမေကြိုက်တဲ့ ပုစွန် တုတ်ကြီးကို ရှာကျွေးနေနိုင်တဲ့အတွက် ဒီဘဝမှာပဲ ကျွန်တော်ပျော်တယ်... အမေနဲ့အစ်မ”

“ကျွန်တော် မကျွတ်ချင်၊ မလွတ်ချင်သေးဘူး။ အီး...ဟီး...ဟီး ကျွန်တော်နေဖို့ နေရာပေးပါ။ ဟိုကျောင်းကြီးကို သူတို့အပိုင်စီးသွားပြီဗျာ အီး...ဟီး...ဟီး”

မယုသီဂီက ကဗျာကဏ္ဍတီကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့် ပြော၍ ငိုနေ၏။

မယုသီဂီမှာ မိန်းကလေးဖြစ်သော်လည်း ယခု ပြောနေသည့်အသံမှာ ယောက်ျားသံကြီးဖြစ်တဲ့အပြင် မျက်ထောက်ကြီးကလည်း နီနေလေရာ အားလုံးက စိန်ကုလားဝင်ပူးပြီး ပြောနေမှန်းသိရာ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာ ဖြစ်နေကြလေတော့သည်။

“ကိုင်း...ကိုင်း၊ ငါ့သား စိတ်ကြိုက်နေတော့။ မင်းနေဖို့ နေရာတော့ ဟောဟိုက ဆေးဖော်ဖိုစိုက်ထားတဲ့ အနီရောင်ကြက်ဆူတောပဲ”

ဟု အမေက ပြော၏။ မယ်သီလရှင်ကျောင်း၏ နောက်ဖေးတွင် ဝမ်းနှုတ်ဆေးဖော်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ အခြား တိုင်းရင်းဆေးဖော်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ အသုံးပြုရန်စိုက်ထားသော ကြက်ဆူတောကို လက်ညှိုးထိုး၍ ပြလိုက်၏။

“ဟေး... ဒါမှ တို့မေမေကွ” ဟု ပြောကာ ၎င်း၏အမေကို ပြေးဖော်

လ၏။

“ဟဲ့... ငါ့မောင် စိန်ကုလား။ ဒီကောင်မလေးကို နောင်ယုတ်တာ နေ့ နောက်ဆုံးပဲနော်။ ငါ့ကျောင်းထဲမှာ ငါ့ကိုမို့မို့ပြီး နေကြတဲ့လူတွေကို ခင်သာမှ မနှောင့်ယှက်နဲ့။ ကဲ... သွားတော့”

ဟု မယ်တော်ကြီးကပြောလိုက်လေရာ ဝါးကနည်းသမ်းပြီး ထွက်သွားလေတော့၏။

မယုသီဂီမှာ ပျော့စွေ၍ ကျန်ခဲ့သည်။ စိန်ကုလား ထွက်သွားသော အခါ ကောက်ရိုးပုံကို မီးရှို့လိုက်ပြီး စိန်ကုလား၏အရိုးများကို ပြာဖြစ်စေလိုက်၊ သူပျော်နေသော စစ်ကိုင်းမြို့၊ ရေဝတီမြစ်ထဲသို့ မျှောလိုက်လေ၏။

ယခု ဝတ္ထုရေးနေသည့် (၈.၁၁.၂၀၁၃) နေ့ထိ ထိုမယ်သီလရှင် ဆောင်းပျက်ကြီးတွင် ..

- နံနက်အခါ ထမင်းထုပ်ချိတ်လျက်၊

- ညနေတွင် ပုစွန်တုတ်များ ချိတ်ထားသည်ကို ရန်ကုန်မြို့၊

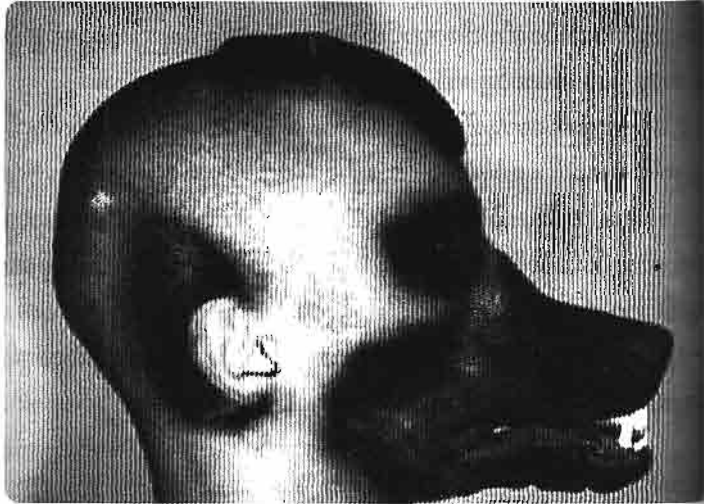
မီးတန်းဈေးလမ်း၊ ဈေးကလေးရပ်ကွက်၊ (၁)လမ်းထိပ်၊ ကိုကြည်စိုး အညာသားလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့တွင် ကွမ်းယာရောင်းနေသော “ဇိုလ်” ကွမ်းယာဆိုင်ပိုင်ရှင် မကဗျာကဏ္ဍတီ (ခေါ်) မယ်သီလရှင် လူထွက် ဒေါ်ကြည်ကြည်ချို၏ထံ အလယ်တစ်ခေါက် အရောက်လာပြီး စုံစုံစေ့စေ့ မေးမြန်းနိုင်ခဲ့သည်။

မကဗျာကဏ္ဍတီသည် ဖိုးသူတော်ကလေး မောင်ဝဏ္ဏနှင့် ညီမငယ်မယုသီဂီတို့နှစ်ယောက်၊ မန္တလေးမြို့သို့ ဆွမ်းဆန်စိမ်း အလှူခံထွက်ရာမှ ထွက်တိုက်ခံရပြီး သေဆုံးကာ လူဝင်စားဘဝ ကူးပြောင်းသွားကြရာတွင် ညီမဖြစ်သူက မြေဖြစ်သွားရာမှ ဝမ်းနည်းစရာ ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြပါမိဖြင့် .. အခါအသင့်၊ အခွင့်ကြုံပါက -

“ကဗျာကဏ္ဍတီနှင့် လူဝင်စားမောင်နှမ” ဟူသော အမည်နာမတပ် ခြံဆက်လက်ရေးသားပါဦးမည်။

Doggy Style ခွေးမျက်နှာလူသား

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ထူးထူးဆန်းဆန်း လူသားတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီလူကတော့ အရမ်းပဲ အစွန်းရောက်သွားတာမျိုးပေးကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်သွားသလားဆိုကတော့ တကယ့်ကို ဝေခွဲနိုင်တဲ့ အချက်တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လူ တစ် ယောက်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ ထူးခြားဆန်းပြား အောင်မြင် ကျော်ကြားချင်လွန်းလို့ ကိုယ့်ရဲ့မျက်နှာကို တစ်ပိုင်း၊ လူတစ်ပိုင်းဖြစ်အောင် ခွဲစိတ်ပြုပြင်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဦးနှောက်ထဲမှာ "ဘာစိတ်ဝင်နေပါလိမ့်" လို့လည်း သိအံ့သြစွာ တွေးမိပါလိမ့်မယ်။

ပုံမှာတွေ့ရသူတစ်ယောက်ကတော့ ဒီ လူမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့ ခွေးကို ခေါင်းဖြတ်ပြီး သူ့မျက်နှာမှာ အစားထိုးတပ်ဆင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာကြောင့် ကမ္ဘာ့ဉာဏ်ကြီး ဇွင်လို့ပဲ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

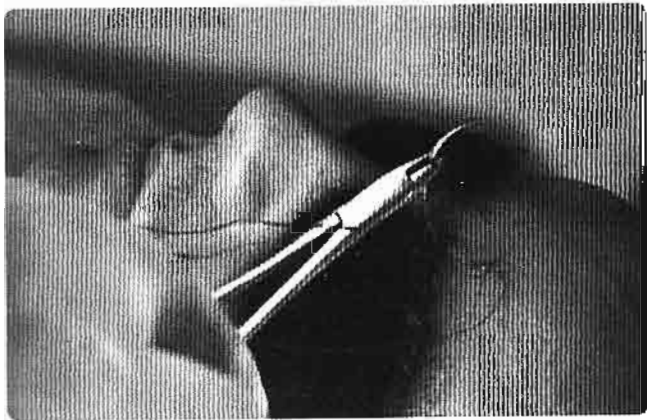
နောက် တစ် ချက်ကတော့ ယနေ့ခေတ်လူတွေဟာ နည်းပညာ တိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ အားလုံးထဲမှာ ထင်ပေါ်ချင်တဲ့စိတ် အလွန်များပြီး ရူးကြောင်ကြောင် အတွေးများပေါ်ကြတယ်လို့လည်း သုံးသပ်ကြပါတယ်။

ဒီလို အကြံဉာဏ်မျိုးရတဲ့သူကို ကျွန်ုပ်တို့က ဦးနှောက် မမှန်တဲ့သူ၊ အသည်းယားစရာ ကောင်းတဲ့လူ၊ ရွံ့စရာ အမြင်ကတ်စရာ ကောင်းတဲ့သူ စသည်ဖြင့် နာမဝိသေသန မျိုးစုံ တတ်နိုင်ပါတယ်။ ပေါ်ပြူလာ အရမ်းဖြစ်ချင်သူများအတွက် ရူးကြောင်ကြောင်လုပ်ရပ်လို့ ယူဆပါတယ်။

ပထမဆုံးအနေဖြင့် သူဟာ နားရွက်နောက်နားမှာ ခွေးအမွှေး

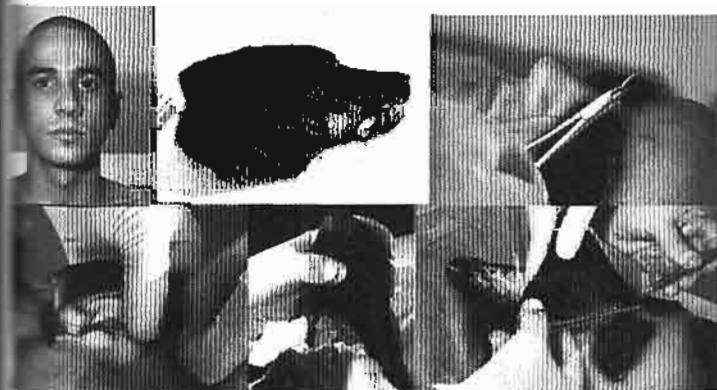
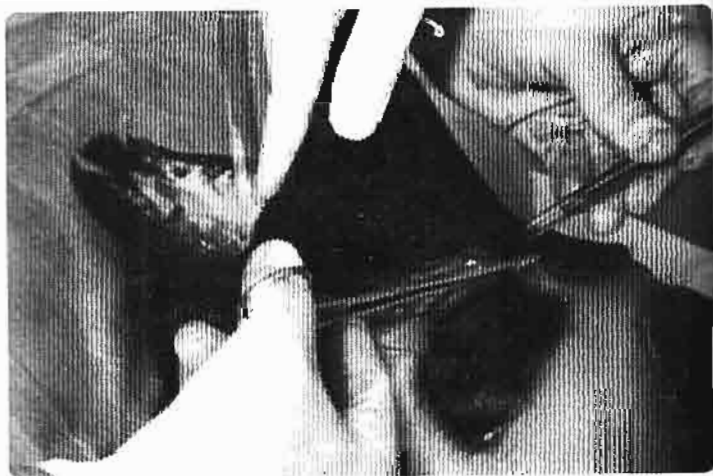

အစိတ်ပိုင်းတွေကို ခွေးနဲ့တူအောင် တပ်တယ်။ ပြီးတော့ ခွေးနှုတ်သီး (ခွေးပါးစပ်) ကို အစာမြိ ပြုန်ပိုက်နဲ့ မျှိတ်ဆက်ပြီး ပါးစပ်ပေါက်အဖြစ် တပ်ဆင်ပါတယ်။

နောက်ထပ် မျက်လုံးကိုလည်း ခွေးမျက်ခုံးနဲ့တူအောင် ခွေးအမွှေးအမျှင်တွေကို ချည်နှောင်ပြီး တပ်တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ပုံမှာ မြင်ကြရတဲ့အတိုင်း ခွေးတစ်ပိုင်း၊ လူတစ်ပိုင်း၊ ခွေးမျက်နှာလူသား တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလူဟာ ခင်ဗျားတို့ထင်သလောက် ရူးနေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပြောလို့ ခင်ဗျားတို့ အံ့သြပါလိမ့်မယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီလို ရူးကြောင်ကြောင် ခွဲစိတ်ကုသမှုမျိုးကို ဘယ်လို ခွဲစိပ်ဆရာဝန်မျိုးကမှ Record အတင်ခံပြီး မလုပ်ပါဘူး။ သင်တို့ ယုံလိုက်ပါ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သေသွားတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်ရဲ့ မျက်နှာ ဆီတာ အသားပုတ်နေပြီး လူကို ရောဂါကူးစက်မှာ စိုးတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ တကယ်တော့ ဘာရာဇီးလူမျိုး အနုပညာရှင် ဆရာဒီဒီဂိုဘရာဂါရဲ့ ဖိုတိုဂျေ့စ်ခေါ် ကွန်ပျူတာနဲ့ ဓာတ်ပုံများကို ပြုပြင်သားတဲ့ လက်ရာ တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ခွေးရဲ့ ဦးခေါင်းကတော့ အစစ်အမှန်ပါ။ သူ့ဆီက ပါးစပ်ကို ဖြတ်တုတ်တာလည်း မှန်တယ်ပဲ ထားပါတော့။ နောက်ဆုံးရလဒ်ဖြစ်တဲ့ ခွေးမျက်နှာတပ်ပြီးသား လူပုံကတော့ ကွန်ပျူတာ အထူးပြုချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့အနေဖြင့် ဒီလိုဇန်တီးရတာဟာ လူသားတွေ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြနေတဲ့ လူတစ်ပိုင်း၊ တိရစ္ဆာန်တစ်ပိုင်းတွေ ရှိသလားဆိုတဲ့ အကြောက်တရားအတွက် ခြေဆေးတစ်ခွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ ဒီလိုလုပ်ပြထားခြင်းအားဖြင့် နောက်ပိုင်း လူတွေ ဒီလို ရူးကြောင်ကြောင်အလုပ်မျိုးတွေ တကယ်လုပ်လာကြမလားဆိုတာ သည်း တွေးပြီး စိုးရိမ်မိပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆဋ္ဌမအာရုံပရိသတ်များ သည်း ထူးခြားဆန်းကြယ်တစ်ခုအဖြစ် ခံစားသွားရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ကိုယ်အောင်ကိုယ်

ပြန်သင်္ကြံဟုသော မသာ

ကျော်မင်းနိုင်

အဖြစ်က ဆန်းသည်။ မယုံကြည်နိုင်စရာ။ ထိတ်လန့် ရောက်ချား
ရောလည်း ကောင်းသည်။ လူတစ်ယောက်သေ၍ သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ အသုဘ
သွားချကြသည်။

သင်္ချိုင်းကုန်း၊ အဝင်အမော ကာလသားချင်း ပြဿနာတက်၍
ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်ကြရသည်။ အသုဘအခေါင်း ထမ်းလာသော ကာလ
သားတွေနှင့် သင်္ချိုင်းကုန်းမှ မသာကျင်းတူး ကာလသားတွေ မပြေမလည်
ဖြစ်ကြခြင်းပင်။

ရပ်ရွာထုံးစံအရ ကေလာသတောင်ခြေ၊ ထန်းတောကြီးရွာလို
နေရာမျိုးတွင် အသုဘချရန် နာရေးကား မရှိ၊ သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ မသာကျင်း
တူးရန် "စန္ဒာလ" ဟုခေါ်သော သင်္ချိုင်းကုန်း အလုပ်သမား သီးသန့်မရှိ။

မသာအခေါင်းထမ်းရာတွင် ရွာကာလသားတွေ ထမ်းသည်။
သင်္ချိုင်းကုန်း၌ မသာကျင်းတူးရာ၌လည်း ကာလသားတွေပင်။
ထိုနှစ်ဖွဲ့တွင် ကျောင်းတော်က ရန်စရှိသဖြင့် အငြိုးထားပြီး
သင်္ချိုင်းကုန်းထဲမှ အသုဘကျင်းတူး ကာလသားတွေက မသာအခေါင်း
ထမ်းလာသူထဲမှ သူတို့နှင့် ရန်ငြိုးထားသူကို ရှံခဲမာမာ၊ ဂဏန်းကျစ်စာခဲ
တို့ဖြင့် တမင်ထိအောင် ပစ်သည်။

ရပ်ရွာထုံးစံအတိုင်း...

"နောက်လာဦးမလား... နောက်လာဦးမလား..."

ဟု ပါးစပ်ကလည်း အော်လိုက်သေးသည်။

ဂဏန်းကျစ်စာခဲဆိုတာ မိုးအခါဂဏန်းတွေ တွင်းအောင်းရန်
အုတ်တုန်းက ခပ်ပျော့ပျော့၊ နွေအခါ ကြာလာတော့ အင်တောခဲလို မာကျော
သွားသည်။

ထိုဂဏန်းကျစ်စာခဲ မှန်သွားသော မသာခေါင်းထမ်းလာသူ
ကာလသားတချို့ ခေါင်းပေါက်သူပေါက်၊ မျက်နှာကိုယ်လုံးတို့မှာ အနာ
ထရ ဖြစ်သူ ဖြစ်ကုန်သည်။

အခေါင်းကြီးကို ဆက်မထမ်းနိုင်တော့ဘဲ သင်္ချိုင်းကုန်းအဝမှာ
ခပ်ချမိကြသည်။

"ဘုန်း... အုန်း..."

ထိုအခါ ခေါင်းထဲမှ မသာအလောင်းကောင်ကြီးမှာ အသက်ဝင်
တာပြီး ထရပ်ကာ သူ့အတွက်တူးထားသော မသာကျင်းဆီသို့ တရွေ့ရွေ့
သွားလေတော့သည်။

အသုဘပို့ရန် ကြေးစည်ထုသံ စတင်၍ ကြားရသည်။

"နောင် .. ဒူဝေ .. ဒူဝေ ဝေ"

ကျေးရွာ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ အသုဘပို့ရန်အတွက် အသုဘ
ကြေးစည်ကြီးကို ကာလသားနှစ်ဦး ဝါးလုံးလျှို၍ တစ်ဦး ရှေ့က ထမ်း၊ တစ်ဦး
နောက်မှထမ်း၍ နောက်မှ လူငယ်က ကြေးစည်ထု၍ အသုဘပို့ရန် လူစု
အခြင်းဖြစ်၏။

"ဝု... အူ... အူ"

"ဝု... အူ... အူ... အူ..."

ကြေးစည်သံကြောင့် ဓွေးတွေ ဟစ်အူကြသည်မှာ နားမခံရှင်
အရာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ကျေးရွာအတွင်း၌ အိမ်အလုပ်များဖြင့် နွားစာရင်း၊ ပဲရွေး၊

www.burmeseclassic.com

ထွန်တုံးပြင်နေသူများပါမကျန် အသုဘသို့ ကြေးစည်သံကြောင့် ခေါင်းစောင်းရန် တဘက်တစ်ထည်ဆွဲ၍ အိမ်မှ အလျှိုလျှို ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ တစ်လည်း ဝါးဖတ်ဦးထုပ်၊ ထီးများဆောင်း၍ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ထန်းတောကြီး ရွာကြီးမှာ ကေလာသတောင်ခြေတွင် ရှိပြီး အိမ်ခြေထောင်ကျော်ရှိသော ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်၏။

ရွာသာ၊ လေတင်ကုန်း၊ သဝန်းတော၊ သမဲ့ဖြူ၊ ဈာနဝံ စသော ကျေးရွာအုပ်စုသည် ထန်းတောကြီး ကျေးရွာအုပ်စုတွင် အပါအဝင်ဖြစ်၍ ထန်းတောကြီးရွာမှာ တွဲဘက် အထက်တန်းကျောင်း၊ တိုက်နယ်ဆေးရုံရဲကင်းဂါတ်ကစပြီး မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့ပမာ စည်ကားလှသည်။

ထန်းတောကြီးရွာသည် ကေလာသတောင်ခြေတွင် တည်ရှိသော်လည်း ရန်ကုန် - မော်လမြိုင်သွား ကားလမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင် ရှိပြီး ထန်းတောကြီးရွာလမ်းခွဲ ကျောက်စင်းလမ်းမှာ အနောက်ဘက်သို့ သုံးမိုင်ခန့် ခရီးထွက်လျှင် ထိုလမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွားနိုင်သည်။

ထိုသို့ မြို့ပြအရိပ်အငွေ့များရှိနေသော ထန်းတောကြီးရွာမှာ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သော အဖိုးကြီးတစ်ယောက်က လှမ်းအော်သည်။

“ဟေ့ .. ဟေ့ ကြေးစည်ထမ်းသမားတွေ ရှေ့က သွားကွ့ ..”

ထိုအဖိုးကြီးနှင့် အသက်အရွယ် မတိမ်းမယိမ်း နောက်ထပ် အဖိုးကြီး တစ်ယောက်ကတစ်မျိုးလှမ်း၍ အော်ပြန်သည်။

“ကန်တော့ပွဲက ကြေးစည်ရဲရှေ့က သွားရမှာကွ့”

နောက်ထပ် အဖိုးကြီးတစ်ယောက်က တစ်မျိုး လှမ်းအော်ပြန်သည်။

“ကန်တော့ပွဲထက် ဘုန်းကြီးတွေက ရှေ့က ကြွရမှာကွ့”

ထိုစဉ် အသုဘ အိမ်ပေါ်တွင် အခန်းသားထိုင်နေသော လူကြီးတစ်ဦးမှ လူကြီးတစ်ဦးက လှမ်းအော်လိုက်ပြန်သည်။

“ဘုန်းကြီးရှေ့က ကြွစရာမလိုဘူး။ ခု အသုဘချမယ့် သင်္ချိုင်းက အနောက်သင်္ချိုင်းချ၊ သင်္ချိုင်းကုန်းကို အသုဘရောက်မှ သင်္ချိုင်းကုန်း

နဲ့ ဆက်နေတဲ့ သုဿန်ကျောင်းက ဘုန်းကြီး၊ အတွက်ပင့်ပြီး သရဏကုံ တင်ရမှာ ..”

“ဟေ့ .. ဟေ့ အသုဘချခင်

ရေအိုး ခွဲရမယ်လေ၊ ရေအိုး ခွဲပြီး ငြိလား”

တစ်ယောက်

“ဟ သတိ လှမ်းပေး၊ သိုက်သဖြင့် တစ်ယောက်က ရေအိုးငယ် တစ်လုံး တုံ့လှေခါးရင်းဖြေပြင်မှာ ပေါက်၍ ခွဲလိုက်သည်။

“ဗွမ်း ..”

“ဝေါ .. ဝရော ..”

ထိုသို့ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဘုန်း၊ နောက်တစ်ယောက်က လှမ်း၍ သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

“မကူပိကနဖျင်းကို ဖြုတ်လေကွာ၊ အသုဘချရင် စတိဖြစ်ဖြစ် အနဖျင်းကို ဖြုတ်ရတယ်ဆိုတာ မသိကြဘူးလား”

“အေးကွာ .. အဘပြောတာ မှန်တယ်ဟေ့၊ အိမ်ရှေ့ထွက်နေတဲ့ အနဖျင်းစကို ဆွဲဖြုတ်ကွာ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆို၍ ဆရာလုပ်နေကြတာကို ကြည့်ပြီး ထန်းတောကြီးရွာ၏ လူတွေစရိုက်ကို သိနိုင်သည်။ တစ်ယောက်စကားတို တစ်ယောက်က ဆရာပြန်လုပ်သည်။ နှုတ်လှန် ပြန်ထိုးသည်။

“အိမ်ရှေ့ထွက်နေတဲ့ ကနဖျင်းစကို ဖြုတ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အိမ်ထဲစက်မြိတ်နဲ့ ထိနေတဲ့ အစကို ဖြုတ်ရမှာကွ့”

“အိမ်ခေါင်းရင်းဘက်က ထိနေတဲ့ တံစက်မြိတ်ဘက်ကလား၊ ခြေရင်းဘက်က ထိနေတဲ့ တံစက်မြိတ်ဘက်ကလား”

“ခေါင်းရင်းဘက်က တံစက်မြိတ်နဲ့ ထိနေတဲ့ ကနဖျင်းစတို့ ဖြုတ်ကွာ”

“မဟုတ်ဘူး၊ ခြေရင်းဘက်က တံစက်မြိတ်နဲ့ ထိနေတဲ့ ကနဖျင်းစ

ကို ဖြုတ်ရမှာ..”

“ခေါင်းဘက်ကွ..”

“ခြေရင်းဘက်ကွ..”

“ခေါင်းရင်းတွေ၊ ခြေရင်းတွေ ငြင်းမနေကြနဲ့ကွ။ စတိဖြုတ်တာပဲ ဘယ်နေရာက ဖြုတ်ဖြုတ်ရတယ်”

သို့သော် ကာလသား လူငယ်နှစ်ယောက် အငြင်းပွားပြီး..

တစ်ယောက်က ခေါင်းရင်းဘက်မှ ကနဇျင်းစကို ဖြုတ်သည်။

တစ်ယောက်က ခြေရင်းဘက်မှ ကနဇျင်းစကို ဖြုတ်သည်။

ကနဇျင်းမကွပ်အမိုးမှာ နှစ်ဘက်စလုံး ဖြုတ်သွားရုံမက အိမ်မှာ သိမ်းဆည်းရင်း ကျန်ရစ်ကြမည့် ဝေယျာဝစ္စလုပ်မည့်သူတွေသာ နေပူခက် ခံရပြီး ကျန်ရစ်လေသည်။

အသုဘပို့သူတွေနှင့် အသုဘ အခေါင်းကြီးကတော့ မသာအိမ်မှ ထမ်းလာသူတွေကြောင့် ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း ပါသွားလေပြီ။

ဒါတောင်မှ မသာမှာ သင်္ချိုင်းသို့ ကောင်းကောင်း မသွားရသေး ချေ။

“ဟေ့.. ဒါ အဆန်လမ်းကွ.. အဆန်လမ်းက မသွားရဘူး။ အရန် လမ်းက သွားရတယ်။ ဟိုဘက်လမ်းက သွားရမယ်။ ဒီဘက်လမ်းက မသွား ရဘူး..”

လမ်းကြီးရှင်တချို့ သူတို့လမ်းထဲမှာ မသာချ မသွားရအောင် လှမ်း၍ အော်ဟစ်သည်။

“မသာချတာပဲဗျာ။ လမ်းသင့်ရာ နီးရာလမ်းက သွားမှာပေါ့”

“ဒီလို လွယ်လွယ်နဲ့ မလုပ်ရဘူးကွ။ လမ်းနာတယ်။ သွားရိုး သွားစဉ် လမ်းကသွားကြ..”

“ဟုတ်တယ်ဟေ့.. ဒီလမ်းက မသာချတဲ့လမ်း မဟုတ်ဘူး။ သွားနေကျလမ်းမှ မဟုတ်ဘဲ လမ်းနာတယ်။ ဟိုဘက်လမ်းကူးရအောင် ပြန်ကွေ့”

“မသာကို တစ်လမ်းထဲ နှစ်ခါမတွေ့ရဘူးလေ။ ဟိုဘက်ထိပ် လမ်းဆုံကျမှ ဟိုဘက်ကို ပြန်ချိုးပြီးကွေ့..”

တစ်ယောက်

တစ်ပေါက် ပြောဆိုပြီး

လမ်းထိပ် ရောက်မှ

အခေါင်းကို တခြားလမ်း

မချရန် ပြန်၍ ကွေ့ကြရ

ပြန်သည်။ သည်တွင်

သော အခေါင်းထမ်းသူ

တွေ ဟိုဘက်၊ သည်ဘက်

အိုရေ ဖြစ်ကုန်သည်။

အခေါင်း

နောက်မှ မသာပို့လာသူ

တွေမှာ အခေါင်းကို ဟို

ဘက်၊ သည်ဘက်ကွေ့သဖြင့်

ဟိုဘက်ရှောင်ရ၊ သည်ဘက်ရှောင်ရဖြင့်

ဆတ်ရတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်သည်။

အခေါင်းမှာလည်း ဟိုလှည့်၊

သည်လှည့် လှုပ်ရလွန်းသဖြင့်

အခေါင်းအတွင်းမှာ သုံးရက်မျှထားသော

အသုဘ အလောင်းကောင်မှာ

အေးနေပူရှိန်ဖြင့် ပုပ်ပူနေကာ

အရည်တွေ တစ်မိမိမိကျပြီး

အပုပ်နဲ့ ထောင်း

ထောင်း ထလာတော့သည်။

အသုဘပို့သူတွေ ဟိုရှောင်၊

ဒီရှောင်လုပ်ရင်း နာခေါင်းကို ပုဝါ

နှင့် ပိတ်သူတွေ၊ နာခေါင်းထိပ်ဖျားကို

လက်နှင့် ညှစ်ပိတ်သူတွေ၊

အပုပ်နဲ့ ဝေးရာရှောင်သူတွေဖြင့်

ရွှပ်ယုတ်ခတ်ကုန်သည်။

“ခုန်း..”

“ဝရန်း..”

“ဥတ်..ဥတ်..”

“ဟာ.. အမယ်လေး မသာအခေါင်းကြီး ခြံစည်းရိုးနဲ့ ထိသွားပြီ။

အခပ်လာပဲ။ ကန်တော့ပွဲစိုး အလျော်ပေးရမယ်..။ မပေးရင် သူကြီးတို့

ညှိပ်မယ်”

“ဟာဗျာ.. ဒေါ်ကြီးမိကလည်း မသာအခေါင်းနဲ့ ခင်ပျားခြံစည်းရိုး

ထိမိတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျ။ ကျုပ် ကိုယ် တိုင် ဝင်ထမ်းနေတာပါ။ အခေါင်း ထမ်းတဲ့လူနဲ့ ခြံစည်းရိုး ဝင်တိုက် မိတာပေါ့။ တကယ်တည်း အခြေ သည်းလိုက်တာ လွန်ပါရောဗျ။ ခင်ဗျားတို့လည်း မသေမဲ့အတိုင်ဆံ့ ..

“သေနာကောင် .. နင်ပဲ အရင် သေ .. အခေါင်းနဲ့ ငါ့ခြံစည်းရိုးတိုင် မထိရင် ပြီးရော၊ နင့်ကောင်တွေက ရိုးရိုး အခေါင်းထမ်းတာ မဟုတ်ဘူး။ မူးမူးနဲ့ ထမ်းနေကြတာကိုး” ရပ်ရွာ ကာလသားခေါင်းက ဝင်ပြောတာတောင်မှ ခေါ်

ကြီးမိ ဆိုသူ၊ သူ့အပြောမရပ်ဘဲ ပြန်ရန်ထောင်နေပြန်သည်။

တချို့ကျတော့လည်း ထိုသို့ မဟုတ်ပြန်။

“အဟံ့.. ငါသည်၊ ဗျာမိ ဓမ္မော .. နာခြင်းသဘော ရှိသည်။ မရက ဓမ္မော .. သေခြင်းသဘော ရှိသည်။ အနုတိတော .. မလွန်ဆန်နိုင်ချေ” အသုဘချလာစဉ် ထုံးတမ်းစဉ်လာဟု စွဲနေကြသူတွေ ..

တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ငြင်းခုန်၍ အသုဘချလာသည်ကို ကြည့်ပြီး ကေလာသတောင်ပေါ်မှ နေ၍ ရွာတွင် အသုဘရှိနေသဖြင့် ရောင် လာခဲ့သော မုတ်ဆိတ်ဖြူ ဘရသေ့ကြီး ဦးဒိဗ္ဗမှာ ဘာမှဝင်မပြောဘဲ အသုဘ ရှုရင်း၊ ဘာဝနာပွားရင်း၊ တရားမှတ်ရင်း အသုဘပို့သူတွေကြားမှာ လိုက်မိ လာခဲ့သည်။

အသုဘပို့သူတွေမှာ အသုဘနှင့် အဓိက စပ်ဆိုင်သော အလှူကို မလုပ်၊ အပြောအဆို အကျင့်အကြံကို ပြောဆိုကျင့်ကြံမှု မရှိကြဘဲ ကိုယ်ပြောချင်ရာ ပြောဆိုကြရင်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ဖြင့် ဆူဆူညံညံ လိုက်ပါလာကြသည်ကို ဦးဒိဗ္ဗသည် ..

“တို့ မြန်မာတွေ အသုဘ မပို့တတ်ကြသေးပါတကား” ဟု နှလုံး သွင်းကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

မုတ်ဆိတ်ဖြူရသေ့ကြီး ဦးဒိဗ္ဗကိုယ်တိုင်မှာမူ အသုဘနှင့် စပ် ဆိုင်သော အလုပ်ကို နှလုံးသွင်း၍ လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်းဆိုသည်မှာ အခြား အထွေ အထူးတော့ မဟုတ်ပါ။

အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ပတ်သက်သော အဘိဏ္ဍသုတ် နှလုံးသွင်း နားများ ရွတ်ဖတ်လာခြင်းသာ ဖြစ်၏။

“အဟံ့.. ငါသည်၊ ဇရာ ဓမ္မော .. အိုခြင်းသဘော ရှိသည်။ အမှီ .. ခြစ်၏။ ဇရံ .. အိုခြင်းသဘောကို၊ အနုတိတော .. မလွန်ဆန်နိုင်ချေ။ ဣထိ .. ဤသို့၊ အဘိဏ္ဍ .. နေ့ညမပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ တဗ္ဗံ .. ဆင်ခြင်အပ်၏”

“အဟံ့.. ငါသည်၊ ဗျာမိ ဓမ္မော .. နာခြင်းသဘောရှိသည်။ အမှီ .. ခြစ်၏။ ဗျာမိ .. နာခြင်းသဘောတရားကို၊ အနုတိတော .. မလွန်ဆန်နိုင် ချေ။ ဣထိ .. ဤသို့၊ အဘိဏ္ဍ .. နေ့ညမပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ တဗ္ဗံ .. ဆင်ခြင်အပ် ၏”

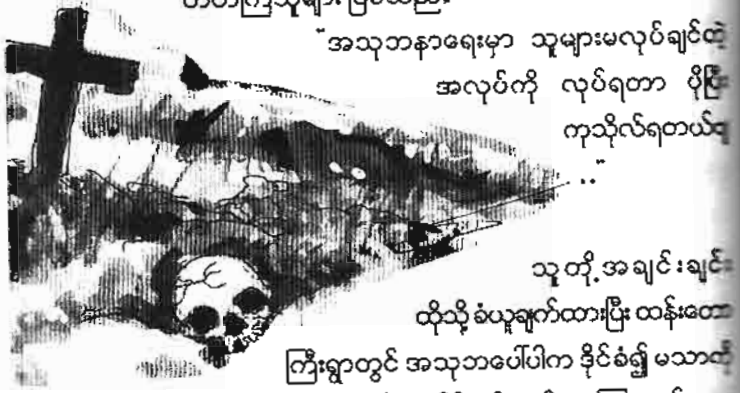
“အဟံ့.. ငါသည်၊ မရက ဓမ္မော .. သေခြင်းသဘောရှိသည်။ အမှီ .. ခြစ်၏။ မရက .. သေခြင်းတရားကို၊ အနုတိတော .. မလွန်ဆန်နိုင်ချေ။ ဣထိ .. ဤသို့၊ အဘိဏ္ဍ .. နေ့ညမပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခိ တဗ္ဗံ .. ဆင်ခြင်အပ်၏”

အစရှိသည်၏ အဘိဏ္ဍသုတ် နေ့ညမပြတ် အခါမလပ် ဆင်ခြင် အပ်သော ဇရာ၊ ဗျာမိ၊ မရက၊ အိုနာသေဘေး ဆင်ခြင်တွေးတော သုံးသပ် နားများအပ်သည်တို့ကို သတိပဋ္ဌာန်နှင့် ပွားများ နှလုံးသွင်းလာခြင်းပင် ဖြစ် သည်။

တရားရှိသူတွေက ထိုသို့ တရားသွင်း၍လာသော်လည်း သင်္ချိုင်း သုဿန်လူသေများ အကြား၊ လူသေမြှုပ်နှံရာ မြေပုံအုတ်ဂူများ အကြား၊ ဆရာမရ အမှားဘဝဖြင့် သူ့ရာရည်တမြေမြ အမိုက်တွင်းကြီး တူးနေသူ တွေကလည်း ရှိသေးသည်။

ထန်းတောကြီးရွာမှ ဖိုးပိန်တို့ ကာလသားအုပ်စုဖြစ်၏။ ဖိုးပိန်၊ မိမိသောင်း၊ သရဲကြီး မြင့်ဆွေ၊ ဆစ်တိုတို့ လူစုပင်။ သူတို့အစုက ထန်းတော ကြီးရွာတွင် အသုဘ ပေါ်ပေါက်လာပါက ထိုအခွင့်အရေးကို အမိအရ ယူ

တတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

“အသုဘနာရေးမှာ သူများမလုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရတာ ပိုပြီး ကုသိုလ်ရတယ်လို့...”

သူတို့အချင်းချင်း ထိုသို့ခံယူချက်ထားပြီး ထန်းတောကြီးရွာတွင် အသုဘပေါ်ပါက ခိုင်ခံ့၍ မသာတို့

ရေချိုးပေးသည်။ မသာကို ခေါင်းသွင်း၊ ခေါင်းစပ် လုပ်ပေးကြသည်။

မသာချသည့်နေ့၊ သင်္ဂြိုဟ်သည့်နေရာတွင်ပင် သူတို့လေးယောက် သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ မသာတွင်းတူးသည့် အလုပ်ကို လိုလိုချင်ချင်ပင် လုပ်လေ့ ရှိတတ်ကြပြန်သည်။

သို့သော် အလုပ်တွေက တကယ် ကောင်းမှုတုသိုလ်ရစရာ အကြောင်းရှိသော်လည်း အရက်ကလေးတမြေနှင့် လုပ်ကြခြင်းကြောင့် မသာကို ရေချိုးပေးရာတွင် မသာကို ရေချိုးပေးသည်နှင့် မတူ၊ သူတို့ကိုယ် သူတို့ အရက်နှင့် ရေချိုးပေးသည်နှင့် တူ၏။

မသာကို ခေါင်းသွင်းပေးကြသော်လည်း မသာကို ခေါင်းသွင်းသည်နှင့် မတူ၊ သူတို့ကိုယ်သူတို့ အရက်ပုလင်းအတွင်း ထိုးထည့်သွင်း သွင်းနေကြသည်နှင့် တူတော့သည်။

မသာ၏နောက်ဆုံးခရီး၊ သုဿန်၌ မသာကျင်းတူးနေကြရာ တွင် မသာအတွက် တွင်းတူးနေသည်နှင့် မတူဘဲ သူတို့ကို သူတို့ ဝေခွဲထဲတူးပြီး ဝင်ဖို့ ကြိုးစားနေကြသည်နှင့်သာ တူတော့သည်။

အကယ်၍ သူတို့သည် ထိုမျှ မွန်မြတ်ကောင်းမွန်သော အလုပ်ကို၊ သူများတွေ မလုပ်ချင်ဆုံးသော အလုပ်ကို...

“ငါတို့လုပ်တယ်” ဟု ပြောပြီး အရက်သေစာ မသောက်စား မမူးယစ်ကြဘဲ စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြလျှင် အဘယ်ကြောင့် ကောင်းလေမည်နည်း။ ထူးကဲ မွန်မြတ်စွာ အဘယ်မျှ ကုသိုလ်တွေ ရကြမည်နည်း။

လိမ့်မည်နည်း။ ဒါတွေကို မတွေ့တော့ မဆင်ခြင်ကြ။

မတွေ့တော့၊ မဆင်ခြင်သည့်အပြင် သရဲကြီးမြင့်ဆွေက ဖိုးပိန်၊ ပိန်သောင်း၊ ဆစ်ကိုအား အနာဟောင်းကို မူးမူးနှင့် ဆွပေးနေပြန်သည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ... အသုဘခေါင်း ဘေးနားမှာ ထောင်ထောင် ထောင်ထောင်နဲ့ လိုက်လာတာ ဘမင်းကြီး မဟုတ်လားကွ...”

“ဟုတ်တယ်ကွ၊ ဒီကောင်ကြီးက ရွာထဲမှာ ငွေတိုးပေးစားပြီး နေရာတကာ ဩဇာပါဝါ ပြုချင်တယ်။ မနက်က တို့သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ တွင်းတူး ခို့ စကားပြောကြတုန်း မသာရှင်ဆီက အရက်လေးလုံးပေးဖို့ ပြောနေတာ တို့၊ ဒီကောင်ကြီး သုံးလုံးပဲပေးရမယ်။ အရက်များသွားရင် ဒီကောင်တွေ တွင်းတူးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဝင်ပြောလို့ ငါတို့ သုံးလုံးပဲရတာ၊ ငါ အခဲ မကြေဘူးကွ”

“အေးလေ... သူ့ခွင် ကိုယ့်ခွင် ရှိတာပဲ။ အခု အဲဒါ တို့ခွင်ထဲကို ဝင် လာတာပဲ။ မြေကြီးခဲ ခပ်မာမာ... ရှာထားကြကွ၊ အနားရောက်လာတာနဲ့ အဲဒီ ဘမင်းကြီးကို ရွေးပြီး အပိုင်ထုကြမယ်”

သရဲကြီး(ခေါ်) မြင့်ဆွေမှာ မဟုတ်မဟပ် အင်မတန် ကြံစည် တတ်သူ ဖြစ်၏။ ညတွင် အကျီအနက်၊ ဘောင်းဘီအနက်ဝတ်ပြီး ပိန္နဲသီး ခိုး ကြက်၊ ဘဲခိုး လုပ်တတ်သည်။ လူမိလျှင် အပျော်လုပ်သည်ဟုဆိုကာ မူးကြောင်မူးကြောင် လုပ်ပစ်တတ်သည်။

တစ်ခါတရံ ကင်းသမားတွေကို သရဲယောင်ဆောင်ပြီး သူက ပြန်၍ ခြောက်လုန့်တတ်သဖြင့် သူ့နာမည်အရင်း မြင့်ဆွေပျောက်ကာ “သရဲ ကြီး... သရဲကြီး” ဟု တွင်နေပြီး လူမသေဘဲ သရဲဖြစ်နေသူဖြစ်၏။

ခုလည်း မသာတွင်းတူးကြစဉ် အရက်တစ်လုံးလျှော့ပြီး ရသဖြင့် နေရာတကာ လူတွင်ကျယ်ဝင်လုပ်လေ့ရှိသော ဘမင်းကြီးကို မျက်မှန်း ကျိုးကာ အသုဘတွင် လုပ်နေကျ ကျေးရွာထုံးစံအတိုင်း နောက်အသုဘ တွေ သင်္ချိုင်းသို့ မလာစေရန် စတိအဖြစ် ဟန့်တားခြင်းအမှုကို လုပ်ရန် ရရှိ သည့်အခွင့်အရေးအား အသုံးချရန် တိုင်ပင်ခြင်းဖြစ်၏။

လက်ထဲမှ မြေကျင်းခဲ အမာတွေကို ကောက်ကိုင်ပြီး

“ဟေ့... နောက် လာဦးမလား... နောက် လာဦးမလား...”

ဟုပြောပြီး အသုဘချလာသည်ဘက်ကို ပစ်ကြရသည်။
သူတို့လေးယောက် မူးမူးနှင့်ဆီးကြို၍ ပစ်ကြသဖြင့် မှန်သည့်
လူတွေ မှန်ကန်ကြသည်။

အခေါင်းထမ်းလာသူတွေက အခေါင်းကြီးကိုထမ်း၍ ပါးစပ်နှင့်
ပြန်၍ အော်ရသလို၊ အသုဘပို့သူတွေကလည်း လိုက်အော်ရသည်။

“ဟေ့.. နောက် လာဦးမလား.. နောက် လာဦးမလား..”

“ဝိုး..”

“ဒေါက်..”

“နောက် မလာတော့ပါဘူးဗျ”

“နောက် လာဦးမလား ..”

“နောက် မလာတော့ ..”

“ဒေါက်..”

“ခွပ်..”

“အား!..”

“ဟာ !.. တကယ် ဆော်တယ်ကွ .. ဟေ့ကောင်တွေ ..”

အသုဘပို့သူတွေ ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ပြီး ဝိုင်း၍ အော်နေစဉ်
အပြုံးနှင့်ခံရသော ဘမင်းကြီးခေါင်းကို မြေကြီးခဲထိမှန်ကာ သွေးတွေ
ဖြာကနဲ ထွက်သွားပြီး ဘမင်းကြီး သချိုင်းကုန်း ပြေပုံတွေအကြားမှာ လဲကျ
သွားသည်။

နွေနေ့ခင်း နေအပူရှိန်ကြောင့် သွေးတွေ မြင်မကောင်း
အောင် ထွက်လာသဖြင့် ဘမင်းကြီးကို ပွေ့ချီဖေးမပြီး
သချိုင်းကုန်းအဝင် မှစ်ဦး ဇရပ်ထဲ ဆွဲသွင်းကြရသည်။

“ဟေ့ကောင်တွေ .. မင်းတို့လုပ်လိုက်ရင်
အရမ်းကြီးပဲ။ ခု .. ရပ်ကြစမ်း”

လူကြီးတစ်ယောက်က လှမ်းအော်
သဖြင့် သရဲကြီးမြင့်ဆွေတို့ အုပ်စု အပစ်ရပ်
လိုက်ကြရသည်။

သို့သော် ပြဿနာ ဒီတွင် ပြီး
မသွား။

ဘမင်းကြီး၏အမျိုးတွေ
က သရဲကြီးမြင့်ဆွေတို့ကို ရိုက်နှက်
ခွံ့ ရရာတုတ်တွေ ဆွဲကြသည်။ သုဿန်မှတ်တိုင်တွေပါ ပါကုန်သည်။ ဝု
ဘေးမှ အုတ်ခဲကျိုးတွေ ကောက်ကိုင်ကြသည်။

သရဲကြီးတို့အုပ်စု ထွက်ပြေးကြသည်။ ထိုစဉ် ထန်းတောကြီး
ရွာတွင် သြဇာအာဏာညောင်းသော သုဿန်ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ကြ
လာကာ ဟန့်တားတော့မှ ကိုဘမင်းအမျိုးတွေ ငြိမ်သွားခဲ့သည်။

“အကြည်စားသန့်၊ ရန်ဖြစ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့၊ ဖြစ်တာတော့
ဖြစ်ပြီးပြီ။ နောက်တစ်ခါ ဒါမျိုးလုပ်ရင် အဲဒီလို ဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာကို
သင်ခန်းစာ ယူကြကွဲ့၊ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် မတော်တဆဖြစ်တဲ့ကိစ္စ
အတွက် ရန်ငြိုးထားပြီး လက်တုန်ပြန်ကြမယ်ဆိုရင် အားလုံးမဟုတ်တာ
တွေ ဖြစ်ကုန်ကြမှာပေါ့၊ ရုံးရောက် ဂါတ်ရောက်ရင် ဘယ်သူတွေ ဆုံးရှုံး
နစ်နာကြမလဲ၊ ကိုယ့်ရွာသားတွေပဲ နစ်နာကြမှာပေါ့။

ငါက လောကီကိစ္စပြောရတာ၊ လောကုတ္တရာကျကျ ပြောရရင်
ပြုသူနဲ့ အပြုခံရသူ ဘယ်သူ အကုသိုလ်ဖြစ်မလဲ၊ တစ်ရွာတည်းသားတွေ
အချင်းချင်း ဒေါသရှေ့ထားပြီး မမှားစေနဲ့၊ ဒီကိစ္စမျိုး နောက် မဖြစ်အောင်
နောင်လာဦးမလားဆိုပြီး သချိုင်းထဲကနေ ခဲနဲ့ပစ်တဲ့ ဓလေ့ဆိုးကြီး ဖျောက်
ဖျက်ပစ်ကြကွဲ့”

“သရဲကြီးတို့ အုပ်စုက လွန်ပါတယ် ဘုရား.. ၊ တပည့်တော်တို့ အသုဘပို့တဲ့ လူတွေက နောက်မလာတော့ပါဘူးလို့ ပြန်အော်နေတာတောင် ဆက်ပြီး ခဲနဲ့ ပစ်နေတာပါ ဘုရား”

ကိုဘမင်းဘက်က ဝင်နာသူက ဝင်အပြော၊ သရဲကြီးတို့နှင့် ဆွေမျိုးနီးစပ်တွေ ဘက်ကလည်း ဝင်ရောက် ဖြေရှင်းကြပြန်သည်။

“မူးမူးနဲ့ မကြားလို့ နေပါလိမ့်မယ်။ နေပူကြီးထဲမှာ တွင်းတူးရတာ တာလည်း ပင်ပန်းနေကြတယ်မဟုတ်လား”

“ကဲ... ကဲ... ကဲ ဒါတွေ ဒီသရဲကြီးမှာ ပြောနေလို့ ပြီးမှာမဟုတ်ဘူး။ အသုဘပို့တဲ့နေရာမှာ ကောင်းတဲ့ အစဉ်အလာဆိုရင် ဆက်ပြီး လုပ်ဆောင်ကြ။ မကောင်းတဲ့ အစဉ်အလာဆိုရင် ဆက်ပြီး မလုပ်ကြနဲ့။ မြို့ကြီးတွေပေါ်က သရဲကြီးတွေမှာ အဲဒီလို မကောင်းတဲ့ အစဉ်အလာတွေ ပျောက်ကုန်တာ ကြာလှပြီ”

ဆရာတော်ကြီးက နှစ်ဦးနှစ်ဘက်ကို အေးငြိမ်းရာ အေးငြိမ်းကြောင်း ကျေလည်စေရန် ပြောဆိုနေစဉ် မသာအခေါင်းကြီးကို ထမ်းထားလျက်ရှိနေသေးသော ကျန်ကာလသားအချို့က အခေါင်းကို လျှိုထမ်းထားသော ဝါးနယ်ဝါးကို ဖြုတ်ချ၍ အခေါင်းကြီးကို ပစ်ချလိုက်ကြသည်။

“အုန်း.. အုန်း..”

မြေကြီးပေါ်ခေါင်းတလားကြီး ဆောင့်ကျပြီး ခေါင်းတလားကြီး၏ အဖုံး ပွင့်ထွက်သွားသည်။ အတွင်းမှ မသာကြီးကို လှုပ်နှိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသလား မပြောတတ်။

မသာကြီး ခေါင်းတလားထဲမှာ ငြိမ်သက်နေရာက လှုပ်ရှားလာသည်။ အပုပ်နဲ့တွေ စူးထွက်လာ၏။ ခေါင်းတလားကြီးထဲက ထထိုင်သည်။ ဘေးဘီကို မကြည့်ဘဲ ခေါင်းတလားထဲမှ ထပြီးရပ်သည်။

“ဟာ!.. အလောင်းကြီး ထလာပြီ။ ပြေးကြ.. ပြေးကြ..”

မသာပို့သူတွေ နှင့် စောစောက ပဋိပက္ခဖြစ်နေကြသူတွေမှာ တြောက်အား၊ လန့်အားနှင့် ပြေးမိပြေးရာ ပြေးကြသည်။

အလောင်းကောင်ကြီးသည် မည်သူ့ကိုမျှ မကြည့်။

သူ့အတွက် တူးထားသော မသာကျင်းရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ သွားသည်။ မသာကျင်း နှုတ်ခမ်းပေါ်ရောက်သည်နှင့် ကျင်းထဲကို ပက်လက် အနေအထားနှင့် အရပ်ကြီးပြတ် လှဲချပြတ်ကျကာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သင်္ဂြိုဟ်သွားလေသည်။

ဆန်းကြယ်ထူးဆန်းလှသော ထို မသာအလောင်းကောင်ကြီး ကိုယ့်ကိုကိုယ် မသာကျင်းထဲဝင် သင်္ဂြိုဟ်သွားပုံကို အံ့ဩမင်တက်စွာ ကြည့်နေသော သုဿန်ကျောင်းဆရာတော်ကြီးမှာ ဤသို့ ဆင်ခြင်နေမိလေသည်။

“မသာကြီး တကယ်မသေဘဲ မြောနေတာလား.. ၊ ဒါမှမဟုတ် သရဲကြီးကုန်းရောက်မှ ဇုတ်ပဲ ဝင်သွားတာလား မသိဘူး။ အင်း.. ဘုရား.. ဘုရား.. လောကကြီးဟာ အတော်ဆန်းကြယ်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှလား”

www.burmeseclassic.com

ဂျပန်နိုင်ငံက မြေခွေးကျေးရွာ

ဂျပန်နိုင်ငံမှာ ယုန်ကျွန်း၊ ကြောင်ကျွန်းတို့ ခေတ်စားပြီး အောင်မြင်လာရာမှ အခုဆိုရင် နောက်ထပ် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာအဖြစ် မြေခွေးကျေးရွာဆိုပြီး ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။ မြေခွေးများကို ဒီကျေးရွာထဲ အတွင်းမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားသွားလာနေတာကို မြင်တွေ့မယ့် ဂျပန်ကျေးရွာလေး တစ်ရွာဖြစ်ပါတယ်။

အများပြည်သူထဲက မြေခွေးနဲ့ အနီးကပ်နေချင်သူများ၊ အရေးခင်းပွန်းဖွဲ့လိုသူများအတွက် ဖွင့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းတွေက လာရောက်လည်ပတ်ကြသူတွေကို မြေခွေးများအား ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ခွင့် (ထိခွင့်)မပေးပါဘူး။

မိမိလက်မှတ်ဆင့် အစာကျွေးခြင်း၊ ကလေးငယ်များ ခေါ်ဆောင်လာခြင်းကိုလည်း ခွင့်မပြုပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မြေခွေးဆိုတာ ထေးရိုင်းတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လို့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့်လည်း လူတွေရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း အများကတော့ ဥပဒေတွေကို မျက်ကွယ်ပြုလို့ ထိကိုင်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။

မြေခွေးကျေးရွာကို (၁၉၉၀)ခုနှစ်က ဖွင့်ခွင့်ပြုခဲ့ပြီး ရှိရှိအိရှိအနီးက တောင်တွေအနားမှာ ရှိပါတယ်။ ရှိရှိအိရှိကနေ မော်တော်တာ

မောင်းလာခဲ့ရင် မိနစ်(၂၀)၊ (၃၀)ခန့်အကြာမှာ မြေခွေးရွာကို ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ ကားရိုရာမှာဖြစ်ပြီး ကားမရှိရင်လည်း ဒီရွာကို သွားဖို့ တက်စီများ အလွယ်တကူ ရှိပါတယ်။

စတင်ဖွင့်ချင်းမှာ တစ်ဒေါ်လာထက်နည်းတဲ့ ငွေကြေးဖြစ်တဲ့ ဂျပန် ယန်းငွေ (၁၀၀)နဲ့ လေ့လာသူများ ဝင်ရောက်နိုင်ပြီး မြေခွေးတွေကို အစာကျွေးနိုင်ပါတယ်။ အခုချိန်မှာ လူကြီးဆိုရင် ဝင်ကြေးအဖြစ် ယန်း(၇၀၀)၊ ကလေးငယ်များကို ယန်း(၄၀၀) ကောက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် (၂၀၁၄)၊ ဧပြီလမှာ ဈေးနှုန်းတက်ခြင်းကို တွေ့ရပြီး လူကြီးဆိုရင် ဝင်ကြေး (၁၀၀၀)၊ ကလေး အမဲခွဲဖြစ်ပါတယ်။ မြေခွေးရွာမှာ သေးငယ်တဲ့ ဈေးဆိုင်လေးတွေ၊ အစာရောင်းဆိုင်လေးတွေ ရှိပါတယ်။

ဂျပန်နိုင်ငံရှိ ဂျပန်လူမျိုးများက မြေခွေးတွေဟာ လှည့်ဖျားတတ်တဲ့ မှော်အတတ်ရှိသော သတ္တဝါများလို့ ယူဆပါတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း၊ သားသမီး ပွားစည်းခြင်းနဲ့ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးတို့ ရဲ့ နတ်ဘုရား ရှင်တို့အနွယ်စွား အိုင်နာရီ အိုတမီရဲ့ လက်စွဲတော်များအဖြစ် ယုံကြည်ပြီး မြေခွေးများကို အလေးမြတ်ထားကာ အစာကျွေးခြင်းကို ပြုလုပ်ကြပါတယ်။

ခါကြောင့် မြေခွေးရွာလေးဟာ အမြဲလိုလို အစာလာရောက်ကျွေးသူများနဲ့ စည်ကားသိုက်မြိုက်လျက် ရှိပါတယ်။ ၎င်းမြေခွေးကျွေးရွာလေး

ကို သင် လာရောက်လည်ပတ်တဲ့အခါမှာ မြေခွေးအမျိုးအစားပေါင်း(၆)မျိုးကိုလည်း မြင်တွေ့နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျပန် ခရီးသွား ဌာနက ရှင်းပြရာမှာ -

“မြေခွေး ရွာ ဟာ တလေးငယ်တွေ ခေါ်ဆောင်လာဖို့ မကောင်းတဲ့နေရာလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ မြေခွေးတွေဟာ ချစ်စရာကောင်းပေမယ့် မိတ်ဆွေမဖွဲ့တတ်တဲ့ တိရစ္ဆာန် အရိုင်းတွေသာ ဖြစ်တဲ့အတွက်ပါ။

လာရောက် လည်ပတ်သူတွေဟာ လွတ်လပ်စွာ လွှတ်ထားတဲ့ မြေခွေးတွေရဲ့ အနီးအနားအထိ သွားလို့ရပေမယ့် လက်ဖြင့် ကိုင်တွယ်ခြင်းမျိုးကို မပြုသင့်ပါဘူး။ အရေးအကြီးဆုံးက ခွေခွေကလေး မြေခွေးတစ်ကောင် အိပ်ပျော်နေပြီဆိုရင် နည်းနည်းမှ အနှောင့်အယှက် မပေးဖို့ပါ။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ လူတစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေချိန်မှာ ရုတ်တရက် သွားနှိုးရင် စိတ်တိုတတ်သလို၊ မြေခွေးတွေဟာလည်း တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြန်ရန်မူနိုင်တာကြောင့်ပါ။ လို့ သတိပေးပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့ မြေခွေးတိရစ္ဆာန်များဟာ သူတို့အိပ်နေရင် နှောင့်ယှက်တာကို မကြိုက်သူများ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လှောင်အိမ်ထဲထည့်ထားတဲ့ အကောင်တွေဟာ နည်းနည်းရိုင်းတဲ့အကောင်တွေဖြစ်ပြီး အဲဒီလှောင်အိမ်ထဲကိုလည်း လက်မထည့်သင့်ဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

သားသမီးရလိုလျှင် ပူဇော်ရသော နတ်သမီး

ရှေးဟောင်းဂရိနှင့် ရောမလူမျိုးတို့ကိုးကွယ်သော နတ်ဘုရားတွေထဲမှာ ဟီးရ(ဂျူနို)နတ်သမီးကလည်း တန်ခိုးကြီးမားတဲ့ နတ်ဘုရားတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ ဂရိလူမျိုးတို့က ဟီးရလို့ခေါ်ပြီး ရောမလူမျိုးတို့ကတော့ သူ့ကို ဂျူနို နတ်သမီးလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဟီးရ နတ်သမီးဟာ အမျိုးသမီးများကို အထူးစောင့်ရှောက်တဲ့ နတ်သမီးတစ်ပါးလို့ ရှေးလူများက ယုံကြည်ခဲ့ကြပါတယ်။ မိန်းမများ သားသမီးရတနာရလိုလျှင် ဟီးရ(ဂျူနို)နတ်သမီးကို ပူဇော်ပသရပါတယ်။

သူ့ရဲ့အဆောင်အယောင်များကတော့ ကြာပွင့်သဏ္ဍာန် တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ သူ့အနားမှာ အမြဲတမ်း ရှိနေတတ်တဲ့ ဒေါင်းငှက်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဆိုပါ နတ်သမီးကို ပုံဖော်ထားတဲ့ ပုံတိုင်းမှာ ကြာပွင့်တုတ်ကို ကိုင်ဆွဲပြီး အနီးအနားမှာ ဒေါင်းငှက်ပါရှိပါတယ်။

ဟီးရကို လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲများအား စောင့်ရှောက်တဲ့နတ်သမီးအဖြစ်လည်း အသိအမှတ်ပြုထားကြပြီး နှစ်စဉ် မတ်လ(၁)ရက်နေ့တိုင်း ဟီးရနတ်သမီးကို ပူဇော်ပသတဲ့ပွဲများ ကျင်းပကြပါတယ်။

ရှေးခေတ် ဂရိနှင့် ရောမနိုင်ငံများမှာ ဟီးရ (ဂျူနို)နတ်သမီးတို့

ပူဇော်ထားတဲ့ နတ်ကွန်းများ အများအပြား ရှိပါတယ်။ အင်္ဂလိပ် (၁၂)လ အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတဲ့ လများထဲမှာ ဂျွန်လ (ဇွန်လ) ဟာ ဂျူနိုနတ်သမီးကို အစွဲပြုပြီး ခေါ်ဝေါ် သမုတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဟီးရနတ်သမီးဟာ တိုင်တန်နတ်မျိုးနွယ်ဝင် ကရိုးနပ်နှင့် ရီအာတို့က မွေးဖွားလာတဲ့ နတ်သမီး တစ်ပါးဖြစ်ပြီး ဇုနတ်မင်းကြီးရဲ့နတ်မိဖုရား တစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ တန်ခိုး အကြီးဆုံး နတ်မင်းကြီးရဲ့မိဖုရားကြီးဖြစ်တာနဲ့အညီ ဟီးရ နတ်သမီးဟာလည်း တန်ခိုး ပါပါ အာဏာ ကြီးမားသလို၊ စိတ်မာန်လည်း အလွန် ခက်ထန်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဇုနတ်မင်းကြီးနဲ့လည်း မကြာခဏဆိုသလို "လင်နဲ့မယား၊ လျှာနဲ့သွား" ဆိုသကဲ့သို့ ကတောက်ကဆ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မြေလျှင်ကြီးများ တုန် လှုပ်ခြင်း၊ တော်လဲသံကြီးများ ကြားရခြင်း၊ ကြယ်တံခွန်များ လွှတ်ခြင်းတို့ကို ဟီးရနတ်သမီးက ဖန်တီးတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ မထင်လျှင် မထင် သလို ပြုလုပ်တတ်သူမို့ ဇုနတ်မင်းကြီးနဲ့လည်း မကြာခဏ မသင့်မမြတ် ဖြစ်ကြရပါတယ်။

ဇုနတ်မင်းကြီးနဲ့ ဟီးရတို့ကနေ မွေးဖွားထားတဲ့ သားတော်တွေထဲမှာ တန်ခိုးအကြီးမားဆုံး နတ်ဘုရားသားတော်များကတော့ မီးကို အစိုးရတဲ့ ဟီဇက်စတပ် (မီးနတ်) (ဘော်လကန်)နဲ့ စစ်ကို အစိုးရတဲ့ အေးရီး (မားစ်)တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

ထူးဆန်းသော ပုတီးတစ်ကုံး

မောင်မြင့်မား
(ဗိုလ်ကလေး)

။

'မိန်းမ'ဟူသည် ထောင်ကျများအပို့ အသံသာ
ကြားရသည်။ နိုးစပ်မှုက ဝေလာဝေး ဖြစ်သည်။
ထောင်ဝင်စာမှလွဲ၍ တွေ့ကြုံပူးရန် မလွယ်သော ကိစ္စဖြစ်သည်။

။

ပူပြင်းခြောက်သွေ့လှသော တန်ခူးလ၏ ရက်တစ်ရက်တွင် ဖြစ်
သည်။ ကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပူပြင်းလှသော ရာသီဥတု၏ဒဏ်ကို ကြိုတင်မှိတ်
ခံစားရင်း စာရေးစာဖတ်လည်း မလုပ်နိုင်သောကြောင့် အိမ်ရှေ့တွင် သင်ဖြူ
ဈာ တစ်ချပ်ခင်း၍ တလူးလူး တလိုမိုလိုမို ဖြစ်နေမိသည်။

ဇာရင်ဟိုက် (၁၀၀)ကျော်သောကြောင့် အသားနှင့်ထိသမျှ
အရာအားလုံးသည် ပူလောင်လှသောကြောင့် အိပ်၍လည်း မရ၊ စာဖတ်၍
လည်း စိတ်မပါ။ စာရေးရန်လည်း ဝေလာဝေးဖြစ်သောကြောင့် အလွန်
တရာမျှ စိတ်ညစ်ဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်ခံစားနေရသော ဝေဒနာကို အိမ်ရှေ့သရက်ပင်
ရိပ်တွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးချ၍ ထိုင်ကာ ပုတီးစိတ်နေသော
ကျွန်ုပ်အဖေ၏ အဖေဖြစ်သည့် အဘ ဦးကျော်မောင်က သတိထားမိပုံရ
သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား -

အဘ ဦးကျော်မောင်။ ။ မောင်မြင့်မား... မင်း စာရေးစာဖတ်လည်း
မလုပ်၊ အိပ်လို့လည်း မရနဲ့ တန်ဖိုးရှိတဲ့
အချိန်တွေ သိပ်ဖြုန်းနေတယ် ထင်တယ်။

ကျွန်ုပ် ။

အဘ ဦးကျော်မောင်။

။ ဟုတ်တယ် .. အဘရာ၊ အိပ်လို့လည်း မရ
ဘူး။ ဈာတွေတောင် ပူနေတယ်။

။ ငါလည်း မင်းလိုငယ်ငယ်က တန်ဖိုးရှိတဲ့
အချိန်တွေ အလကား ဖြုန်းတီးပစ်ခဲ့တာ
ပေါ့။ အခု အချိန်ရဲတန်ဖိုးကို သိလာတဲ့အခါ
ကျတော့ အသက်ကကြီးနေပြီ။
ကုန်လွန်သွားတဲ့အချိန်တွေ အစားပြန်ယူ
လို့ မရတော့ဘူး။ အဲဒီတော့ ဘာမှလုပ်
မရတဲ့အချိန်မှာ မင်း အဘပြောတာ နား
ထောင်၊ မင်းအတွက် ဇာတ်လမ်းရရင်
စိတ်ထဲမှာ မှတ်ထားပြီး နောက်တော့ ပြန်
ရေးပေါ့... ဟုတ်လား။

ကျွန်ုပ် ။

။ ဟာ .. သိပ်ကောင်းတာပေါ့ အဘရာ၊
ကျွန်တော့်မှာ စာရေးချင်စိတ်လည်း မရှိ၊
စာဖတ်လို့လည်း မရ။ အလကား အချိန်
ကုန်နေမယ့်အတူတူ အဘပြောတဲ့ ဇာတ်
လမ်း နားထောင်မယ်။ တစ်ချိန်ကျတော့
စိတ်ကူးပေါ်ရင် ရေးရတာပေါ့။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် အဘဦးကျော်မောင်ထိုင်ရာ သရက်ပင်
ရိပ်သို့ ခုံတစ်လုံးဆွဲကာ ဧကန်လာခဲ့သည်။ အဘ ဦးကျော်မောင်သည်
အသက်(၈၀)ကျော် အရွယ်ရှိကာ၊ သန်သန်မာမာနှင့် ကျန်းမာရေးကောင်း
နေဆဲ ဖြစ်သည်။

အဘဦးကျော်မောင်သည် ငယ်စဉ်အခါက စိတ်မြန်၊ လက်မြန်
နှင့် ဒေါသကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကာ ထောင်နှစ်ခါ ကျူးခဲ့သည်။ အချုပ်
လည်း ခဏ ခဏ ခံရဖူးသည်။ ထိုပြစ်မှုအားလုံးသည် ဒေါသကြောင့် လက်
လွန် ခြေလွန်ဖြစ်ကာ လူသတ်မှုအထိဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် ထောင်နှစ်ခါ
ကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မဟုတ်မခံ၊ စိတ်မြန်လက်မြန်ဖြစ်သောကြောင့် ထစ်ခနဲ မဖြစ်နှင့် ဖြစ်လိုက်သည်နှင့် အဘဦးကျော်မောင်က လက်မြန်ခြေမြန်လုပ်တတ်သော ကြောင့် ထိပ်ပေါက် ခေါင်းကွဲဖြစ်ရသူများ မနည်းလှပေ။

မည်မျှအထိ စိတ်တိုစိတ်ဆတ်သနည်းဆိုသော် ဦးကျော်မောင် အသက်(၂၀)ကျော်အရွယ်က မင်္ဂလာဦးအောင်မောင်းဇာတ်ပွဲတစ်ခုတွင် ပွဲဈေးတန်းလျှောက်ရင်း အဘဦးကျော်မောင်အား သိဖူးတဲ့လူများ ဖြစ်နေ မလားဟု နှစ်ခါမျှ စိုက်ကြည့်မိသူအား ကြည့်ရပါမည်လားဟု ဒေါပွကာ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ခဲတန်ကျည်တောက်ဝါးနှင့် ရိုက်ထည့်လိုက် ရာ ခေါင်းကွဲခဲ့ဖူးသည်။ ဤမျှ စိတ်ဆတ်သူဖြစ်သည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က အဘဦးကျော်မောင်အား ဒေါသနှင့် လာ မပြောနှင့်၊ အဘက လက်အရင်ရောက်သွားကာ အဆုံးသတ်လိုက်သည် သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း အခုအချိန်ကျတော့ အသက်က ကြီးလာ၊ အရွယ် ကကျ၊ အသိတရားတွေက ရလာ၊ တုန်လွန်ပြီးသော ကာလများအတွက် အမှားများကိုလည်း သိလာပြီဖြစ်သောကြောင့် အဘသည် ပုတီးကလေး လက်ကိုင်ကာ၊ အရင်တုန်းကလိုလည်း ဒေါသတွေ မာနတွေ မရှိတော့၊ စကားပြောတာတောင် အေးဆေးညင်သာလှသည်။

အဘပြောပြသော အတွေ့အကြုံဇာတ်လမ်းများကို အလျဉ်းသင့် သလို၊ ကျွန်တော် ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အဘသည် စစ်ပြီးစတု ရန်ကုန်ထောင်၊ တောင်ငူထောင်၊ သာယာဝတီထောင်များသို့ ရောက်ခဲ့ဖူး သောကြောင့် အဘ၏ထောင်ဇာတ်လမ်းများကို မဂ္ဂဇင်းများတွင် ကျွန်ုပ် ရေးခဲ့ဖူးသည်။

ယခုလည်း ရန်ကုန်ထောင်မှ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြရာတွင် ကျွန်ုပ်၏အတွေး၌ ဆန်းကြယ်သည်ဟု ယူဆမိသောကြောင့် အဘပြောသော ပုတီးတစ်တုံးဇာတ်လမ်းအား နားထောင်၍ ဆီလျော် အောင် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။ (ဤကား စကားချပ်)

ကျွန်ုပ် ဦးကျော်မောင်သည် အမေ မွေးကတည်းက ဘာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်မွေးထား သည်ကို ကျွန်ုပ်၏လက္ခဏာ၊ ဇာတာကို ဆန်းစစ် လေ့လာသော သုတေသီများသာ သိနိုင်မည် ထင်ပါသည်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်ုပ် သည် အင်မတန် စိတ်တို စိတ်ဆတ်၊ ဒေါသကြီးသူတစ်ယောက်ဖြစ် ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ် သိ သလို၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းသူများ အားလုံး သိပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်သည် ထောင်နှစ်ခါတိတိ ကျဖူးသည်၊ အချုပ်ထံသို့ မကြာခဏ ရောက်ဖူးသည်။ ထိုပြစ်မှုများသည် ကျွန်ုပ်၏ ဒေါသကြီးမှု၊ စိတ်တိုမှု၊ စိတ်ဆတ်မှုကြောင့် လူသတ်မှုအထိ ကျူးလွန်ဖူး သောကြောင့် ရန်ကုန်ထောင်၊ သာယာဝတီထောင်၊ တောင်ငူထောင်များ သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာပြည်မှာ ထောင်ပေါင်း(၃၂)ထောင်တိတိ ထားရှိခြင်းသည် တွန်ကဲသို့ ဥပဒေကို လက်လွတ်စပယ် လေးလေးစားစား မရှိ၊ ပေါ့ပေါ့ ထန်ထန်ထားသူများအတွက် ထားရှိခြင်းဟု ကျွန်ုပ် ယူဆပါသည်။

ကျွန်ုပ် ဦးကျော်မောင်သည် ဒုတိယအကြိမ် လူသတ်မှုနှင့် ရန်ကုန် ထောင်ကြီးသို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ပြစ်မှုများထဲတွင် လူသတ်မှုသည် ကြီး လေးသော ပြစ်မှုဟု ကျွန်ုပ် ရိုးရိုးသားသား ထင်မြင်မိပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဒုတိယအကြိမ် ရန်ကုန်ထောင်ကြီးသို့ လူသတ် မှုနှင့် ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်အား ထောင်ကျများက လက်ကောက်ဟု ဆုတ်ကြပါသည်။ ထောင်ဝေါဟာရအရ "လက်ကောက်" ဟူသည် မကြာ ခဏ ကျသောသူကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

ကျွန်ုပ် ထောင်နှစ်ကြိမ်ကျဖူးခြင်း အကြောင်းရင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏

ဒေါသကြောင့် လူသတ်မှု ကျူးလွန်ခြင်းသည် တစ်ကြိမ်၊ ယခု ဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဒေါသကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ ချစ်ဇနီး မယားကို ရိသဲသဲ ပြောသူအား မစဉ်းစား၊ မဆင်ခြင်ဘဲ လက်လွတ်စပယ် လုပ်ခဲ့၍ လူသတ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ရသောကြောင့် ထောင်ကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်၏ကုသိုလ်ကံသည် ကျွန်ုပ်နှင့်ကပ်ပါလေသလားဟု ပြောရမလို ဖြစ်သည်။ နှစ်ကြီးသမားအဖြစ် ထောင်ကျခဲ့သော်လည်း အကြောင်းကြောင်းကြောင့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်နှင့် လျော့ရက်များ

ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းကြာရှည်စွာ ထောင်အတွင်းမှာ မနေခဲ့ရပေ။ ထိုအဖြစ်အပျက်များကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး ကျွန်ုပ်၏ဒေါသစိတ်များသည် တစ်ချိန်ချိန်တွင် ခြေသုတ်ပုဆိုး၊ မြေစွယ်ကျိုးသည်အလား နောင်တ တရားများ ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လိုရင်းကို ဆက်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်ထောင်ကြီးတွင် လက်ကောက်အဖြစ် ကျရောက်လာပြီး ထောင်အတွေ့အကြုံရှိပြီးသူ ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်လာသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ကျွန်ုပ်အား ထောင်ပြာတာအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်း ခံရပါသည်။

ထောင်ပြာတာဆိုသည်မှာ အိပ်ဆောင်များကို တာဝန်ယူရသူ၊ ထောင်အမှိုက်သရိုက်ကိစ္စ၊ မိလ္လာကိစ္စ၊ သန့်ရှင်းရေးကိစ္စ စသည်များသည် ထောင်ပြာတာ၏ တာဝန်ဝတ္တရားများသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် ထောင်ပြာတာ ဖြစ်လာပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ယခုခေတ်အခေါ် (ဖားသူ) များ အင်မတန် များလှသည်။

ထောင်ပြာတာ၏အလုပ်မှာ အိပ်ဆောင်တစ်ခုလုံး၏ တာဝန်သည်

သူ့အပေါ်တွင် ကျရောက်သလို၊ ထိုအဆောင်တွင်ရှိသော ထောင်သားအားလုံးသည် သူ့အပေါ်တွင် တာဝန်ရှိသည်။ သူ ကောင်းရင်ကောင်းသလို၊ မကောင်းရင် အားလုံးခံရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ထောင်ပြာတာဖြစ်လာပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ချက်နာသာပေးသူ၊ ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးချင်သူ၊ အလုပ်အကျွေး အစေခံများလည်း ပေါ်လှသည်။ ပမာဆိုရသော် ထောင်အပြင်က အရေးပိုင်မင်းထက် ထောင်ပြာတာက အာဏာပိုင်ကြီးသည်။

ထိုနေရာတွင် ကျွန်ုပ်ပြောစရာ စကားတစ်ခုရှိသည်။ ထောင်အခေါ်အားဖြင့် (အိုးစား)ဆိုသော စကားသည် ထောင်ထဲတွင် လျှို့ဝှက်ပေဟုတ်သလို၊ ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ကြီးလည်း မဟုတ်ပေ။

ထောင်ဆိုသည့်အတိုင်း အပြင်လောကနှင့် လုံးဝ အဆက်အသွယ် မရှိသောကြောင့် "မိန်းမ" ဟူသည် ထောင်ကျများအဖို့ အသံသာ ကြားရသည်။ နီးစပ်မှုက ဝေလာဝေး ဖြစ်သည်။ ထောင်ဝင်စာမှလွဲ၍ တွေ့ကြုံဖူးရန် မလွယ်သော ကိစ္စဖြစ်သည်။

သူလည်းလေ လောကီသားပေမို့ ဆိုသည့်အတိုင်း "မိန်းမ" ဟုတီးထိုက်ကြည့်နှင့် နှစ်ရှည်လများ ကွဲကွာလာသောအခါ ထောင်ထဲတွင် ထောင်သားအချင်းချင်း (အိုးစား) ဆွယ်တော့သည်။ အသက်ငယ်ငယ် ခွယ်ခွယ်နှင့် ရုပ်ရည်အသင့်အတင့်ရှိသော ထောင်ကျများသည် အနိုင်ဘျင့်ခံရ၍ အိုးစားဖြစ်လာတော့သည်။

အချို့လည်း အစားရချောင်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနေမူချောင်သောကြောင့် လည်းကောင်း အိုးစားဖြစ်သွားကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အိုးစားသည် ရေပေါ်ဆီ စားရသည်။ ဆန်ဖြူ စားရသည်။ ဆေးလိပ်သောက်နိုင်သည်။ မိမိ အဝတ်အစားများကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် လျှော်စရာ မလို၊ အလုပ်အကျွေးများက လျှော်ပေးသည်။

ထိုကဲ့သို့ အိုးစားအကြောင်း အကျယ်ရှင်းပြနေချိန်မှာ ကျွန်ုပ် ကျော်မောင်၏အကြောင်းကို ပြောပြချင်၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်ပါမည်။ ကျွန်ုပ် ကျော်မောင်သည် ထောင်ထဲတွင် ပြာတာဖြစ်လာပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးချင်သူ၊ အလုပ်အကျွေး ပြုချင်သူများထဲတွင်

www.burmeseclassic.com

အိုးစားများကလည်း အလိုအလျှောက် ကျွန်ုပ်
အား ချဉ်းကပ်လာကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အသက်(၂၀) ကျော်
အရွယ်တွင် အိမ်ထောင်ကျ၍ မိန်းမနှင့်
ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရသော အတွေ့
အကြုံကို ရရှိပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ ချစ်
ဇနီးကိုသာ စွဲလမ်းတပ်မက်စိတ်ရှိ၍
အခြားမည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်
ကိုမျှ ထိုစိတ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်ခြင်း
မရှိသည်ကို ဝန်ခံရပေမည်။
သို့သော်လည်း ထောင်
ထဲတွင် အစဉ်အလာ အရ
ထောင်ပြာတာ တစ်ယောက်တွင် အိုးစား

(၃ . ၄) ယောက်မျှ ရှိတတ်သည်ဟု ကြားဖူးခဲ့

သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိလေသာ မကုန်ခမ်းသေးသော ကျွန်ုပ်အား
အိုးစားများက ဝိုင်းရံနေခြင်း ဖြစ်တန်ပေသည်။

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရသော် ကျွန်ုပ်သည် ချစ်ဇနီးအား ရိသဲ့သို့
ပြောသူအား ဒေါသအလျှောက် လုပ်ခဲ့မိ၍ ထောင်ထဲသို့ ရောက်လာရ
သော်လည်း လပိုင်းလောက်သာ ပေါင်းသင်းခဲ့ရသော ချစ်ဇနီးကို သတိရ
လွမ်းဆွတ်မိပေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကိလေသာကုန်ခမ်းနေသော သူတော်စင် မဟုတ်
သောကြောင့် တပ်မက်သောတကားစိတ်ဖြင့် ချစ်ဇနီးလေးအား အောက်
မေ့တသ . သတိရလွမ်းဆွတ်ခြင်း၊ အိပ်မက်ကမ္ဘာထဲတွင် မွေ့လျော်ခြင်း
စသည်တို့ဖြင့်သာ ခရီးရှည်ကြီးကို ကျော်လွန်ခဲ့ရပေသည်။

အိုးစားများဝိုင်းရံနေသော ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် ထူးဆန်း
သော အတွေ့အကြုံတစ်ခု ရခဲ့ပေသည်။ ကျွန်ုပ်အား ကူညီလုပ်ကိုင်ဖေ
ချင်သူ၊ အလုပ်အကျွေးပြုချင် သူ အစေခံများထဲမှ ကတုံးတစ်ယောက်သည်
(ကတုံးဆိုသည်မှာ ထောင်တစ်ခါမျှ မကျူးဖူးသူကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်)

ကျွန်ုပ်အား ညစဉ် ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုရင်း တစ်နေ့တွင် ထူးထူးဆန်းဆန်း
စကားဆိုလာသည်။

ကတုံး ။ ။ ဆရာကျော် .. ဆရာကျော် ကျေးဇူးကြောင့်
ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စားရတယ်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်
နေရတယ်။ နောက်ပြီး တခြား ပြာတာတွေလို ဆရာကျော်က အိုးစားကို
စိတ်မဝင်စားဘူး။ အနိုင်လည်း မကျင့်တတ်ဘူး။

ဆရာကျော်ဟာ သတိရတိုင်း လပိုင်းလောက်သာ ပေါင်းသင်း
ခဲ့ရတဲ့ ဆရာကျော်ဇနီးလေးအကြောင်းပဲ ပြောနေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့
ဆရာကျော်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုတီးတစ်ကုံးပေးမယ်။ ယူမလား။

ကျွန်ုပ် ။ ။ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ .. ငါ့မှာ ဇနီးချောလေးကို လွမ်း
ရတာအပြင် တခြား ဘာမှစိတ်မဝင်စားဘူး။ မင်းပေးတဲ့ပုတီးကြောင့် လွမ်း
စရာတွေ ဘေးဖယ်ပြီး ပုတီးစိတ်နေရပါဦးမယ်။ ကျေးဇူးလည်း တင်ပါ
တယ်။ မင်း ပုတီးတော့ မယူပါရစေနဲ့။

ကတုံး ။ ။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး .. ဆရာကျော်၊ ကျွန်တော်
ပေးမယ့် ပုတီးက ဆရာကျော်အတွက် အလွမ်းပြေမှာပါ။ ပုတီးစိတ်စရာ
မလိုပါဘူး။ ဆရာကျော်ခေါင်းအုံးအောက်မှာသာ ထားပြီးအိပ်ပါ။ ထူးခြား
လာပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်ုပ် ။ ။ ဟေ .. မင်းစကားက တစ်မျိုးပါလား။ ပုတီးဆို
တာ စိပ်ဖို့ပဲကွ။ ဒါမှမဟုတ် လည်ပင်းဆွဲပြီး ဆောင်ထားဖို့ပဲဟာ .. ခေါင်း
အုံးအောက်မှာ ထားပါဆိုတော့ တစ်မျိုးပါလား။ ဘယ်လိုထူးလို့လဲ။

ကတုံး ။ ။ ဆရာကျော် စမ်းကြည့်ပါ။ အခန်းထဲက မဲလုံး
တို့ ကိုသာကျော်တို့၊ အဘချစ်တို့ စမ်းကြည့်ပြီးပြီ။ သိပ်သဘောကျနေကြ
တယ်။ ကျွန်တော့်ဆီက လိုချင်နေကြတယ်။ ဆရာကျော်ကို ပေးမလိုဆို
တာနဲ့ နောက်ဆုတ်သွားကြတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ ။ ဒါလောက်တောင်ပဲလား။ မင်းပုတီးကသာ
တွေ့စွမ်းလို့လဲ။

ကျွန်ုပ်အား ကတုံးက (အမည် မောင်ခင်အေးဖြစ်ပါသည်) တိုးတိုး ပြောသည်။ ကျွန်ုပ် အံ့ဩသွားသည်။ အလောက်အပြောကြီးလှတာ၊ စမ်းကြည့်မည်ဟု ပုတီးကို ယူထားလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပုတီးကို ညဘက်ခေါင်းအုံးအောက်ထား၍ အိပ်ခိုအိပ်ဆောင်ထဲက ကိုမဲလုံးတို့၊ ကိုသာကျော်တို့၊ အဘချစ်တို့ကို တစ်ဦးစီ ခေါ်လိုက်ကာ ထိုပုတီးအကြောင်းကို မေးလိုက်သည်။

သုံးယောက်လုံးက မောင်ခင်အေးပြောသည့်အတိုင်း အားရ ပါးရပြောကြသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ယုံကြည်စိတ်ချသွားသောကြောင့် ထိုညတွင် ပုတီးကုံးအား ခေါင်းအုံးအောက်တွင်ထားကာ အိပ်လိုက်သည်။

နံနက်လင်းသောအခါ ကျွန်ုပ် လွန်စွာမပင် အံ့ဩရပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ် ညက အိပ်မက်၊ မက်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်နှင့်လပိုင်မျှသာ ပေါင်းသင်းခဲ့ရသော ချစ်ဇနီးချောထက် ပိုမိုလှပသော မိန်းကလေးများနှင့် အတူအိပ်ရကြောင်း အိပ်မက်၊ မက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ခင်အေးသည် ကျွန်ုပ်အား ထိုပုတီးကုံးကို ပေးခဲ့ပြီး မကြာမီ ထောင်က လွတ်သွားတော့သည်။ အမှုကြီးဖြစ်သော ကျွန်ုပ်သာလျှင် ထိုပုတီးကုံးအား ညစဉ်ခေါင်းအုံးအောက်တွင်ထား၍ အိပ်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ ထိုပုတီးနှင့်ပတ်သက်၍ ထောင်ကျနစ်ကြီးသမားတစ်ယောက်က လွတ်ကာနီး မောင်ခင်အေးအား ခင်မင်လှသောကြောင့် အမှတ်တရ ပေးခဲ့

ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောစူးသည်။

ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာ

မှ အံ့ဩစွယ်ကောင်းသော ပုတီးကုံးနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ စဉ်းစားမိသည်။ စိတ်ပုတီး ဟူသည် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် အထွင်အမြတ်ထားသော ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ တရားအားထုတ်ရာ၊ မေတ္တာ ဘာဝနာပွားရာ၊ သီလ ဆောက်တည်ရာတွင် သုံးသော ပစ္စည်းသာလျှင် ဖြစ်သင့်သည်။

ယခုမှ ညစ်ညမ်းသော အဓိပ္ပါယ်နှင့်သုံးသော ပစ္စည်းဖြစ်နေ၍ လက်ခံထားရှိခဲ့သော ကျွန်ုပ်ပင်လျှင် တွေးမိတိုင်း ကြောက်ရွံ့လာမိသည်။ မမျှော်လင့်သော တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် ထောင်မှ လွတ်လာခဲ့ပါသည်။ ထောင်မှ လွတ်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်အား ငယ်စဉ်က စာသင်ပေးခဲ့သော ကျိုက်ပိကျောင်းဆရာတော်ရှေ့မှောက်သို့ အရောက်သွားကာ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ရင်း ကျွန်ုပ်ယူလာသော ပုတီးကုံးအကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။

ဆရာတော်က ပုတီးကုံးကို မကိုင်ဘဲ ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ်ညှိတ်သည်။ ထိုပုတီးကုံးသည် အနုပိယဘက်၌ စီရင်ထားခြင်းဖြစ်၍ မသုံးစွဲထိုက်ကြောင်း မိန့်စွဲသည်။ ငရဲလည်း အလွန်ကြီးကြောင်းဆိုသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာတော်၏ရှေ့တွင် ပုတီးကုံးအားချ၍ ဝန်ချတောင်းပန်ကာ ဆရာတော် လုပ်ချင်သလိုလုပ်ရန် (သို့ မဟုတ်) ဖျက်စီးပစ်ရန် ပြောပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ် ပြေးထွက်လာခဲ့သော နေရာသည် ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးချောကလေးနေထိုင်ရာ ဒေသပင်ဖြစ်ကြောင်း အထူးအထွေပြောရန် လိုအပ်မည် မထင်ပါ။

□

ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ ခရုကုထုံးသစ်

ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့မှာ ခေတ်စားနေတဲ့ အရေပြား အလှအပ ဆိုင်ရာ ကုထုံးသစ်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာပင် အလွန် ထူးခြားဆန်းပြားဖွယ်ရာ ကုထုံးတစ်မျိုးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လူတို့ရဲ့ အရေပြားကို လှပစေရန် ခရုများမှထွက်သော ရွှံ့စေး (အစေး)ဟာ နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရုတွေ အရှင်လတ်လတ် တရွေ့ရွေ့သွားနေစေတဲ့ ဒီကုထုံးက အသည်းငယ်တတ် သူ တချို့အတွက်တော့ အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုလို့ ထင်မြင်စရာ ရှိပါလိမ့်မယ်။

သို့သော်လည်း ဂျပန်နိုင်ငံက အလှအပဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းကြီး တစ်ခုကတော့ ဒီကုထုံးကို စတင် အကောင်အထည်ဖော်နေပါပြီ။ ဒါ့အပြင် သူတို့က လူတွေဟာ မကြာခင်မှာ ဒီကုထုံးအတွက် ငွေကုန်ခံလာကြလိမ့် မယ်လို့ ကြေညာထားပါတယ်။

တနင်္လာနေ့မှ အစပြုပြီး မျက်နှာမှာရှိတဲ့ အရေပြားအသေတွေ (ခြောက်သွေ့မှု၊ ခြင်း၊ အရေပြား)ကို ခွာချပြီး ကြီးရင့်လာတဲ့ သက်တမ်း ကို နောက်ပြန်လှည့် နယ်လို့လုပ်သူတွေအတွက် ခရုလို တွားသွားသတ္တဝါတို့

မျက်နှာအရေပြားပေါ် (၅) မိနစ်ခန့် ထားရန်သာ လိုအပ် တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီ ကု ထုံး ဟာ ဘယ်လို အစွမ်းထက်သလဲ ဆိုတော့ ခရုမှာ ကပ်ညှို့နေ တဲ့ ရွှံ့စေးဟာ ခရုရဲ့ စုပ်ယူ စွမ်းအားနဲ့ တရွေ့ရွေ့ လှုပ် ရွားမှုနဲ့အတူ မျက်နှာမှ ရင့် ရော်နေတဲ့ ဆဲလ်တွေကို ဝယ်ရှားပေးပါတယ်။

ဒါ့အပြင် မျက်နှာ

နေလောင်ဒဏ်ခံရခြင်းမှ ပျက်စီးခြင်းတွေကို ကာကွယ် ကုစားပေးပါတယ်။ ပြီးတော့ မျက်နှာအရေပြားကို အစိုဓာတ်လည်း ပေးစွမ်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစကားကိုပြောကြားသူက တိုကျိုအခြေစိုက် အလှပြင်ခန်းမှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ မာနာမိတာ ကာမူရာက ပြောတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနည်း ဖြင့် သင်ဟာ (၁၀၀)ရာခိုင်နှုန်း စစ်မှန်တဲ့ ခရုဆီစစ်စစ်ကို မျက်နှာအရေ ပြားပေါ်သို့ တိုက်ရိုက် ရရှိစေနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ခရုမှထွက်သော ရွှံ့စေး (သို့မဟုတ်) ခရုအဆီဟာ လူသားတွေ ရဲ့အရေပြား အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းများကို ကာကွယ်ပေးပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့ကတော့ အိမ်မှာ ကိုယ့်မျက်နှာပေါ် ခရုတင်ပြီး လုပ်ကြတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။ အသက်အရွယ်ကြီးသူဆိုရင် ခရုအကောင်ခပ်ကြီးကြီးကို တင် ကြပါတယ်။

အခုလို ခရုကုထုံး (၅) မိနစ်ခန့်အတူ မျက်နှာနိပ်နယ်ခြင်းနဲ့ တခြား မျက်နှာအလှဆိုင်ရာ ကုထုံးတွေကိုလည်း ပေးစွမ်းတဲ့အတွက် အခုချိန်မှာ ဒါဟာ ခေတ်စားလာတဲ့ ထူးခြားဆန်းပြားဖွယ်ရာ အလှအပဆိုင်ရာ နည်း တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့အတွက် သုတရစေဖို့ ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါကြောင်းအ

www.burmeseclassic.com

မောင်လေးဒေဘင်
(သန်လျင်)

ပျောက်သွား

○
 'ဒေါ်လေး မရှိတုံး ပြောရဦးမယ်။
 ပေပေ... ဒီဝက်သားဟင်းကို
 မစားပါနဲ့'
 'ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သမီးရဲ့...'
 'ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ပေပေရယ်။
 ဝက်သားဟင်းက ဝက်မှမဟုတ်ဘဲ၊
 ကလေးအသေလေး ပေပေရဲ့...
 ကလေးအသေ'

ဒေါ်သူဇာ...။

ဒေါ်သူဇာဟု ခေါ်သော်လည်း မအိုသေးပါ။

အသက်အားဖြင့် ငါးဆယ်ပင် မပြည့်သေး။ အသားညိုသည်။ ပိန်ပိန် ပါးပါး ဖြစ်၏။ စိတ်သည် အမြဲလိုလို တိုနေတတ်သည်။

နွားရိုင်းသွင်းချိန်၊ မှောင်ရီပြီးပြအချိန်တွင် ဒေါ်သူဇာတစ်ယောက် တစ်ပိဿာကျော်ကျော်ခန့်ရှိသော ဝက်သားတွဲကြီးကို ရွာစဉ်တစ်လျှောက် ဆွဲလာသည်။

"မသူဇာ... ညည်း ဝက်သား ဘယ်က ဝယ်လာတာလဲဟင်..."

"ဒီအချိန်ကြီးကျမှ အေ... ဝက်သားတွဲကြီးဆွဲလို့ ဘယ်ကယူလာ တာလဲ"

စသည်... စသည်ဖြင့် ရွာမှ လူများသည် ဒေါ်သူဇာကို မေးကြ၊ မြန်းကြသည်။

"ကျုပ်... ဟိုဘက်ရွာက ဝက်ပေါ်လို့အကြားနဲ့ဆွဲလာတာပါ။ စားချင် လွန်းလို့ပါအေ" ဟုပြောပြီး ခြေလှမ်းကို မြန်နိုင်သမျှမြန်အောင်လှမ်းရင်း အိမ် ဆီသို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့လေ၏။

နေခင်းဘက်ကမှရောက်လာကြသော ဒေါ်သူဇာအိမ်ကို ကိုလူထွား နှင့် သူ၏သမီးလေး (၁၂)နှစ်အရွယ် လှလှတို့ကို ဒေါ်သူဇာမှ ဟင်းကောင်း ကောင်း ချက်ကျွေးချင်၍ အခုလို တစ်ရွာမှဝက်ပေါ်၍ ဝက်သားဝယ်လာခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

"အိမ်ရောက်ရင် ကောင်းကောင်းချက်ပြီး ငါ့အိမ်ကို...။ ငါ့တူမတွေ တို ကျွေးရမယ်။ ငါ့လက်ရာကောင်းကြောင်း ပြရမယ်...။ ကြွားလိုက်ရဦး မယ်" ဟု စေတနာစလလွန် ရင်ထဲမှာ ပီတိဖြာပြီး အတွေးများစွာဖြင့် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဒေါ်သူဇာ အိမ်သို့ပြန်ရောက်တော့ မှောင်နေပြီပဲ...။

ဒေါ်သူဇာမှ ဝက်သားတွဲကိုဆွဲ၍ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာစဉ်မှာပင် တူမဖြစ်သူ လှလှ တွေ့လိုက်ရ၏။ မြင်လိုက်ရ၏။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုလူထွား သည် ခရီးပန်းလာ၍ အိပ်မောကျနေ၏။

မီးဖိုချောင်တွင် ဝက်သားကို အတုံးအတစ်ပြုပြီး မီးဖိုပေါ်ရောက် သည်အထိ ချက်ပြုတ်နေသည်ကို သမီးလေးလှလှ အမမှအဆုံးတိုင်အောင် ကြည့်နေမိသည်။

မကြာလိုက်ပါ။ ဟင်းကျက်သွားပြီ...။ ထမင်းသည် ချက်ပြီးသား၊ ဒါ့ကြောင့် ထမင်းစားတော့မည်လေ။ ထမင်းပွဲ ပြင်ပြီးပြီ...။ ဝက်သားဆီပြန် ငါးပိရည်ချော်၊ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်၊ တို့စရာတို့ဖြင့် ဇွယ်ဇွယ်ရာရာ...။

"ကဲ... ကဲ ထမင်းစားကြမယ်... လှလှရေ၊ ညည်းအဖေကို နှိုး လိုက်တော့ ဆာရောပေါ့ကွယ်..."

ဒေါ်သူဇာသည် တူမဖြစ်သူ လှလှကို ပြောပြီးပြီးချင်း အပြင်သို့ ထွက်သွားသည်။

"ဖေဖေ... ဖေဖေ... ထ... ထ ထမင်းစားရအောင်"

သမီးဖြစ်သူ လှလှသည် သူ၏အဖေကို ထမင်းစားရန် နှိုးသည်။ တိုလူထွားသည် သမီးလာနှိုး၍ နှိုးသည်။ အိပ်ရာမှထထချင်း၊ ထမင်းပွဲဆီ သို့ တန်းသွားသည်။ ထမင်းဆာနေဟန် ရှိ၏။

“သမီး.. လာလေ၊ ဖေဖေနဲ့ အတူစားမယ်။ သမီး အခေါ်ကော
ခေါ်လေ .. အတူတူ စားကြရအောင်”

“ခေါ်လေး.. အပြင်ထွက်သွားတယ် ဖေဖေ၊ ခေါ်လေး မရှိတုံး
ပြောရဦးမယ်။ ဖေဖေ .. ဒီဝက်သားဟင်းကို မစားပါနဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သမီးရဲ့..”

အဖေဖြစ်သူမှ တအံ့တဩ မေးလိုက်မိသည်။

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ဖေဖေရယ်။ ဝက်သားဟင်းက ဝက်မှ မဟုတ်ဘဲ
ကလေးအသေလေး ဖေဖေရဲ့.. ကလေးအသေ”

အဖေဖြစ်သူ ကိုလူထွား အံ့ဩသွားသည်။ ယုံတော့ မယုံချင်။

“ဟုတ်ရဲ့လား.. သမီးရယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေရယ်.. သနားပါတယ်။ မွေးပြီးခါစ ရက်သား
အရွယ်ရှိတဲ့ ကလေးလေးပါ။ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ တုံးတစ်ပြီး ချက်ပြုတ်နေ
တာကို သမီးကိုယ်တိုင် ကြည့်နေလို့မြင်ရတာပါ..”

အဖေဖြစ်သူ ကိုလူထွားက သမီးဖြစ်သူ၏စကားကို မယုံ။ ပေါက်ကရ
လျှောက်ပြောသည်ဟု ထင်သည်။ “မဖြစ်နိုင်..” ဟု တထစ်ချ ယူဆထားဟန်
တူ၏။

“မဟုတ်တာ သမီးရယ် ..၊ ခေါ်လေးက သမီးနဲ့ဖေဖေကို ကျွေးချင်
လွန်းလို့ တခြားရွာကတောင် သွားဝယ်လာတာ .. စားပါ”

ဟု သမီးဖြစ်သူလှလှကို တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း ပြောလေ၏။

“သမီး မစားဘူး ဖေဖေ ..၊ သမီး ဝပ်ရည်နဲ့ပဲ စားမယ် .. ဖေဖေ
စား။ သမီးပြောတာ မယုံရင်လည်းနေ၊ ဖေဖေ .. နောက်မှသိလိမ့်မယ်” ဟု
ပြောပြီး သမီးဖြစ်သူလှလှသည် ဝပ်ရည်၊ တို့စရာနှင့်ပင် မြိန်ရေယုက်ရေ
စားနေလေတော့၏ ။

အဖေဖြစ်သူ ကိုလူထွားသည် ဝက်သားဟင်းနှင့် မြိန်ရေယုက်ရေ
စားနေစဉ် ဒေါ်သူဇာ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ဟဲ့.. သမီး လှလှ၊ ဝက်သားဟင်း ထည့်မစားဘူးလား။ ဒေါ်လေး
အကျအနာ ချက်ထားတာပါ။ ကောင်းမှကောင်း၊ စားကြည့်စမ်းပါ .. စားစမ်း
ပါအေ” ဟု ပြောပြောဆိုဆို စေတနာထက်သန်စွာဖြင့် ဝက်သားဟင်းတုံး

။

ဤဆေးကို မျက်စေ့နှစ်ဘက်တွင် ဝလုံးသဖွယ်
လိမ်းကျံသူအနေဖြင့် အရှိကိုအရှိအတိုင်း မြင်တွေ့စေနိုင်ပြီး
ဆေးမလိမ်းထားသူမှာ သဘာဝအမြင်အားဖြင့် ထင်မြင်စေသည့်
အရာကို မြင်စေ၊ ထင်စေနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

။

ကြီးကြီးကိုဆည်ယူ၍ တူမဖြစ်သူလှလှ၏ ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်လိုက်
လေ၏။

လှလှ.. ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားသည်။ နှုတ်မှ -

“သမီး.. မစားဘူး၊ ဖေဖေသာ မရွံ့လို့စားတာ” ဟု ပြောလိုက်သော
အခါ ..၊

ဒေါ်သူဇာသည် စိတ်ဆိုးသွားသည် ထင်၏။

သူ့ထားရှိသော ထက်သန်သည့်စေတနာသည် ဝေဒနာဖြစ်သွား
သည်။ စိတ်ထဲတွင် မကောင်း၊ ရင်ထဲမှာ အမျိုးအမည်မသိသော ဝေဒနာ
သစ်ခုကို ခံစားလိုက်ရသလို ..၊ မျက်နှာလည်း ပျက်သွား၏ ။

“အို ! .. ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ .. ငါ့အစ်ကို စိတ်ချမ်းသာအောင်တော့
အစ်ကိုနဲ့အတူ ထမင်းစားလိုက်ဦးမယ်”

ဟု အတွေးဝင်ပြီး ဒေါ်သူဇာသည် အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုလူထွားနှင့်
ထမင်းအတူ စားလိုက်ပါတော့သည်။

ဒေါ်သူဇာ စိတ်ညစ်နေ၏။ တခြားတော့ မဟုတ်။

သူ၏အစ်ကိုနှင့် သူ၏တူမ နေ့လယ်ထဲက အိမ်ကိုရောက်နေကြ
၏။ ပိုက်ဆံကလည်း မရှိ၊ ပြတ်သည့်လပ်သည့် အချိန် ..၊ ဘာ ချက်ကျွေးရ
နန်း မသိ၊ ကျွေးဖို့ကလည်း ဟင်းလျာ မရှိ။

သည်တော့ ဒေါ်သူဇာ စဉ်းစားခန်းဝင်မိသည်။ ဟော! .. အကြံရပြီ။ မနေ့ညနေခင်းလောက်က ရုတ်တရက်သေသွားတဲ့ ဒေါ်ဘုမရဲ့ ငွေ့ပြုံးစကလေးရက်သားလေးကို သင်္ချိုင်းမှာ မြှုပ်ထားတယ်။ ဝါ .. ဝါ .. ။

ဒေါ်သူဇာ အကြံရထားသည့်အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော်တော့မည်။ ညနေမှောင်ရီပြီးပြအချိန်တွင် ဒေါ်သူဇာတစ်ယောက်တည်း .. အခြားမည်သူမျှ မရှိ။ သည်တော့ မည်သူမှ မသိကြ။

တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ မသွားခင် အိမ်တွင် ကျောက်ပြင်၌ ဆေးမြစ်ကို သွေးသည်။ သွေးထားသောဆေးကို မျက်စေ့နှစ်ဘက်တွင် ဆေးဖြင့် "ဝ" လုံးသဖွယ် ကွင်းလိုက်လေ၏။

ကယျာကယာ .. မျက်စေ့နှစ်ကွင်းကို ဆေးဖြင့် လိမ်းကျပြီး ကမန်းကတမ်း ထွက်သွားလေ၏။ သေသေသပ်သပ် မရှိသောကြောင့် ကျောက်ပြင်တွင် ဆေးများ ကျန်နေသည်။

ဒေါ်သူဇာ၏အပြုအမူကို တူမလေးလှလှ အစမှသည် အဆုံးတိုင်အောင် မြင်တွေ့နေရသည်။ ဒေါ်သူဇာ အိမ်ပြင်ရောက်သွားမှ တူမဖြစ်သူ လှလှသည် ဒေါ်သူဇာနည်းတူ ကျောက်ပြင်တွင် သွေးပြိုးကျန်နေသော ဆေးကိုယူ၍ ဝလုံးသဖွယ် ကွင်းလိုက်လေ၏။

သို့တိုင်အောင် ဆေးများသည် ကျောက်ပြင်ပေါ်တွင် ကျန်ရှိနေသေးသည်။ ၎င်းဆေးများကို လှလှသည် ပလတ်စတစ်အိတ် သေးသေးလေးဖြင့် ကုန်စင်အောင်ယူ၍ထုပ်ထားပြီး တစ်နေရာတွင် သိမ်းထားလိုက်လေ၏။

ဆေး၏ အာနိသင်စွမ်းအားသည်ကား .. ။

ဤဆေးကို မျက်စေ့နှစ်ဘက်တွင် ဝလုံးသဖွယ် သုတ်လိမ်းခြင်းအားဖြင့် လိမ်းကျသူအနေဖြင့် အရှိကိုအရှိအတိုင်း မြင်တွေ့စေနိုင်ပြီး ဆေးမလိမ်းထားသူ၊ သဘာဝအမြင်အာရုံဖြင့် ထင်စေချင်၊ မြင်စေချင်သည့် အရာကို မြင်စေနိုင်ခြင်း၊ ထင်စေနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

သည်ကြောင့် ဖြစ်မည်။ အများအပြင်တွင် ဒေါ်သူဇာ ဝက်သားဆွဲဆွဲလာသည်။ သို့သော် ဆေးလိမ်းကျံထားသော လှလှ၏အမြင်တွင် အရှိကိုအရှိအတိုင်း၊ ကလေးအလောင်း၊ ရက်သားကလေးကို နီးဖြင့်တုပ်၍ မြင်

လာသည်ကို မြင်တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သူဇာ ခံစားချက်ပြင်းသည် ထင်၏။

မိမိထားရှိသော စေတနာမှာ ဝေဒနာ ဖြစ်သွား၍ စိတ်မကောင်းသည်က အမှန်။ သူ၏ ပေါ့ဆမှု၊ သတိ လက်လွတ်ဖြစ်ခြင်းကို ဒေါ်သူဇာ မသိသေး။ ကလေးမ သူ့အကြောင်းသိပြီး ကလေးပီပီ လူတကာလိုက်ပြောမှဖြင့်ဟု အတွေးဝင်ပြီး စိတ်အကြံက ခက်ထန်လာမိသည်။

တူမဖြစ်သော်လည်း သနားကြင်နာသည့်စိတ် မထားနိုင်တော့။ စိမ်းကားသည့် အသွင်ဆောင်ကာ ရမ်းကားတော့မည် ထင်ပါ၏။ သူ့အဖြစ်၊ သူ့အကြောင်းကို ဒေါ်သူဇာ မသိစေချင်ပါ။

ယခု တူမဖြစ်သူ သိနေပြီလေ။ သိနေတဲ့တူမ ဘာမျှ မပြောနိုင်၊ မဆိုနိုင်အောင် နှုတ်ပိတ်မှဖြစ်တော့မည်ဟု ဒေါ်သူဇာကြံတော့သည်။

ကိုလူထွားတို့သားအဖ ရွာမှ ပြန်ကြလေပြီ။

ဒေါ်သူဇာကိုလည်း နှုတ်ဆက်စကား ဆိုခဲ့ပြီးပြီ။

နေရပ်ကို ပြန်ကြတော့မယ်လေ .. ။ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် လှမ်းခဲ့ကြသည်။ တစ်နေရာ .. ချောင်းကူးတံတားအရောက်တွင် -

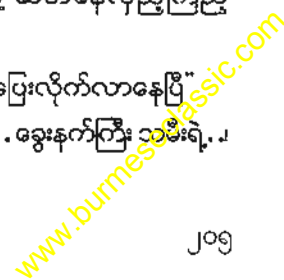
"ဖေဖေ .. သမီး မလျှောက်ရဲဘူး။ သမီးကို ချီပါ" ဟု သမီးဖြစ်သူ လှလှမှ ပြောလာသည်။

"ကဲ .. ကဲ၊ ဖေဖေ .. ချီပါ့မယ်။ သမီး မသွားရဲရင် ဖေဖေ ချီမှာပေါ့" ဟုပြောပြီး သမီးလှလှကို ကျောပိုးလိုက်လေ၏။

ထိုစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ ခွေးနက်တစ်ကောင်သည် လျှာတစ်လစ်ဖြင့် အပြေးအလွှားလိုက်လာသည်။ ကိုလူထွားတို့သားအဖနှင့် နီးသည်ထက် နီးလာသည်။ ကိုလူထွားသည် နောက်သို့ ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်လိုက်၏။

"ဖေဖေ .. ဖေဖေ နောက်က ဒေါ်လေး ပြေးလိုက်လာနေပြီ"

"ဘယ်ကလာ ဒေါ်လေးရမှာလဲ၊ ခွေးကြီး .. ခွေးနက်ကြီး သမီးရဲ့ .. ။ နောက်က လိုက်လာတယ်" ဟု ပြောလေ၏။

ကိုလူထွားသည် ပြောပြောဆိုဆို ခြေလှမ်း လေးငါးလှမ်း လှမ်းပြီး အသင့်ယူလာသော ခြောက်လက်မ ဓားမြှောင်လေးနှင့် သမီးဖြစ်သူ လှလှကို ကျောပိုးထားရင်းမှ နောက်သို့ လှည့်ပြီး ခွေးနက်ကြီးကို ပစ်ပေါက်လိုက်လေ၏။

ဓားသည် တည့်တည့်မတ်မတ် သွားသည်။ ခွေးနက်ကြီးသည် ဓားကို မြင်သည်ထင်၏။ တစ်ဘက်လှည့်၍ ရှောင်လိုက်သည်။ ဓားသည် ခွေးကြီး၏ ရင်ဝတည့်တည့်ကို မထိ၊ ပစ်မှတ်လွှဲသွားသည်။ ထိတော့ ထိသည်။ ခွေးနက်ကြီး၏ တင်ပါးဆုံကို စိုက်ဝင်သွားလေ၏။ သမီးလေးလှလှ လန့်ဖြန့်သွားသည်။ တအံ့တဩ ဖြစ်မိ၏။

ခွေးနက်ကြီးသည် ဘုံးခနဲ မြေပြင်တွင် လဲကျသွားသည်။ သွေးများသည် ချင်းချင်းရဲ၍ နေ၏။ တင်ပါးဆုံမှ ယိုစီးကျနေ၏။ ဇာတိရုပ်ပေါ်လာသည်။ ခွေးနက်ကြီးတစ်လဲ .. ဒေါသုဇာပါလား။

“ဟင် ! .. ဒေါလေး တင်ပါးဆုံကို ဓားထိသွားလို့ လဲကျသွားပြီ .. သွေးတွေ .. သွေးတွေ”

ကိုလူထွားသည် ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းကိုဆက်လှမ်းမည်ပြုပြီးမှ မလှမ်းနိုင်တော့ဘဲ နောက်ကို လှည့်ကြည့်မိသည်။ ကိုလူထွား အံ့ဩသွားသည်။

“အစ်မ .. မသူဇာ .. မသူဇာပါလား”

ဟုတ်သည်။ ကိုလူထွား၏အစ်မ ဒေါသုဇာမှ ဒေါသုဇာအစစ်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကိုလူထွားသည် အစ်မဖြစ်သူ၏တင်ပါးတွင် စိုက်ဝင်နေသော ဓားကို ဆွဲနှုတ်လိုက်၏။ စီးကျနေသောသွေးသည် မရပ်သေး။ ဒေါသုဇာကိုယ်တိုင် နာကျင်နေသည့်ကြားမှ အမြဲဆောင်ထားလေ့ရှိသော ဆေးမှန်ဖြင့် ဓားစိုက်ဝင်သွားသော အပေါက်ကို သိပ်လိုက်သောအခါ စီးကျနေသော သွေးများ ရပ်ဆိုင်းသွားလေသည်။

“မိုက်လှချည်လား .. အစ်မ အမိုက်မကြီးရယ် .. ကံကြီးပေလိုသာ ပေါ့ဗျာ .. ကျုပ် ပစ်လိုက်တာ ရင်ဝတည့်တည့်ကိုသာ ဓားစိုက်ခဲ့ရင် .. ကျုပ် အစ်မ .. မသူဇာ ခင်ဗျား သေပြီ။ ခုတော့ .. တော်သေးတာပေါ့”

“ဟုတ် .. ဟုတ်ပါတယ် .. ငါ့မောင်ရယ်၊ အမိုက်မကြီး မင်းအစ်မ မိုက်လုံးကြီးမိပါတယ်။ မကြံစည်အပ်တာနဲ့ မလုပ်သင့်၊ မလုပ်ကောင်းထို့

အလုပ်ကိုလုပ်မိခဲ့လို့ မင်းအစ်မ ခံရတာပါ။ အမိုက်မကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ”

“ခွင့်လွှတ်ပါတယ် အစ်မ .. ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ အစ်မကို မောင်က သတ်မိတဲ့ ကိန်းဆိုက်တော့မလို့ .. တော်သေးတာပေါ့။ အစ်မ စိတ်ချပါဗျာ။ အစ်မရဲ့မောင် ကျွန်တော်နဲ့ အစ်မတူမ လှလှတို့ဟာ အစ်မအကြောင်းကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောစေရပါဘူး။ မသိစေရပါဘူး။

အစ်မ စိတ်ချထားပါ။ အစ်မလည်း အစ်မတတ်တဲ့ ဝမ်းတွင်းပါပညာတွေကို ဘုရားမှာ လှူလိုက်ပါ။ လှူပါ့မယ်လို့ အစ်မမောင်ကို ကတိပေးပါ။ ပေးမယ် မဟုတ်လား ဟင် ..”

“ငါ့မောင်ရယ် .. အစ်မ ရဲရဲကြီး ကတိပေးပါတယ်။ မနက်ဖြန် အစ်မ မွေးနေ့လေ .. ရွာဦးစေတီနားက ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဘုန်းတော်ကြီးဆီမှာ အစ်မ ဝမ်းထဲမှာ တတ်ကျွမ်းနေတဲ့ ”ဝမ်းတွင်း စုန်းပညာ” တွေကို လှူလိုက်ပါတော့မယ်လို့ ငါ့မောင်ကို ရဲရဲကြီး ကတိပေးပါတယ်ကွယ်”

မောင်ဖြစ်သူ၊ ကိုလူထွား ဝမ်းသာလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

အစ်မဖြစ်သူ၏စကားကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားရ၍ ဝမ်းသာမှုသည် ရင်ထဲမှာ ဖော်မပြတတ်အောင်ပင် ..။

သမီးလေးလှလှသည် အပြန်ခရီးတွင် ပလတ်စတစ်ဖြင့် ထုပ်ထားသည့် ဒေါသုဇာသွေးထားသောဆေးကို အနည်းငယ်ယူပြီး မျက်စေ့နှစ်ဘက်ကို ဝလုံးသဖွယ်ကွင်းပြီးမှ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မောင်ဖြစ်သူ ကိုလူထွားသည် အစ်မဖြစ်သူအမိုက်မ ဒေါသုဇာနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဇာတ်ရည်လည်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကျွတ်ချိန်တန်လို့ ကျွတ်ပါပြီ။

အမိုက်မကြီး ဒေါသုဇာ၊ ရွာသူ စုန်းမကြီး၊ အများကို အများမှန်း သိမြင်ပြီး အမှန်လမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ရောက်ခဲ့ပြီလေ။ သူများ မကောင်းကြုံ ကိုယ့်အကြောင်း လူသိမှာစိုး၍ လိုက်လံ နှောင့်ယှက်လုပ်ကြံရာမှ ကိုယ်တွင် ဘေးဒဏ်သင့်ခံခဲ့ရတော့မှ လမ်းမှန်ကို ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။

ထို့အပြင် ဝမ်းတွင်းစုန်းပညာကို အကုန်လှူတော့မည်ဟု သိကြသော ကိုလူထွားတို့သားအဖ၏ အပြန်လမ်းကား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမှုများစွာဖြင့် ..။

www.burmeseclassic.com

- (က) ကိုယ်ပူ ဇရာနာ နေသည်ဟု မက်လျှင် ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ကိန်းဂဏန်းများကို မြင်မက်ပါက အခြေအနေနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲဖြတ်ရန် ခက်ခဲသည်။ အချို့က များသောကိန်းဂဏန်းများမက်လျှင် တံဆိုးပြီး နည်းသောကိန်းဂဏန်းများ မက်လျှင် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုကြသည်။
- ◆ ◆ ကောက်ယူသည်ဟု မက်ပါက ဖိုက်ဆံကိုကောက်လျှင် ကံကောင်းသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ သစ်သီးကို ကောက်ယူသည်ဆိုလျှင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မည်။ ပန်းပွင့်များ ကောက်ယူသည်ဟု မက်ပါက အချစ်ရေး ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ကော်ကို မြင်မက်လျှင် ယုံကြည်စိတ်ချရသော သူငယ်ချင်းကောင်း ရရှိမည်။
- ◆ ◆ ကောင်းသော အလုပ်များကို ပြုလုပ်သည်ဟု မက်လျှင် သာယာပျော်ရွှင်မည်။ အခြားသူက မိမိကို ကောင်းစွာ ပြုမူဆက်ဆံသည်ဟု မက်လျှင် အောင်မြင်မည်။ အကျိုးရှိမည်။
- ◆ ◆ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်း တစ်ခုခုပြုရသည်ဟု မက်လျှင် မိမိကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရမည်။
- ◆ ◆ ကော် (ပီတေကဲ့သို့) ကို မြင်မက်လျှင် တစ်စုံတစ်ဦးက မိမိကို

လာရောက် လိမ်လည်မည်။ ငွေကြေးကိစ္စများ အချိန်ကြန့်ကြာ နှောင့်နှေးမည်။

- ◆ ◆ ကောက်ရိတ်သည်ဟု မက်လျှင် အလွန် ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ကောက်ရိုး၊ မြက်ခြောက်ကို မြင်မက်လျှင် အလွန်ကံကောင်းမည်။ သဘာဝတရား၏ကူညီမှုကြောင့် စီးပွားရေး၊ အချစ်ရေး အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ ကောက်ရိုးလှည်းကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ လုံ့လဝီရိယကြောင့် တာဝန်ယူထားသော ကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ ကောက်ရိုးပုံကို မြင်မက်ပါက အနာဂတ်တွင် အောင်မြင်မှုရရန် ရုန်းကန် ကြိုးပမ်းရလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ ကောင်းကင်ဘုံကို မြင်မက်လျှင် ပျော်ရွှင်အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။
- ◆ ◆ ကိုယ်ပျောက်သည်ဟု မက်လျှင် သတိထားရမည်။ အမေးအမြန်း ထူသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကို ရှောင်ရှားပါ။
- ◆ ◆ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်သော စက်ရုံကို မြင်မက်လျှင် ကုန်သွယ်မှု နှင့်ပတ်သက်၍ အပြည့်အဝ အောင်မြင်မှုရမည်။

- (ခ) ခရစ်စမတ်အချိန်တွင် ဆင်ယင်သောပန်းကို မြင်မက်လျှင် အဆင်မပြေ၊ ကံအကြောင်းမလှ ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ ခေါင်းခြီးနေသည်ဟု မြင်မက်လျှင် မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယုံကြည်စိတ်ချရသူ နည်းပါးမည်။
- ◆ ◆ ခွေးလေးယားပင်ကို မြင်မက်လျှင် မကောင်း၊ မိမိချစ်သူ (သို့) သူငယ်ချင်းက ဒုက္ခပေးမည်။ ထိုအပင်များကို ရှင်းလင်း ပေါင်းသင်သည်ဟု မက်ပါက ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ခေါင်းပိုက်စိုက်ကျနေသည်ဟု မက်လျှင် ကျန်းမာရေး ထိခိုက်မည်။ ကိစ္စများ ဝန်းရံနေသည်။ အလွန်အကျွံ ခွန်အားစိုက်ထူခြင်း မပြုပါနှင့်။
- ◆ ◆ ခေတ်နောက်ကျသည်အဝတ်အစားများ မြင်မက်လျှင် မိမိ အိမ်တွင်း

၌ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်။

- ◆ ◆ ခွဲစိတ်မှုပြုလုပ်ခံရသည်ဟု မက်လျှင် အောင်မြင်မှု ရမည်။ အခြားသူ ခွဲစိတ်မှု ပြုလုပ်သည်ကို ကြည့်ရသည်ဟု မက်ပါက မမျှော်လင့်ဘဲ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။
- ◆ ◆ ဓါငှက်ကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်းသော်လည်း အဝေးသို့ ပျံသန်းနေသည်ကို မက်ပါက အဆုံးတွင် အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ ရံတန်းရှည်ကို မြင်မက်လျှင် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ခဲတံ မိမိကိုပေးသည်ဟု မက်လျှင် ထိုပေးသော သူငယ်ချင်းနှင့် ခွဲခွာရမည်။
- ◆ ◆ ခိုငှက်၊ ချိုးငှက်စသည်ကို မက်လျှင် အဝေးမှ အရေးကြီးသတင်း စကားများ ကြားရမည်။ ထိုအတွက် ကံမကောင်းသော အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပေါ်မည်။

- (ဂ) ဂျင်အရက် သောက်ရသည်ဟု မက်လျှင် ဘဝအပြောင်းအလဲ ကြုံမည်။
- ◆ ◆ ဂျစ်ပစ်လူမျိုးကို မြင်မက်လျှင် အပြောင်းအလဲတစ်ခုခု ကြုံပြီး ကံကောင်းခြင်းများ ရရှိတော့မည်။

- (င) ငှက်ပျောသီးကို မြင်မက်ပါက အနည်းငယ် အခက်အခဲရှိသည် မှအပ အများအားဖြင့် ကံကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ငှက်၊ ကျေးငှက်ကို မြင်မက်လျှင် မိမိသည် ဆင်းရဲစွာ ရုန်းကန် ရသူ ဖြစ်ပါက အရာရာ အဆင်ပြေလာမည်။ ချမ်းသာသူ ဖြစ်ပါက ပြောင်းပြန် အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ ငှက်၊ ငှက်ပျံကို မြင်မက်လျှင် မနာလိုမှုနှင့် အတင်းအဓမ္မပြော ခံရမည်။
- ◆ ◆ ငှက်ဥ၊ ငှက်သိုက်စသည်ကို မက်ပါက ငွေကြေး အမြောက်အမြား ဝင်မည်။

- (စ) စာရေးနေသည်ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲတွေ့မည်။
- ◆ ◆ စွန့်ခွာသွားခြင်း ခံရသည်ဟု မက်ပါက အခက်အခဲများ တွေ့မည်။ မိတ်ဆွေအပါင်းအသင်း ဆုံးရှုံးမည်။ မျှော်လင့်ချက်များ ဆုံးရှုံးမည်။ မိမိက အခြားသူကို စွန့်ခွာသည်ဟု မက်လျှင် ကံမကောင်းမလိုလားအပ်သော အိပ်မက်ဖြစ်သည်။
- ◆ ◆ စာရင်းဇယားများကို မြင်မက်ပါက ငွေကြေးဆုံးရှုံးမည်။
- ◆ ◆ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ စွန့်စားမှုတစ်ခုခုကို မြင်မက်ပါက မိမိအနာဂတ်အတွက် သိသိသာသာ ကံကောင်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်မည်။
- ◆ ◆ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းမှုကို တက်ကြွပျော်ရွှင်စွာ ပြုလုပ်ရသည်ဟု မက်လျှင် မကောင်းသည် သင်္ကေတဖြစ်သည်။ တိတ်တဆိတ် အေးဆေးစွာ ပြုလုပ်ရသည်ဟု မက်လျှင် ချမ်းသာကောင်းစား လိမ့်မည်။
- ◆ ◆ စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက်နေသည်ဟု မက်လျှင် ထိုဒေါသဖြစ်ခြင်း ခံရသူက မိမိကို ကောင်းကျိုးပြုလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ စိုးရိမ်တကြီးဖြစ်သည်ဟု မက်ပါက မိမိ စိတ်ပူပန်ရမှုများ မကြာမီ လျော့သွားမည်။
- ◆ ◆ စာအုပ်များကို မြင်မက်ပါက ကံကောင်းမည်။ ပျော်ရွှင်အေးချမ်းမည်။
- ◆ ◆ စိမ်းပြာရောင်ကျောက်ကို မြင်မက်ပါက ငယ်ရွယ်သူများ၌ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ သူငယ်ချင်းများ၏ ချစ်ခင်မှုရရှိမည်။
- ◆ ◆ စစ်တပ်ကို မြင်မက်ပါက အရာရာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် လှုပ်ရှားနိုင်မှ အောင်မြင်မှုရမည်။ အတားအဆီး များမည်။

- (ဆ) ဆူး၊ ချုံ စသည်ကို မက်လျှင် အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးများနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။ အကယ်၍ ဆူးချုံများကို တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည် ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲများ အောင်မြင်စွာ ကျော်လွှားသွားနိုင်မည်။

ထိုချုံ့ရိုင်းများကို ဆူးနှင့်ထိုးသည်ဟု မက်လျှင် တိတ်တဆိတ် ရန်ပြုခြင်း ခံရမည်။ ရှင်းလင်းဖယ်ရှားစဉ် သွေးထွက်သွားသည် ဟုမက်ပါက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ဆုံးရှုံးမည်။

- ◆ ◆ ဆူးပန်းပင်၊ ဆူးပန်းရွက် စသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းခြင်းများ ရရှိမည်။ အမိအရ ဆုပ်ကိုင်ပါ။
- ◆ ◆ ဆိပ်ကမ်းကို မြင်မက်လျှင် ပျော်ရွှင်မှုရမည်။
- ◆ ◆ ဆေးရုံကို မြင်မက်လျှင် အလွန်ကံဆိုးသည်။ ကျန်းမာရေး ညံ့သည်။

(၅) ဇာပန်းထိုးသည်ကို မြင်မက်ပါက မိမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် အခြေအနေကောင်းများ ပေါ်ပေါက်မည်။

(ည) ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးမှု ပြုလုပ်ရသည်ဟု မက်ပါက မိမိယုံကြည်ချက်များ ထိခိုက်ခံရမည်။

(တ) တံတားကို ဖြတ်ကူးနေသည်ဟု မက်လျှင် စီးပွားရေး အလုပ်အကိုင်များတွင် အချိုးအကွေ့ အပြောင်းအလဲ ပေါ်မည်။ အကယ်၍ ပျက်စီးနေသော တံတားကို မြင်မက်ပါက အရာရာ ဂရုစိုက်ပါ။ လုပ်ငန်းသစ် ချဲ့ထွင်ခြင်း မပြုပါနှင့်။

- ◆ ◆ တရုတ်လူမျိုး၊ တရုတ်ပြည်ကို မြင်မက်ပါက အလွန်ဝေးကွာသောအရပ်မှ ငွေကြေးများရရှိမည်။
- ◆ ◆ တရားရုံးသို့ သွားသည်ဟု မက်ပါက စီးပွားရေးတွင် ဆုံးရှုံးမည်။
- ◆ ◆ တံတားအရှင်ကို မြင်မက်ပါက မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးစဉ်တစ်ခုကို တာဝန်ယူရမည်။
- ◆ ◆ တံတောင်ဆစ်တွင် နာကျင်သည်ဟု မက်ပါက အခက်အခဲတွေ့မည်။ တစ်စုံတရာကို ကာကွယ်ရန် တံတောင်ဆစ်ကို အသုံးပြုရသည်ဟု မက်လျှင် စီးပွားရေးကိစ္စများ အထူးသတိထားရမည်။
- ◆ ◆ တိရစ္ဆာန် သားပေါက်ကလေးကို မက်ပါက အိမ်ထောင်ရှင်များ ချစ်သူများအတွက် ကံကောင်းမည့် နိမိတ်ဖြစ်သည်။

(ထ) ထန်းပင်၊ ထန်းသီး၊ ထန်းရည် စသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကြီးပွားချမ်းသာမည်။

- ◆ ◆ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပွဲကို မြင်မက်ပါက မိမိ မိသားစုအတွင်း အခက်အခဲ ကြုံတွေ့မည်။
- ◆ ◆ ထိုင်ခုံပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ဦး ပြုတ်ကျသွားသည် မက်ပါက ထိုသူ အလုပ်ပြုတ်မည်။

(ခ) ဒူးထောက်သည့်ပုံ (ဘုရားရှိခိုးကျောင်း)ပေါ်တွင် ဒူးထောက်နေသည်ဟု မက်လျှင် စိတ်ညစ်ရမည်။ ခြေထောက်တင်ထားသည်ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲများ ကျော်လွှားပြီး ပျော်ရွှင်မှုရမည်။

- ◆ ◆ ဒုလ္လာရောဂါ ခံစားရသည်ကို မြင်မက်လျှင် ဘဝသစ်၊ ပျော်ရွှင်မှုသစ်များ ရရှိမည်။

(ဓ) ဓာတ်ခွဲခန်း၊ စမ်းသပ်ခန်းကို မြင်မက်လျှင် အန္တရာယ်ကြုံမည်။ နာမကျန်းဖြစ်မည်။

(န) နံစားပြောင်းကို မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းသည်။ အလွန် ပျော်ရွှင်ရမည်။

- ◆ ◆ နှုနာရောဂါဖြစ်သူကို မြင်မက်လျှင် မိမိအစွမ်းအစဖြင့် စိုးရိမ်ပူပန်ရမှုများ ကျော်လွှားနိုင်မည်။
- ◆ ◆ နှလုံးကို မြင်မက်လျှင် နွေးထွေးသော ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုများ ရရှိခံစားရမည်။
- ◆ ◆ နို့ထမင်း သောက်ရသည်ဟု မက်လျှင် မိမိကိုယ်ကို အလဟဿအကျိုးမဲ့ အချည်းနှီး နေထိုင်နေပြီးမှ နောင်တရလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ နို့သောက်နေသည်ဟု မက်လျှင် ကံကောင်းသည်။ နို့ရောင်အနည်ဟု မက်လျှင် ကံမကောင်း။ အခြားသူတစ်ဦးသို့ နို့ကို ပေးသည်ဟု မက်လျှင် အချစ်ရေး ကံကောင်းမည်။ မိမိကိုယ်တိုင် နို့

ညစ်နေသည်ဟု မက်လျှင် အလွန်ကံကောင်းသည်။ နို့ပုံးကို သယ်လာသည်ဟု မက်လျှင် ကောင်းသော သတင်းစကား ကြားရမည်။

- ◆ ◆ နို့စို့ကလေးကို မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။ အရွယ်ရောက်နေသည့် ကလေးကို မြင်မက်ပါက မိသားစုတွင် နာမကျန်းဖြစ်ခြင်း၊ နာရေးကိစ္စပေါ်ခြင်း ကြုံမည်။

(၁) ပင်လယ်ကမာခွံကို မက်လျှင် မကောင်းသော အတိတ်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

- ◆ ◆ ပင်လယ်မာပြုကို မက်လျှင် စိတ်လှုပ်ရှား ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာများ စီးပွားရေး အကျိုးအမြတ် ရရှိမှုများ တွေ့ကြုံမည်။
- ◆ ◆ ပင်စီ ပန်းပွင့်ကို မြင်မက်လျှင် ရောင့်ရဲကျေနပ်ခြင်း၏ သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ ကြီးမားသောပြောင်းလဲမှု မရှိသော်လည်း ပျော်ရွှင်မှု ရမည်။
- ◆ ◆ ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်ရသည်ဟု မက်လျှင် မိမိနေရာ၊ ဘဝ အလုပ်စသည်တို့တွင် ခြားနားမှုများ ဖြစ်ပေါ်မည်။
- ◆ ◆ ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို မြင်မက်ပါက ငြိမ်သက်အေးဆေးနေလျှင် ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်သည်။ ကြမ်းတမ်းပြီး လှိုင်းထန်နေသည် ဟုမက်လျှင် အခက်အခဲ တွေ့မည်။
- ◆ ◆ ပင့်ကူအိမ်ကို အဝေးသို့ ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်ဟု မြင်မက်လျှင် အတိုက်အခံ ရန်သူများကို အောင်နိုင်မည်။
- ◆ ◆ ပန်းကန်၊ ပန်းကန်ပြား စသည်ကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်း အိမ်တွင်းရေး မပြေလည်ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ ပန်းကို မြင်မက်ပါက စည်းစိမ်ကျသော ဇိမ်ခံလူတန်းစား အသိုင်း အဝိုင်းသို့ သွားရောက်လည်ပတ်ရမည်။
- ◆ ◆ ပန်းသီးဖျော်ရည်ကို မြင်မက်ပါက သားပုပ်လေလွင့် အတင်း အဖျင်း ပြောခံရမည်။
- ◆ ◆ ပန်းဂေါ်ဖီကို မြင်မက်လျှင် ကျန်းမာပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ လူနေမှုဘဝ

ကို ရရှိမည်။

- ◆ ◆ ပန်းပုရုပ်တု မိမိကိုယ်ကို ထုလုပ်သည်ဟု မက်ပါက ကိုယ်တိုင် အဆင်ပြေမှု ရမည်။ အကယ်၍ အခြားသူကို ထုလုပ်ပေးနေသည် ဟုမက်ပါက မိမိအကူအညီဖြင့် ထိုသူတွင် အကျိုးရှိမည်။
- ◆ ◆ ပန်းစည်းကို ရရှိထားသည်ဟု မက်လျှင် အားလုံးကောင်းသည်။ အဆင်ပြေမည်။ သို့သော် ပန်းစည်းကို ပစ်ချလိုက်သည်။ လွှင့်ပစ် လိုက်သည်ဟု မက်ပါက ရန်များမည်။

(၁) ဖောင်တိန်ကို မြင်မက်လျှင် ဝေးကွာနေသော သူငယ်ချင်းများ၏ သတင်းစကား ကြားရမည်။

- ◆ ◆ ဇန်နဝါရီကို မြင်မက်ပါက သန့်ရှင်းကြည်လင်နေလျှင် ကျန်းမာ ပြည့်စုံမည်။ ညစ်ပေနေပါက ဆန့်ကျင်ဘက်မှ မှတ်ယူရမည်။
- ◆ ◆ ဇလယသည်။ အလဲအလှယ် လုပ်သည်ဟု မက်ပါက စီးပွားရေး အခက်အခဲ တွေ့မည်။ ဆုံးရှုံးမည်။

(၁) ဗိုလ်မှူးကြီးကို မြင်မက်လျှင် အာဏာရှိ၊ အရာရှိသူတစ်ဦး၏ ဇနီး က ဤသို့ အိပ်မက်မျိုးမက်ပါက စိတ်ညစ်၊ စိတ်ရွံ့ထွေးစရာများ ပေါ်ပေါက်မည်။

(၁) ဘိုးဘွားအမွေအနှစ်ကို မြင်မက်ပါက မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ ၏ ဩဇာ မိမိကို လွှမ်းမိုးမည်။

- ◆ ◆ ဘုန်းကြီးကို မြင်မက်လျှင် စိတ်ညစ် အကျပ်အတည်းဖြစ်ခြင်း လွတ်ကင်းမည်။
- ◆ ◆ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မြင်မက်လျှင် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ချမ်းသာကြွယ်ဝ မှုများ ရရှိမည်။

(၁) မှန်ပြောင်းကို မြင်မက်ပါက အရာရာကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘော ထားသည့်အတွက် နောင်တ အကြီးအကျယ်ရမည်။

- ◆ ◆ မုန့်၊ ကြည့်မုန့်ကို မြင်မက်လျှင် အနေအထားအမျိုးမျိုးပေါ် မူတည်၍ အဓိပ္ပာယ် ကွဲပြားကြည်လင် သန့်ရှင်းနေပါက အဆင်ပြေ ကံကောင်းမည်။ ကျကွဲသွားသည်ဟု မက်ပါက ကံဆိုးမည်။
- ◆ ◆ မုန့်လာဥကို မြင်မက်လျှင် ဝမ်းနည်းစိတ်ပျက်ဖွယ်ရာများ ကြုံမည်။
- ◆ ◆ မုန့်တိုင်းကျသည်ကို မြင်မက်လျှင် ကြီးစွာသော အခက်အခဲ ကြုံမည်။
- ◆ ◆ မုန့်တီ၊ ရခိုင်မုန့်တီစားသည်ဟု မက်ပါက အကြံအစည် အောင်မည်။
- ◆ ◆ မုတ်ကောင်စားသည်ဟု မက်ပါက အလုပ်များ ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်ရမည်။
- ◆ ◆ မုတ်ဆိတ်မွေးကို မြင်မက်ပါက မမျှော်လင့်ဘဲ အောင်မြင်ပျော်ရွှင်မှု ရမည်။
- ◆ ◆ မုန့်လာဥနီကို မြင်မက်က မိမိအချစ်ရေး၌ တစ်ပါးသူ၏ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်း ခံရမည်။ အကယ်၍ စားလိုက်သည်ဟု မက်လျှင် အရာရာ အဆင်ပြေမည်။
- ◆ ◆ မုန့်လာထုပ်ကို မြင်မက်ပါက အတားအဆီး၊ အခက်အခဲများ ကြုံမည်။
- ◆ ◆ မုန့်၊ မုန့်ဖျိုးစုံ၊ မုန့်အချိုကို မြင်မက်ပါက ကောင်းကျိုးများ ရရှိမည်။ အဆင်ပြေမည်။
- ◆ ◆ မှင်ဖြင့် စာရေးနေသည်ဟု မက်လျှင် ကောင်းသော အိပ်မက်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မှင်ဖိတ်ကျသည်ဟု မက်လျှင် သူငယ်ချင်းများက မိမိကို ပစ်ပယ်၍ ခွဲခြားဆက်ဆံလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ မှင်စာကလေးကို မြင်မက်လျှင် ပူဆွေးသောကရောက်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲရမည်။
- ◆ ◆ မုန့်ဘီလူးကို မြင်မက်လျှင် မိသားစုဝင် တိုးတက်များပြားလာမည်။
- ◆ ◆ မင်းမဲ့စရိုက် ပြုမှုများကို မြင်မက်ပါက ဘဏ္ဍာရေး ငွေကြေး အကျပ်အတည်း ကြုံမည်။ အထူးဂရုစိုက်ရမည်။

- ◆ ◆ မင်းတုပ်ထိုးထားသော အခန်းတံခါးကို မြင်မက်ပါက အရာရာ စိတ်သစ်၊ လူသစ်နှင့် ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာ လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရမည်။
- (သ) ယပ်တောင်ခတ်နေသည်ဟု မက်လျှင် စိတ်ညစ်၊ စိတ်ရှုပ်ထွေးရမည်။
- ◆ ◆ ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသည်ကို မြင်မက်လျှင် အရာရာ အဆင်ပြေမည်။
- ◆ ◆ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ရှိသည်ဟု မက်လျှင် ဘာသာတရားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကောင်းသောနိမိတ်ကို ဆောင်သည်။
- (ရ) ရေမြှုပ်၊ အမြှုပ်ထသည်ဟု မက်လျှင် မိမိသည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုကို ရရှိလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ ရေတကောင်းကို မြင်မက်လျှင် နာမကျန်းဖြစ်မည့် နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေး သတိရှိရမည်။
- ◆ ◆ ရေပွေးပန်းကို မြင်မက်ပါက မိမိသည် မူလနာမည်မဟုတ်ဘဲ တခြားနာမည်တစ်ခုဖြင့် ကျော်ကြားလိမ့်မည်။
- ◆ ◆ ရေပိုက်ခေါင်းကို မြင်မက်လျှင် ဝင်ငွေကောင်းမည်။
- ◆ ◆ ရေပန်းကို မြင်မက်လျှင် ရေသည် ကြည်လင်နေပါက အတိတ် နိမိတ် ကောင်းသည်။ ကံကောင်းသည်။
- ◆ ◆ ရေမြောင်းကို မြင်မက်လျှင် အရာရာအဆင်ပြေသော်လည်း စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ အနည်းငယ် ကြုံတွေ့မည်။
- ◆ ◆ ရေတံလျှောက်ကို မက်လျှင် အေးချမ်းမည်။ ရေတံလျှောက်ထဲ တွင် တန်ဖိုးရှိ ပစ္စည်းတစ်ခုခုတွေ့လျှင် ချမ်းသာကြွယ်ဝမည်။
- ◆ ◆ ရေခဲကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်း၊ အခက်အခဲတွေ့မည်။
- ◆ ◆ ရေခဲတောင်ကို မက်လျှင် ကြုံတွေ့ရသော ဒုက္ခတိုင်း မိမိအတွက် ခွန်အားဖြစ်စေပြီး နောက်ဆုံး အောင်မြင် ပျော်ရွှင်မှုများရမည်။

(က) လက်ရန်းပွတ်လုံးကို မြင်မက်လျှင် ပင်လယ်ရေကြောင်းလမ်းနှင့် သက်ဆိုင်သော ထိခိုက်မှုသတင်းတစ်ခု ကြားရမည်။

◆ ◆ လက်သမားဆရာကို မြင်မက်လျှင် အခက်အခဲများ အောင်မြင်မည်။

◆ ◆ လက်သည်းဖြင့် ကုတ်ခြစ်ခံရသည်ဟု မက်ပါက ထိခိုက်နာကျင်မှု ဖြစ်မည်။

◆ ◆ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို မြင်မက်ပါက အခက်အခဲများ ကြိုတင်သိမြင်ပြီး ရှောင်ရှားနိုင်မည်။

◆ ◆ လက်မတွင် တစ်စုံတရာ ထိခိုက်မိသည်ဟု မက်လျှင် အနှောင့်အယှက် ရှိသည်။ ငွေကြေးဆုံးရှုံးမည်။

◆ ◆ လိပ်ကိုမြင်မက်လျှင် အောင်မြင်မည်။ ကျန်းမာ သက်ရှည်မည်။

◆ ◆ လက်ထိပ်ခံရသည်ဟုမက်လျှင် ကံဆိုးမည်။ လက်ထိပ် ခတ်ခရာမှ လွတ်သည်ဟုမက်လျှင် အနည်းငယ် အဆင်ပြေမည်။

◆ ◆ လက်ဆစ်ဖြင့် ခေါက်နေသည်ဟုမက်လျှင် မိမိပြုလုပ်သော ကျေးဇူးတရားကို ပြန်လည် မရရှိ၊ မခံစားရနိုင်ပါ။

◆ ◆ လက်ညစ်ပတ် ပေရေနေသည်ဟုမက်လျှင် အရာရာ သတိထားရမည်။ ဂရုစိုက်ရမည်။ မိမိလက်များကို ချည်နှောင်ထားသည်ဟု မက်လျှင် ကြီးမားသော အခက်အခဲကြုံမည်။ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေသည်ဟု မက်လျှင် ကံကောင်းသည်။

(ခ) ဝေဒနာခံစားနေရသည်ဟု မြင်မက်ပါက ကံကောင်းမည်။ အောင်မြင်မှုများ ရရှိမည်။

◆ ◆ ဝက်သစ်ချပင်ကို မြင်မက်လျှင် အောင်မြင်ချမ်းသာမည်။ သန်မာသော အပင်ငယ်လေးများကို တွေ့လျှင် ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။ ခြောက်သွေ့ပြီး သစ်ရွက်များ ကြွေကျနေသည်ဟုမက်လျှင် စီးပွားရေး ဆုံးရှုံးမည်။ အပင် မြေကြီးပေါ် လဲကျသည်ဟု မက်လျှင် ကံမကောင်းပါ။

◆ ◆ ဝက်အူချောင်းကို မြင်မက်လျှင် မိသားစု ကျန်းမာရေးအတွက်

စိတ်ညစ်ရမည်။

(ဃ) သီချင်း သီဆိုနေသည်ဟု မက်လျှင် အခက်အခဲများ ပြေလည်သွားမည်။ အခြားသူများ သီဆိုနေသည်ကို ကြားရသည်ဟု မက်ပါက ထိုသူတို့နှင့် မိမိ၏ စပ်တူလုပ်ငန်းများ အခက်အခဲတွေ့မည်။

◆ ◆ သီးသည်။ နှင်သည် စသဖြင့် မက်လျှင် ကံကောင်းမည်။

◆ ◆ သိက္ခမ်းသော အသိုင်းအဝိုင်းကို မြင်မက်ပါက ကံကောင်းသည်။ သိက္ခမ်းသူများနှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားသည်ဟု မက်ပါက ကံမကောင်းပါ။

◆ ◆ သီလရှင်အဖွဲ့ (ခရစ်ယာန်) ကို မြင်မက်ပါက ငွေကြေးချမ်းသာခြင်း မရှိသော်လည်း အေးချမ်းပျော်ရွှင်မည်။

◆ ◆ သားရေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်း။

◆ ◆ သူခိုးကို မြင်မက်လျှင် ကံဆိုးသည်။ ငွေကြေးဆုံးရှုံးမည်။

◆ ◆ သူငယ်တန်း ဖတ်စာအုပ်ကို မြင်မက်လျှင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ် အားလပ်ရက်များ ရရှိမည်။

◆ ◆ သူနာပြုဆရာမကို မြင်မက်လျှင် စီးပွားရေး အောင်မြင်ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝမည်။

◆ ◆ သူတောင်းစားကို မြင်မက်လျှင် မျှော်လင့်ထားသော အကူအညီများ ရရှိမည်။

◆ ◆ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေကို မြင်မက်လျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ သတင်းကောင်း ကြားရမည်။

◆ ◆ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကွယ်လွန်သည်ဟု အိပ်မက်လျှင် ထိုသူသည် မကြာမီ အိမ်ထောင်ကျမည်။

(အ) အထည်သည်ကို မြင်မက်ပါက မိမိအခက်အခဲများသည် အချိန်တိုအတွင်း ပြေလည်သွားမည်။

◆ ◆ အရှေ့အရပ်၊ အရှေ့တိုင်းကိုမက်ပါက ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့်

www.burmeseclassic.com

ခရီးရှည်သွားရမည်။

- ◆ ◆ အစာစားနေသည်ကို မြင်မက်ပါက ကံမကောင်းပါ။ မိသားစု ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမည်။ အခြားသူများ စားသောက်နေသည်ကို မြင်မက်ပါက မိမိကို ကောင်းကျိုးပြုမည့် မိတ်ဆွေစစ်နှင့် တွေ့မည်။
- ◆ ◆ အခွန်မှူး၊ အခွန်အရာရှိ စသူကို မြင်မက်ပါက မြင့်မားသော ရာထူး ကြီးကြီးမားမား ရရှိမည်။ မိန်းကလေးဖြစ်ပါက မိသားစု၏ ဦးဆောင်သူ ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ အလွန်အကျွံသုံးစွဲသည်ဟု မက်ပါက မိမိပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အိမ်တွင်းရေး ပျက်ရွင်မည်။
- ◆ ◆ အဝတ်ဘေးကြုံသည်ဟု မြင်မက်ပါက မိမိဘဝ အဆင်ပြေ ကောင်းမွန်မည်။
- ◆ ◆ အလံကို မြင်မက်ပါက အရောင်အသွေးကိုလိုက်၍ အဓိပ္ပာယ် အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း များသောအားဖြင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုနှင့် ပြီးပြည့်စုံမှုကို ရည်ညွှန်းသည်။
- ◆ ◆ အသုဘအခမ်းအနားကို မြင်မက်ပါက ထိခိုက်နစ်နာခြင်း ကင်းဝေးမည်။ အရာရာ အောင်မြင်မည်။
- ◆ ◆ အနုပညာပြခန်းကို မြင်မက်လျှင် စိုးရိမ်ပူပန်ရမှုများကို ကျော်ဖြတ်နိုင်မည်။
- ◆ ◆ အကျဉ်းထောင်မှလွတ်သည်ဟု မက်လျှင် အလွန် ကြီးမားစွာ ကံကောင်းသည်။
- ◆ ◆ အစားကြီးသူကို မက်လျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်မည့် အန္တရာယ် ရှိသည်။
- ◆ ◆ အသံချဲ့စက်ကို မြင်မက်လျှင် ဝေးကွာသောအရပ်မှ ပျော်ရွှင်ဖွယ် သတင်းစကား ကြားရမည်။
- ◆ ◆ အမုန်ကြိတ်သည်ကို မြင်မက်ပါက အိမ်တွင်းရေး အခက်အခဲ ရှိမည်။ စိတ်ညစ်ရမည်။ နေမကောင်း ဖြစ်မည်။
- ◆ ◆ အဝတ်ပုခက်ကို မြင်မက်ပါက ဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံတွေ့မည်။

□

